

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2021/32332]

2 JULI 2021. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Algemene toelichting

Het ontwerp van besluit strekt er toe het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA) en bijlage VIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid te wijzigen.

De wijzigingen in VlAREMA betreffen wijzigingen van of aanvullingen op:

- Hoofdstuk 1, Algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2, Afbakening van de afvalfase
- Hoofdstuk 3, Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid

Afdeling 3.1 – Algemene bepalingen

Afdeling 3.2 – Aanvaardingsplicht

Afdeling 3.4 – Afvalstofspectifieke bepalingen

Afdeling 3.5 – Vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen

- Hoofdstuk 4, Algemene bepalingen over het beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Afdeling 4.1 – Indeling van afvalstoffen

Afdeling 4.2 – Indeling van afvalstoffenhandelingen

Afdeling 4.3 – Afzonderlijke inzameling van afvalstoffen

Afdeling 4.5 – Stort- en verbrandingsverboden

- Hoofdstuk 5, Bepalingen over het beheer van specifieke materiaalkringlopen en afvalstoffen

Afdeling 5.2 – Bepalingen over het beheer van sommige bijzondere afvalstoffen

Afdeling 5.3 – Bepalingen over het beheer van specifieke materialen die geen afvalstoffen zijn

- Hoofdstuk 6, Inzamelen en vervoeren van afvalstoffen

Afdeling 6.1 – Vervoeren en verzamelen van en handelen en makelen in afvalstoffen

- Hoofdstuk 9, Milieuheffingen en milieubijdragen

— Bijlagen

Deze wijzigingen hebben betrekking op:

- de aanpassingen noodzakelijk voor de implementatie van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG;
- het aanpassen van de omschrijving van de afvalstoffen van schepen die gescheiden kunnen worden aangeboden zodat deze in lijn zijn met de IMO richtsnoeren¹ gekoppeld aan de gewijzigde MARPOL Annex V².
- de aanpassingen noodzakelijk voor de implementatie van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen
- bepalingen ter bevordering van de selectieve sloop van gebouwen en de kwaliteit van de gerecycleerde granulaten
- de uitvoeringsbepalingen van artikel 33 van het materialendecreet betreffende asbestinventarisatie
- bepalingen ter bevordering van de preventie van afval en de gescheiden inzameling van een aantal afvalstoffen
- enkele nieuwe bepalingen omtrent banden, olie, matrassen, batterijen en accu's en afgedankte voertuigen in kader van de aanvaardingsplicht
- de digitalisering van data-inzameling met betrekking tot afvalstoffen
- het minder fraudegevoelig maken van de manier waarop analyseresultaten van grondstoffen met de OVAM worden uitgewisseld
- aanpassingen om ervoor te zorgen dat de gewestelijke, provinciale en lokale toezichthouders naast hun bestaande bevoegdheden inzake artikel 12 §1 Materialendecreet (het achterlaten van afvalstoffen), ook bevoegd worden om te handhaven op het verbod om te sluijken of te zwerfvuilen te veroorzaken
- een aantal redactionele of inhoudelijke aanpassingen of verduidelijkingen.

Bepalingen rond de inzameling van afval van schepen van de zeevaart

De bepalingen die nodig zijn voor de omzetting van de richtlijn havenontvangstvoorzieningen voor afvalafgifte van schepen en voor de conformiteit met de IMO richtsnoeren omschrijven:

- een aantal definities die in deze richtlijnen worden gebruikt
- de vereisten met betrekking tot de gescheiden inzameling van scheepsafvalstoffen
- welke schepen onder deze bepalingen vallen
- de vereisten waaraan een havenontvangstvoorziening moet voldoen
- de criteria voor de opmaak van een afvalbeheersplan door de havenbeheerder
- de procedure voor goedkeuring van dergelijke plannen door de OVAM
- de informatie die moet worden verstrekt aan elke havengebruiker
- de informatie die moet worden verstrekt door de havengebruiker

- de verplichtingen met betrekking tot de afvalafgifte door een schip
- de wijze waarop kosten worden vergoed
- de mogelijkheden tot vrijstelling van bepaalde verplichtingen
- de verplichtingen met betrekking tot de rapportage van afval in een Europese databank
- opleidingsvereisten voor het personeel dat de afvalstoffen inzamelt.

Verplichte sloopopvolging met oog op betere kwaliteit van gerecycleerde granulaten

Met betrekking tot het thema bouw zijn in dit besluit wijzigingen opgenomen die de selectieve sloop en de kwaliteit van de recyclaten zullen verhogen.

Zo wordt de volledige sloopopvolging van opmaak van een sloopopvolgingsplan tot het afleveren van een sloopattest verplicht gemaakt voor grote werven. Dit zijn de werven waarvoor de opmaak van een sloopopvolgingsplan volgens de huidige Vlarema reeds verplicht is. Er wordt voor gekozen om sloopopvolging gefaseerd in te voeren en te starten met die werken waarvoor nu al de opmaak van een sloopopvolgingsplan verplicht is. Deze verplichting biedt de volgende voordelen:

- Er komen meer representatieve data ter beschikking over de herkomst, de hoeveelheid en de verwerkingswijze van de sloopmaterialen. Op die manier worden de materiaalstromen in de keten zichtbaar en kan het beleid gericht en sneller worden bijgestuurd.
- Op de databanken van de sloopbeheerorganisatie (en de bodembeheerorganisaties) kan datamining toegepast worden zodat handhaving meer gerichte controles kan uitvoeren. Jaarlijks worden ca. 10 000 sloopvergunningen afgeleverd. Deze kunnen qua aantal en volume onmogelijk gecontroleerd worden door de inspecteurs van departement Omgeving of door de lokale inspecteurs. Door een verplichte sloopopvolging kan de sloopbeheerorganisatie de handhavers op een gerichte wijze de nodige informatie ter beschikking stellen, zodanig dat met hetzelfde aantal handhavers een veel groter resultaat kan worden bereikt.
- Door middel van datamining kan eveneens onderzocht worden welke materiaalstromen in de toekomst vrijkomen en welke synergiën er mogelijk zijn tussen sorteer-, reinigings- en de verschillende verwerkingsrichtingen voor de respectievelijke fracties. Afvalstoffen voor de ene verwerker zijn potentiële grondstoffen voor de andere verwerker. Een betere sloopopvolging door de sloopbeheerorganisatie kan een transitie naar circulaire verdienmodellen binnen de bouwsector ondersteunen.

Uiteraard is datamining als basis voor het beleid, het versterken van de circulaire economie en handhaving enkel mogelijk wanneer de sloopbeheerorganisatie de kritische werven en een representatief deel van de materiaalstromen kan opvolgen. Deze wijziging houdt hier rekening mee. Naar schatting komt meer dan 50% van het bouw- en sloopafval vrij bij de grote sloopwerven. Het aantal werven waarvoor sloopopvolging wordt ingevoerd is relatief beperkt maar vertegenwoordigen naar verhouding grote hoeveelheden afvalstromen.

Het initiële doel van de sloopopvolging zelf is de kwaliteit van de sloopmaterialen verbeteren zodat deze sloopmaterialen hergebruikt of gerecycleerd kunnen worden. De inzet in de meer hoogwaardige toepassingen wordt op die manier gefaciliteerd. In de standaardprocedures voor sloopopvolging is dit in detail uitgewerkt voor de puinfractie, veruit de grootste stroom sloopmateriaal.

Puin wordt gebroken tot gerecycleerde granulaten. Copro en Certipro garanderen de kwaliteit van de gerecycleerde granulaten door de certificatie overeenkomstig het eenheidsreglement. Via dit eenheidsreglement wenst men de kwaliteit van de gerecycleerde granulaten te verbeteren door de invoering van het onderscheid tussen laagmilieurisico-profiel (LMRP) en hoogmilieurisico-profiel (HMRP). In tegenstelling tot LMRP-puin waarbij het puin bij de afvoer naar de breker wordt opgevolgd en er kwaliteitsgaranties zijn over het puin, is dit bij HMRP-puin niet het geval. De verwerking van dit HMRP-puin zal daarom strikter moeten opgevolgd worden om zo de kwaliteit van de gerecycleerde granulaten te kunnen garanderen.

De invoering van volledige sloopopvolging voor grote werven moet ervoor zorgen dat de hoeveelheid LMRP-puin groter wordt zodat het LMRP-puin als een afzonderlijke stroom zal verwerkt worden. Omdat het aandeel LMRP dat werd aangeboden bij de breker tot op heden beperkt bleef, werd dit LMRP-puin samen met het HMRP-puin als HMRP-puin verwerkt. De beoogde kwaliteitsverbetering van de gerecycleerde granulaten werd niet bekomen omdat het beperkte aandeel 'kwaliteitsvol' LMRP-puin wordt vermengd met het HMRP-puin.

Sloopopvolging moet er dus voor zorgen dat het aandeel LMRP-puin vergroot en dat LMRP-puin apart verwerkt wordt bij de breker. Dit zal als gevolg hebben dat het (LMRP-)puin dat door een sloopbeheerorganisatie wordt opgevolgd bij de breker onder het eenvoudiger systeem van LMRP valt, wat sloopopvolging voordeliger maakt en op zijn beurt zal stimuleren. Een noodzakelijke voorwaarde is wel dat het eenheidsreglement moet voorzien in een significant verschil in uitkeuring tussen HMRP en LMRP zodat de kwaliteit van de gerecycleerde granulaten gegarandeerd is én de aanvoer van LMRP bevoordeelt en stimuleert. Zoniet zal de breker het LMRP-puin nog samen met het HMRP-puin blijven verwerken.

Verder is voorzien in een verduidelijking van de definitie van wat wordt verstaan onder in hoofdzaak residentiële gebouwen, zodat duidelijker wordt wanneer de volledige sloopopvolging verplicht is. De standaardprocedure voor de opmaak van een sloopopvolgingsplan moet ook bepalingen bevatten over kwalificaties van de deskundige die het plan opmaakt en de wijze waarop het plan en het controleverslag worden opgemaakt.

Asbestinventarisatie

In uitvoering van het Actieplan Asbestafbouw (20 juli 2018) werd het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (Materialendecreet) aangevuld met nieuwe bepalingen inzake het asbestafbouwbeleid. Voor de nieuwe rechtsgronden is vaak een delegatie naar de Vlaamse Regering voorzien. Via deze wijziging van Vlarema, wordt een invulling gegeven aan deze delegatie. De artikelen rond asbestinventarisatie bevatten

- een delegatie aan de minister voor het opstellen van een inspectieprotocol voor asbestinventarisatie
- een uitzondering op de verplichting voor een asbestinventarisatieattest voor kleine constructies
- erkenningsvoorwaarden en een erkenningsprocedure voor certificatie-instellingen asbest
- een taakomschrijving voor de certificatie-instellingen asbest
- voorwaarden waaronder de OVAM de taak van een certificatie-instelling zelf kan opnemen
- erkenningsvoorwaarden voor asbestdeskundigen inventarisatie, zowel voor personen als voor bedrijven
- voorwaarden waaronder een preventie-adviseur of milieucoördinator een asbestinventarisatieattest kan opmaken
- bepalingen rond bescherming van persoonsgegevens door asbestdeskundigen
- bepalingen rond toegang tot de databank asbestinventarisatie

- bepalingen rond de geldigheidsduur van een asbestinventarisatetest
- een regeling rond retributies voor de uitreiking van een asbestinventarisatetest met delegatie aan de minister om de hoogte te bepalen
- de uitvoeringsbepalingen van artikel 66 van het materialendecreet betreffende retributies.

Bevorderen van afvalpreventie en gescheiden inzameling van afvalstoffen

In dit besluit zijn bepalingen opgenomen die de preventie van afval of de gescheiden inzameling en recyclage van bepaalde afvalstoffen moeten verbeteren:

- een uitbreiding van de pmd definitie met alle huishoudelijke plastic verpakkingen;
- voorwaarden waaraan eindverkopers moeten voldoen wanneer die afgedankte producten vrijwillig terugnemen;
- uniforme afspraken over de boodschap op stickers tegen reclaimedrukwerk en gratis regionale pers in de brievenbus, en de verspreiding van deze stickers;
- een verhoging van de doelstellingen voor de inzameling, het hergebruik en de recyclage van afvalbanden en afspraken over de rapportering daarover;
- bepalingen over de invoering van een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor matrassen en voorwaarden voor hun inzameling, opslag en transport;
- een veralgemeende verplichting voor het gescheiden aanbieden of lokaal composteren van bioafval van huishoudens en bedrijven die ingaat vanaf 31 december 2023;
- een verbod op het mengen van afvaloliën indien dit nadelig is voor de recyclage of regeneratie;
- de invoering van nieuwe regels die gelden voor de inzamelaars van bedrijfsrestafval en voor de verwerkers die dit bedrijfsrestafval aanvaarden. Deze regels moeten ervoor zorgen dat er meer recycleerbare afvalstoffen worden geweerd uit het bedrijfsrestafval. Oorspronkelijk was voorzien dat deze regels werden ingevoerd als een code van goede praktijk vastgelegd in een ministerieel besluit. Op advies van de Raad van State worden deze regels opgenomen in het Vlarema.

Met betrekking tot matrassen worden volgende wijzigingen aangebracht naar aanleiding van de onderhandelingen over een aanvaardingsplichtconvenant met de matrassenproducenten:

- opnemen van een afwijking op de verplichte inzameling bij de distributie;
- invoegen van inzamel- en recyclagedoelstellingen;
- uitbreiden van de rapportageverplichtingen;
- verplichten van droge inzameling, opslag en transport;
- verplichten van de recyclagedoelstellingen voor individuele afvalstoffenproducenten en voor de individuele inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en –makelaars en kennisgevers.

Dit besluit wijzigt enkele uitzonderingsbepalingen met betrekking tot de aanvaardingsplicht voor afgedankte voertuigen voor oldtimers, voertuigen die gehouden worden als verzamelobject en voertuigen die het voorwerp zijn van een gerechtelijk onderzoek, een inbeslagname of een aansprakelijkheidsonderzoek. Ze heft ook de verplichting op voor het toevoegen van een bijlage in verband met moraliteit bij de aanvraag voor een erkenning als centrum voor de depollutie, ontmanteling en vernietiging van afgedankte voertuigen.

In het kader van de omzetting van de Europese kaderrichtlijn afval, zijn er bepalingen gewijzigd met betrekking tot de aanvaardingsplicht. De aanvaardingsplicht wordt omschreven als een “regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid” die onderworpen is aan de minimumvereisten vastgelegd in de kaderrichtlijn. Zij hebben betrekking op:

- minimale afspraken die moeten zijn vastgelegd in een aanvaardingsplichtconvenant of individueel aanvaardingsplichtplan;
- ecomodulatie op de ledenbijdragen;
- minimale informatievoorziening door een beheersorganisme.

Met betrekking tot batterijen en accu's, zijn nieuwe afspraken opgenomen over:

- wie optreedt als producent in het kader van een aanvaardingsplicht in geval batterijen die zijn voorbereid voor hergebruik, opnieuw op de markt worden gebracht;
- waarborgen die worden gesteld door de producent voor de financiering van de nettokosten van het beheer van ingezamelde afgedankte batterijen en accu's;
- de informatieverstrekking over de verwerking of hergebruik van afgedankte batterijen en accu's en het gehaalde recyclageniveau;

Afbakening van de afvalfase

Het hoofdstuk rond de afbakening van de afvalfase is redactioneel herschikt om dit beter leesbaar te maken. Verder zijn verduidelijkingen aangebracht over o.a :

- de informatie die is vereist bij de aanvraag van een grondstofverklaring;
- wanneer en hoe een zelfbeoordeling kan gebeuren voor materialen waarvoor geen Europese criteria en geen specifieke criteria bestaan;
- hoe de uitwisseling van analyseresultaten van materialen met de OVAM moet gebeuren.

Tracering van afvalstoffen

Om de tracering van afvalstoffen (transport en wijze van verwerking) te verbeteren zijn bepalingen opgenomen over de digitalisering van transportdocumenten.

Handhaving op zwerfvuil en sluikstorten

Zwerfvuil en sluikstorten vormen een hardnekkig maatschappelijk probleem. Uit zwerfvuilcijfers blijkt dat de hoeveelheid zwerfvuil in Vlaanderen toeneemt. In het uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval is als doel geformuleerd de hoeveelheid zwerfvuil en sluikstorten te doen dalen. De Vlaamse overheid, de lokale besturen en de producenten nemen maatregelen in de strijd tegen zwerfvuil, o.m. via de werking mooimakers. Om de zwerfvuilproblematiek efficiënt aan te pakken zorgen zij voor een samenspel van acties:

- de publieke ruimte anders inrichten, plaatsen en proper houden van recipiënten(zoals vuilnisbakken), organiseren van veegbeurten en opruimacties van zwerfvuil;
- sensibilisering en communicatie om te komen tot een mentaliteitswijziging en gedragsverandering;

- extra aandacht besteden aan omgevingsfactoren die zwerfvuilgedrag uitlokken of begunstigen, zoals leegstand, verloedering, anonimiteit en allerhande vormen van schade en verwaarlozing;
- participatie: betrekken van buurtbewoners, vrijwilligers, verenigingen of andere burgerorganisaties en handelaars.

Handhaving is het sluitstuk van dit beleid en moet meer aandacht krijgen. Handhaving gebeurt grotendeels door lokale ambtenaren en politie, maar ook de Vlaamse overheid moet hier een grotere rol opnemen. De Vlaamse overheid kan haar ambtenaren inzetten om mee te handhaven tegen sluikstorten en het veroorzaken van zwerfvuil. Met dit wijzigingsbesluit wordt sluikstorten gedefinieerd en uitdrukkelijk verboden. Naast een verbod op sluikstorten wordt ook een algemeen verbod op de creatie van zwerfvuil ingevoerd.

Totstandkoming

De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 4 augustus 2020 en 5 mei 2021;

Het begrotingsakkoord werd verleend op 7 december 2020;

Dit ontwerp werd op 25 januari 2021 meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

De Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies nr. 2021/03 gegeven op 26 januari 2021.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 1 februari 2021.

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 1 februari 2021.

De Raad van State heeft advies 69.375/1 gegeven op 4 juni 2021, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en advies 69.212/1, gegeven op 8 juni 2021, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De twee ontwerpen van besluit zijn gecombineerd tot één ontwerp van besluit voor definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering.

Toelichting bij de artikelen

Artikelen 1 tot en met 8

De bevoegdheden van de gewestelijke, provinciale en lokale toezichthouders worden aangepast door de nieuwe Vlarema-artikelen uitdrukkelijk op te nemen in hun bestaande bevoegdheid rond artikel 12 §1 Materialendecreet, het achterlaten van afvalstoffen.

Voor de toezichthouders vermeld in artikel 12, 5° van het Milieuhandhavingsbesluit (het Agentschap voor Natuur en Bos) wordt hun toezichtsbevoegdheid verruimd door het toevoegen van nieuwe gebieden waarop zij kunnen handhaven.

Voor de toezichthouders vermeld in artikel 12, 6° (OVAM) en 12, 10° (VLM) van het Milieuhandhavingsbesluit wordt een nieuwe bevoegdheid toegevoegd inzake artikel 12 §1 Materialendecreet en de VLAREMA-artikelen.

Bij alle andere toezichthouders wordt de reeds bestaande bevoegdheid op artikel 12 §1 Materialendecreet tekstueel aangepast met een rechtstreekse vermelding van de nieuwe VLAREMA-artikelen.

Artikel 9

Artikel 9 vervangt integraal de bijlage VIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Deze bijlage VIII bevat een oplijsting van alle milieu-inbreuken in het VLAREMA en wordt nu volledig geactualiseerd en ook in overeenstemming gebracht met de wijzigingen die met dit wijzigingsbesluit zullen doorgevoerd worden.

Artikel 10

Artikel 10 regelt de toevoeging van een lijst van milieuinbreuken betreffende het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en Binnenvaart van 9 september 1996, als bijlage XXXVI aan het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Het betreft administratieve voorschriften uit dit verdrag die via opname in deze bijlage worden gedepenaliseerd. De lijst werd opgesteld in overleg tussen de OVAM en De Vlaamse Waterweg nv.

Artikel 11

In artikel 1.1.1 wordt de verwijzing naar de Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen vervangen door de verwijzing naar de nieuwe Richtlijn (EU) 2019/883 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen.

Artikel 12

De definities voor afval van de zeevaart, haven, havenontvangstvoorziening, ladingresiduen, Marpol, pleziervaartuig, scheepsafval, schip en vissersvaartuig worden in paragraaf 2 van artikel 1.2.1 geschrapt en in een nieuwe paragraaf 4/1 vervangen door nieuwe definities overeenkomstig de Richtlijn (EU) 2019/883. De definitie van levensmiddelenafval wordt geschrapt omdat deze werd opgenomen in het Materialendecreet. De definitie van bouw- en sloopmateriaal wordt geschrapt omdat deze enkel betrekking heeft op sloopopvolging en al omschreven wordt in art. 4.3.5 §1.

De definitie van een beheerder van een onlinemarktplaats wordt ingevoerd om de regels die gelden bij uitgebreide producentenverantwoordelijkheid ook van toepassing te laten zijn bij verkoop op afstand via een online marktplaats.

Bouw- en sloopafval wordt gedefinieerd als afvalstoffen die geproduceerd worden door bouw- en sloopwerkzaamheden. Bouw- en sloopafval bestaat uit bouwafval, sloopafval of een mengsel van beide. Soms vinden sloopwerken en opbouwwerken immers op hetzelfde tijdstip plaats, b.v. bij een renovatie.

Bij bouwafval betreft het de afvalstoffen die op de bouwwerf ontstaan in de constructiefase van een gebouw, delen van een gebouw of een infrastructuurwerk. Het betreft hier enkel afval van bouwmaterialen, zoals resten van bouwstoffen en bindmiddelen en snijresten. Verpakkingen (zoals folies en paletten), (halflege) verfpotten, siliconespuiten vallen hier bijvoorbeeld niet onder.

Bij sloopafval betreft het de afvalstoffen die geproduceerd worden tijdens sloop-, renovatie-, herstellings-, onderhouds- of uitbreidingswerken. Alle losse elementen die geen deel uitmaken van de constructie en vrijkomen bij de ontruiming, zijn geen deel van het sloopafval. Het gaat hier b.v. om los of demonteerbaar meubilair of toestellen, verplaatsbare machines, aanwezige voorraden, ... die nog in het gebouw aanwezig zijn. Deze moeten eerst verwijderd worden vooraleer de constructie kan worden ontmanteld, gerenoveerd of gesloopt.

Deze definities gelden onverminderd de bepalingen in artikel 4.3.2 die stellen dat de afvalstoffenproducent verschillende afvalfracties die in aanmerking komen voor hoogwaardige materiaalrecyclage, alsook houtafval, kan samenvoegen in hetzelfde recipiënt, onder een aantal cumulatieve voorwaarden, namelijk het moet gaan om droge, niet-gevaarlijke afvalfracties waarbij de samenvoeging van de fracties het uitsorteren en de hoogwaardige verwerking van de afzonderlijke afvalfracties niet verhindert, het recipiënt moet overgebracht worden naar een vergunde sorteerinrichting waar de fracties volledig worden uitgesorteerd en de afvalstoffenproducent moet daarvoor een contract afgesloten hebben met een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, waarin de samengevoegde fracties worden gespecificeerd.

Het artikel 4.3.3 § 1 van Vlarema stelt dat sloopopvolging verplicht is bij sloop-, renovatie- of ontmantelingswerken bij gebouwen waarvoor een omgevingsvergunning vereist is en waarvan het totale bouwvolume groter is dan 1000 m³ voor alle niet-residentiële gebouwen waarop de vergunning betrekking heeft, of groter dan 5000 m³ voor alle in hoofdzaak residentiële gebouwen, met uitzondering van eengezinswoningen, waarop de vergunning betrekking heeft.

Er wordt een nieuwe definitie ingevoerd voor huishoudelijk restafval. Tot nog toe was huishoudelijk restafval enkel gedefinieerd in het uitvoeringsplan huishoudelijk en gelijkaardig bedrijfsafval, maar niet in Vlarema. Het is beter dat dit ook in Vlarema wordt verduidelijkt. In de definitie wordt verwezen naar 'de fractie van huishoudelijke afvalstoffen die niet selectief wordt aangeboden of ingezameld', waarmee dezelfde bewoording wordt gehanteerd als voor bedrijfsrestafval, wat wel al langer in Vlarema is gedefinieerd.

Inhoudelijk wordt niet afgeweken van de definitie in het uitvoeringsplan. Huisvuil en grofvuil blijven integraal onderdeel uitmaken van het huishoudelijk restafval, want deze worden niet selectief aangeboden of ingezameld. De expliciet genoemde vuilbakjes, straat- en veegvuil en vuil van opruimen van sluikstorten worden ook expliciet in het uitvoeringsplan genoemd. Wel wordt de term "publieke" vuilnisbakjes uit het uitvoeringsplan hier gemeden en wordt dit nauwer gedefinieerd. Dit om te verduidelijken dat bijvoorbeeld vuilbakjes in stations of in provinciale domeinen hier niet onder vallen, aangezien dat duidelijk bedrijfsafval is. Zwerfvuil dat wordt verwijderd bij waterzuivering valt onder de categorie bedrijfsafval.

De niet-residentiële gebouwen zijn bedrijfsgebouwen. Woongebouwen waarvoor pas bij een totaal bouwvolume van 5000 m³ sloopopvolging verplicht is, worden aangeduid met de term 'in hoofdzaak residentiële gebouwen'. Daarvoor is echter geen eenduidige definitie in de regelgeving opgenomen. Dit leidt tot discussies over de toepassing.

Vaak heeft een gebouw, of hebben meerdere gebouwen betrokken in eenzelfde omgevingsvergunning voor afbraakwerken, verschillende functies en dit zowel als woning of als bedrijfsruimte. In die gevallen is een interpretatie van het toepassingsgebied nodig.

Deze moet vermijden dat voor een gemengd gebouw met een zeer beperkte bedrijfsfunctie sloopopvolging verplicht is. Daarom dient er een invulling gegeven te worden aan "in hoofdzaak residentieel" en is de definitie nodig. In een 'in hoofdzaak residentieel gebouw' neemt de bedrijfsfunctie slechts een minimaal aandeel in van het totale bouwvolume. In de steden en gemeenten bestaan gemengde gebouwen vaak uit een handelszaak (bedrijf) op de gelijkvloerse verdieping met daarboven nog een of twee bouwlagen die dienen als woning.

De onderlinge verhouding bij deze gemengde gebouwen is vaak 1/3 bedrijfsfunctie en 2/3 woonfunctie. Dit is sinds 2017 de interpretatie die de OVAM aan dit begrip heeft gegeven. Niet alle betrokken partijen kennen deze interpretatie. Door het opnemen van deze definitie scheppen we meer duidelijkheid voor de bouwheren, architecten, aannemers en medewerkers van vergunningverlenende diensten.

De definitie van matrassen wordt vervangen waarbij ook toppers (ook wel genoemd topdekmatras, oplegmatras of topmatras) onder deze definitie vallen.

De definitie voor onlinemarktplaats wordt ingevoegd om de regels die gelden bij uitgebreide producentenverantwoordelijkheid ook van toepassing te laten zijn op producenten die producten verkopen op afstand via een online marktplaats.

De definitie voor "opvulling" is letterlijk overgenomen uit de Europese kaderrichtlijn afvalstoffen. Met deze definitie wil Europa zorgen voor een uniforme rapportering over welke handelingen als recyclage worden beschouwd. Zo wil ze vermijden dat lidstaten verschillende hoeveelheden rapporteren doordat ze verschillende definities hanteren over wat als recyclage mag worden beschouwd. De term "landschapsaanleg" komt niet overeen met de term "landschapsherstel". Met landschapsaanleg worden activiteiten bedoeld zoals het opvullen van putten of het creëren van heuvels in het landschap.

Om de hoeveelheid plastic in het restafval terug te dringen, wordt de pmd-inzameling uitgebreid met alle plastic verpakkingen ipv enkel de plastic flessen en flacons. Deze definitie is in lijn met de definitie gebruikt in de erkenning van het beheersorganisme voor de terugnameplicht van huishoudelijke verpakkingen.

De definitie van producent wordt ingevoerd om nieuwe afspraken te maken in kader van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid bij verkoop op afstand. Enerzijds wordt het begrip 'verkoop op afstand' verduidelijkt door te verwijzen naar de definitie ervan in het Wetboek van economisch recht. De punten a tot en met d in de definitie zijn niet cumulatief. In punt d van de definitie wordt toegevoegd dat naast rechtstreekse verkoop ook verkoop via een online marktplaats onder het toepassingsgebied valt. Het is noodzakelijk dit te verduidelijken zodat ook in dat geval er geen discussie kan zijn over wie als producent moet worden aangeduid.

De term "afgewerkte olie" wordt niet meer gebruikt en overal vervangen door "afvalolie". Zo vermijden we dat in het Vlarema twee verschillende termen worden gebruikt die dezelfde betekenis hebben.

Er wordt een nieuwe definitie ingevoerd voor sluikstorten. Sluikstorten is omschreven als het "bewust ontwijken van de huishoudelijke afvalophaling of bedrijfsafvalophaling door afvalstoffen achter te laten of te storten op niet-reglementaire plaatsen, tijdstippen of in de foute recipiënten". "Bewust ontwijken" slaat op een ontwijking met opzet. Een persoon heeft de intentie om zich te ontdoen van afval op een andere of verschillende wijze dan deze die is voorzien in de huishoudelijke of bedrijfsafvalophaling. De beweegreden zelf is irrelevant maar in de meerderheid van de situaties zal het vaak slaan op een ontwijking van de kostprijs die gelinkt is aan de huishoudelijke of bedrijfsafvalophaling. Met "niet-reglementaire tijdstippen" wordt bedoeld alle momenten waarbij afval niet wordt aangeboden volgens het politiereglement. Bijvoorbeeld, dit kan slaan op de situatie waarbij men afval te vroeg buitenzet voorafgaandelijk aan een ophaling. Een recipiënt voor afvalophaling wordt bepaald overeenkomstig het

politierglement. Een “foutieve recipiënt” is bijgevolg enig ander recipiënt dan deze die omschreven is in het politierglement. Bijvoorbeeld er is sprake van een foutieve recipiënt indien men gebruik maakt van een gewone plastic zak voor restafval in plaats van de aangeduide gemeentelijke zak.

Voor producent van AEEA bestaat een specifieke definitie, in lijn met de definitie in de Europese richtlijn voor AEEA. Hieraan worden dezelfde verduidelijkingen toegevoegd als in bovengenoemde algemene definitie van producent.

Ook voor producent van batterijen en accu's bestaat een specifieke definitie, in lijn met de definitie in de Europese batterijenrichtlijn. Hier wordt eveneens de verwijzing naar de definitie van verkoop op afstand uit het Wetboek voor economisch recht opgenomen. De toevoeging over de verkoop via online marktplaatsen is hier niet nodig gezien de definitie reeds de bepaling ‘ongeacht de gebruikte verkooptechniek’ bevat.

Het nieuwe artikel 1.2.1 §4/1 geeft aan dat voor de toepassing van onderafdeling 5.2.10 (zijnde “afval van schepen van de zeevaart”) een aantal specifieke definities van toepassing zijn. De definities die in dit artikel werden opgenomen komen allemaal letterlijk uit de Richtlijn (EU) 2019/883 (met uitzondering van de definitie van “vissersvaartuig”, waarbij gekozen werd een deel van de bestaande definitie (“rijkdommen van de zee”) te behouden omwille van de slechte vertaling van “living resources from the sea” in “mariene hulpbronnen”).

Daarbij kan opgemerkt worden dat de bepaling uit Richtlijn (EU) 20019/883 dat “afval van schepen” dient te worden beschouwd als afval in de zin van artikel 3, onder 1, van Richtlijn 2008/98/EG, niet in het VLAREMA hoeft te worden omgezet omdat door de bestaande definities van afval in zowel het decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalcringen en afvalstoffen als het VLAREMA “afval van schepen” sowieso als een afvalstof wordt beschouwd.

Artikel 13

Met dit artikel wordt een nieuwe afdeling “Europese criteria” toegevoegd. Het gaat hier om een herschikking van artikelen. Voor de duidelijkheid zijn de artikelen in de oorspronkelijke afdeling 2.2 “algemene bepalingen” die betrekking hebben op materialen die onderworpen zijn aan Europese criteria, samengevoegd in één afdeling. De artikelen in de oorspronkelijke afdeling 2.2 “algemene bepalingen” die betrekking hebben op de algemene bepalingen voor specifieke criteria zijn samengevoegd in onderafdeling 2.3.1.

In artikel 2.2.2 is de term grondstoffen vervangen door “einde afval en bijproducten” omdat dit duidelijker aangeeft waar het over gaat, nl. over afvalstoffen die niet langer als afvalstof moeten worden beschouwd of over bijproducten die vrijkomen als reststroom in een productieproces. De Europese Commissie kan bijproductcriteria opstellen voor bepaalde stoffen en kan ook einde-afvalcriteria opstellen voor bepaalde stoffen.

Artikel 14

De artikelen in de oorspronkelijke afdeling 2.2 “algemene bepalingen” die betrekking hebben op de algemene bepalingen voor specifieke criteria zijn samengevoegd in onderafdeling 2.3.1.

Door toevoegen van een nieuwe onderafdeling wordt verduidelijkt dat de artikelen die in deze onderafdeling staan opgesomd, algemene bepalingen bevatten over de manier waarop specifieke criteria worden uitgewerkt en toegepast.

Het vorige artikel 2.2.1 is opgenomen in artikel 2.3.1.3, 4e lid. De verwoording in art. 2.3.1.3, 4e lid is aangepast naar die uit het Materialendecreet (artikel 36.4° en artikel 36.5°). Een materiaal mag alleen als grondstof worden beschouwd wanneer het gebruik over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op het milieu of de menselijke gezondheid. Met “geen ongunstige effecten” wordt bedoeld dat de inzet van dit materiaal netto geen bijkomende negatieve effecten mag genereren ten opzichte van het gebruik van een primaire grondstof.

Het vorige artikel 2.2.2, 1e en 3e lid is opgenomen in artikel 2.3.1.2. Het vorige artikel 2.2.2, 2e lid is opgenomen in artikel 2.3.1.3.

Het vorige artikel 2.2.3 is opgenomen in artikel 2.3.1.3. De vorige artikels 2.2.4 en 2.2.8 zijn opgenomen in onderafdeling 2.3.1.

Artikel 15

We willen garanderen dat de gegevens van de monsterneming en analyse volledig en correct worden doorgegeven aan de OVAM. Daarom zorgen we voor een rechtstreekse transfer van deze gegevens door het erkend laboratorium en de OVAM. Enerzijds maakt dit het systeem fraudebestendiger. De houder van de grondstofverklaring heeft immers geen mogelijkheid meer om gegevens van het monsternemings- of analyseverslag aan te passen of te verzwijgen. Anderzijds verlaagt dit de administratieve last. Het is immers de bedoeling de gegevens digitaal te laten doorgeven door het erkend laboratorium zodat dit een gemakkelijke controle toelaat van de analysegegevens met de normen. Dit artikel treedt in werking vanaf 1 januari 2022. Vanaf dan zullen de systemen klaar zijn om de gegevensuitwisseling mogelijk te maken.

Artikel 16

Het generieke normenkader voor PAK in bouwstoffen is bijlage VI van VLAREBO.

De pak-spraytest voor asfaltgranulaat is een snelle methode die op het terrein uitvoerbaar is in tegenstelling tot de chemische analyse. Voor asfaltgranulaat wordt de chemische analyse van PAK in laboratorium enkel uitgevoerd bij twijfel over de resultaten met pak-spraytest of de IRspectroscopie. Beide testen worden standaard rechtstreeks ter plaatse op de bouwstof uitgevoerd in het kader van het Eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten of voorafgaand voor de sloop of opbraak voor de opmaak van een sloopopvolgingsplan en bij de opmaak van bijvoorbeeld bestekken. Deze aanpak wenst OVAM te behouden.

Het normenkader voor asfaltgranulaat moet ook bijlage 2.3.2.A zijn zoals reeds opgenomen voor zeefzand voor asfalt in plaats van bijlage VI van VLAREBO. Deze aanpassing is noodzakelijk om voldoende rechtszekerheid te bieden aan de gebruikers van de pak-spraytest. Er is immers een correlatie aangetoond tussen de pak-spraytest en de normwaarden van bijlage 2.3.2.A, maar niet tussen de pak-spraytest en de normen van bijlage VI van VLAREBO. Het gebruik van de pak-spraytest heeft enkel zin bij een toetsing aan de normen in bijlage 2.3.2.A.

Ongeacht de korrelverdeling van gebroken asfaltpuin (asfaltgranulaat of zeefzand van asfalt) moeten de meetwaarden van de chemische analyses aan hetzelfde normenkader getoetst worden ic bijlage 2.3.2.A.

Artikel 17

Het betreft hier een verduidelijking en geen wijziging. Er wordt dezelfde formulering gebruikt als in het eenheidsreglement. Er wordt gestreefd naar een gelijk speelveld. Er wordt vermeden dat sorteerinrichtingen die zich inzetten voor kwaliteitsverbetering en over een kwaliteitsborgingssysteem beschikken, een concurrentieel nadeel zouden hebben ten opzichte van sorteerinrichtingen die niet over een kwaliteitsborgingssysteem beschikken.

Artikel 18

De vorige onderafdeling 2.3.1 is overgenomen onder onderafdeling 2.3.3.

De bepalingen van het Mestdecreet blijven onverminderd gelden voor afvalstoffen die als bodemverbeteraar/meststof worden gebruikt. De nutriënteninput vanuit deze materialen wordt meegenomen in de bemestingsbalans van landbouwpercelen.

Artikel 19

Het vorige artikel 2.2.6 is overgenomen in artikel 2.4.1.3.

Deze bepaling is overgenomen uit het voormalige artikel 2.2.6.

Artikel 20

In artikel 2.4.2.2 is verduidelijkt welke informatie een aanvraag voor grondstofverklaring moet bevatten.

Voor aanvragen voor grondstofverklaring die worden opgelegd in afdeling 2.3. "Specifieke criteria" is het belangrijk dat de aanvraag een staving bevat dat het materiaal voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria voor grondstoffen uit afdeling 2.3. Eveneens is er een motivatie vereist waarom het gebruik van de grondstof in de toepassing over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op mens en leefmilieu. Dit is een voorwaarde uit artikel 2.3.1.1 van het VLAREMA.

Voor aanvragen voor grondstofverklaring van materialen die vallen onder afdeling 2.6 zijn er geen specifieke criteria beschikbaar in het VLAREMA en moet het aanvraagdossier andere informatie bevatten zodat de OVAM kan beoordelen of het materiaal als een grondstof kan worden beschouwd. De aanvraag voor grondstofverklaring moet een motivatie bevatten waarom het gebruik van het materiaal voldoet aan de voorwaarden uit artikel 36 (einde-afval) of 37 (bijproduct) van het Materialendecreet. De aanvrager toont aan dat de milieu-impact van het hergebruikte of gerecycleerde materiaal niet groter is dan die van de primaire grondstof.

Artikel 21

Voor aanvragen die worden opgelegd in afdeling 2.3. valt de beslissing uiterlijk dertig kalenderdagen na de ontvangstdatum van de aanvraag. Voor deze toepassingen gelden specifieke criteria en is het duidelijk welke parameters moeten worden onderzocht en beoordeeld. Voor andere aanvragen voor grondstofverklaring bestaan er geen specifieke criteria en moet er voor elke specifieke aanvraag worden onderzocht of er aan alle voorwaarden van artikel 36 of 37 van het Materialendecreet is voldaan en of de aanvrager dit voldoende heeft aangetoond. Dit betekent dat er tijdens de behandelingstermijn meer tijd nodig is voor het onderzoek door de OVAM, voor de ondersteuning van de aanvrager en dat er bijkomend vaak advies moet worden ingewonnen bij andere instanties. Voor aanvragen die vallen onder afdeling 2.6 zal de beslissing daarom genomen worden binnen een termijn van zestig kalenderdagen.

Artikel 22

De aanvraagprocedure stopzetten in plaats van de aanvraag weigeren, betekent voor de OVAM een administratieve efficiëntiewinst omdat er geen besluit moet worden opgemaakt en de melding via een automatische boodschap kan worden verstuurd. Voor de aanvrager biedt het de mogelijkheid om zonder beperkingen een nieuwe aanvraag in te dienen. Bij een weigering kan men enkel opnieuw indienen als er nieuwe elementen aan het dossier worden toegevoegd die niet mee beoordeeld zijn bij de weigering.

Artikel 23

Voor materialen waarvoor geen Europese criteria of geen specifieke criteria in het VLAREMA bestaan valt de houder terug op de voorwaarden uit artikel 36 of 37 van het Materialendecreet. Afdeling 2.6 verduidelijkt hoe en wanneer deze zelfbeoordeling moet gebeuren.

Artikel 2.6.2 maakt duidelijk wanneer de houder van een materiaal op basis van een zelfbeoordeling kan nagaan of aan de voorwaarden uit artikel 36 van het Materialendecreet is voldaan.

Artikel 2.6.3 maakt duidelijk wanneer de houder van een materiaal op basis van een zelfbeoordeling kan nagaan of aan de voorwaarden uit artikel 37 van het Materialendecreet is voldaan.

De OVAM zal een nieuwe handleiding publiceren op haar website met richtlijnen over hoe een zelfbeoordeling correct wordt uitgevoerd. Er zullen eveneens voorbeelden worden gegeven over hoe kan worden aangetoond dat aan de voorwaarden uit artikel 36 of 37 van het Materialendecreet is voldaan.

Bij het transport moet een verklaring van de houder aanwezig zijn zodat duidelijk is dat het gaat om een grondstof die het grondstofstatuut heeft gekregen op basis van een zelfbeoordeling. Bij eventuele controle van het transport is het op deze manier duidelijk dat het gaat om het transport van een grondstof en niet om een illegaal afvaltransport. De zelfbeoordeling moet niet aanwezig zijn bij het transport maar moet wel kunnen worden voorgelegd op vraag van de OVAM en de toezichthoudende overheid.

Artikel 2.6.5 verduidelijkt wanneer een grondstofverklaring moet of kan worden aangevraagd bij de OVAM. Het vorige artikel 2.2.5 is opgenomen in artikel 2.6.5.

Artikel 24

Aan artikel 3.1.1. wordt een tweede paragraaf toegevoegd. Hiermee wordt afdeling 3.5 rond de vrijwillige terugname ingekaderd in het hoofdstuk over de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. In het Materialendecreet krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om aan verschillende actoren maatregelen op te leggen in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. Meer bepaald gaat het om iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die beroepsmatig producten ontwikkelt, vervaardigt, behandelt, verwerkt, verkoopt of invoert. Dit omvat dus duidelijk ook de eindverkopers waar de inzameling in het kader van de vrijwillige terugname plaatsvindt. Niettegenstaande dergelijke initiatieven ook kunnen uitgaan van andere actoren (bv. private afvalbedrijven), ligt het in de lijn der verwachtingen dat producenten of handelaars steeds meer dergelijke inzamelingen gaan opzetten als reactie op de toenemende grondstoffenschaarste of als klantenservice. De vrijwillige inzameling van afvalstoffen via eindverkopers ligt ook in het verlengde van de wijze waarop de inzameling van afvalstoffen onder de aanvaardingsplicht vaak georganiseerd wordt.

Artikel 25

Er wordt een nieuwe paragraaf 1 in artikel 3.2.1.1 ingevoegd die aangeeft dat de aanvaardingsplicht moet beschouwd worden als een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zoals dit begrip is gedefinieerd in het materialendecreet. Dit is belangrijk omdat hierdoor de minimale vereisten die via de Europese kaderrichtlijn worden opgelegd aan regelingen van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid van toepassing zijn. Elk systeem dat wordt uitgewerkt in kader van de aanvaardingsplicht moet dus voldoen aan deze minimumvoorwaarden.

We wijzen erop dat een soortgelijke bepaling niet wordt toegevoegd aan de andere instrumenten uit hoofdstuk 3 in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, namelijk het collectief plan en de vrijwillige terugname. Daarnaast kunnen ook nog specifieke bepalingen worden opgelegd aan bepaalde producenten, zonder dat hiervoor een instrument (aanvaardingsplicht of collectief plan) van toepassing is. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de uitgevers van gratis regionale pers die bepaalde verplichtingen hebben voor de stickers tegen ongewenst reclamedrukwerk en gratis regionale pers. In deze gevallen zijn de minimumvereisten die worden opgelegd aan regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid dus niet van toepassing. Het gaat in die gevallen immers niet om 'een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid', zoals bedoeld in de Europese kaderrichtlijn. De minimumvereisten slaan enkel op die systemen waarbij in het kader van een wettelijk verplichting een selectieve inzameling wordt opgezet die wordt georganiseerd en/of gefinancierd door de producenten. Het is echter ook mogelijk om andere maatregelen te nemen in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (bv. het informeren van consumenten, ecodesign, onderzoeksopdrachten...). Het zijn net dat soort maatregelen die met deze instrumenten (collectief plan, vrijwillige terugname) worden beoogd en waarbij het niet zinvol is om alle minimale vereisten automatisch van toepassing te laten zijn.

Het artikel wordt aangevuld met een verduidelijking van de 1-1 terugnameplicht voor verkoop op afstand. Ook in dat geval moet de producent verplicht de afgedankte producten aanvaarden indien de consument dit aanbiedt. Hierbij worden 3 mogelijkheden voorzien: terugname op moment van levering, het aanbieden van een lokaal inzamelpunt of een gratis retourplossing.

In paragraaf 7 van hetzelfde artikel wordt aan de informatieverplichtingen van de eindverkoper toegevoegd dat hij de consument naast de afdankingsmogelijkheden ook moet informeren over de herstelmogelijkheden van zijn toestel (indien het betrokken product in aanmerking komt voor hergebruik). Dit met het oog op de verlenging van de levensduur van toestellen door meer hergebruik.

Artikel 26

In artikel 3.2.1.2, §2, eerste lid staan de elementen opgesomd die moeten worden uitgewerkt in een aanvaardingsplichtconvenant of individueel aanvaardingsplichtplan. Hieraan worden een aantal toevoegingen gedaan in lijn met de minimale vereisten die in de Europese kaderrichtlijn zijn ingevoerd. Het betreft met name:

- Een duidelijke omschrijving van het gebied, product en materiaal van het inzamelsysteem;
- Een specificatie van de elementen waarover de producent moet communiceren: preventie, herstel, hergebruik, inzameling en het voorkomen van zwerfvuil;
- De publieke rapportering over de resultaten;
- De voorwaarden voor de financiering zoals bepaald in het materialendecreet. Net zoals in de kaderrichtlijn is opgenomen dat de bepalingen over de financiering niet van toepassing zijn voor de afvalstromen AEEA, afgedankte voertuigen en batterijen. Hiervoor gelden de specifieke bepalingen uit de overeenstemmende richtlijnen. Gezien dit artikel valt onder de onderafdeling aanvaardingsplicht, is dit niet van toepassing op verpakkingen. Deze vallen onder de interregionale terugnameplicht.

Artikel 27

Artikel 3.2.1.3. §1 bevat de rapporteringsvereisten in het kader van de aanvaardingsplicht. Hieraan wordt een toevoeging gedaan om modaliteiten te bepalen indien meerdere beheersorganismen voor eenzelfde afvalstroom actief zijn. Het betreft men name een bijkomende validatie van de cijfergegevens van deze beheersorganismen op eenvoudig verzoek van de OVAM om dubbeltellingen en hiaten te detecteren en te corrigeren. Er wordt hierover verder bepaald dat de betrokken beheersorganismen op hun kosten éénzelfde keuringsinstelling aanduiden om de validatie uit te voeren. Indien de beheersorganismen niet tot een gezamenlijke keuze komen, beslist de OVAM, na overleg met de diverse beheersorganismen.

Artikel 28

Artikel 3.2.1.5 moet aangepast worden aan de nieuwe definitie van producent, zodat bepalingen met betrekking tot uitgebreide producentenverantwoordelijkheid ook van toepassing zijn op verkoop op afstand.

Artikel 29

In artikel 3.2.2.1, §4, tweede lid wordt aan de voorwaarden waaraan het financieel plan van een beheersorganisme moet voldoen, toegevoegd dat bij de berekeningsmethode van de milieubijdrage moet gestreefd worden naar een differentiatie van de bijdrage die rekening houdt met de milieu-impact van de producten. Dit is tevens een minimumvereiste uit de nieuwe kaderrichtlijn.

Er wordt aan het artikel ook een negende paragraaf toegevoegd die stelt dat een beheersorganisme openbaar beschikbare informatie moet verstrekken over de leden van de Algemene Vergadering en de deelnemers van het beheersorganisme, zijnde de bedrijven die zich aansluiten middels het ondertekenen van een toetredingsovereenkomst, de milieubijdragen en de selectieprocedure voor afvalbeheerders. Ook dit is een nieuwe minimumvereiste uit de kaderrichtlijn.

Artikel 30

De gewijzigde tekst van artikel 3.4.1.1 wil nog duidelijker stellen hoe in het Vlaamse Gewest burgers kunnen aangeven geen ongeadresseerd reclamedrukwerk en/of geen gratis ongeadresseerde regionale pers te willen ontvangen. Enkel het gebruik van een NEE/NEE of JA/NEE sticker is toegelaten. De stickers worden gefinancierd door de sector van de uitgevers conform artikel 3.4.1.2 van Vlarema.

Artikel 31

De gewijzigde tekst van artikel 3.4.1.2 actualiseert dit artikel in overeenstemming met de overeenkomst die op 15 april 2019 is afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de sector van het ongeadresseerd reclamedrukwerk en van de gratis regionale pers.

Artikel 32

Dit betreft een wijziging naar aanleiding van de nieuwe aanvaardingsplichtconvenant voor afvalbanden. De verwerkingsdoelstellingen voor afvalbanden worden in artikel 3.4.3.2 aangescherpt. Voor 2030 worden hogere inzamelingsdoelstellingen en doelstellingen voor hergebruik, loopvlakvernieuwing en recycling vastgelegd. Van deze hogere doelstellingen kan enkel worden afgeweken indien uit een onderbouwde evaluatie blijkt dat deze doelstellingen technisch niet haalbaar zijn.

Artikel 33

Dit betreft een wijziging naar aanleiding van de nieuwe aanvaardingsplichtconvenant voor afvalbanden. De rapportageverplichtingen voor de producenten van banden worden in artikel 3.4.3.4, derde lid aangepast en uitgebreid. Met “nuttig toegepast” worden zowel de gerecycleerde hoeveelheden bedoeld, als de hoeveelheden die op een andere manier nuttig werden toegepast.

Artikel 34

Artikel 3.4.4.15 moet aangepast worden aan de nieuwe definitie van producent, zodat bepalingen met betrekking tot uitgebreide producentenverantwoordelijkheid ook van toepassing zijn op verkoop op afstand.

Artikel 35

Hier wordt in artikel 3.4.5.1, tweede lid een verduidelijking aangebracht met betrekking tot wie als producent moet gezien worden indien batterijen opnieuw op de markt worden gebracht. Met het toenemend belang van grote industriële batterijen (o.a. elektrische voertuigen) zal het immers gebruikelijker worden dat deze batterijen een tweede leven krijgen in dezelfde of een andere toepassing. Het basisprincipe is dat de verantwoordelijkheid van de oorspronkelijke producent overgaat op een nieuwe producent indien de batterijen een fase van voorbereiding op hergebruik hebben doorlopen. Degene die de batterijen opnieuw op de markt brengt na de voorbereiding op hergebruik wordt in dat geval beschouwd als producent. Indien een batterij reeks opnieuw op de markt komt, blijft de oorspronkelijke producent verantwoordelijk.

Artikel 36

In artikel 3.4.5.3 worden een aantal wijzigingen aangebracht met betrekking tot de waarborg die een producent moet stellen om aan zijn financiële verantwoordelijkheid te voldoen voor de batterijen die vandaag op de markt worden gebracht, maar pas op een later moment afval worden. De regeling beoogt een oplossing te bieden voor afgedankte batterijen waarvan de producent niet meer bestaat of niet geïdentificeerd kan worden. Naast een all-in milieubijdrage of een individuele waarborg is er ook de mogelijkheid om toe te treden tot een garantiefonds opgezet door een of meerdere beheersorganismen. Het garantiefonds werkt op basis van solidariteit per sector. De kosten van afgedankte batterijen waarvan de producent niet meer bestaat of geïdentificeerd kan worden, worden gedragen door de producenten die actief zijn in die sector.

Artikel 37

In punt 3° van artikel 3.4.5.6 wordt toegevoegd dat naast de inrichtingen en de wijze ook moet gerapporteerd worden over de hoeveelheid batterijen en accu's die werden verwerkt of werden voorbereid voor hergebruik of opnieuw werden gebruikt als batterij of accu in eenzelfde of een andere toepassing.

Artikel 38

“Verbranding met energierugwinning” wordt vervangen door “nuttige toepassing” om conform te zijn met de manier waarop in de Europese kaderrichtlijn doelstellingen worden geformuleerd voor de verwerking van afvalolie.

Artikel 39

Dit betreft een wijziging naar aanleiding van de nieuwe aanvaardingsplichtconvenant voor afvalolie. De rapportageverplichtingen voor de producenten van olie worden in artikel 3.4.6.4, tweede lid aangepast en uitgebreid.

Artikel 40

Artikel 3.4.8.1, §2 voorziet een vrijstelling van de verplichte inzameling door eindverkopers. Deze afwijking is nodig omdat in de onderhandelingen met de sector een alternatief systeem voor inzameling is afgesproken waarbij eindverkopers niet verplicht zijn om afgedankte matrassen te aanvaarden en waarbij afgedankte matrassen die zijn ingezameld via andere kanalen dan de recyclageparken niet noodzakelijk gratis moeten worden aanvaard door de producenten. Deze regeling is opgenomen in artikel 3.4.8.1, §3. De bepalingen van artikel 3.2.1.1 §3 blijven echter wel geldig. Dit betekent dat burgers matrassen gratis moeten kunnen afgeven in de recyclageparken. De gemeenten worden daarbij vergoed door de producenten voor de nettokosten. Gemeenten die op afroep matrassen selectief inzamelen huis aan huis kunnen hiervoor een vergoeding aanrekenen aan de burger, op voorwaarde dat die enkel dient voor het dekken van de transportkosten. Deze vergoeding mag niet dermate hoog zijn dat ze de burger ontraadt een matras gescheiden aan te bieden.

Het materialendecreet stelt dat de kostendekking door de producenten kan beperkt worden tot minimaal 80% als dat wordt gerechtvaardigd door de noodzaak om een adequaat afvalbeheer en de economische levensvatbaarheid van de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid te waarborgen. Dit is in lijn met de Europese kaderrichtlijn afvalstoffen. De Europese Commissie zal hierrond nog verdere richtlijnen opstellen. Voor de aanvaardingsplicht afgedankte matrassen maken we gebruik van deze afwijkingsoptie. Het systeem dat wordt opgezet kiest er voor om in de professionele sector maximaal de bestaande markt te laten spelen. De inzamel punten (eindverkopers, hotels, ziekenhuizen...) sluiten op individuele basis een contract met een inzamelaar. De selectieve inzameling en hoogwaardige verwerking wordt gestimuleerd via premies aan de ontdoener/de ophaler. Het is niet mogelijk om daarbij een volledige kostendekking te garanderen gezien dit de onderhandeling over de prijsafpraak tussen het inzamelpunt en de ophaler zou ondermijnen. Dit model laat wel toe om het bestaande marktmodel met veel vragers en veel aanbieders te behouden en lijkt een aanvaardbare motivering om af te wijken het principe van de volledige kostendekking. Zoals voorzien in het materialendecreet worden de resterende kosten gedragen door de distributie en/of de afvalstoffenhouder (hotels, ziekenhuizen...). Voor huishoudens is de afgifte wel altijd gratis en ook voor de gemeenten is een volledige kostendekking door de producenten voorzien. Het premiesysteem in de professionele sector en de volledige vergoeding bij de gemeenten moeten het mogelijk maken om de minimumgrens van 80% te respecteren.

Artikel 41

In art. 3.4.8.2 worden concrete inzamel- en recyclagedoelstellingen opgenomen voor afgedankte matrassen. Er wordt een groeipad voorzien met een stapsgewijze toename van de inzameldoelstelling. Ook voor de recyclagedoelstellingen is een groeipad voorzien. Dit moet toelaten dat stapsgewijs de nodige capaciteit wordt uitgebouwd om de ingezamelde matrassen hoogwaardig te recyclen. Met “nuttig toegepast” worden zowel de gerecycleerde hoeveelheden, als de hoeveelheden die op een andere manier nuttig werden toegepast, bedoeld.

Artikel 42

In art. 3.4.8.3 worden de rapportageverplichtingen voor de producenten van afgedankte matrassen uitgebreid. De producenten moeten ook rapporteren over de bestemming en de toepassing van de materialen die voortkomen uit de verwerking van de afgedankte matrassen. Het is immers belangrijk dat er ook gegevens beschikbaar zijn over de outputzijde van de verwerkingsprocessen van de afgedankte matrassen.

Artikel 43

De nieuwe afdeling 3.5 wil een wettelijk kader invoeren voor de vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen via eindverkopers. Hiermee wordt een juridische basis gevormd waarbinnen dergelijke inzamelkanalen, naast de gemeentelijke inzameling in het kader van de zorgplicht, kunnen bestaan. Eindverkopers die door middel van een vrijwillige terugname afvalstoffen verzamelen kunnen immers een meerwaarde vormen voor het Vlaamse afval- en materialenbeleid: meer inzamelpunten, hogere toegankelijkheid, additionele afvalstromen, hoogwaardige verwerking... Een wettelijk kader met een aantal voorwaarden is echter aangewezen om deze meerwaarde te realiseren en moet garanderen dat deze op correcte wijze verlopen.

Het toepassingsgebied van de onderafdeling is beperkt tot huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen en heeft dus geen impact op de vrijwillige terugname van andere bedrijfsafvalstoffen. Dit blijft perfect mogelijk volgens de bestaande wettelijke bepalingen. Terugname van bedrijfsafvalstoffen is een courante praktijk in veel business tot business relaties en wordt gerapporteerd via het IMJV. Voor de vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen worden via deze onderafdeling additionele bepalingen opgelegd.

Het eerste lid van art. 3.5.1 geeft een omschrijving van wat wordt verstaan onder vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen. Vrijwillige terugname betreft elk initiatief dat tot doel heeft om afvalstoffen selectief in te zamelen bij eindverkopers van gelijkaardige producten. De inzameling kan dus enkel plaatsvinden bij eindverkopers. Publieke plaatsen, inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars, verwerkers enz. zijn dus geen mogelijke inzamelpunten van een vrijwillige terugname. Bovendien moeten de eindverkopers producten op de markt brengen die gelijkaardig zijn aan de afvalstoffen die worden ingezameld. Zo kan een juwelier bijvoorbeeld geen inzamelpunt voor oude schoenen opzetten.

In het tweede lid wordt vastgelegd dat de bepalingen niet van toepassing zijn voor bepaalde afvalstoffen zijnde:

a) afvalstoffen die onder een andere vorm van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen. Voor deze afvalstoffen bestaat immers reeds een uitgebreid inzamelnetwerk, vaak met inbegrip van eindverkopers. Het is niet aangewezen om andere inzamelnetwerken via eindverkopers naast die in het kader van de andere vormen van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid op te zetten. Dit zou leiden tot inzamelingen die onder verschillende wettelijke regelingen vallen.

b) verpakkingsafval dat selectief wordt ingezameld in het kader van de terugnameplicht. Ook hier moet concurrentie tussen verschillende wetgevende kaders vermeden worden. Wel moet het mogelijk zijn om een vrijwillige terugname op te zetten voor die verpakkingen die momenteel niet selectief worden ingezameld.

c) papier- en kartonafval. Een belangrijke motivatie voor deze beperking is dat vrijwillige terugname het preventiebeleid rond papier- en kartonafval (o.a. via de stickers tegen reclaimedrukwerk en/of gratis regionale pers) niet mag tegenwerken. Indien vrijwillige terugname gepaard zou gaan met voordelen (bv. een financiële vergoeding) zou dit het succes van de stickeractie kunnen ondermijnen. Bovendien kan dit een negatieve impact hebben op de efficiëntie van de huis aan huis inzameling georganiseerd via de gemeenten. Vanuit logistieke optimalisatie lijkt het aangewezen zoveel mogelijk afvalstoffen via dit kanaal in te zamelen. Bovendien bestaat een deel van het papier- en kartonafval uit verpakkingsafval dat onder de terugnameplicht valt.

Het tweede lid is dus hoofdzakelijk ingegeven door de motivatie om geen concurrentie tussen inzamelingen te creëren op basis van verschillen in wetgeving (aanvaardingsplicht versus vrijwillige terugname). Dit impliceert niet dat een inzameling van afvalstoffen via eindverkopers voor deze stromen niet mogelijk is. Wel dat dit afhankelijk is van de specifieke bepalingen die voor deze stromen zijn opgelegd via andere instrumenten en wetgeving.

Art. 3.5.2 legt een aantal voorwaarden op aan de vrijwillige terugname. Er wordt niet voorzien in een systematische beoordeling (noch ex ante noch ex post) van opgezette systemen voor vrijwillige terugname. Ad hoc controles zijn uiteraard steeds mogelijk.

1° de vrijwillige terugname moet garanderen dat de afvalstoffen worden hergebruikt of gerecycleerd. Het principe van de ladder van Lansink (de hiërarchie vastgelegd in artikel 4 van het Materialendecreet) moet gerespecteerd worden en de vrijwillige terugname moet minstens hetzelfde niveau bereiken als het courante beheer van die afvalstof.

2° de afvalstoffen kunnen enkel worden ingezameld bij eindverkopers die gelijkaardige producten op de markt brengen en bij levering aan huis van gelijkaardige producten. Daarenboven dient de vrijwillige terugname die niet bij levering aan huis gebeurt, op het eigen terrein te gebeuren. Vrijwillige terugname bij levering aan huis kan enkel als de eindverkoper zelf instaat voor het transport van en naar de klant. De inzameling kan dus enkel plaatsvinden via eindverkopers die hun eigen vervoer organiseren. Inzameling via koerierdiensten komt niet in aanmerking.

3° de afvalstoffen moeten worden opgeslagen zonder schade, hinder of verontreiniging van mens, milieu of directe omgeving. Het inzamelpunt moet hiertoe de nodige voorzorgen nemen.

4° er wordt gezorgd voor een georganiseerde en regelmatige afvoer van de afvalstoffen.

5° de recipiënten moeten technisch geschikt en in goede staat zijn.

6° de ingezamelde hoeveelheden moeten in verhouding staan tot de geleverde of verkochte producten. Het doel is om grootschalige inzamelingen die uitgaan van een minimale verkoopactiviteit uit te sluiten als inzamelpunt. De vrijstelling van de plicht om over een milieuvergunning te beschikken is vanuit eenzelfde optiek ingesteld.

7° de afvoer gebeurt door een geregistreerde inzamelaar, handelaar of makelaar.

8° de OVAM en de gemeente waarin de vrijwillige terugname gebeurt moet op de hoogte worden gebracht van het initiatief.

9° de ingezamelde hoeveelheden worden door de exploitant bijgehouden in een afvalstoffenregister.

10° van zodra het initiatief tot vrijwillige terugname een semi permanent karakter krijgt, is de exploitant verplicht dit minders 2 opeenvolgende jaren te organiseren.

Art. 3.5.3 stelt dat de eindverkopers op vraag van OVAM alle bijkomende informatie moeten verschaffen die de OVAM nuttig acht voor de evaluatie en de controle van de vrijwillige terugname. Dit zal voornamelijk betrekking hebben op informatie die de OVAM nodig heeft om te controleren of de vrijwillige terugname voldoet aan de voorwaarden opgelegd door artikel 2.

Artikel 44

Het Materialendecreet definieert in artikel 3, 17° huishoudelijke afvalstoffen als "afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en afvalstoffen die daarmee gelijkgesteld worden bij een besluit van de Vlaamse Regering". In artikel 4.1.1 van Vlarema wordt vandaag al straat- en veegvuil (afkomstig van zwerfvuil) ook

gelijkgesteld aan huishoudelijk afval. Volgens het Uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval is evenwel ook afval van (publieke) vuilbakjes en afval afkomstig van het opruimen van sluikestorten te beschouwen als huishoudelijk afval. Het is daarom belangrijk dit ook in Vlarema expliciet te vermelden als 'gelijkgesteld met huishoudelijk afval'.

Wel wordt de term "publieke" vuilnisbakjes uit het uitvoeringsplan hier gemeden en wordt dit nauwer gedefinieerd. Dit om te verduidelijken dat bijvoorbeeld vuilbakjes in stations of in provinciale domeinen hier niet onder vallen, aangezien dat duidelijk bedrijfsafval is.

Artikel 45

In artikel 4.1.2, punt 12° werd de omschrijving van "afval van de zee- en binnenvaart" als bijzondere afvalstof gewijzigd in "afval van schepen van de zee- en binnenvaart", dit om tegemoet te komen aan de nieuwe definitie van "afval van schepen" in Richtlijn (EU) 2019/883.

Artikel 46

Deze aanpassingen zijn noodzakelijk om de beschrijving van de handelingen voor nuttige toepassing in overeenstemming te brengen met de Europese kaderrichtlijn afvalstoffen.

Artikel 47

De wijziging in artikel 4.3.1 dient voor een omzetting van een bepaling in de Europese kaderrichtlijn afval. Die stelt dat lidstaten, uiterlijk 31 december 2023, ervoor zorgen dat bioafval ofwel aan de bron wordt gescheiden en gerecycleerd, ofwel gescheiden wordt ingezameld en niet gemengd wordt met andere soorten afval.

Door deze wijziging is de burger verplicht bioafval ofwel lokaal te composteren (bv via thuis- of wijkcomposteren), ofwel gescheiden aan te bieden in een inzamelkanaal. Niet elke burger heeft echter de mogelijkheid om thuis te composteren. Bovendien tonen de sorteeranalyses van huisvuil aan dat er, ondanks jarenlange stimulering van thuiscompostering, nog belangrijke hoeveelheden bioafval in de huisvuilzak zitten. Het is dan ook de verantwoordelijkheid van de lokale besturen om een laagdrempelig inzamelkanaal voor bioafval ter beschikking te stellen van de burger. Dit in het kader van de zorgplicht voor huishoudelijk afval overeenkomstig artikel 26 van het Materialendecreet. Eens het afval gescheiden is aangeboden, moet het verder apart worden getransporteerd en verwerkt. Het mag getransporteerd worden samen met andere stromen als de stromen niet met elkaar vermengd worden. Dit artikel treedt in werking vanaf 31 december 2023.

De Vlaamse ervaring leert dat het nascheiden van organisch afval uit gemengd afval niet leidt tot dezelfde kwaliteit van compost als bij selectieve inzameling. Bovendien vervuult het organisch afval andere recycleerbare afvalstromen in de gemengde fractie. Daarom wordt hier gekozen voor een lokale compostering of een volledig gescheiden inzameling.

Bovendien voorziet de KRL afval dat vanaf 1 januari 2027 gemeentelijk bioafval enkel als gerecycleerd mag meetellen als het gescheiden wordt ingezameld of aan de bron wordt gescheiden.

Het bioafval kan op verschillende manieren gescheiden ingezameld worden, b.v. als een gft-fractie of als een gf-fractie, gescheiden van tuinafval. Er is een task force opgericht met lokale besturen en de OVAM om de invoering van deze nieuwe verplichting voor te bereiden en te zoeken naar de meeste geschikte oplossing, die kan verschillen van regio tot regio of van de typologie van (een deel van) een gemeente.

Artikel 48

De Europese bepaling omtrent het gescheiden houden van bioafval geldt ook voor bedrijfsafvalstoffen vanaf 31 december 2023, niet enkel voor een bepaalde categorie van bedrijven, maar voor alle bedrijven. Ook om deze invoering voor te bereiden zal een task force worden gebruikt om de mogelijke vormen van gescheiden inzameling van bioafval vast te leggen.

Het is de afvalproducent van bedrijfsrestafval ook vrij om te kiezen om zelf een regeling te treffen voor het transport van deze afvalstoffen. Er wordt verduidelijkt dat de verplichting om een overeenkomst af te sluiten met de inzamelaar, handelaar of makelaar van bedrijfsrestafval waarin de inzamelwijze van de afvalfracties is opgenomen enkel geldt indien er gebruik gemaakt wordt van een inzamelaar, handelaar of makelaar van bedrijfsrestafval en dus niet als men zelf een regeling treft voor transport.

Droge niet-gevaarlijke recycleerbare fracties mogen onder bepaalde omstandigheden samen ingezameld worden in één recipiënt. Soms ontstaat er op het terrein verwarring over welke fracties precies in aanmerking komen. Houtafval, metaalafval en harde kunststoffen komen zeker in aanmerking, aangezien deze elkaar niet vervuilen en relatief makkelijk na te sorteren zijn. Daarom worden deze alvast expliciet benoemd. Het is ook belangrijk te benadrukken dat er op het terrein ook heel wat inzamelaars verschillende recycleerbare afvalstoffen tegelijk inzamelen door gebruik te maken van zakken. Zo worden bijvoorbeeld foliezakken ingezameld samen met de papier- en kartoncontainers. Deze zakken kunnen nadien perfect terug uit het papier en karton nagesorteerd worden. Dit valt niet onder de specifieke uitzondering van 'droge niet-gevaarlijke fracties', maar wordt gewoon beschouwd als een vorm van selectieve inzameling en is dus ook toegestaan. Dit tenminste zolang de zakken hierop voorzien zijn en niet scheuren, waardoor de afvalstoffen niet los door elkaar komen te zitten.

Voor afvalstoffen die worden ingezameld als vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen gelden dezelfde tarieven als voor de inzameling van huishoudelijk afval. Deze tarieven weerspiegelen niet altijd de volledige en reële kost, maar zijn wel conform het principe vervuiler betaalt uit artikel 10 van het materialendecreet.

Artikel 49

De opmaak van een destructieve asbestinventarisatie vormt reeds een belangrijk inherent onderdeel van de opmaak van een sloopopvolgingsplan. Ook de effectieve opvolging van een sloop en de bijhorende opmaak van een controleverslag, impliceert een opvolging van de asbestverwijdering en een controle of deze correct en selectief gebeurt. Daarom wordt aan artikel 4.3.3 een tweede paragraaf 2 toegevoegd die stelt dat de deskundige die een sloopopvolgingsplan of een controleverslag opmaakt minstens over dezelfde expertise en vaardigheden moet beschikken als deze waarover een gecertificeerd asbestdeskundige asbestinventarisatie beschikt. Op deze manier wordt een kwaliteitsvollere opmaak van sloopopvolgingsplannen en controleverslagen verzekerd en wordt het statuut van de deskundige die ze opmaken meer regelgevend verankerd.

In de standaardprocedure voor opmaak van een sloopopvolgingsplan en controleverslag zal de voorwaarde dat de deskundige over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie moet beschikken worden opgenomen.

Aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd dat de aannemer rekening moet houden met de maatregelen die de sloopbeheerorganisatie nodig acht voor sloopopvolging en die in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan worden vermeld. In de contractuele bepalingen tussen bouwheer en aannemer moet daarom opgelegd worden dat de aannemer deze voorwaarden dient te respecteren. Dit is nodig om een duurzaam materialenbeheer te kunnen

garanderen waarbij de gevaarlijke afvalstoffen uit de keten worden verwijderd en de sloopmaterialen hergebruikt of zo optimaal mogelijk gerecycleerd kunnen worden, is het aangewezen om voor grote werken de volledige sloopopvolging door een erkende sloopbeheerorganisatie verplicht te stellen.

Paragraaf 3/1 wordt ingevoerd om de gescheiden en correcte afvoer van het bouw- en sloopafval steeds op te volgen, ook in de gevallen waarbij volgens de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan geen verwerkingstoelating (en sloopattest) vereist is of kan afgeleverd worden. Deze invoeging impliceert ook dat de standaardprocedures voor sloopopvolging (Standaardprocedure voor opmaak van een sloopopvolgingsplan en standaardprocedure traceerbaarheid – beide Ministeriële Besluiten) hieraan zullen moeten aangepast worden.

Bij verplichting van sloopopvolging zoals voorgesteld (nieuwe § 4) kan de oude § 4 geschrapt worden. Het is dan niet meer nodig dat de houder van de omgevingsvergunning alle identificatieformulieren en afgiftebewijzen bijhoudt gedurende een periode van vijf jaar als de erkende sloopbeheerorganisatie dit al doet.

Voorliggend voorstel voor aanpassing van Vlarema is ook eenvoudiger te handhaven door de toezichthouders dan de huidige bepalingen:

- de toezichthouder hoeft niet alle identificatieformulieren en alle afgiftebewijzen bij de bouwheer te gaan controleren;
- voor de werven waarvoor sloopopvolging verplicht is, kan de controle van de toezichthouder zich beperken tot het nazicht van het conformverklarde sloopopvolgingsplan en sloopattest (indien van toepassing).

De voorgestelde wijzigingen kunnen op basis van voorgaande beschouwd worden als een administratieve vereenvoudiging voor de bouwheer. De verantwoordelijkheden en de administratieve lasten worden bij de sloopbeheerorganisatie gelegd.

Artikel 50

In artikel 4.3.4, eerste lid worden een aantal wijzigingen en toevoegingen doorgevoerd om de lijst van de afvalstoffen van schepen die gescheiden kunnen worden aangeboden beter te laten aansluiten op de bepalingen van het IMO richtsnoer (IMO Resolutie MEPC.219(63)) gekoppeld aan de gewijzigde MARPOL Annex V (IMO Resolutie MEPC.201(62) en IMO Resolutie MEPC.277(70)).

In de uitzondering waarbij bepaalde afvalstromen van de zeevaart toch samen mogen worden vervoerd in dezelfde container zolang ze nadien maar terug uitgesorteerd worden, wordt "droge, niet-gevaarlijke" geschrapt. Dat is iets wat inzamelaars bij het verzamelen van afval van een schip toch niet kunnen controleren. Niettegenstaande schepen aan boord soms wel bepaalde afvalstoffen apart verpakken (vb. in vuilzakken), worden die dan toch in dezelfde container gegooid op de kaai (vaak zelfs als de inzamelaar niet aanwezig is en de container pas komt ophalen als die vol is). Daar zitten soms ook vloeibare en/of gevaarlijke afvalstoffen tussen. Het schrappen van de "droge, niet-gevaarlijke" heeft geen invloed op het uitsorteren met het oog op de hoogwaardige verwerking.

Artikel 51

In artikel 4.3.5 'kan' een verwerkingstoelating / sloopattest afgeleverd worden door een erkende sloopbeheerorganisatie vervangen door 'moet'. Dit volgt uit de verplichting voor de invoering van volledige sloopopvolging voor grote werven zoals gegeven in de algemene toelichting.

De toevoeging "tenzij anders bepaald in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan" is nodig omdat in sommige gevallen geen verwerkingstoelating of sloopattest kan afgeleverd worden. In bepaalde situaties komt er geen of weinig puin vrij of kan het puin niet gescheiden als een zuivere fractie ingezameld worden waardoor er geen verwerkingstoelating kan afgeleverd worden.

Artikel 52

Het bedrijfsafval wordt vandaag onvoldoende selectief ingezameld. Bijgevolg zit er in het bedrijfsrestafval dat naar verbranding wordt afgevoerd en verbrand wordt, nog heel wat afval dat eigenlijk onder de sorteerplicht valt. In het verbrandingsverbod van artikel 4.5.2 staat vermeld dat het verboden is afval naar verbranding af te voeren of te verbranden als dat niet (volledig) voldoet aan de sorteerplicht van bedrijven.

Om het sorteren bij bedrijven te verbeteren wordt een nieuwe afdeling 5.5 in Vlarema ingevoerd, waarbij inzamelaars, handelaars en makelaars en verwerkers van bedrijfsrestafval een duidelijke rol krijgen. Zij worden geacht een aantal maatregelen te nemen om te zorgen dat hun klanten aan de bron beter sorteren en te zorgen dat er zo min mogelijk recycleerbaar materiaal of gevaarlijk afval in het restafval overblijft vooraleer het naar verbranding gaat. In ruil voor deze inspanningen, is het logisch dat zij dan ook rechtszekerheid krijgen dat het restafval dat wel nog naar verbranding wordt afgevoerd in orde is met het verbrandingsverbod.

Daarom wordt artikel 4.5.2 aangepast. In plaats van te stellen dat bedrijfsrestafval enkel mag worden afgevoerd naar verbranding en verbrand worden als het volledig voldoet aan de sorteerplicht voor bedrijven, wordt gesteld dat het bedrijfsrestafval mag worden afgevoerd naar verbranding en verbrand indien het is ingezameld conform de nieuwe regels in afdeling 5.5.

Verder wordt in artikel 4.5.2 ook de verwijzing geschrapt naar de code van goede praktijk voor inzameling bedrijfsrestafval die door de Minister kan worden ingevoerd. De reden daarvoor is dat er uiteindelijk gekozen is de nieuwe regels in te voeren door dus een nieuwe afdeling 5.5. te voorzien in Vlarema.

De aanpassingen aan artikel 4.5.2 hangen dus samen met het invoeren van de nieuwe afdeling 5.5.

Artikel 53

Hier wordt een nieuwe afdeling ingevoegd met een algemeen verbod op sluikstorten en de creatie van zwerfvuil. Deze nieuwe verbodsbepalingen vallen onder de ruimere en reeds bestaande bevoegdheid van de gewestelijke, provinciale en lokale toezichthouders inzake artikel 12 §1 Materialendecreet (het achterlaten van afvalstoffen), zoals deze zijn opgenomen in het Milieuhandhavingsbesluit.

Voor de toezichthouders vermeld in artikel 12, 6° (OVAM) en 12, 10° (VLM) van het Milieuhandhavingsbesluit wordt een nieuwe bevoegdheid toegevoegd inzake artikel 12 §1 Materialendecreet en de VLAREMA-artikelen.

Artikel 54

In artikel 5.2.4.2, §1 zijn de uitzonderingsvoorwaarden om een voertuig toch niet als afgedankt te beschouwen verder verfijnd om beter in overeenstemming te zijn met de praktijk. Er worden daarbij ook opslagvoorwaarden voorzien om beter in overeenstemming te zijn met de geldende opslagvoorwaarden voor gelijkaardige types voertuigen.

Artikel 55

In artikel 5.2.4.5, §1 is de vereiste met betrekking tot het voorleggen van een bewijs van goed zedelijk gedrag geschrapt om in overeenstemming te zijn met de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Artikel 56

In artikel 5.2.4.7, §2 en §2/1 is telkens de vereiste met betrekking tot het voorleggen van een bewijs van goed zedelijk gedrag geschrapt om in overeenstemming te zijn met de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Artikel 57

De huidige bepalingen van het VLAREMA moeten aangepast worden aan de nieuwe POPs-verordening (EU) 2019/1021. Transformatoren die volgens de oude verordening nog gebruikt mochten worden tot einde levensduur, mogen dit niet meer na 31/12/2025.

Artikel 58

In dit artikel wordt de onderafdeling 5.2.10 vervangen. De oorspronkelijke bepalingen worden echter grotendeels behouden, maar op diverse plaatsen aangepast aan de bepalingen van de nieuwe Richtlijn (EU) 2019/883.

De oorspronkelijke titel van Onderafdeling 5.2.10 ("afval van de zeevaart") werd gewijzigd in "afval van schepen van de zeevaart" om deze beter te laten aansluiten bij de nieuwe definitie "afval van schepen" in Richtlijn (EU) 2019/883 (waarbij een "schip" dient te verstaan te worden als een "zeeschip") en tegelijkertijd duidelijk onderscheid te maken met "afval van de binnenvaart".

In artikel 5.2.10.1 werd het toepassingsgebied van Onderafdeling 5.2.10 aangepast aan dezelfde omschrijving als in Richtlijn (EU) 2019/883. Voor wat betreft het al dan niet uitsluiten van de toepassing van bepaalde verplichtingen voor schepen gelegen aan ankerplaatsen van havens, kan gewezen worden op het feit dat dit via het afvalbeheersplan van de haven geregeld kan worden.

De aanpassingen en toevoegingen in artikel 5.2.10.2 betreffen een verduidelijking van de bepalingen inzake de toereikendheid van havenontvangstvoorzieningen, en werden letterlijk overgenomen uit Richtlijn (EU) 2019/883. Havenontvangstvoorzieningen moeten afvalstoffen gescheiden inzamelen om hergebruik en recyclage mogelijk te maken. Ze kunnen de gescheiden afvalfracties inzamelen volgens de in het MARPOL-verdrag omschreven afvalcategorieën, rekening houdend met de daarin vervatte richtsnoeren. In de MARPOL-categorie F mogen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval samen ingezameld worden op voorwaarde dat dit geen negatieve impact heeft op de mogelijkheden voor hergebruik en recyclage. De in artikel 4.5 van Richtlijn (EU) 2019/883 voorgestelde bepalingen inzake het voorzien van de mogelijkheid tot het vragen van schadevergoeding dienen niet in het VLAREMA te worden omgezet aangezien artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek reeds bepalingen bevat inzake algemene schadevergoeding.

Artikel 5.2.10.3 werd aangepast aan de verduidelijkingen in Richtlijn (EU) 2019/883 inzake het opstellen door de havens van de plannen voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen. De nieuwe tekst verwijst concreet naar het overleg dat moet gevoerd worden met alle betrokken partijen, en dat dit overleg moet gebeuren zowel tijdens de opstelling van de plannen als na de goedkeuring ervan.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat in paragraaf 1 de procedure voor het goedkeuren van de plannen voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen in die zin werd gewijzigd dat ze niet langer door de bevoegde minister worden goedgekeurd, maar door de OVAM (zie ook artikel 5.2.10.4. §1).

Verder werden ook de bepalingen van paragraaf 5 geschrapt inzake het verplicht structureel uitvoeren van een financiële audit of overzicht waarbij wordt toegezien op de correcte uitvoering van het kostendekkingssysteem: het is immers niet nuttig gebleken dat de havenbeheerders dit op een gestructureerde manier (elke 3 jaar) moeten doen. Bovendien past deze aanpassing in een vereenvoudiging van de wetgeving.

Verder kan erop gewezen worden dat in paragraaf 3 van dit artikel alle bepalingen van Bijlage 1 ("Voorschriften voor afvalontvangst- en verwerkingsplannen") van Richtlijn (EU) 2019/883 werden opgenomen. Eveneens in paragraaf 3 werd een tikfout verbeterd ("afgesteld" werd vervangen door "afgestemd").

Als dat nodig is om redenen van efficiëntie kunnen de plannen voor ontvangst en verwerking van afval van schepen door twee of meer naburige havens in dezelfde geografische regio samen worden opgesteld. Dezelfde geografische regio kan ruim worden geïnterpreteerd. Het gaat om havens die in elkaars buurt liggen en daardoor als één geheel kunnen worden beschouwd, zoals de havens Gent en Terneuzen, of de havens Nieuwpoort en Oostende. Eventueel kan zelfs de hele Vlaamse regio worden beschouwd als één zelfde geografische regio.

Artikel 5.2.10.4 bevat de procedure en termijnen voor het indienen en de goedkeuring van de havenafvalbeheersplannen, en betreft vooral procedurele maatregelen.

In paragraaf 1 werd de terminologie voor "aangetekende zending" aangepast in "beveiligde zending", en werd aangegeven dat de havenafvalbeheersplannen worden goedgekeurd door de OVAM.

In paragraaf 2 werd de geldigheidstermijn voor de havenafvalbeheersplannen verlengd van drie naar vijf jaar. Bovendien werd eraan toegevoegd dat indien er tijdens de voorgaande vijf jaar geen significante wijzigingen (zie paragraaf 3 van dit artikel) in de haven hebben plaatsgevonden, de nieuwe afvalbeheersplannen door OVAM gevalideerd kunnen worden (bevestiging van de verlenging van de bestaande havenafvalbeheersplannen) in plaats van een formele goedkeuring door de OVAM, zoals dat gebeurt voor een nieuw plan.

Paragraaf 3 bevat verduidelijkingen inzake wat verstaan kan worden onder "significante veranderingen" in de haven. Deze verduidelijkingen werden letterlijk overgenomen uit Richtlijn (EU) 2019/883.

De nieuwe paragraaf 4 implementeert de bepalingen van artikel 5.5 uit Richtlijn (EU) 2019/883, waarbij wordt gesteld dat bepaalde kleine niet-commerciële havens geen afvalbeheersplan hoeven te hebben.

In artikel 5.2.10.5 werd de informatie die aan elke havengebruiker moet worden meegedeeld aangepast aan de bepalingen van artikel 5.2 van Richtlijn (EU) 2019/883.

In artikel 5.2.10.6 worden de modaliteiten opgesomd voor de afvalvooraanmelding van schepen. Paragraaf 1 bevat de verduidelijkingen uit Richtlijn (EU) 2019/883 over welke schepen die moeten aanmelden. De verwijzing naar het model van aanmeldingsformulier in bijlage 5.2.10.A van het VLAREMA werd verplaatst verder in paragraaf 1.

In paragraaf 2 werd de bepaling uit Richtlijn (EU) 2019/883 toegevoegd dat de informatie uit de afvalvooraanmelding desgevraagd ter beschikking moet worden gesteld aan de bevoegde handhavingsinstanties.

Overeenkomstig artikel 6.2 van Richtlijn (EU) 2019/883 moet de informatie van de afvalvooraanmelding elektronisch worden gemeld naar een specifiek daartoe voorzien Europees datasysteem (SafeSeaNet). Deze verplichting werd geïmplementeerd in de nieuwe paragraaf 3.

De oude paragraaf 3 wordt geschrapt aangezien de aanduiding van de instantie waar de afvalaanmelding moet gedaan worden reeds in paragraaf 1 is gedaan (met name het havenbedrijf). De oude paragraaf 4 wordt eveneens geschrapt: aangezien de informatie uit de afvalaanmeldingsformulieren elektronisch moet worden aangemeld in het Europees datasysteem (SafeSeaNet) waar de informatie verder wordt verwerkt en bewaard, is het niet langer nuttig op te leggen dat de info drie jaar moet bijgehouden worden.

In artikel 5.2.10.7 worden de bepalingen inzake de afgifte van afval van schepen aangepast aan de nieuwe verplichtingen overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn (EU) 2019/883.

In paragraaf 1 wordt verwezen naar de toepasselijke lozingsnormen van het MARPOL-verdrag, en wordt de afzonderlijke verwijzing naar ladingresiduen geschrapt (in de nieuwe Richtlijn vallen ladingresiduen immers onder de definitie van “afval van schepen”, en wordt er m.b.t. de afgifteplicht dan ook geen onderscheid meer gemaakt tussen operationeel afval en ladingresiduen).

In de nieuwe paragraaf 2 worden de verplichtingen van artikel 7.2 van Richtlijn (EU) 2019/883 geïmplementeerd inzake het afleveren van een afvalontvangsbewijs.

In de paragrafen 3 en 4 worden de bepalingen uit Richtlijn (EU) 2019/883 geïmplementeerd waarbij een schip enerzijds mag doorgaan zonder afval af te geven (paragraaf 3) en anderzijds verplicht is alle afval af te geven (paragraaf 4).

In artikel 5.2.10.8 worden de verplichtingen geïmplementeerd inzake de toepassing van kostendekkingssystemen voor de verschillende soorten afval van schepen. Deze bepalingen werden integraal overgenomen uit artikel 8 van Richtlijn (EU) 2019/883.

Artikel 5.2.10.9 bevat de voorwaarden en procedure inzake vrijstellingen voor schepen. In paragraaf 1 worden de voorwaarden voor het krijgen van een vrijstelling gealigneerd met de bepalingen van artikel 9 van Richtlijn (EU) 2019/883. Paragraaf 2 beschrijft de procedure voor het indienen en goedkeuren van een vrijstelling. Aangezien een dergelijke aanvraag dient te gebeuren via het daartoe door de OVAM ter beschikking gestelde webloket (waar duidelijk wordt gemaakt welke informatie ter beschikking moet worden gesteld), worden deze bepalingen geschrapt. Ook de uitwisselingsmodaliteiten waarbij de informatie aan de betrokken overheden wordt uitgewisseld wordt geschrapt: deze uitwisseling gebeurt immers automatisch en elektronisch via het OVAM-webloket scheepvaart. In paragraaf 2 werd eveneens de geldigheidstermijn van een vrijstelling vastgelegd op maximaal vijf jaar: dit is gebaseerd op de informatie in de Richtsnoeren³ voor de interpretatie van Richtlijn 2000/59/EC betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen. Verder bevat deze paragraaf de bepaling uit Richtlijn (EU) 2019/883 dat OVAM bij het verlenen van een vrijstelling steeds een vrijstellingscertificaat moet afleveren. Het model van dit certificaat wordt meegenomen in bijlage 5.2.10.D.

In paragraaf 5 werd het woordje “Vlaamse” geschrapt omdat een schip, omwille van de redenen verder aangehaald in deze paragraaf, ook een buitenlandse haven moet kunnen aanlopen zonder de vrijstelling te verliezen.

De nieuwe paragraaf 6 bevat integraal de bepalingen van artikel 9.5 van Richtlijn (EU) 2019/883.

Het nieuwe artikel 5.2.10.9/1 werd integraal overgenomen uit artikel 15 van Richtlijn (EU) 2019/883.

Artikel 59

Dit betreft een letterlijke omzetting van artikel 21, lid 1, c) van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen.

Artikel 60

Om recyclage van de matrasmaterialen mogelijk te maken is het belangrijk dat de afgedankte matrassen gedurende de hele inzamelketen droog blijven. Dit wordt opgelegd in artikel 5.2.14.1.

Artikel 5.2.14.2 legt de verwerkingsdoelstellingen die in kader van de aanvaardingsplicht voor afgedankte matrassen gelden, ook op aan de individuele afvalstoffenproducenten die afgedankte matrassen inzamelen, verwerken of met het oog op verwerking aanbieden aan een derde en aan de individuele inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en -makelaars en kennisgevers.

Artikel 61

Het gebruik van PAK-houdend granulaat/zeefzand is volgens art. 5.3.3.4 niet meer toegelaten na 1 mei 2019 en kan dus opgeheven worden.

Artikel 62

Volgens Vlarema art. 6.1.1.4 moet de inzamelaar van bedrijfsrestafval dit afval bij het inzamelen controleren op sorteerfouten. In andere artikels van dit ontwerpbesluit wordt de visuele controle nog verder uitgewerkt. Bij het gebruik van niet-transparante zakken is de visuele controle evenwel de facto onmogelijk. Inzamelaars die bovendien nog bedrijfsrestafval willen uitsorteren om zeker te voldoen aan het verbrandingsverbod, moeten hierdoor heel wat niet-transparante zakken openscheuren. Dit vereist veel werk. Het gebruik van dergelijke afvalzakken wordt daarom verboden. Dit verbod geldt enkel als de inzameling gebeurt met containers. Indien het bedrijfsrestafval enkel in een zak wordt aangeboden (kleine minderheid van de ophalingen), dan mag er eventueel wel een niet-transparante zak worden gebruikt, om te vermijden dat het restafval voor iedereen zichtbaar is. Het artikel voorziet in een gefaseerde invoer van dit verbod om bedrijven voldoende tijd te geven zich aan te passen aan de nieuwe situatie.

Artikel 63

Artikel 5.4.1 bespreekt de inhoud van het inspectieprotocol asbestinventarisatie. Het inspectieprotocol is de standaardprocedure die gecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie moeten volgen om op een correcte manier een geldige asbestinventarisatie op te maken. Kennis over het inspectieprotocol is onderdeel van de verplichte opleiding van kandidaat asbestdeskundigen en het vormt de basis voor het uitvoeren van auditcontroles door erkende certificatie-instellingen. Het garandeert een uniforme en kwaliteitsvolle opmaak van asbestinventarisatetesten en biedt een houvast voor de asbestdeskundigen inventarisatie als afbakening van hun aansprakelijkheden en inspanningsverplichtingen. Het inspectieprotocol asbestinventarisatie zal als ministerieel besluit verankerd worden.

Artikel 5.4.2 bakent fysisch de ondergrens af voor constructies met risicobouwjaar naar aanleiding waarvan de eigenaar over een asbestinventarisatetest moet beschikken bij overdracht of tegen de mijlpaal van 2032. De afbakening op 20 vierkante meter is enerzijds billijk maar wil anderzijds ook de typische alleenstaande constructies vatten met bijvoorbeeld een functie als materiaalopslag of als onderdak voor dieren. Het gaat hierbij om terreinen waarop verder geen hoofgebouw aanwezig is, bijvoorbeeld op weilanden van landbouwers of particulieren die huisdieren houden. Deze constructies bezitten vaak asbestcementen onderdelen.

Art. 5.4.3 somt de voorwaarden op voor een kandidaat certificatie-instelling om erkend te worden door de OVAM en de verkregen erkenning te behouden. De voorwaarden beogen een onafhankelijke en kwaliteitsvolle werking voor al hun uit te voeren taken binnen hun erkenning. Om een objectieve en onafhankelijke werking van een certificatie-instelling te garanderen, mogen de personen die de organisatie verbinden geen parallelle activiteiten hebben die dit kunnen bemoeilijken of niet verenigbaar zijn.

In punt 2° wordt onder de term 'begeleiding' de dienstverlening verstaan van asbestdeskundigen als expert voor de begeleiding van bijvoorbeeld projectontwikkeling, milieu-incidenten of asbestverwijdering. In punt 6° wordt duidelijk gemaakt dat de asbestdeskundigen inventarisatie als persoonsgecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie niet rechtstreeks aangesloten zijn bij een certificatie-instelling asbest maar via het procescertificaat van het bedrijf. Voor activiteiten die onder asbestverwijdering vallen, gaat dit specifiek om ondernemingen die erkend zijn als asbestverwijderaar.

Artikel 5.4.4 beschrijft de procedure tot aanvraag van een erkenning tot certificatie-instelling asbest, de behandelingsprocedure van de aanvraag en de geldigheidsduur van een verkregen erkenning. De erkenningsaanvraag wordt zowel op haar volledigheid als haar kwaliteit beoordeeld. Bij de aanvraag moet immers ook het intern kwaliteitshandboek dat alles procedures beschrijft van de werking en de taken. Dit handboek wordt beoordeeld op haar kwaliteit, bij onvoldoende kwaliteit wordt de aanvraag tot erkenning geweigerd. Op deze manier wordt verzekerd dat er enkel kwaliteitsvolle certificatie-instellingen op de markt komen. De erkenningsaanvraag als certificatie-instelling asbest wordt behandeld binnen een vooropgezette behandeltermijn. Indien deze termijn wordt overschreden, wordt de aanvraag geacht stilzwijgend te zijn goedgekeurd.

Artikel 5.4.5 beschrijft de voorwaarden waaronder de OVAM de erkenning van een certificatie-instelling asbest kan schorsen en de schorsingsprocedure zelf. Onder reglementair werken zoals vermeld in paragraaf 1, punt 1° wordt ook kwaliteitsvol werken verstaan om zo onkunde, onoordeelkundig en onzorgvuldig gedrag te vermijden.

Als de schorsing van de erkenning gebeurde door het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden, kan de certificatie-instelling asbest tijdens de schorsingsperiode aantonen opnieuw in regel te zijn en een aanvraag tot opheffing van de schorsing aan de OVAM richten. Is na het verstrijken van de schorsingsperiode van zes maanden de certificatie-instelling asbest nog steeds niet in regel met de erkenningsvoorwaarden, gaat een nieuwe schorsingsperiode in van zes maanden. In het certificatiereglement kunnen meer details over de voorwaarden tot schorsing en de schorsingsprocedure worden uitgewerkt. De certificatie-instelling asbest mag tijdens de schorsingsperiode maar een beperkt aantal van haar taken uitvoeren. Alle andere taken zullen overgenomen worden door andere certificatie-instellingen asbest.

Art. 5.4.6 beschrijft de voorwaarden waaronder de OVAM een erkenning van een certificatie-instelling asbest kan opheffen en de opheffingsprocedure zelf.

Onder in ernstige mate zoals vermeld in paragraaf 1, punt 1° worden ernstige fouten inzake fraude, partijdigheid, onkunde, onoordeelkundig en onzorgvuldig gedrag en niet-objectief of onprofessioneel gedrag verstaan. Indien na het verstrijken van de automatische verlengde schorsingsperiode van zes maanden, vermeld in artikel 5.4.5, §2, tweede lid, de certificatie-instelling nog steeds niet in regel met de erkenningsvoorwaarden, wordt de erkenning van rechtswege opgeheven. In het certificatiereglement kunnen meer details over de voorwaarden tot opheffing van de erkenning en de opheffingsprocedure worden uitgewerkt.

Art. 5.4.7 beschrijft het toezicht van de OVAM op de verleende erkenningen aan certificatie-instellingen asbest. De controle is minimaal één keer per jaar. De OVAM moet hiervoor alle relevante stukken en informatie kunnen opvragen. De OVAM kan ook een externe onafhankelijke instantie om voor haar deze controles uit te voeren. De certificatie-instellingen asbest moeten elk jaareinde een jaarverslag aan de OVAM bezorgen als in steek voor de beoordeling van haar werking.

Art. 5.4.8 beschrijft de taken van een certificatie-instelling asbest. De details van deze verplichte taken kunnen uitgewerkt worden in het certificatiereglement. Het door de certificatie-instelling gevraagde jaarlijks tarief per persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie wordt begrensd met een minimum en maximumtarief.

Art. 5.4.9 voorziet de mogelijkheid om de taken van een certificatie-instelling asbest over te nemen in uitzonderlijke situaties namelijk bij het ontbreken van een certificatie-instelling asbest of bij onvoldoende operationaleiteit van de certificatie-instellingen asbest hetgeen tot markthinder zou leiden. Het is dus niet de bedoeling om de taken van een geschorste of opgeheven certificatie-instelling asbest over te nemen. In dat geval is het de bedoeling dat andere certificatie-instellingen asbest de taken die niet kunnen uitgevoerd worden tijdens de schorsingsperiode overnemen. Essentieel is dat een vlotte marktwerking, in het bijzonder voor de overdracht van toegankelijke constructies met risicobouwjaar, wordt gegarandeerd. Indien er geen of onvoldoende capaciteit is bij erkende certificatie-instellingen asbest moet de marktwerking echter gegarandeerd kunnen blijven. Dit wordt evenwel als een worst-case scenario aanzien en niet waarschijnlijk geacht. Het uitgangspunt van dit artikel is louter een terugvalscenario met tijdelijk karakter tot er opnieuw voldoende capaciteit via erkende certificatie-instellingen asbest bestaat. In voorkomend geval van tijdelijke overname van de taken van een certificatie-instelling asbest kan de door de OVAM aangestelde organisatie haar werkingskosten hiervoor verhalen op de betrokken certificatie-instelling asbest.

Art. 5.4.10, eerste lid beschrijft de voorwaarden waaronder natuurlijke personen een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie kunnen behalen. Met het oog op voldoende marktcapaciteit en een gelijkwaardig kansenbeleid bestaat de mogelijkheid om relevant opgebouwde beroepservaring, ongeacht de opleidingsgraad, te honoreren als instapvoorwaarde. De verplichte opleiding met praktijkgedeelte en het examen valideren of kandidaten over voldoende kennis en vaardigheden beschikken om het beroep uit te kunnen oefenen.

De verplichte opleiding behandelt vooral het inspectieprotocol asbestinventarisatie en de werking van de databankapplicatie. Daarnaast is ook een praktijkgedeelte voorzien voor o.a. monsternamen. Om te kunnen slagen in het examen is reeds een bepaalde basiskennis asbest, via vooropleiding of door feitelijke beroepservaring, nodig voor het deelnemen aan de verplichte opleiding. De OVAM publiceert op haar website de onderdelen van de vereiste basiskennis. Opleidingscentra die reeds opleidingen inzake asbest aanbieden, kunnen op basis hiervan hun modules vervolledigen.

Het tweede lid stelt dat de OVAM zelf de inhoud van het examen opstelt of hiervoor een organisatie aanstelt. De certificatie-instellingen asbest staan enkel in voor de organisatie van het examen en de beoordeling ervan conform de richtlijnen van de OVAM. Op die manier bewaakt de OVAM een uniforme beoordeling van kandidaten en een uniforme en objectieve werking van de verschillende certificatie-instellingen asbest. De inhoud van het examen zal periodiek worden geëvalueerd en aangepast.

Het derde lid beschrijft hoe een geslaagde kandidaat actief het beroep van asbestdeskundige inventarisatie kan oefenen. Met het behaalde persoonscertificaat op zak, heeft hij twee mogelijkheden om het beroep uit te oefenen: als bestuurder-zaakvoerder van een bedrijf dat een procescertificaat bezit of als werknemer van een bedrijf dat een procescertificaat bezit. Het procescertificaat wordt verleend door een erkende certificatie-instelling asbest. Eens deze voorwaarde vervuld is, kan de natuurlijke persoon asbestdeskundige inventarisatie starten met het opmaken van asbestinventarisatetesten.

Het is decretaal voorzien dat bedrijven de opmaak van hun asbestinventarisatetest kunnen toewijzen aan hun eigen interne preventie-adviseur of milieuoördinator. Zo hoeven ze die opdracht niet extern uit te besteden. Art. 5.4.11 stelt dat het bedrijf zich hiervoor éénmaal moet registreren bij een certificatie-instelling. De registratie omvat louter een administratieve formaliteit om de eigen interne preventie-adviseur of milieuoördinator kenbaar te maken bij de certificatie-instelling asbest. Ook asbestinventarisatetesten opgemaakt door de interne preventie-adviseur of milieuoördinator moeten immers gecontroleerd of geaudit kunnen worden door een certificatie-instelling asbest.

De eigen interne preventie-adviseur of milieuoördinator moet over de kennis en vaardigheid beschikken om voor hun bedrijf het asbestinventarisatetest op te kunnen maken. Daarom dat ook zij moeten beschikken over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie.

Art. 5.4.12 somt de voorwaarden op om als bedrijf, zijnde een éénmanszaak of een rechtspersoon met werkgever, een procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie te bekomen. Belangrijk is dat de werkgever zijn werknemers alle tijd en middelen moet kunnen bieden om kwaliteitsvol asbestinventarisatetesten op te maken. Daarom dat het beschikken over een intern kwaliteitsbeheersysteem dat dit werkingskader beschrijft, vereist is voor het bekomen van een procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie. Een bedrijf kan slechts over één procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie beschikken en is via dit procescertificaat aangesloten bij de certificatie-instelling asbest.

Art. 5.4.13 bakent de verwerking van persoonsgegevens af voor de asbestdeskundige inventarisatie en de OVAM. Na de doelstelling van 2040 moet de opvolging blijven gebeuren om een asbestvrij Vlaanderen te kunnen garanderen, en zal een controle op het behoud van een asbestveilige toestand van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar gebeuren. De bewaartermijn van de gegevens voor wat betreft de kenmerken van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar worden in dit artikel vastgesteld. Voor de bewaartermijn van de persoonlijke contactgegevens en het rijksregisternummer/identificatienummer van de sociale zekerheid moet verwezen worden naar artikel 33/10, §4 van het Materialendecreet. Hetzelfde geldt voor de doelstelling van de gegevensverwerking en voor de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke, ook deze worden vermeld in artikel 33/10, §4 van het Materialendecreet.

Art. 5.4.14 bakent de modaliteiten af voor de toegang tot de databank asbestinventarisatie opgedeeld volgens leesrecht en lees- en schrijfrecht. Het schrijfrecht omvat de inhoudelijk aanmaak en wijziging van asbestinventarisatetesten en is uiteraard strikt beperkt tot hiervoor persoongecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, de toezichthoudende medewerkers van de certificatie-instellingen en de aangeduide medewerkers van de OVAM.

Het leesrecht is breder. Notarissen moeten de aanwezigheid en de inhoud van een asbestinventarisatetest kunnen raadplegen bij overdracht van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar. Vastgoedmakelaars moeten de aanwezigheid en de inhoud van een asbestinventarisatetest kunnen raadplegen bij de verkoop of verhuur van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar die zij aanbieden. Medewerkers van een bij de certificatie-instelling asbest geregistreerde werkgever moeten asbestinventarissen kunnen raadplegen voor de toegankelijke constructie met risicobouwjaar in eigendom of exploitatie van de werkgever, opgesteld door de interne milieuoördinator of de interne preventieadviseur. Toezichtshouders moeten voor uitspraken over de omgevingsveiligheid of de gebouwveiligheid het asbestinventarisatetest kunnen raadplegen. Hulpdiensten hebben er baat bij voorafgaand aan een interventie de potentiële aanwezigheid van asbest te kennen.

Art. 5.4.15 beschrijft de modaliteiten omtrent de geldigheidsduur van een asbestinventarisatetest. Een eigenaar zal enkel een asbestinventarisatetest voor een overdracht van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar kunnen gebruiken indien de geldigheidsduur niet verstreken is. De standaard geldigheidsduur van tien jaar is billijk om overheid in administratie en kosten voor de bouw eigenaar te beperken. Deze geldigheidsduur is wel een generiek vertrekpunt onder strikte voorwaarden. Logische voorwaarden zijn dat er geen urgente risico's mogen vastgesteld zijn door de asbestdeskundige en dat de gerapporteerde toestand in het asbestinventarisatetest gedurende deze geldigheidsduur niet wijzigt. De geldigheidsduur van tien jaar geldt ook voor asbestinventarisatetesten met als conclusie 'asbestveilig' aangezien de uitgevoerde asbestinventarisatie niet-destructief is en er bij latere werken dus steeds nieuwe asbesthoudende materialen kunnen worden aangetroffen.

Bij urgente risico's zal de asbestdeskundige inventarisatie adviseren welke risicobeheersmaatregelen snel moeten genomen worden en zal hij hieraan gekoppeld de geldigheidsduur van het asbestinventarisatetest beperken indien deze risicobeheersmaatregelen niet voor de aflevering van het asbestinventarisatetest gerealiseerd werden.

Bij gewijzigde toestand van de toegankelijke constructie met risico-bouwjaar moet binnen een termijn van 1 jaar na vaststelling van deze wijziging een geactualiseerd asbestinventarisatetest opgemaakt worden. Op deze manier is men steeds zeker dat het asbestinventarisatetest steeds op de meest huidige toestand van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar betrekking heeft.

Indien via werken al het eerder vastgestelde asbest is verwijderd, zal dit via een geactualiseerd asbestatetest in de databank worden opgenomen. Het attest zal dan voor die locatie conclusie dragen dat ze asbestveilig is.

Artikel 64

Het bedrijfsafval wordt vandaag onvoldoende selectief ingezameld. Bijgevolg zit er in het bedrijfsrestafval dat naar verbranding wordt afgevoerd en verbrand wordt, nog heel wat afval dat eigenlijk onder de sorteerplicht valt. Daardoor gaan heel wat materialen verloren.

Om het sorteren bij bedrijven te verbeteren wordt een nieuwe afdeling 5.5 in Vlarema ingevoerd, waarbij inzamelaars, handelaars en makelaars en verwerkers van bedrijfsrestafval een duidelijke rol krijgen. Zij worden geacht een aantal maatregelen te nemen om te zorgen dat hun klanten aan de bron beter sorteren en te zorgen dat er zo min mogelijk recyclebaar materiaal of gevaarlijk afval in het restafval overblijft vooraleer het naar verbranding gaat. Oorspronkelijk was het de bedoeling om deze regels via Ministerieel Besluit in te voeren. Er is uiteindelijk gekozen voor een nieuwe afdeling in Vlarema.

Deze regels gelden onverminderd de bepalingen in artikel 4.3.2 die stellen dat de afvalstoffenproducent verschillende afvalfracties die in aanmerking komen voor hoogwaardige materiaalrecyclage, alsook houtafval, kan samenvoegen in hetzelfde recipiënt, onder een aantal cumulatieve voorwaarden, namelijk het moet gaan om droge, niet-gevaarlijke afvalfracties waarbij de samenvoeging van de fracties het uitsorteren en de hoogwaardige verwerking van de afzonderlijke afvalfracties niet verhindert, het recipiënt moet overgebracht worden naar een vergende sorteerinrichting waar de fracties volledig worden uitgesorteerd en de afvalstoffenproducent moet daarover een contract afgesloten hebben met een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, waarin de samengevoegde fracties worden gespecificeerd.

In het verbrandingsverbod van artikel 4.5.2 staat vermeld dat het verboden is afval naar verbranding af te voeren of te verbranden als dat niet (volledig) voldoet aan de sorteerplicht van bedrijven. In de feiten is dit evenwel zo goed als onhaalbaar. Ook een laatste papiersnipper of laatste PET-flesje dat nog in het restafval zit, vormt theoretisch een overtreding van het verbrandingsverbod. Op het terrein wordt enkel voor zware overtredingen effectief handhavend opgetreden, maar de onduidelijkheid leidt tot een situatie van onvoldoende rechtszekerheid. De inzamelaar, handelaar,

makelaar (IHM) en de verwerker van bedrijfsrestafval moet vandaag eigenlijk zelf inschatten wat nog aanvaardbaar is en wat niet om af te voeren naar verbranding of te verbranden. Dit leidt tot een race to the bottom. Spelers die zich het minst van het verbrandingsverbod aantrekken kunnen goedkoper restafval ophalen bij klanten, terwijl wie wel maximale inspanningen doet nog steeds niet zeker is geen overtreding te riskeren als er nog kleine hoeveelheden recycleerbaar materiaal in het restafval zitten. Ook individuele handhavers moeten namelijk een inschatting maken van wat nog aanvaardbaar is of niet.

De bedoeling van de nieuwe afdeling 5.5 is om een duidelijke set van regels te ontwerpen waaraan inzamelaars, handelaars en makelaars (IHM), alsook verwerkers van bedrijfsrestafval moeten voldoen. Zij hebben duidelijk een belangrijke verantwoordelijkheid in de keten, maar kunnen anderzijds ook niet verantwoordelijk gesteld worden voor elke laatste sorteerfout van een klant. De nieuwe afdeling geeft dus duidelijk aan hoe ver de verantwoordelijkheid reikt. Het gaat om inspanningen die moeten gebeuren rond het informeren van klanten inzake de sorteerplicht, de visuele controles op de sorteerplicht bij klanten en de hoeveelheden recycleerbaar afval die nog in het restafval aanwezig mogen zijn alvorens naar verbranding af te voeren of te verbranden.

In ruil voor deze inspanningen, is het logisch dat de spelers in de keten dan ook rechtszekerheid krijgen dat het restafval dat wel nog naar verbranding wordt afgevoerd in orde is met het verbrandingsverbod. Daarom wordt ook artikel 4.5.2 (het verbrandingsverbod) aangepast. In plaats van te stellen dat bedrijfsrestafval enkel mag worden afgevoerd naar verbranding en verbrand worden als het volledig voldoet aan de sorteerplicht voor bedrijven, wordt gesteld dat het bedrijfsrestafval mag worden afgevoerd naar verbranding en verbrand, indien het is ingezameld conform de nieuwe regels in afdeling 5.5.

Onderafdeling 5.5.1 bepaalt op welke situaties de afdeling (niet) van toepassing is. Artikel 5.5.1.1. geeft aan dat het gaat om de hele keten van inzameling tot verwerking van bedrijfsrestafval. Het vergelijkbaar bedrijfsrestafval (vergelijkbaar naar aard, samenstelling en hoeveelheid als huishoudelijk restafval) is uitgesloten indien dit wordt ingezameld samen met de huishoudelijke rondes. Dan gelden namelijk reeds de regels die van toepassing zijn op huishoudelijke (rest)afvalinzameling en -verwerking. De afdeling is ook niet van toepassing op medisch afval. Niet risicohoudend medisch afval wordt soms als bedrijfsrestafval aanzien. Hoewel dit afval in theorie geen risico's inhoudt, is het uit hygiëne- en gezondheidsoverwegingen toch niet aangewezen hier veel bewerkingen op te doen. Daarom wordt dit uitgesloten. Het is wel de bedoeling dat dergelijk (niet-risicohoudend) medisch afval apart wordt ingezameld van het gewone, echte bedrijfsrestafval. De afdeling voorziet allerlei behandelingen en bewerkingen die moeten gebeuren op het bedrijfsrestafval. Soms wordt dit evenwel expliciet verboden door andere regelgeving of op bevel van politie of bevoegde autoriteiten, zoals douane. In dat geval is de afdeling dus ook niet van toepassing.

Tegelijk willen we het sorteren ook makkelijk maken voor de bedrijven. De reeds bestaande gezamenlijke inzamelingen van droge niet-gevaarlijke recycleerbare fracties kunnen daarbij helpen, maar zijn vandaag nog te zeer een uitzondering. Het gaat dan niet om restafvalcontainers, maar containers met een mix van materialen die elkaar niet vervuilen, waardoor hoogwaardige verwerking niet in het gedrang komt. Met de invoering van deze nieuwe afdeling wordt gefocust op het vermijden van recycleerbare fracties in het restafval. Maar de komende jaren werken we vanuit het beleid dus ook verder aan oplossingen die innovatieve inzamelsystemen verder kunnen stimuleren en administratief vereenvoudigen.

Onderafdeling 5.5.2 detailleert verder de reeds bestaande informatieplicht van inzamelaars, handelaars, makelaar naar de afvalstoffenproducenten en maakt die concreter voor de inzameling van restafval. Zo detailleert artikel 5.5.2.1 bepalingen die in het contract tussen IHM en klant moeten worden opgenomen bij inzameling van restafval en bepaalt artikel 5.5.2.2 dat er ook naast het contract bijkomende informatie moet voorzien zijn op maat van de klant. Artikels 5.5.2.3 en 5.5.2.4 verbieden expliciet het verspreiden van foute informatie en het ertoe aanzetten dat klanten fout sorteren.

Onderafdeling 5.5.3 bepaalt wat er moet gebeuren bij de acceptatie van restafval bij ophaalrondes. De facto gaat het hier meestal om rolcontainervrachten of ophaling met zakken. Aangezien het afval van meerdere afvalproducenten al gemengd raakt bij het ophalen, wordt in artikel 5.5.3.1 verplicht dat de visuele controle op de sorteerplicht gebeurt bij de ophaling zelf en wel voor het afval dus in de vrachtwagen verdwijnt. In artikel 5.5.3.2 wordt uitgelegd hoe de controle precies moet gebeuren. Omwille van hygiëne en veiligheid is het bij die controle niet verplicht om ondoorzichtige zakken te controleren. Artikel 5.5.3.3 geeft evenwel aan dat het niet de bedoeling is dat IHM's klanten er bewust toe aanzetten om dergelijke zakken te gebruiken. Artikel 5.5.3.4 legt uit dat er bij opgemerkte sorteerfouten een non-conformiteit moet worden opgemaakt en hoe die moet worden bijgehouden. Een uitzondering wordt voorzien voor eenmanszaken zonder rechtspersoonlijkheid om redenen van bescherming van persoonsgegevens. Dankzij het bijhouden van non-conformiteiten wordt het mogelijk om ook een zekere handhaving te realiseren ter hoogte van de afvalstoffenproducent. De non-conformiteit op zich zal nooit gebruikt kunnen worden, maar bedoeling is door veelvuldige non-conformiteiten bij dezelfde afvalstoffenproducenten te kunnen detecteren welke bedrijven helemaal niet op de selectieve inzameling zijn georganiseerd. Dit moet een risicogebaseerde handhaving mogelijk maken, zodat enerzijds bedrijven met rust gelaten worden als ze slechts af en toe een sorteerfout maken, maar anderzijds bedrijven die bewust niet willen sorteren, kunnen worden aangepakt. Het doel van het centraal non-conformiteitsregister is om vermoede veelvuldige overtreders in kaart te brengen en op basis daarvan een risico gebaseerde handhaving te kunnen voeren. Bij de uiteindelijke handhaving zal uiteraard ook rekening gehouden worden met andere gegevens, zoals de verhouding tussen het aantal non-conformiteiten in het register en het aantal ophalingen bij die klant. Artikel 5.5.3.5 geeft aan dat ook de afvalstoffenproducent zelf op de hoogte moet worden gebracht als er een non-conformiteit wordt opgemaakt.

Artikel 5.5.3.6. bepaalt dat recipiënten voor restafval steeds geweigerd moeten worden als er gevaarlijk afval wordt waargenomen. Dit is belangrijk, om te vermijden dat bijvoorbeeld in een perskraakwagen dit gevaarlijk afval doorheen de hele vracht gemengd raakt. Artikel 5.5.3.7 geeft aan wat er moet gebeuren als er andere sorteerfouten worden opgemerkt. Hierbij krijgt de IHM meerdere keuzes: weigering, de non-conformiteit actief doorgeven door het centraal register van de OVAM te gebruiken (zodat handhaving bij de afvalproducent makkelijker wordt) of zorgen dat de hele vracht aan strenge richtwaarden voldoet (eventueel door middel van nasortering). Hierbij wordt de weigering van de afvalstoffen die niet voldoen aan de sorteerplicht als meest wenselijke optie beschouwd. Artikel 5.5.3.8 geeft aan dat ook weigeringen van recipiënten geregistreerd moeten worden. Artikel 5.5.3.9 geeft aan dat het register elke werkdag moet worden aangevuld. Dit artikel stelt ook dat een IHM die een eigen non-conformiteitenregister bijhoudt, dit register 5 jaar moet bijhouden. Indien van het centraal register gebruik gemaakt wordt, worden de gegevens al na 18 maanden gewist. De reden voor dit verschil heeft te maken met handhaving. Enerzijds moet het non-conformiteitenregister een gerichtere handhaving mogelijk maken ter hoogte van de afvalstoffenproducent. Daarbij zal in de praktijk steeds naar recente gegevens gekeken worden. Het heeft geen zin afvalproducenten te controleren waar jaren geleden non-conformiteiten zijn opgemerkt. Anderzijds zullen registers ook gebruikt worden om na te gaan of de IHM wel de wetgeving opvolgt en een non-conformiteitsprocedure heeft naar de klanten. Hiervoor is een langere tijdshorizon wel

wenselijk. Indien van het centraal register gebruik gemaakt wordt, dan is geweten hoe lang de IHM al gebruik maakt van het centraal register, zelfs al worden de gegevens over de klanten zelf gewist. Indien de IHM evenwel enkel een eigen register bijhoudt, is hier geen zicht op. Er zullen regelmatig steekproeven gebeuren om individuele registers op te vragen, maar het is perfect mogelijk dat een IHM pas na enkele jaren een controle krijgt. Het is belangrijk dan te weten hoe lang de wetgeving al wel of niet nageleefd wordt, zeker bij flagrante situaties die tot een vervolging leiden. Dit kan leiden tot een verzwarende of verzachtende inschatting van de overtredingen van de IHM.

Onderafdeling 5.5.4 bepaalt wat er moet gebeuren bij de acceptatie van restafval via individuele inzameling. Het gaat meestal om afzetcontainers die per klant worden opgehaald en naar een verwerkingssite gebracht. Visuele controle op de sorteerplicht bij de klant is dan vaak moeilijk. Containers zijn vaak te hoog en bovendien kan men enkel de oppervlakte zien van een heel grote container, waardoor de controle heel beperkt blijft. Artikel 5.5.4.1 stelt daarom dat elke container die wordt meegenomen moet worden uitgekipt op een vergunde site om daar de controle te doen. Artikel 5.5.4.2 geeft opnieuw aan hoe de non-conformiteiten moeten worden opgemaakt en bijgehouden. Het doel van het centraal non-conformiteitsregister is om veelvuldige overtreders in kaart te brengen en op basis daarvan een risico gebaseerde handhaving en een gericht beleid te voeren. Artikel 5.5.4.3 stelt dat de afvalstoffenproducent op de hoogte moet worden gebracht van de non-conformiteit.

In artikel 5.5.4.4. wordt duidelijk gemaakt dat al het afval dat is ingezameld via individuele ophalingen moet voldoen aan bepaalde resultaten alvorens naar verbranding te worden afgevoerd. Er wordt expliciet aangegeven hoeveel van verschillende materialen er nog in het restafval aanwezig mag zijn. Indien dit kan worden gerealiseerd via een goede bronsortering door de klanten, is dat prima en geniet dit zelfs de voorkeur. Indien dat niet mogelijk is, zal nasortering nodig zijn. Nasortering wordt evenwel bewust niet expliciet opgelegd en er wordt ook bewust niet aangegeven hoe die nasortering dan precies moet gebeuren (met welke technologische middelen). De resultaten (maximale hoeveelheden) moeten simpelweg gehaald worden. Deze richtwaarden zijn minder streng tot 1 januari 2023, maar worden daarna een stuk strenger. Bij de handhaving zal een pragmatische aanpak gehanteerd worden. Dit biedt de mogelijkheid aan spelers die dat wensen om eventueel bijkomende nasorteer capaciteit te bouwen tegen dan. Voor 2023 gaan we ervan uit dat er weinig spelers reeds uitgebreide sorteerlijnen zullen hebben. Dit is belangrijk voor de interpretatie van de vermelde multolerantie bij gevaarlijk afval, AEEA, kga, afvalbanden en asbestcement en asbesthoudende afvalstoffen. Voor 2023 is het de bedoeling dat deze materialen er maximaal uitgehaald worden met de middelen die ter beschikking zijn. Na 2023 wordt de multolerantie wel strikt geïnterpreteerd. Het is belangrijk om op te merken dat indien er wordt nagesorteerd, dit niet wegneemt dat de oorspronkelijke afvalstoffenproducent nog steeds een sorteerfout heeft gemaakt aan de bron en dit een overtreding blijft van de wetgeving. De nasortering (mits correct uitgevoerd) kan er wel voor zorgen dat de volgende spelers in de keten (IHM's en verwerkers) aan het verbrandingsverbod kunnen voldoen. Bij de richtwaarden is het belangrijk te vermelden dat aan elke norm afzonderlijk moet voldaan zijn. Vaak zijn er zowel aantal stuks als volumes vermeld. Ook dan moet aan beide voldaan zijn. Zo mogen er vanaf 2023 maximaal 3 stukken recyclebaar papier en karton met oppervlakte van meer dan 0,5m² in het restafval blijven zitten, maar ook maximum 30 liter samen verpakt papier en karton. Vier te grote stukken is dus een overtreding, maar ook een te grote zak vol met kleine papiersnipper is een overtreding. Bij volumematen wordt soms gesproken over 'samen verpakt' (bij papier/karton en bij hout) en soms over 'een pakket' (bij folies). Waar gesproken wordt over 'een pakket' houdt dit ook afval in dat samen verpakt is, maar daarnaast ook bijvoorbeeld een hoop folies die bovenop elkaar liggen of in elkaar verstrengeld zijn.

Artikel 5.5.4.5 geeft aan dat indien er toch al bij de bron, bijvoorbeeld bovenaan de afzetcontainer, al meteen sorteerfouten worden opgemerkt, dat de IHM uiteraard ook mag weigeren om het afval mee te nemen.

Artikel 5.5.4.6 stelt dat ook in deze situatie het non-conformiteitenregister elke werkdag moet worden aangevuld.

Onderafdeling 5.5.5 gaat in op de situatie waarbij een afvalstoffenproducent zelf rechtstreeks naar een vergunde verwerker rijdt, zonder tussenkomst van een IHM. Deze situatie is erg vergelijkbaar met individuele ophalingen en artikel 5.5.5.1 bepaalt dan ook dat dezelfde regels van toepassing zijn als bij onderafdeling 5.5.4.

Onderafdeling 5.5.6 gaat over de samenwerking en transparantie in de keten.

Artikel 5.5.6.1 bepaalt eerst en vooral dat als afval wordt afgevoerd naar verbranding of wordt verbrand, duidelijk moet zijn over wat voor soort restafval het gaat. Meer bepaald of het gaat om restafval van ophaalrondes, van individuele inzamelingen of van een afvalstoffenproducent die zelf naar een verwerker is gegaan. Afhankelijk hiervan gelden namelijk verschillende regels. Artikel 5.5.6.2 bepaalt ook dat de spelers in de keten een uitgeschreven procedure moeten hebben om te voldoen aan de nieuwe regelgeving. Artikel 5.5.6.3 stelt dat de nodige bewijsstukken moeten worden bijgehouden.

Vaak werken verschillende spelers in de afvalketen samen. Het afval van een bepaalde afvalstoffenproducent kan bijvoorbeeld door een IHM worden opgehaald, vervolgens bij een heel andere verwerker worden nagesorteerd en dan nog naar een verbrandingsinstallatie worden gebracht. Deze spelers moeten onderling afspraken kunnen maken om te zorgen dat het restafval voldoet aan de bepalingen van afdeling 5.5. Artikel 5.5.6.4 bepaalt hoe die samenwerking kan worden vastgelegd. Daarin kunnen de verantwoordelijkheden worden gedeeld en specifiek worden toegewezen. Door deze samenwerking is het mogelijk dat er secundaire afvalstoffenproducenten ontstaan. Door na te sorteren bijvoorbeeld wijzigt aard en samenstelling van de afvalstoffen en wordt degene die de nasortering heeft uitgevoerd ook secundaire afvalstoffenproducent. Het is evenwel natuurlijk niet de bedoeling dat de verplichtingen die reeds zijn vervuld bij de primaire afvalstoffenproducent dan opnieuw moeten plaatsvinden. Indien bijvoorbeeld reeds bij de primaire afvalstoffenproducent controles zijn gebeurd op sorteerfouten en registraties in het non-conformiteitenregister, dan moet dit niet opnieuw gebeuren ten aanzien van de secundaire afvalstoffenproducent, toch niet indien dit past binnen een samenwerking onder de voorwaarden zoals voorzien in dit artikel.

Artikel 65

Op dit moment wordt het overgrote deel van de identificatieformulieren die bij elk transport van afvalstoffen aanwezig moeten zijn nog op papier aangemaakt. Er bestaat wel de mogelijkheid om digitale identificatieformulieren te gebruiken die afgeleverd worden door een systeem dat door de OVAM wordt goedgekeurd. Aangezien digitale identificatieformulieren een noodzakelijke schakel zijn voor de efficiënte tracering van afvalstoffen, leggen we in dit artikel op dat tegen 01/01/2023 alle identificatieformulieren verplicht digitaal zullen moeten zijn en afgeleverd zullen moeten worden door door de OVAM goedgekeurde systemen, op voorwaarde dat die gebruiksvriendelijk en efficiënt zijn. Tijdens de komende twee jaren hebben dienstverleners dan de mogelijkheid om hun systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren te laten goedkeuren door de OVAM.

Artikel 66

Om een duidelijk onderscheid te kunnen maken tussen digitale en analoge identificatieformulieren voor niet gevaarlijke afvalstoffen en om te kunnen onderscheiden via welk systeem het identificatieformulier werd aangemaakt leggen we op dat het uniek nummer van digitale identificatieformulieren start met een drielettercode die het systeem identificeert.

Artikel 67

De Vlaamse Regering wil inzetten op het traceren van afvalstoffen en materialen. Daarom is het nodig om ook de geografische locatie van de start van het afvaltransport en de bestemming te kennen. Daarom leggen we op dat op het digitale identificatieformulier voor niet gevaarlijke afvalstoffen vanaf 01/01/2023 ook de locatie van de start van het transport wordt vermeld en de locatie van de bestemming van het transport. Deze locatiegegevens bieden een meerwaarde voor tracering van afvalstoffen en het handhaven op illegale praktijken doordat deze locatie kan gekoppeld worden aan vergunninggegevens van vergunde afvalverwerkers.

Artikel 68

Om een duidelijk onderscheid te kunnen maken tussen digitale en analoge identificatieformulieren voor gevaarlijke afvalstoffen en om te kunnen onderscheiden via welk systeem het identificatieformulier werd aangemaakt leggen we op dat het uniek nummer van digitale identificatieformulieren start met een drielettercode die het systeem identificeert.

Artikel 69

De Vlaamse Regering wil inzetten op het traceren van afvalstoffen en materialen. Daarom is het nodig om ook de geografische locatie van de start van het afvaltransport en de bestemming te kennen. Daarom leggen we op dat op het digitale identificatieformulier voor gevaarlijke afvalstoffen vanaf 01/01/2023 ook de locatie van de start van het transport wordt vermeld en de locatie van de bestemming van het transport. Deze locatiegegevens bieden een meerwaarde voor tracering van afvalstoffen en het handhaven op illegale praktijken doordat deze locatie kan gekoppeld worden aan vergunninggegevens van vergunde afvalverwerkers.

Artikel 70

In artikel 6.1.1.4 is er een nog een verwijzing naar de mogelijkheid om te werken via een Ministerieel Besluit. Deze wordt dus geschrapt.

De aanpassingen aan artikel 6.1.1.4 hangen dus samen met het invoeren van de nieuwe afdeling 5.5.

Artikel 71

In dit artikel creëren we een nieuwe onderafdeling waarin we de procedure vastleggen die beheerders van een systeem voor het afleveren van digitale identificatieformulieren moeten volgen om een goedkeuring van het systeem door de OVAM te verkrijgen. We nemen hier ook de voorwaarden op waaraan dergelijke systemen moeten voldoen.

De belangrijkste voorwaarden hebben te maken met:

- Het gebruik van rechtsgeldige digitale handtekeningen;
- De verantwoordelijkheid voor het opmaken van het digitale identificatieformulier;
- De informatie die in het digitale identificatieformulier moet aanwezig zijn;
- Het regelen van de toegang tot de informatie op digitale identificatieformulieren.
- Het waarborgen van de integriteit van de informatie op het digitale identificatieformulier (ten einde fraude tegen te gaan);
- De archivering van de digitale informatie;
- Het verbieden van dubbel gebruik van analogen en digitale formulieren voor één transport;
- De interoperabiliteit tussen verschillende goedgekeurde systemen
- Het registreren van de gebruikers van het systeem

Bij de ontwikkeling van systemen voor digitalisering wordt maximaal gebruik gemaakt van systemen en praktijken die al zijn ontwikkeld of worden toegepast bij de Vlaamse overheid.

De belangrijkste voorwaarde in het kader van de tracering van afvalstoffen is de toegang tot de informatie van de identificatieformulieren voor de inspectiediensten. Tot 01/01/2023 zullen de toezichthouders en inspectiediensten enkel toegang hebben tot de informatie van de gecontroleerde transporten. Op deze manier zorgen we ervoor dat gebruikers van digitale identificatieformulieren niet strenger behandeld worden of op een andere manier gecontroleerd worden als gebruikers van papieren identificatieformulieren. Vanaf 01/01/2023 zullen alle identificatieformulieren digitaal moeten zijn en zal de inhoud van alle identificatieformulieren beschikbaar worden voor de toezichthouders en inspectiediensten die deze informatie kunnen gebruiken voor handavingsdoeleinden en de tracering van afvalstoffen. Zij dienen wel rekening te houden met het vertrouwelijk karakter van deze gegevens. Daarnaast zullen de producenten, inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en -makelaars, vervoerders en verwerkers van de afvalstoffen die vervoerd worden toegang hebben tot de informatie die aanwezig is op de identificatieformulieren op het moment dat zij een kopie van het identificatieformulier ontvangen.

Artikel 72

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 73

Na de aanmaak of actualisatie van een asbestinventarisatetest wordt een retributie gevorderd. Het asbestinventarisatetest wordt digitaal ontsloten. Zolang de inhoud van een afgeleverd asbestinventarisatetest niet wijzigt, blijft deze onbepaald retributievrij raadpleegbaar via de digitale ontsluiting. Het bedrag van de retributie moet de werkingskosten voor de OVAM dekken en zal bepaald worden via ministerieel besluit. Lineair met de indexeringskosten van de indexerbaarheid van de retributies voorzien volgens de bepaling in de tweede paragraaf.

De derde paragraaf van art. 9.2.1 beschrijft hoe procesmatig de vordering van de retributie zal verlopen. De vordering gebeurt niet rechtstreeks aan de opdrachtgever maar aan het bedrijf die het asbestinventarisatetest in opdracht opstelde. Het opdrachthoudend bedrijf zal de retributie generiek incalculeren in haar facturatie voor de opmaak van het asbestinventarisatetest aan de klant. In het geval een interne preventie-adviseur of milieucoördinator voor zijn werkgever een asbestinventarisatetest opmaakte, zal de retributie gevorderd worden aan het bedrijf van de werkgever.

Art. 9.2.2. vermeldt dat er een retributie gevorderd wordt voor de behandeling van een aanvraagdossier tot erkende certificatie-instelling asbest. De vordering gebeurt aan de aanvragende entiteit.

Art. 9.2.3 vermeldt dat er een retributie gevorderd wordt voor het consulteren van de databank asbestinventarisatie.

Artikel 9.2.4. behoeft geen toelichting.

Artikel 74

Bijlage 2.2 wordt gewijzigd om ze in lijn te brengen met de wijzigingen aangebracht door dit besluit.

Artikel 75

Bijlage 5.2.10.A (afvalaanmeldingsformulier) wordt aangepast om het in lijn te brengen met Bijlage 2 van Richtlijn (EU) 2019/883.

Artikel 76

De bijlage 5.2.10.B (berekenningswijze bijdrage kostendekkingssysteem) werd geschrapt omdat deze methodiek niet toegepast wordt. De nieuwe bijlage 5.2.10.B bevat het integraal uit Bijlage 3 van Richtlijn (EU) 2019/883 overgenomen standaardmodel van het afvalontvangstbewijs.

Artikel 77

De nieuwe bijlage 5.2.10.C beschrijft de categorieën van kosten en netto-inkomsten verbonden aan de exploitatie en het beheer van havenontvangstvoorzieningen. Deze bijlage werd integraal overgenomen van Bijlage 4 van Richtlijn (EU) 2019/883.

De nieuwe bijlage 5.2.10.D bevat het model voor het vrijstellingscertificaat. Dit model werd integraal overgenomen van Bijlage 5 van Richtlijn (EU) 2019/883.

Artikel 78

Dit artikel zorgt voor een overgangsbepaling die de continuïteit met de huidige werking moet garanderen.

Systemen die reeds een goedkeuring van de OVAM ontvingen voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit blijven goedgekeurd. Op deze manier garanderen we dat er continuïteit is met de huidige manier van werken.

Artikel 79

Dit artikel zorgt voor een overgangsbepaling.

De inzamelaar, handelaar, makelaar van bedrijfsrestafval heeft een informatieplicht naar de klant. Hij moet de klant wijzen op de sorteerplicht. Er moet daarom reeds lang een contract zijn waarin de klant gewezen wordt op de selectief te houden fracties. In het nieuwe artikel 5.5.2.1 wordt vermeld dat in de contracten ook expliciet moet worden opgenomen dat deze fracties niet bij het restafval mogen. Het is evenwel niet de bedoeling dat alle bestaande contracten worden aangepast, aangezien dit een grote administratieve last met zich meebrengt. Het is wel de bedoeling dat dit expliciet vermeld wordt bij nieuwe contracten die worden afgesloten. Dit artikel zorgt voor deze geleidelijke overgang.

Artikel 80

We laten de bepaling rond het rechtstreeks doorgeven van analyseverslagen door de erkende laboratoria aan de OVAM pas ingaan vanaf 1 januari 2022 om de laboratoria en de OVAM voldoende tijd te geven hiervoor de nodige procedures uit te werken en toe te passen.

Artikel 81

De Europese kaderrichtlijn afval stelt 31 december 2023 voorop als deadline voor het scheiden van het bioafval van het restafval.

Artikel 82

Dit artikel zorgt voor een overgangsbepaling.

De overgangstermijn is noodzakelijk opdat de gehele sector voldoende ruim op voorhand de zekerheid heeft over wanneer deze verplichting tot sloopopvolging effectief van kracht wordt. Op die manier kunnen de verschillende actoren gesensibiliseerd worden zodat deze tijdig de nodige acties kunnen ondernemen om zich in orde te stellen.

Zo moeten de bouwheren bij de opmaak van een aanvraag voor sloopvergunning en bij het uitschrijven van de prijsvraag rekening houden met de verplichting tot sloopopvolging. De sloopbeheerorganisatie moet tijdig de nodige IT-toepassingen kunnen doorvoeren en investeren in eigen personeel en in de opleiding van deskundigen. Ook de standaardprocedures voor sloopopvolging zullen moeten worden aangepast.

Art. 39, 3° stelt dat de deskundige voor sloopopvolging een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie vermeld in artikel 5.4.10 moet hebben. Deze verplichting voor de sloopdeskundige kan pas ingaan wanneer dit persoonscertificaat verplicht is voor het opstellen van asbestattesten.

Artikel 83

Met de nieuwe richtlijn havenontvangstvoorzieningen moeten havens hun tariefsysteem veranderen. De havens starten internationaal liever op hetzelfde moment. Nederland probeert om op 1 januari 2022 te starten. Bovendien moeten nieuwe afvalbeheersplannen worden opgemaakt en goedgekeurd. De havens moeten voldoende tijd hebben om die op te maken en te laten goedkeuren. Ook andere processen moeten met de nieuwe richtlijn aangepast worden, o.m. de elektronische aanmelding, afgiftebewijzen, enz. Enkele Europese tools (o.a. het maritieme elektronische systeem SafeSeaNet) moeten ook nog aangepast worden om de nieuwe richtlijn te faciliteren. Daarom gaat de bepaling pas in vanaf 1 januari 2022.

Artikel 84

Een van de taken van erkende certificatie-instellingen is het organiseren van een verplichte opleiding met praktijkgedeelte. Na deze opleiding wordt de kennis van de kandidaat asbestdeskundige inventarisatie getoetst in een eindexamen.

Om te komen tot een voldoende grote pool van gecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie bij de inwerkingtreding van de verplichtingen bij overdracht (onderafdeling 6.4 Materialendecreet), kan een certificatie-instelling opleidingen omtrent asbestinventarisatie die gevolgd zijn in de periode van drie maanden voor de aflevering van de eerste erkenning als certificatie-instelling, beschouwen als de opleiding vermeld in artikel 5.4.10, 2° van het Vlarema. Op deze manier kan een kandidaat certificatie-instelling asbest reeds drie maanden voor de formele ontvangst van haar erkenning als voorbereiding starten met het organiseren van de opleidingen met de verplichte inhoud voor kandidaat asbestdeskundigen inventarisatie. Na het formeel ontvangen van haar erkenning kan ze deze opleidingen honoreren als afdoende om de kandidaten toe te laten tot het eindexamen.

De nieuwe artikelen 5.4.3 tot en met 5.4.12 (erkenning en werking van certificatie-instelling asbest, afleveren persoons- en procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie) en artikel 5.4.15 (toegangsbeheer databank asbestinventarisatie) treden in werking op een door de minister te bepalen datum en uiterlijk op 1 juli 2022. Uitwerking van deze artikelen is immers nodig in het certificatiereglement en het inspectieprotocol om tot een werkbaar systeem te

komen (bv. Technische uitwerking van de erkenningsvoorwaarden, één van de voorwaarden voor het behalen van een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie wat inhoudt dat zonder dit inspectieprotocol er geen persoonscertificaten kunnen afgeleverd worden, ...) waardoor het zonder deze ministeriële besluiten niet mogelijk is om deze bepalingen in werking te laten gaan.

Artikel 85

Met uitzondering van het inwerking treden van de verplichte aanwezigheid van een asbestinventarisatetest bij overdracht, treden de bepalingen met betrekking tot asbestinventarisatie in het decreet in werking bij publicatie van dit besluit.

Artikel 86

De datum van inwerkingtreding van de decretale bepalingen omtrent verplichtingen bij overdracht is afgestemd op de termijn waartegen een voldoende operationaliteit en capaciteit in de gehele marktwerking voor de opmaak van asbestinventarisatetesten kan gegarandeerd worden. Daarom dat gerekend wordt op 5 maanden na het afleveren van de eerste erkenning als certificatie-instelling asbest om de markt tijd te geven om over voldoende gecertificeerde (zowel persoons- als bedrijfs-) asbestdeskundige inventarisatie te beschikken. Om zekerheid te kunnen geven wanneer dit systeem op poten moet zijn is er ook een afbakening in de tijd: ongeacht de datum van de aflevering van de eerste erkenning treedt deze bepaling ten vroegste in werking op 1 maart 2022.

Om billijkheidsredenen geldt deze verplichting enkel voor onderhandse aktes en overeenkomsten tot overdracht van een toegankelijke constructie met risico-bouwjaar die gesloten worden vanaf deze datum. Overdrachten waarvoor de onderhandse akte of overeenkomst al gesloten zijn voor deze datum vallen niet onder de verplichtingen van artikel 33/14 van het Materialendecreet waardoor ook de authentieke akte kan verleden worden zonder te moeten beschikken over een asbestinventarisatetest.

Om een vlotte marktwerking voor collectieve gebouwen met mede-eigendom te garanderen, is een overgangsperiode van 3 jaar voorzien waartegen de mede-eigendom over een apart asbestinventarisatetest voor de gemeenschappelijke delen moet beschikken. Tot dan volstaat de aanwezigheid van een asbestinventarisatetest voor het private deel bij overdracht.

Artikel 87

De bepalingen rond de invoering van het non-conformiteitenregister treden pas in werking vanaf 1 september 2021 zodat er voldoende tijd is om de nodige IT-applicaties klaar te maken.

Artikel 88

Dit artikel behoeft geen toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Z. DEMIR

Bijlagen

Concordantietabel A voor omzetting van richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen in het Vlarema

Artikel in richtlijn (EU) 2018/851	Artikel in richtlijn 2008/98/EG in gewijzigde vorm	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm	Toelichting
Artikel 1, 1)	Artikel 1	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 2)	Artikel 2, lid 2, e)	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 3), a)	Artikel 3, 2bis Artikel 3, 2ter Artikel 3, 2quater	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 3), b)	Artikel 3, 4	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 3), c)	Artikel 3, 4bis	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 3), d)	Artikel 3, 9	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 3), e)	Artikel 3, 12	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 3), f)	Artikel 3, 15bis	Nvt	Nvt	Deze term wordt in de kaderrichtlijn enkel gebruikt in het artikel rond de rapportering van data aan de Europese Commissie. Er worden verder geen verplichtingen of andere afspraken aan verbonden. Daarom is het niet nodig deze definitie over te nemen in het materialendecreet of Vlarema.
Artikel 1, 3), g)	Artikel 3, 17bis	Artikel 12, 6°	Artikel 1.2.1, §2, 60°/2	
Artikel 1, 3), h)	Artikel 3, 21	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 4)	Artikel 4, 3	Reeds geïmplementeerd	Hoofdstuk 3	Dit hoofdstuk bevat de bepalingen met betrekking tot regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.

Artikel in richtlijn (EU) 2018/851	Artikel in richtlijn 2008/98/EG in gewijzigde vorm	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm	Toelichting
			Afdeling 5.1	Deze afdeling bevat bepalingen om kosten voor de inzameling van afvalstoffen door te rekenen aan huishoudens conform het principe de vervuiler betaalt.
Artikel 1, 5), a)	Artikel 5, 1	Reeds geïmplementeerd	Hoofdstuk 2	Dit hoofdstuk bevat de bepalingen die gelden voor bijproducten.
Artikel 1, 5), b)	Artikel 5, 2	Nvt	Nvt	Dit artikel houdt een opdracht in voor de Europese Commissie en kan dus niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 5), c)	Artikel 5, 3	Reeds geïmplementeerd	Hoofdstuk 2	Dit artikel voorziet de mogelijkheid criteria op te stellen voor bijproducten, conform de kaderrichtlijn.
Artikel 1, 6), a)	Artikel 6, 1	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 6), b)	Artikel 6, 2	Reeds geïmplementeerd	Hoofdstuk 2	Dit hoofdstuk bevat de bepalingen die gelden voor einde-afval.
Artikel 1, 6), c)	Artikel 6, 3	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet.
Artikel 1, 7), a)	Artikel 7, 1	Nvt	Nvt	Dit artikel houdt een opdracht in voor de Europese Commissie en kan dus niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 7), b)	Artikel 7, 2	Nvt	Nvt	Dit artikel houdt een opdracht in voor de Europese Commissie en kan dus niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 7), c)	Artikel 7	Nvt	Nvt	Dit artikel houdt een opdracht in voor de Europese Commissie en kan dus niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 8), a)	Artikel 8, 1	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 8), b)	Artikel 8, 2	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 8), c)	Artikel 8, 5	Nvt	Nvt	Dit artikel houdt een opdracht in voor de Europese Commissie en kan dus niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 9)	Artikel 8bis	Artikel 25, 26 en 29	Artikel 3.2.1.1, 3.2.1.2 en 3.2.2.1	
Artikel 1, 10)	Artikel 9	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 11)	Artikel 10	Reeds geïmplementeerd	Afdeling 4.3 en 4.5	
Artikel 1, 12), a)	Artikel 11	Nvt	Nvt	Dit artikel betreft slechts een wijziging van een titel in de kaderrichtlijn.
Artikel 1, 12), b)	Artikel 11	Reeds geïmplementeerd en artikel 49 voor wat bouw- en slooafval betreft	Afdeling 4.3	De erkenningen voor kringloopcentra ter ondersteuning van hergebruik zijn geregeld in het materialendecreet
Artikel 1, 12), c)	Artikel 11	Nvt	Nvt	Dit wordt behandeld in het uitvoeringsplan voor huishoudelijk en gelijkaardig bedrijfsafval
Artikel 1, 12), d)	Artikel 11	Nvt	Nvt	Het Vlaams Gewest kan geen beroep doen op deze uitzonderingsbepalingen.
Artikel 1, 12), e)	Artikel 11	Nvt	Nvt	Dit artikel houdt een opdracht in voor de Europese Commissie en kan dus niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.

Artikel in richtlijn (EU) 2018/851	Artikel in richtlijn 2008/98/EG in gewijzigde vorm	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm	Toelichting
Artikel 1, 13	Artikel 11 <i>bis</i>	Nvt	Nvt	Dit artikel betreft voorschriften inzake berekeningen van de mate waarin doelstellingen zijn verwezenlijkt. Deze voorschriften zullen worden gevolgd wanneer het Vlaams Gewest rapporteert aan de Europese Commissie.
Artikel 1, 14)	Artikel 12	Reeds geïmplementeerd		Artikel 12.1 wordt omgezet via artikel 11, §1, 1e lid van het materialendecreet, waarin een vergunningsplicht wordt opgelegd aan verwijderingshandelingen. Deze vergunning moet op basis van artikel 11, §§2 en 3 van het materialendecreet voldoen aan de vereisten van artikel 13 van de kaderrichtlijn afvalstoffen die zijn opgenomen in artikel 4, §3, 2° van het materialendecreet.
Artikel 1, 15)	Artikel 14	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 16)	Artikel 18	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 17)	Artikel 20	Reeds geïmplementeerd	Artikel 4.3.1	
Artikel 1, 18), a)	Artikel 21	Reeds geïmplementeerd	Artikel 4.3.2	
Artikel 1, 18), b)	Artikel 21	Reeds geïmplementeerd	Artikel 3.4.6.2, 2° lid	
Artikel 1, 18), c)	Artikel 21	Artikel 59	Artikel 5.2.13.1	
Artikel 1, 19)	Artikel 22	Artikel 47 en 48	Artikel 4.3.1 en 4.3.2	
Artikel 1, 20)	Artikel 27	Nvt	Nvt	De wijziging heeft betrekking op een opdracht voor de Europese Commissie die niet kan worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 21)	Artikel 28	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 22)	Artikel 29	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 23)	Artikel 30, lid 2		nvt	Dit artikel betreft een opdracht voor het Europees Milieuagentschap en moet niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 24)	Artikel 33	Nvt	nvt	Dit betreft een opdracht voor de Europese Commissie en kan niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 25), a)	Artikel 35	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 25), b)	Artikel 35	Nvt	Nvt	Artikel 7.2.3.2 en afdeling 7.3
Artikel 1, 26)	Artikel 36	Nvt	Nvt	Is omgezet in materialendecreet
Artikel 1, 27)	Artikel 37	Nvt	nvt	Dit heeft betrekking op de wijze van rapporteren en moet niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 28)	Artikel 38	Nvt	nvt	Dit betreft een opdracht voor de Europese Commissie en kan niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 29)	Artikel 38 <i>bis</i>	Nvt	nvt	Dit betreft een opdracht voor de Europese Commissie en kan niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 30)	Artikel 39	Nvt	nvt	Dit betreft een opdracht voor de Europese Commissie en kan niet worden omgezet in Vlaamse wetgeving.
Artikel 1, 31)	Bijlage II	Artikel 46	Artikel 4.2.2	

Artikel in richtlijn (EU) 2018/851	Artikel in richtlijn 2008/98/EG in gewijzigde vorm	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm	Toelichting
Artikel 1, 32)	Bijlagen IVbis en IVter	Nvt	Nvt	De mate waarin wordt tegemoet gekomen aan bijlage IVbis wordt besproken bij artikel 1, 4). De bijlage IVter is niet van toepassing op het Vlaamse Gewest.

Concordantietabel A voor omzetting van richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen in het materialendecreet

Artikel in richtlijn (EU) 2019/883	Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm	Toelichting
Artikel 1	Nvt	Nvt	Moet niet worden omgezet
Artikel 2	Artikel 1212°	Artikel 1.2.1	De term "mariene hulpbronnen" in de Europese richtlijn is vervangen door "rijkdommen van de zee" omdat deze term minder verwarrend is.
Artikel 3	Artikel 58	Artikel 5.2.10.1	
Artikel 4	Artikel 58	Artikel 5.2.10.2	
Artikel 5	Artikel 58	Artikel 5.2.10.3, 5.2.10.4 en 5.2.10.5	
Artikel 6	Artikel 58	Artikel 5.2.10.6	
Artikel 7	Artikel 58	Artikel 5.2.10.7	
Artikel 8	Artikel 58	Artikel 5.2.10.8	
Artikel 9	Artikel 58	Artikel 5.2.10.9	
Artikel 10 en 11	Nvt	Nvt	Is een federale bevoegdheid
Artikel 12	Nvt	Nvt	Moet niet omgezet worden
Artikel 13	Artikel 58	Artikel 5.2.10.2	
Artikel 14	Nvt	Nvt	Is federale bevoegdheid
Artikel 15	Artikel 58	Artikel 5.2.10.9/1	
Artikel 16 tem 26	Nvt	Nvt	Moet niet omgezet worden

Concordantietabel B voor omzetting van richtlijnen

- (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen in het materialendecreet

- (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG

Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm (* Indien niet in Vlarema, dan wordt dit apart vermeld)	Artikel in Europese richtlijn 2018/851	Artikel in Europese richtlijn 2019/883
Artikel 1 – 11	Nvt	Nvt	Nvt
Artikel 12	Artikel 1.2.1	Artikel 1, 3)	Artikel 2
Artikel 13	Afdeling 2.2	Artikel 1, 5) en 6)	
Artikel 14 – 15	Onderafdeling 2.3.1	Artikel 1, 5) en 6)	
Artikel 16 – 22	Nvt	Nvt	Nvt
Artikel 23	Afdeling 2.6	Artikel 1, 5) en 6)	
Artikel 24	Nvt	Nvt	
Artikel 25	Artikel 3.2.1.1	Artikel 1, 8)	
Artikel 26	Artikel 3.2.1.2	Artikel 1, 9)	
Artikel 27	Artikel 3.2.1.3	Nvt	Nvt
Artikel 28	Nvt	Nvt	Nvt
Artikel 29	Artikel 3.2.2.1	Artikel 1, 9)	
Artikel 30 – 44	Nvt	Nvt	Nvt
Artikel 45	Nvt	Nvt	
Artikel 46	Artikel 4.2.2	Artikel 1, 31)	
Artikel 47	Artikel 4.3.1	Artikel 1, 11)	

Artikel in voorliggend ontwerp van besluit	Artikel in Vlarema in gewijzigde vorm (* Indien niet in Vlarema, dan wordt dit apart vermeld)	Artikel in Europese richtlijn 2018/851	Artikel in Europese richtlijn 2019/883
Artikel 48	Artikel 4.3.2	Artikel 1, 11)	
Artikel 49 – 58	Nvt	Nvt	Nvt
Artikel 59	Onderafdeling 5.2.13	Artikel 1, 18)	
Artikel 60 – 74	Nvt	Nvt	Nvt
Artikel 75	Bijlage 5.2.10 A		Bijlage 2
Artikel 76	Bijlage 5.2.10 B		Bijlage 3
Artikel 77	Bijlage 5.2.10 C en D		Bijlage 4 en 5
Artikel 78-88	Nvt	Nvt	Nvt

Nota's

1 IMO Resolutie MEPC.219(63)

2 IMO Resolutie MEPC.201(62) en IMO Resolutie MEPC.277(70)

3 Mededeling van de Europese Commissie, 01/04/2016, ref. 2016/C 115/05

RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving

Advies 69.212/1, van 8 juni 2021 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal-kringlopen en afvalstoffen'

Op 6 april 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig verlengd tot 8 juni 2021 dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal-kringlopen en afvalstoffen'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 mei 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPES en Bert THYS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 juni 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 'tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal-kringlopen en afvalstoffen (VLAREMA)' te wijzigen teneinde Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 'tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen', Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 'inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG' en de IMO-richtsnoeren om te zetten in Vlaamse regelgeving.

Het VLAREMA wordt aangepast om de gescheiden inzameling en recyclage van een aantal afvalstoffen te bevorderen. Zo komt er een verplichte sloopopvolging van grote werven om de kwaliteit van gerecycleerde puingranulaten te verbeteren. Er wordt een verplichting ingevoerd om vanaf eind 2023 bioafval uit het restafval te weren bij alle huishoudens en bedrijven. Via de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid worden er inzamel- en recyclagedoelstellingen ingevoerd voor matrassen en worden de doelstellingen voor recyclage van afvalbanden verhoogd. Voor batterijen en accu's komen er nieuwe afspraken rond het stellen van waarborgen voor de financiering van de inzameling en recyclage. Er komen duidelijkere regels met betrekking tot uitgebreide producentenverantwoordelijkheid bij verkoop op afstand. De invoering van duidelijkere spelregels voor de ophaling van bedrijfsrestafval moet de gescheiden inzameling van recycleerbare fracties bij bedrijven verbeteren en een gelijk speelveld garanderen in de inzamelsector. Nieuwe bepalingen maken de digitalisering van afvaltransportdocumenten mogelijk zodat de tracersing van transport en verwerking van afval worden bevorderd. Ten slotte bevat het te nemen besluit de maatregelen die nodig zijn voor de asbestinventarisatie ter uitvoering van het actieplan asbestafbouw.

3.1. Uit de rubriek "Rechtsgronden" van de aanhef blijkt dat rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt gezocht in artikel 16.4.27 van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hierna: DABM) en in de artikelen 3, 6°, 9° en 17°, 5, 6, § 2, 9, 12, § 3 en § 4, 13, § 2, 13/1, 19, 21, 21/1, 22, 32, 33/3, 33/6, derde lid, 33/9, § 1, 33/10, § 3 en § 4, 33/11, derde lid, 33/14, § 5, 33/16, 36, 37, 39, § 1, § 2 en § 3, 40, § 1, § 2 en § 3, 41, en 66, § 1, vijfde, zesde en zevende lid, en § 3, van het decreet van 23 december 2011 'betreffende het duurzaam beheer van materiaal-kringlopen en afvalstoffen' (hierna: Materialendecreet).

Bij de adviesaanvraag werd bovendien de volgende rechtsgrondentabel gevoegd:

	Wijziging besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid	
Art. 1	Bijlage VIII	Artikel 16.4.27, derde lid DABM
Art. 2	Bijlage XXXVI	Artikel 16.4.27, derde lid DABM
	Wijziging Vlarema	
Art. 3	Art. 1.1.1	Omzetting RL, geen rechtsgrond
Art. 4	Art. 1.2.1	definities geen rechtsgrond
Art. 5	Art. 2.2.1	Art. 39 MD
	Art. 2.2.2	Art. 39 MD
Art. 6	Art. 2.3.1.1	Art. 39 MD
	Art. 2.3.1.2	Art. 39 MD
	Art. 2.3.1.3	Art. 39 MD
	Art. 2.3.1.3/1	Art. 39 MD
	Art. 2.3.1.3/2	Art. 39 MD
	Art. 2.3.1.3/2	Art. 39 MD
Art. 7	Art. 2.3.1.3/2	Art. 39 MD
Art. 8	Art. 2.3.2.1, §2	Art. 39 MD
Art. 9	Art. 2.3.2.2	Art. 39 MD
Art. 10	Art. 2.3.3.1	Art. 39 MD
	Art. 2.3.3.2	Art. 39 MD
	Art. 2.3.3.3	Art. 39 MD
Art. 11	Art. 2.4.1.3	Art. 40 MD
Art. 12	Art. 2.4.2.2	Art. 40 MD
Art. 13	Art. 2.4.2.3, §2	Art. 40 MD
Art. 14	Art. 2.4.2.3, §3	Art. 40 MD
Art. 15	Art. 2.6.1	Art. 39 MD
	Art. 2.6.2	Art. 39 MD
	Art. 2.6.3	Art. 39 MD
	Art. 2.6.4	Art. 39 MD
	Art. 2.6.5	Art. 39 MD
Art. 16	Art. 3.1.1	Art. 21 MD
Art. 17	Art. 3.2.1.1	Art. 21 en 21/1 MD
Art. 18	Art. 3.2.1.2, §2, eerste lid	Art. 21 MD
Art. 19	Art. 3.2.1.3, §1	Art. 21 MD
Art. 20	Art. 3.2.1.5	Art. 21 MD
Art. 21	Art. 3.2.1.6	Art. 21 MD
Art. 22	Art. 3.2.2.1	Art. 21 en 21/1 MD
Art. 23	Art. 3.4.1.1	Art. 21 MD
Art. 24	Art. 3.4.1.2	Art. 21 MD
Art. 25	Art. 3.4.3.2	Art. 21 MD
Art. 26	Art. 3.4.3.4	Art. 21 MD
Art. 27	Art. 3.4.4.15	Art. 21 MD
Art. 28	Art. 3.4.5.1	Art. 21 MD
Art. 29	Art. 3.4.5.3	Art. 21 MD
Art. 30	Art. 3.4.5.6	Art. 21 MD
Art. 31	Art. 3.4.6.2	Art. 21 MD
Art. 32	Art. 3.4.6.4	Art. 21 MD
Art. 33	Art. 3.4.8.1	Art. 21 MD

	Wijziging besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid	
Art. 34	Art. 3.4.8.2	Art. 21 MD
Art. 35	Art. 3.4.8.3	Art. 21 MD
Art. 36	Art. 3.5.1	Art. 21 MD
	Art. 3.5.2	Art. 21 MD
	Art. 3.5.3	Art. 21 MD
Art. 37	Art. 4.1.1	Art. 3, 17° MD
Art. 38	Art. 4.1.2	Art. 3, 9° en 22 MD
Art. 39	Art. 4.2.2	Art. 3, 23° MD
Art. 40	Art. 4.3.1	Artikel 9, §1, derde lid MD
Art. 41	Art. 4.3.2	Artikel 9, §1, derde lid MD
Art. 42	Art. 4.3.3	Artikel 13/1 MD
Art. 43	Art. 4.3.4	Artikel 9, §1, derde lid MD
Art. 44	Art. 4.3.5	Artikel 13/1 MD
Art. 45	Art. 4.5.2	Artikel 9 MD
Art. 46	Art. 5.2.4.2, §1	Art. 22 en 32 MD
Art. 47	Art. 5.2.4.5, §1	Art. 22 en 32 MD
Art. 48	Art. 5.2.4.7	Art. 22 en 32 MD
Art. 49	Art. 5.2.8.5, §2	Art. 22 en 32 MD
Art. 50	Art. 5.2.10.1	Art. 22 en 32 MD
	Art. 5.2.10.2	Art. 22 en 32 MD
	Art. 5.2.10.3	Art. 22, 32 en 41 MD
	Art. 5.2.10.4	Art. 22 en 32 MD
	Art. 5.2.10.5	Art. 22, 32 en 41 MD
	Art. 5.2.10.6	Art. 22 en 32 MD
	Art. 5.2.10.7	Art. 22 en 32 MD
	Art. 5.2.10.8	Art. 41 MD
	Art. 5.2.10.9	Art. 22, 32 en 41 MD
	Art. 5.2.10.9/1	Art. 22 en 32 MD
Art. 51	Art. 5.2.13.1	Art. 22 en 32 MD
Art. 52	Art. 5.2.14.1	Art. 22 en 32 MD
	Art. 5.2.14.2	Art. 22 en 32 MD
Art. 53	Art. 5.3.3.4	Art. 36 +37 MD
Art. 54	Art. 5.3.13.2	Art. 5 MD

	Wijziging besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid	
Art. 55	Art. 5.4.1	Art. 33/6, derde lid + art. 33/10, §3 MD
	Art. 5.4.2	Art. 33/9, §1 + Art. 33/14, §5 MD
	Art. 5.4.3	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.4	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.5	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.6	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.7	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.8	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.9	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.10	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.11	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.12	Art. 33/16 MD
	Art. 5.4.13	Art. 19 MD
	Art. 5.4.14	Art. 33/10, §4 MD
	Art. 5.4.15	Art. 33/10, §4 MD
Art. 5.4.16	Art. 33/10, §3 + art. 33/11 MD	
Art. 56	Art. 5.5.1.1	Art. 9 MD
	Art. 5.5.2.1	Art. 9 MD
	Art. 5.5.2.2	Art. 9 MD
	Art. 5.5.2.3	Art. 9 MD
	Art. 5.5.2.4	Art. 9 MD
	Art.5.5.3.1	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.2	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.3	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.4	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.5	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.6	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.7	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.8	Art. 9 MD
	Art. 5.5.3.9	Art. 9 MD
	Art. 5.5.4.1	Art. 9 MD
	Art. 5.5.4.2	Art. 9 MD
	Art. 5.5.4.3	Art. 9 MD
	Art. 5.5.4.4	Art. 9 MD
	Art. 5.5.4.5	Art. 9 MD
	Art. 5.5.4.6	Art. 9 MD
Art. 5.5.5.1	Art. 9 MD	
Art. 5.5.6.1	Art. 9 MD	
Art. 5.5.6.2	Art. 9 MD	
Art. 5.5.6.3	Art. 9 MD	
Art. 5.5.6.4	Art. 9 MD	
Art. 57	Art. 6.1.1.2, §1, vierde lid	Art. 6 § 2 MD
Art. 58	Art. 6.1.1.2, §2, eerste lid, 1°	Art. 6 § 2 MD
Art. 59	Art. 6.1.1.2, §2, eerste lid, 8°	Art. 6 § 2 MD
Art. 60	Art. 6.1.1.2, §2, tweede lid, 1°	Art. 6 § 2 MD
Art. 61	Art. 6.1.1.2, §2, tweede lid, 11°	Art. 6 § 2 MD
Art. 62	Art. 6.1.1.4	Art. 9 + 10 MD

	Wijziging besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid	
Art. 63	Art. 6.1.5.1 t.e.m. 6.1.5.8	Art. 6 § 2 MD
Art. 64	Opschrift hoofdstuk 9	
Art. 65	Art. 9.2.1	Art. 66, §1, vijfde lid + Art. 66, §3 MD
	Art. 9.2.2	Art. 66, §1, zevende lid + Art. 66, §3 MD
	Art. 9.2.3	Art. 66, §1, zesde lid + Art. 66, §3 MD
	Art. 9.2.4	Art. 66, §3 MD
Art. 66	Bijlage 2.2	Art. 39 en 40
Art. 67	Bijlage 5.2.10.A	Art. 22 en 32 MD
Art. 68	Bijlage 5.2.10.B	Art. 22 en 32 MD
Art. 69	Bijlage 5.2.10.C	Art. 22 en 32 MD
	Bijlage 5.2.10.D	
Art. 70	Overgangsbepaling	
Art. 71	Overgangsbepaling	
Art. 72	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 73	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 74	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 75	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 76	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 77	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 78	Inwerkingtredingsbepaling	
Art. 79	Uitvoeringsbepaling	

Hiermee kan worden ingestemd onder voorbehoud van het volgende.

3.2.1. Voor de artikelen 1 en 2 van het ontwerp kan bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 16.1.2, 1°, f), DABM.

3.2.2. Artikel 40, § 1, van het Materialendecreet biedt mee rechtsgrond voor de artikelen 5, 6 en 7 van het ontwerp.

3.2.3. Artikel 15 van het ontwerp ontleent bijkomend rechtsgrond aan artikel 40, § 1, van het Materialendecreet.

3.2.4. Artikel 21 van het ontwerp legt verplichtingen op aan beheerders van onlinemarktplaatsen. Artikel 4, 6°, van het ontwerp voegt aan het VLAREMA een omschrijving toe van "onlinemarktplaats"¹. Artikel 4, 9°, van het ontwerp vervangt in het VLAREMA de definitie van "producent" zodat voortaan ook de persoon die "door gebruik van een online marktplaats" een product verkoopt op het grondgebied, als producent wordt omschreven.

Artikel 21 van het ontwerp voegt artikel 3.2.1 toe aan het VLAREMA en ontleent volgens de concordantietabel hiervoor rechtsgrond aan artikel 21 van het Materialendecreet.

Artikel 21, § 1, eerste lid van het Materialendecreet luidt:

"Om preventie, hergebruik, recyclage en andere nuttige toepassingen van afvalstoffen te stimuleren kan de Vlaamse Regering maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die beroepsmatig producten ontwikkelt, vervaardigt, behandelt, verwerkt, verkoopt of invoert (producent van het product), een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid draagt."

De in het voornoemde artikel opgenomen machtigingen hebben enkel betrekking op de personen die in deze bepaling zijn vermeld. De beheerder van een onlinemarktplaats past niet binnen de categorieën van personen die aldaar worden opgesomd. Bijgevolg is er geen rechtsgrond voorhanden voor artikel 21 dat dient te worden weggelaten uit het ontwerp. De voornoemde definities moeten dienovereenkomstig worden aangepast.

3.2.5. Artikel 30 van het ontwerp ontleent eveneens rechtsgrond aan artikel 21/1, § 1, 3°, van het Materialendecreet.

3.2.6. Artikel 53 ontleent rechtsgrond aan artikel 5 van het Materialendecreet in plaats van aan de artikelen 36 en 37 van dat decreet.

3.2.7. Het ontworpen artikel 5.4.11 VLAREMA (artikel 55 van het ontwerp) vindt rechtsgrond in artikel 33/10, § 3, laatste lid, van het Materialendecreet, in plaats van in artikel 33/16 van dat decreet.

3.2.8. Het ontworpen artikel 5.4.13 VLAREMA (artikel 55 van het ontwerp), dat de oprichting regelt van een sectorraad asbest, kan geen rechtsgrond ontlenen aan artikel 19 van het Materialendecreet. Bij gebrek aan een deugdelijke rechtsgrond dient de ontworpen bepaling te worden weggelaten uit het ontwerp.

3.2.9. Voor artikel 56 van het ontwerp kan bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 22 van het Materialendecreet.

3.2.10. De artikelen 77 en 78 van het ontwerp ontlenen rechtsgrond aan artikel 29 van het decreet van 29 maart 2019 'tot wijziging van diverse bepalingen van titel X van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen'.

3.2.11. Voor de in de ontworpen regeling aan OVAM toegekende taken (bijvoorbeeld in de artikelen 10, 15, 55 en 63 van het ontwerp) kan rechtsgrond worden ontleend aan artikel 10.3.4, § 6, DABM.

VORMVEREISTEN

4. Gevraagd of, gelet op de verwerkingen van persoonsgegevens die terug te vinden zijn in de ontworpen regeling, het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit werd ingewonnen, antwoordde de gemachtigde:

“Bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer werd de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het *Belgisch Staatsblad* d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er werd advies gevraagd aan de VTC waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG.”

Uit dit antwoord blijkt dat de ontworpen regeling niet voor advies is voorgelegd aan de federale Gegevensbeschermingsautoriteit, maar enkel aan de Vlaamse Toezichtcommissie.

In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’,² heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat noch de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG),³ noch de bevoegdheidsverdelende regels eraan in de weg staan dat in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten worden opgericht. In dat advies wordt gesteld dat de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten die toezicht houden op de naleving van de ‘specifieke’ regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen.⁴

Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de verordeningsbepalingen, valt daar ook onder. Zoals echter eveneens in het voormelde advies is uiteengezet, is het de Gegevensbeschermingsautoriteit, opgericht bij de wet van 3 december 2017, die belast is met het toezicht op de naleving van de ‘algemene’ regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld.⁵ Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting. Hieruit volgt dat met betrekking tot de ontworpen regeling niet zal kunnen worden volstaan met het inwinnen van het advies van uitsluitend de Vlaamse Toezichtcommissie.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. Door de ontworpen regeling wordt de gedeeltelijke omzetting in interne regelgeving beoogd van Richtlijn (EU) 2018/851 en Richtlijn (EU) 2019/883.

5.1. Richtlijn (EU) 2018/851 werd eerder al op gebrekkige wijze omgezet bij diverse besluiten van de Vlaamse Regering.⁶

Het voorliggende ontwerp beoogt te remediëren aan deze gebrekkige omzetting, nu een door de Europese Commissie gestarte inbreukprocedure⁷ lopende is.

Artikel 2.1, tweede lid, van Richtlijn (EU) 2018/851 bepaalt dat, wanneer de lidstaten omzettingbepalingen aannemen, in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn wordt verwezen, waarbij de methoden voor deze verwijzingen door de lidstaten worden vastgesteld.

Overeenkomstig aanwijzing 148, 4°, van de Vlaamse omzendbrief betreffende de Wetgevingstechniek VR 2019/4 moet artikel 3 van het ontwerp worden aangevuld met de vermelding dat ook Richtlijn (EU) 2018/851 gedeeltelijk in de interne regelgeving wordt omgezet.

Tevens dient erop te worden gewezen dat uit de met de gemachtigde gevoerde communicatie blijkt dat er fouten voorkomen in de bij de adviesaanvraag gevoegde concordantietabellen betreffende de omzetting van Richtlijn (EU) 2018/851. Deze fouten dienen te worden gecorrigeerd.⁸

5.2.1. Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde concordantietabellen blijkt dat artikel 50 van het ontwerp de omzetting beoogt van artikel 13 van Richtlijn (EU) 2019/883.

Over artikel 13.2, d) van voornoemde richtlijn gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“d) werd nog niet omgezet. Dit zal gebeuren door middel van de volgende aanvulling in art. 5.2.10.9, §2:

‘Als de vrijstelling wordt toegekend, geeft de OVAM een vrijstellingscertificaat af op basis van het formaat dat is opgenomen in bijlage 5.2.10.D, waarmee wordt bevestigd dat het schip voldoet aan de noodzakelijke voorwaarden en voorschriften voor de toepassing van de vrijstelling en waarin de duur van de vrijstelling is vermeld. De informatie uit dit vrijstellingscertificaat en de eventuele opheffing van de vrijstelling worden door de OVAM, via het Belgisch centraal beheersysteem en SafeSeaBEL, elektronisch gemeld en actueel gehouden in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt.’”

Met deze aanvulling kan worden ingestemd.

5.2.2. Het ontworpen artikel 5.2.10.4, VLAREMA (artikel 50 van het ontwerp), regelt de procedure voor de aanneming van “plannen voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen”. Deze bepaling beoogt mee de omzetting van artikel 5 van Richtlijn (EU) 2019/883 dat enerzijds aangeeft wat kan worden verstaan onder een “aanzienlijke wijziging in de exploitatie van de haven” en anderzijds voorschrijft dat, bij een aanzienlijke wijziging, het plan opnieuw moet worden goedgekeurd.

De voornoemde richtlijnbeepaling lijkt op dit punt niet correct te zijn omgezet, nu het ontworpen artikel 5.2.10.4, § 3, VLAREMA bepaalt dat aanzienlijke wijzigingen worden gemeld aan OVAM en dat op basis van de gemelde wijzigingen OVAM beslist of een nieuw plan moet worden ingediend, terwijl uit de richtlijnbeepaling volgt dat bij aanzienlijke wijzigingen in de exploitatie een nieuw plan moet worden goedgekeurd.

De ontworpen bepaling dient dan ook te worden afgestemd op de richtlijnbeepaling waarvan de omzetting wordt beoogd.

6. Het ontwerp bevat tal van delegaties van verordenende bevoegdheid aan de minister.

Zoals de Raad van State in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan een van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft.

Een aantal van die delegatiebepalingen kunnen moeilijk als bijkomstig of detailmatig worden beschouwd. Meer in het bijzonder gaat het om de delegaties in het ontwerp artikel 2.2.2 VLAREMA (artikel 5 van het ontwerp) waarbij de minister wordt gemachtigd om de nadere regels voor de vorm en de inhoud van het register en voor de registratieprocedure vast te stellen, om te bepalen welke informatie beschikbaar moet zijn om de conformiteit aan te tonen en om de nadere regels voor de schrapping uit het register vast te stellen.⁹ Lijken evenmin betrekking te hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden: het ontworpen artikel 4.3.3, § 3/1, van hetzelfde besluit (artikel 42, 5°, van het ontwerp), waarbij de minister wordt gemachtigd om de attestering, vermeld in het eerste lid, verder uit te werken in een standaardprocedure tracering, het ontworpen artikel 5.4.3, derde lid, van hetzelfde besluit (artikel 55 van het ontwerp) waarbij de minister wordt gemachtigd tot het verder uitwerken van de erkenningsvoorwaarden in een certificatiereglement¹⁰, het ontworpen artikel 5.4.8, tweede lid, van hetzelfde besluit (artikel 55 van het ontwerp) in zoverre de delegatie betrekking heeft op de tarieven die kunnen worden gevraagd voor de aldaar bedoelde taken¹¹ en de ontworpen artikelen 5.4.10, vijfde lid, en 5.4.12, laatste lid, van hetzelfde besluit (artikel 55 van het ontwerp) waarbij de minister wordt gemachtigd om “minstens” een aantal elementen op te nemen in een certificatiereglement.

De talrijke vrij ruim omschreven delegaties die in het ontwerp voorkomen, dienen in het licht van het voornoemde beginsel te worden begrepen en zullen derhalve niet kunnen worden aangewend om bijvoorbeeld in een ministerieel besluit bijkomende toepassingsvoorwaarden van de ontworpen regeling op te leggen of om erin aangelegenheden te regelen die niet als zijnde bijkomstig of detailmatig vallen aan te merken.

Het gegeven dat de betrokken aangelegenheid in voorkomend geval slechts summier is geregeld in het voorliggende ontwerp kan geen verantwoording bieden voor een ruimere uitlegging van de aldus aan de minister gedelegeerde bevoegdheden.

De stellers van het ontwerp doen er bijgevolg goed aan om na te gaan of voormelde delegatiebepalingen wel beantwoorden aan hetgeen voorafgaat en of deze niet het best nauwer worden afgebakend of erin niet beter moet worden tot uitdrukking gebracht dat de aan de minister gedelegeerde bevoegdheid effectief beperkt van aard is.

Op zijn minst moeten in de ontworpen bepalingen de grenzen worden vastgelegd waarbinnen, of de criteria op grond waarvan, de minister zijn regelgevende bevoegdheid kan uitoefenen. Indien dat niet mogelijk is, moet van de ontworpen bepalingen worden afgezien.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

7. Rekening houdend met hetgeen met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling is opgemerkt sub 3.1 en 3.2.11 dient onder de rubriek “Rechtsgronden” eveneens te worden verwezen naar de artikelen 10.3.4, § 6, en 16.1.2, 1°, f), DABM, dient de verwijzing naar de artikelen 12, § 3 en § 4, 33/3, 36 en 37 van het Materialendecreet te worden geschrapt, dient een verwijzing naar de artikelen 3, 23°, 10 en 66, § 3, van hetzelfde decreet te worden toegevoegd en moet tevens worden verwezen naar artikel 29 van het decreet van 29 maart 2019.

Artikel 2

8. Artikel 2 van het ontwerp voegt aan het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot uitvoering van titel XV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ een nieuwe bijlage XXXVI toe. Die bijlage omschrijft de lijst van milieu-inbreuken met betrekking tot bijlage 2 van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en Binnenvaart van 9 september 1996 (hierna: Rijnverdrag).¹²

Artikel 16 van het Rijnverdrag bepaalt dat de Verdragsluitende Staten de op hun grondgebied begane overtredingen vervolgen van de in dit Verdrag en zijn Uitvoeringsregeling¹³ vastgelegde ge- en verboden overeenkomstig de desbetreffende nationale regelingen.¹⁴⁻¹⁵

8.1. Met het Rijnverdrag en de wijziging ervan werd door het Vlaamse Gewest instemming verleend respectievelijk bij het decreet van 9 mei 2008 ‘houdende instemming met het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, aangenomen in Straatsburg op 9 september 1996 door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart, alsmede met zijn bijlage 1 en 2 en de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V’ en bij het decreet van 20 november 2020 ‘tot instemming met de wijziging van het Verdrag van 9 september 1996 inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart (CDNI), aangenomen op 22 juni 2017 door de Conferentie van Verdragsluitende Partijen, alsmede van zijn bijlage 2 en van de bij bijlage 2 horende aanhangsels I tot en met V’.

Het voornoemde verdrag met de bijlage 2 werden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 22 oktober 2009.¹⁶ De wijziging van het verdrag is (nog) niet bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.¹⁷

Artikel 16.1.2, 1°, DABM omschrijft een ‘milieu-inbreuk’ als een gedraging, in strijd met een voorschrift dat wordt gehandhaafd met toepassing van titel XVI DABM en somt de voorwaarden op waaraan die gedraging moet beantwoorden. Eén van deze voorwaarden is dat de gedraging moet zijn opgenomen in een lijst, te bepalen door de Vlaamse Regering.

Artikel 16.4.27, laatste lid, DABM stelt dat de lijst van de milieu-inbreuken een omschrijving moet bevatten van de juridische basis en van de concrete wettelijke verplichting.

8.2. Aangaande de in de ontworpen bijlage 2 opgenomen lijst met milieu-inbreuken wordt door de gemachtigde de volgende duiding gegeven:

“Deze lijst van milieu-inbreuken [betreft] de oorspronkelijke bepalingen van het Verdrag. Er is geen sprake van wijzigingen. Het oorspronkelijke verdrag is in werking getreden op 1 november 2009. Deze worden nu gedepenaliseerd.”

8.3. Er dient te worden opgemerkt dat niet alle milieu-inbreuken uit de ontworpen bijlage betrekking hebben op de in het *Belgisch Staatsblad* van 22 oktober 2009 bekendgemaakte bijlage 2 van het Rijnverdrag.

Gevraagd op welke versie van bijlage 2 van het Rijnverdrag de ontworpen bijlage dan betrekking heeft en wanneer deze is bekendgemaakt, verwijst de gemachtigde naar de op 22 oktober 2009 in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakte bijlage waaraan bij decreet van 9 mei 2008 instemming werd verleend.

Vermits de verplichtingen van de artikelen 3.03 en 3.04 van de ontworpen bijlage 2 verschillen van deze van de op 22 oktober 2009 in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakte bijlage 2, dienen de stellers van het ontwerp na te gaan of in het licht van de rechtspraak van het Hof van Cassatie volgens verplichtingen pas kunnen worden tegengeworpen aan particulieren indien deze zijn bekendgemaakt en a fortiori het niet naleven van verplichtingen dan ook slechts als milieu-inbreuk kunnen worden gekwalificeerd indien deze zijn bekendgemaakt, in casu aan deze voorwaarde is voldaan.

8.4. Artikel 9.03, derde lid, van de ontworpen bijlage 2 bepaalt dat de exploitanten van passagiersschepen die over boordzuiveringsinstallaties beschikken welke voldoen aan Aanhangsel V, zelf op passende wijze dienen te zorgen voor de correcte afgifte van het zuiveringsslib tegen ontvangstbewijs volgens de nationale voorschriften.

De gemachtigde bevestigde dat deze bepaling niet beantwoordt aan de in artikel 16.1.2, 1°, DABM gegeven omschrijving van een milieu-inbreuk, maar een handeling als bedoeld in artikel 16.6.3 DABM betreft en bijgevolg uit de ontworpen bijlage geschrapt dient te worden.

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikelen 6 en 7

9. In het ontworpen artikel 2.3.1.3/2, § 3, derde lid, VLAREMA wordt bepaald dat de producent OVAM jaarlijks op elektronische wijze de analyses bezorgt die de conformiteit met het ministerieel besluit overeenkomstig onderafdeling 2.3.6 aantonen.

Gevraagd welk ministerieel besluit in de ontworpen bepaling wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

“Hiermee wordt het ministerieel besluit bedoeld waarvan sprake in VlAREMA art. 2.3.6.1 § 2. We stellen voor het ontworpen §3, derde lid te herformuleren als

‘De producent bezorgt de OVAM ook jaarlijks op elektronische wijze de analyses die de conformiteit met het ministerieel besluit in uitwerking van artikel 2.3.6.1, §2 aantonen.’”

De suggestie van de gemachtigde kan worden bijgetreden.

Artikel 8

10. In het ontworpen artikel 2.3.2.1, § 2, tweede lid, VLAREMA wordt bepaald dat bij twijfel een tegenproef met een chemische analyse op pak via GC-MS bepaalt of de normen in bijlage 2.3.2.A niet zijn overschreden en dat het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten de proefmethode en de conformiteitscontrole van de pak-spraytest vermeldt.

In het belang van de rechtszekerheid dient te worden verduidelijkt wat moet worden verstaan onder een “pak-spraytest”. Het verdient bijgevolg aanbeveling een omschrijving van de desbetreffende test op te nemen in de ontworpen regeling waarbij een vrije toegankelijkheid tot de betrokken analyse, die wordt bekendgemaakt, wordt gegarandeerd.

Bovendien dient te worden benadrukt dat, in zoverre bij deze omschrijving zou worden verwezen naar een technische norm, de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het verleden al herhaaldelijk heeft gewezen op het probleem dat technische normen waarnaar wordt verwezen in wet- en regelgeving, niet in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet, dat ze veelal niet in het Nederlands en in het Frans beschikbaar of vertaald zijn en dat ze veelal enkel tegen betaling zijn te raadplegen.

Daarbij werd benadrukt dat het knelpunt van de ontbrekende bekendmaking van technische normen waarnaar wordt verwezen in de interne rechtsorde, op een horizontale manier zou moeten worden opgelost, dat indien daarbij zou worden afgeweken van de gangbare wijze van bekendmaking van normen in het *Belgisch Staatsblad* erop zal moeten worden toegezien dat de uitgewerkte wijze van bekendmaking van de betrokken technische normen beantwoordt aan de essentiële randvoorwaarden inzake toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking, dat hierbij de beschikbaarheid van een Nederlandse versie van de betrokken normen essentieel is en dat zolang er geen dergelijke wettelijke regeling is tot stand gekomen, in de ontworpen regeling wordt verwezen naar een norm die niet overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet is bekendgemaakt en die bijgevolg niet tegenwerpbaar is.

Artikel 10

11. Het ontworpen artikel 2.3.3.3, § 2, VLAREMA bepaalt dat de biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen onderworpen is aan het kwaliteitsgarantiesysteem Meststoffen-Bodemverbeterende middelen en dat dit kwaliteitsgarantiesysteem wordt beheerd door OVAM.

Het ontworpen artikel 2.3.3.3, § 6, VLAREMA bepaalt dat het Algemeen Reglement van de Certificering wordt goedgekeurd bij ministerieel besluit en bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en dat het bestaat uit een organisatorisch deel waarin voorwaarden voor de certificeringsinstellingen zijn opgenomen en uit een uitvoerend deel met voorwaarden voor de inrichtingen voor de biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen.

Dienaangaande wordt door de gemachtigde de volgende toelichting gegeven:

“Het ‘kwaliteitsgarantiesysteem Meststoffen – Bodemverbeterende Middelen’ is uitgewerkt in hoofdstuk 5 van het Algemeen Reglement van de Certificering. Aangezien het kwaliteitsgarantiesysteem moet worden vastgesteld bij ministerieel besluit, wordt het Algemeen Reglement van de Certificering bij ministerieel besluit vastgelegd.

De erkenningscriteria, aanvraagprocedure, beoordeling en intrekking van de erkenning worden beschreven in hoofdstuk 4 van het Algemeen Reglement van de Certificering. De certificeringsinstellingen worden erkend door de bevoegde minister op basis van een auditverslag. Op basis van een tweejaarlijkse audit, uitgevoerd door een onafhankelijke auditor die door de OVAM wordt aangewezen, evalueert de OVAM of de certificeringsinstelling nog voldoet aan de erkenningscriteria. Indien niet langer aan de erkenningsvoorwaarden is voldaan, verzoekt de OVAM aan de bevoegde minister om de erkenning in te trekken.”

Er dient te worden opgemerkt dat thans het ministerieel besluit van 14 februari 2019 ‘houdende het Algemeen Reglement van de Certificering’, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 23 april 2019, van toepassing is en dat het volgens de op haar website gepubliceerde gegevens OVAM is die dit Algemeen Reglement (dat de erkenningsvoorwaarden, een beroepsregeling, en de procedure voor erkenning bevat),¹⁸ opstelt.

Subdelegatie van regelgevende bevoegdheid aan OVAM is evenwel alleen bij uitzondering toegestaan als ze betrekking heeft op het vaststellen van zuiver administratieve of in hoofdzaak technische maatregelen, wat in casu niet het geval is. In plaats van aan de minister louter een goedkeuringsbevoegdheid toe te kennen, zou het Algemeen Reglement door de minister zelf moeten worden vastgesteld en het voorwerp moeten uitmaken van een bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 20

12. Artikel 20, 2°, van het ontwerp schrapt in artikel 3.2.1.5, tweede lid, VLAREMA de woorden “of andere gebruikers dan particuliere”.

Op de vraag hoe wordt verantwoord dat de regeling voortaan verschillend is wanneer ze andere gebruikers betreft dan particuliere, antwoordde de gemachtigde:

“Correcte opmerking. We stellen voor om artikel 20, 2° te schrappen en dus geen wijziging door te voeren in dit lid.”

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 55

13.1. Het ontworpen artikel 5.4.1, eerste lid, VLAREMA bepaalt dat het inspectieprotocol asbestinventarisatie door OVAM wordt opgesteld.

In het belang van de duidelijkheid en de rechtszekerheid verdient het aanbeveling de tekst van de ontworpen bepaling aan te vullen met de in het verslag aan de Vlaamse Regering opgenomen omschrijving van de notie “inspectieprotocol asbestinventarisatie”.¹⁹

13.2. In het ontworpen artikel 5.4.6, § 1, tweede lid, VLAREMA dient het woord “schorsing” te worden vervangen door het woord “opheffing”.

13.3. In het ontworpen artikel 5.4.11, eerste lid, VLAREMA wordt bepaald dat de interne preventieadviseurs of interne milieucoördinatoren voor een toegankelijke constructie met risico-bouwjaar in eigendom of exploitatie van de werkgever een asbestinventaris kunnen opmaken als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° ze bezitten een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie;
- 2° ze treden op als werknemer van de eigenaar of exploitant;
- 3° de werkgever is geregistreerd bij een erkende certificatie-instelling asbest.

Artikel 33/10, § 3, laatste lid, Materialendecreet luidt:

“De Vlaamse Regering kan bepalen onder welke voorwaarden een interne preventieadviseur of interne milieucoördinator die de werkgever heeft aangesteld, de taken van de asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 33/16, kan vervullen om een asbestinventaris op te maken voor de toegankelijke constructie met risicobouwjaar waar de werkgever werknemers tewerkstelt.”

Om aan te sluiten bij de voornoemde decreetsbepaling dient de ontworpen bepaling te worden ingeperkt tot constructies waar de werkgever werknemers tewerkstelt ofwel dient in de bepaling uitdrukkelijk te worden verwezen naar de voornoemde decreetsbepaling (in dit geval: “Overeenkomstig artikel 33/10, § 3, laatste lid, Materialendecreet, ...”).

13.4. In de ontworpen artikelen 5.4.14 en 5.4.15 VLAREMA wordt de verwerking van persoonsgegevens geregeld.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft, zitting houdend in algemene vergadering, in advies 69.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’ met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens het volgende opgemerkt:

“101. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel 174 dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de ‘essentiële elementen’ voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.”²⁰

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1° de categorie van verwerkte gegevens; 2° de categorie van betrokken personen; 3° de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4° de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5° de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.”

Gelet op het voornoemde advies dienen de ontworpen bepalingen, die de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens regelen, te worden vastgelegd bij decreet.

Artikel 56

14. De ontworpen artikelen 5.5.3.4, 5.5.3.7, en 5.5.4.2 VLAREMA hebben betrekking op een non-conformiteitenregister.

Gevraagd of de registratieplicht ook de verwerking van persoonsgegevens omvat, antwoordde de gemachtigde:

“Het gaat hier niet om persoonsgegevens. Het betreft enkel registratie van bedrijfsgegevens, zoals naam van het bedrijf, ondernemingsnummer en vestigingsnummer. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen kunnen bedrijfsgegevens ook als persoonsgegevens worden beschouwd. Belangrijk is te vermelden dat het huishoudelijk afval (ten gevolge van de regierol van de gemeente voor huishoudelijk afval) steeds via een afzonderlijk circuit wordt ingezameld ten opzichte van het bedrijfsafval waar deze regeling betrekking op heeft. Ook de beschrijving van de waargenomen afvalstoffen die onder de sorteerplicht vallen, heeft dus uitsluitend betrekking op het bedrijf. Zelfs indien het om een eenmanszaak gaat, betreft het dus enkel het afval dat in het bedrijf vrijkomt en niet het afval van de natuurlijke persoon.”

Het valt niet uit te sluiten dat de ontworpen bepalingen gevolgen hebben voor de verwerking van persoonsgegevens. In die hypothese zal het legaliteitsbeginsel dat voortvloeit uit artikel 22 van de Grondwet moeten worden nagekomen, wat betekent dat de essentiële elementen²¹ van deze verwerking bij decreet zullen moeten worden vastgesteld.

Artikel 70

15. In artikel 70 van het ontwerp dient te worden verwezen naar “artikel 63” in plaats van naar “artikel 65”.

Artikelen 74 en 78

16. In artikel 74, tweede lid, van het ontwerp, wordt melding gemaakt van een termijn van inwerkingtreding van “vijf maanden na de dag van de afgifte van de eerste erkenning als certificatie-instelling asbest” waarbij de inwerkingtreding “ten vroegste op 1 maart 2022” aanvangt. In artikel 78, eerste lid, van het ontwerp, wordt in eenzelfde regeling van inwerkingtreding voorzien. Aan de gemachtigde werd gevraagd of dergelijke regeling wel voldoende rechtszeker is en op welke wijze daaraan concrete uitwerking zal worden gegeven. De gemachtigde antwoordde:

“De eerste erkenning als certificatie-instelling zal duidelijk gecommuniceerd worden, alsook wanneer de 5 maanden na deze datum verlopen zullen zijn. De OVAM voorziet een brede communicatiecampagne naar het grote publiek en een meer gerichte communicatie naar de betrokken stakeholders.

De bepaling treedt in werking vijf maanden na de dag van de afgifte van de eerste erkenning als certificatie-instelling asbest, vermeld in artikel 5.4.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en ten vroegste op 1 maart 2022: dit wilt zeggen dat normaal gezien de inwerkingtreding 5 maanden na de eerste erkenning gebeurt (wijze van bekendmaking is zoals hierboven), mocht de termijn van 5 maanden echter eindigen voor 1 maart 2022 dan wordt automatisch dit de dag van inwerkingtreding. Dit zal bekendgemaakt worden samen met de bekendmaking van de eerste erkenning als certificatie-instelling asbest. De OVAM voorziet een brede communicatiecampagne naar het grote publiek en een meer gerichte communicatie naar de betrokken stakeholders.”

Volgens de legistische richtlijnen dient de datum van inwerkingtreding van een normatieve tekst zo nauwkeurig mogelijk te worden bepaald of althans te worden bepaald op een wijze dat de datum van inwerkingtreding gemakkelijk kan worden gekend ten opzichte van de bekendmaking van de regeling. Meer in het bijzonder wordt afgeraden om de inwerkingtreding van een regeling te laten afhangen van een gebeurtenis, nu deze werkwijze immers niet transparant genoeg is vermits ze het niet mogelijk maakt onmiddellijk en zonder moeite de datum van inwerkingtreding van de regeling te kennen.²²

Dit is nochtans wat gebeurt in de voornoemde bepalingen waarbij de inwerkingtreding van de ontworpen regeling afhangt van een door een derde, in casu OVAM, genomen individuele beslissing, die overeenkomstig het ontworpen artikel 5.4.4, § 2, VLAREMA²³ slechts bij uittreksel wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

De stellers van het ontwerp kunnen er beter voor opteren om de ontworpen regeling op een meer transparante wijze in werking te laten treden, waarbij de koppeling van inwerkingtreding aan de afgifte van een erkenningsbeslissing dient te worden vervangen door een op een meer rechtszekere wijze geformuleerde inwerkingtreding.

De griffier,
Wim GEURTS

De voorzitter,
Marnix VAN DAMME

Nota's

1 Onlinemarktplaats: een digitaal platform, portaal of een enig ander gelijkaardig elektronisch middel, applicatie of dienst, die een verkoper in staat stelt een overeenkomst op afstand, in de zin van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht, te sluiten met gebruikers van de onlinemarktplaats.

2 Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

3 Zie immers artikel 51, lid 1, van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'.

4 Ibid., 115 (opmerking 7.1).

5 Ibid., 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

6 Besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 'betreffende dierlijke bijproducten en afgeleide producten'.

7 Inbreukprocedure 2020/0382 inzake de omzetting in Vlaamse regelgeving van Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 'tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen'.

8 Bij wijze van voorbeeld beoogt artikel 40 van het ontwerp de omzetting van artikel 1, 19) en niet van artikel 1, 12), b) van Richtlijn (EU) 2018/851 en wordt artikel 1, 19) van Richtlijn (EU) 2018/851 niet omgezet door artikel 22 van het ontwerp, maar door de artikelen 40 en 41 van het ontwerp.

9 Door de gemachtigde werd dienaangaande de volgende toelichting gegeven: “Het is de minister die zal bepalen hoe en door wie het register zal worden opgesteld. De regels die de minister kan opleggen hebben enkel betrekking op de vorm en inhoud van het register en de redenen tot schrapping eruit. Het zijn dus enkel formele regels die de minister kan vaststellen.”

10 Het certificatiereglement dient minstens de vereisten voor het gegevensbeheer en het digitaal informatiebeheersysteem van een certificatie-instelling asbest, de modaliteiten van de werking van een interne beroepscommissie van een certificatie-instelling asbest, de vereiste minimale dekking en verzekeringslimiet van de verplichte verzekeringspolis beroepsaansprakelijkheid waarover een certificatie-instelling asbest moet beschikken, de modaliteiten van een intern kwaliteitshandboek van een certificatie-instelling asbest, de voorwaarden voor de organisatie van een eerstelijns digitale en telefonische helpdesk door een certificatie-instelling asbest te bepalen.

11 Op de vraag voor welke taken de certificatie-instelling een vergoeding kan vragen, antwoordde de gemachtigde:

“De certificatie-instelling kan een vergoeding vragen voor: Het volgen van de opleiding. Dit tarief dekt de kost van het organiseren van de opleidingen. Het aansluiten en aangesloten blijven bij de certificatie-instelling. Dit jaarlijkse tarief moet de algemene werking van de certificatie-instelling dekken. Een tijdsintensief deel van die werking betreft de ondersteuning van de deskundigen via de eerstelijns helpdesk en de proactieve informatieverstrekking. Het uitvoeren van een audit. Dit tarief dekt de kost voor het uitvoeren van de audit.”

12 “Enig artikel: “Het niet-voldoen aan de hiernavolgende wettelijke verplichtingen als vermeld in Bijlage 2 van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en Binnenvaart van 9 september 1996 en dit in het licht van de Vlaamse bevoegdheden ter bescherming van het leefmilieu zoals bepaald in artikel 6, § 1, II, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wordt beschouwd als een milieu-inbreuk.”

13 Bijlage 2 en de Aanhangsels vormen de zogenaamde “Uitvoeringsregeling”.

14 https://www.ccr-zkr.org/files/conventions/convdechets2019_nl.pdf

15 BIJZONDERE BEPALINGEN VERPLICHTINGEN VAN DE STATEN

Artikel 3 Verbod tot inbrengen en lozen

(1) Het is verboden scheepsafval en delen van de lading vanaf schepen in de in Bijlage 1 genoemde vaarwegen te brengen of te lozen.

(2) De Verdragsluitende Staten dragen er zorg voor dat het in het eerste lid genoemde verbod wordt nageleefd.

(3) Uitzonderingen op dit verbod zijn slechts toegestaan in overeenstemming met Bijlage 2 en de daarbij behorende aanhangsels, hierna te noemen de "Uitvoeringsregeling".

16 BS, ed. 2, p. 69.007.

17 Cass. 19 maart 1981, AR 6273. Volgens het Hof van Cassatie dienen verdragen te worden gepubliceerd om aan Belgen tegenstelbaar te kunnen zijn.

18 <https://www.ovam.be/algemeen-reglement-van-de-certificering>

19 Gelet op de inhoud van dit inspectieprotocol (zie ook het ontworpen artikel 5.4.16 eerste en derde lid, VLAREMA), is het de minister die dit vaststelt en niet "goedkeurt".

20 Voetnoot 175 van het aangehaalde advies: Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

21 Cfr. de ontworpen artikelen 5.5.3.9 en 5.5.4.6 VLAREMA waarin wordt bepaald dat het non-conformiteitenregister minstens elke werkdag wordt aangevuld met de meest recente gegevens, dat de gegevens in het non-conformiteitenregister minstens vijf jaar worden bijgehouden en dat enkel de gegevens in het centraal non-conformiteitenregister beheerd door OVAM na achttien maanden niet meer worden uitgewisseld met de toezichthouders en worden gewist.

22 Omzendbrief betreffende de Wetgevingstechniek VR 2019/4, aanwijzing 231.

23 Artikel 55 van het ontwerp.

RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, advies 69.375/1 van 4 juni 2021 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA)'

Op 7 mei 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA)'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 mei 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPES en Bert THYS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 juni 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitsd op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 'tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hoofdstuk 1 van het ontwerp) en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 'tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA)' (hoofdstuk 2) te wijzigen.

Hiertoe worden in de artikelen 1 tot 6 van het ontwerp de toezichthouders aangewezen die tot taak hebben toe te zien op de naleving van Afdeling 4.6 VLAREMA 'Verbod op sluikstorten en zwerfvuil' ter uitvoering van het decreet van 23 december 2011 'betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen' (hierna: het Materialendecreet). Deze afdeling wordt bij artikel 8 van het ontwerp ingevoegd in VLAREMA samen met een definitie van 'sluikstorten' (artikel 7).

3.1. De artikelen 1 tot 6 van het ontwerp ontnemen rechtsgrond aan artikel 16.3.9, § 2, van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hierna: DABM), op grond waarvan de Vlaamse Regering voor elke categorie van toezichthouders de toezichtopdrachten bepaalt.

3.2. Door de artikelen 7 en 8 van het ontwerp worden respectievelijk een definitie van 'sluikstorten' en een nieuwe afdeling 4.6 'Verbod op sluikstorten en zwerfvuil' ingevoegd in VLAREMA.

In de Rubriek "Rechtsgronden" wordt voor deze ontworpen bepalingen rechtsgrond gezocht in de artikelen 5 en 12, § 3, van het Materialendecreet.

Vermits artikel 5 van het Materialendecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering enerzijds met het oog op het bereiken van de doelstellingen, vermeld in artikel 4, materialen kan aanduiden en voorwaarden bepalen voor het gebruik of verbruik ervan en anderzijds overeenkomstig de doelstellingen, vermeld in artikel 4, voor bepaalde materialen nadere regels kan vaststellen ter waarborging van hun traceerbaarheid, hun verwerking overeenkomstig artikel 9, § 1, en hun rechtmatig gebruik en bijgevolg de bepaling enkel betrekking heeft op "materialen", kan ze geen rechtsgrond bieden aan de artikelen 7 en 8 van het ontwerp.

Artikel 12, § 3, van het Materialendecreet bepaalt dat de natuurlijke persoon of rechtspersoon die afvalstoffen beheert, verplicht is alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs kunnen worden genomen om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, meer bepaald risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora, geluids- of geurhinder, schade aan natuur- en landschapsschoon te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken en dat de Vlaamse Regering die maatregelen nader kan omschrijven.

Aangezien artikel 3, § 1, 7°, van het Materialendecreet de notie “beheren van afvalstoffen” omschrijft als zijnde “het inzamelen, het tussentijds opslaan en overslaan, het vervoeren, het nuttig toepassen, met inbegrip van sortering, en het verwijderen van afvalstoffen, met inbegrip van het houden van toezicht op die handelingen en het uitvoeren van de nazorg voor de stortplaatsen na sluiting, en met inbegrip van activiteiten van afvalstoffenhandelaars of -makelaars”, kan artikel 12, § 3, van het Materialendecreet evenmin als rechtsgrond worden aangeduid nu de betreffende bepaling zich richt tot de natuurlijke personen of de rechtspersonen die afvalstoffen beheren en geen betrekking heeft op het “achterlaten van afvalstoffen” zoals wordt beoogd in de ontworpen regeling.

Rechtsgrond voor de artikelen 7 en 8 van het ontwerp kan daarentegen wel worden gevonden in de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 12, § 1, van het Materialendecreet waarin wordt bepaald dat het verboden is afvalstoffen achter te laten of te beheren in strijd met de voorschriften van dat decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Rekening houdend met hetgeen met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling is opgemerkt sub 3.1 en 3.2, dient onder de rubriek “Rechtsgronden” eveneens te worden verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dient de verwijzing naar artikel 5 van het Materialendecreet te worden geschrapt en dient de verwijzing naar artikel 12, § 3, van het Materialendecreet te worden vervangen door een verwijzing naar artikel 12, § 1, van hetzelfde decreet.

Artikel 7

5. In het ontworpen artikel 1.2.1, § 2, 77°/2, VLAREMA wordt sluikstorten omschreven als “het bewust ontwijken van de huishoudelijke afvalophaling of bedrijfsafvalophaling door afvalstoffen achter te laten of te storten op niet-reglementaire plaatsen, tijdstippen of in de foute recipiënten”.

Het beginsel van de rechtszekerheid vereist dat de bestemmingen van de norm in de mogelijkheid verkeren om op een voldoende duidelijke en vaststaande wijze te weten te komen wat dient te worden verstaan onder de noties “bewust ontwijken”, “niet-reglementaire plaatsen en tijdstippen” en “foute recipiënten”. Dit is des te meer het geval wanneer, zoals in casu, het sluikstorten kan worden gesanctioneerd op grond van artikel 8 van het ontwerp. Het gebruik van te algemene noties en begrippen volstaat niet met het oog op een voldoende rechtszekere omschrijving van het begrip “sluikstorten”.

Gevraagd naar wat wordt bedoeld met “niet-reglementaire plaatsen en tijdstippen”, antwoordde de gemachtigde dat de afvalinzameling op lokaal niveau wordt geregeld in een gemeentelijk politiereglement, dat niet-reglementaire plaatsen, plaatsen zijn waar afval wordt achtergelaten niet conform dit politiereglement, bv. restafval in een textielcontainer en dat niet-reglementaire tijdstippen momenten zijn waarop afval wordt aangeboden niet conform het politiereglement, zoals bijvoorbeeld te vroeg voorafgaandelijk aan een ophaling.

Op de vraag wat dient te worden verstaan onder de notie “foute recipiënten”, antwoordde de gemachtigde dat het recipiënt wordt bepaald in het politiereglement en dat een fout recipiënt een ander recipiënt is dan datgene zoals omschreven in het politiereglement, bijvoorbeeld een gewone grijze zak voor restafval in plaats van een gemeentelijke zak.

De notie “bewust ontwijken” wordt door de gemachtigde toegelicht als zijnde het niet volgen van de reglementering (noch het tijdstip, noch het recipiënt), waarbij het bewust ontwijken moet worden beschouwd als het ontwijken met opzet, waarbij men zich van afval wil ontdoen op een andere wijze dan waarin voorzien is in de huishoudelijke of bedrijfsafvalophaling, vaak om de kostprijs ervan te ontwijken.

Om de duidelijkheid van de regeling en bijgevolg de rechtszekerheid te bevorderen doen de stellers van het ontwerp er goed aan om na te gaan of het ontworpen artikel niet moet worden aangevuld met de door de gemachtigde in zijn toelichting aangehaalde reglementering en verduidelijkingen. Dit zou het moeten mogelijk maken om op een meer rechtszekere wijze een idee te verwerven van de draagwijdte van de erin gegeven omschrijving.

Artikel 8

6. Door artikel 8 van het ontwerp wordt een nieuwe afdeling 4.6 ‘Verbod op sluikstorten en zwerfvuil’ in VLAREMA toegevoegd. Deze nieuwe afdeling stelt een verbod in enerzijds om te sluikstorten, waarbij sluikstorten tot een volume van 120 liter wordt gezien als een kleine vorm van openbare overlast, en anderzijds om zwerfvuil te creëren.

6.1. Momenteel is sluikstorten strafbaar op grond van de artikelen 12 en 69 van het Materialendecreet juncto artikel 16.6.3, § 1, eerste lid, DABM, dat bepaalt dat wie opzettelijk, in strijd met de milieuvoorschriften, afvalstoffen achterlaat, beheert of overbrengt, gestraft wordt met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro of met een van die straffen.¹

Artikel 16.6.3, § 2, DABM bepaalt dat voor “kleine vormen van openbare overlast” de gemeenten de mogelijkheid hebben om, in overeenstemming met artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet en in afwijking van artikel 16.6.3, § 1, van het DABM, gemeentelijke sancties te bepalen.²

In de parlementaire voorbereiding van het DABM worden verschillende aanwijzingen gegeven over wat onder die “kleine vormen van openbare overlast” dient te worden verstaan:

“Er bestaat geen twijfel over dat problemen van zwerfvuil, hondenpoep, beperkt sluikstorten, loslopende honden enzovoort, (...), toch een erg negatieve impact hebben op onze samenleving en dat ze vaak aanleiding geven tot ernstige verzuring en ongenoegen in deze samenleving. (...)

‘De openbare overlast heeft betrekking op, voornamelijk individuele, materiële gedragingen die het harmonieuze verloop van de menselijke activiteiten kunnen verstoren en de levenskwaliteit van de inwoners van een gemeente, een wijk, een straat, kunnen beperken op een manier die de normale druk van het sociale leven overschrijdt. Men kan openbare overlast beschouwen als lichte vormen van verstoring van de openbare rust, veiligheid, gezondheid en zindelijkheid’ (Parl.St. VI.Parl., 2006-07, nr. 1249/003, p. 18).

‘Daar waar het amendement nr. 32 in het algemeen een oplossing wil bieden voor diverse kleine vormen van openbare overlast, is dit amendement specifiek gericht naar de kleine afvalgerelateerde vormen van openbare overlast, zoals het sluikstorten of het achterlaten van zwerfvuil’ (Parl.St. VI.Parl., 2006-07, nr. 1249/003, p. 19).

‘Op de eerste plaats wijzigt [het voorstel] de strafbepalingen van het Afvalstoffendecreet; hierdoor zullen gemeenten onmiddellijk gemeentelijke sancties kunnen opleggen voor het vervuilen van de openbare weg en plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn. Bij wijze van voorbeeld gaat het om het achterlaten van allerlei zwerfvuil (sigarettenpeukjes, kauwgum, blikjes enzovoort), wildplakken, het niet opruimen van uitwerpselen van rijdieren, sluikstorten enzovoort’ (Parl.St. VI.Parl., 2006-07, nr. 1249/005, p. 33).”

6.2. In arrest 62/2010 van 27 mei 2010 oordeelde het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de bevoegdheidsvraag betreffende artikel 16.6.3, § 2, DABM, dat de omstandigheid dat de in het geding zijnde bepaling het de gemeenten mogelijk maakt om administratieve sancties op te leggen teneinde gedragingen te bestraffen die strafrechtelijk worden bestraft, terwijl artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet dat in een dergelijk geval niet mogelijk maakt, niet betekent dat inbreuk zou worden gemaakt op de bevoegdheden van de federale wetgever, nu deze laatste, krachtens artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, vierde streepje, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, bevoegd is om de organisatie en het beleid inzake de politie, met inbegrip van artikel 135, § 2, van de Nieuwe Gemeentewet, te regelen en dat die bevoegdheid niet betekent dat de gewesten de gemeenten enkel onder de bij artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet vastgestelde voorwaarden, namelijk teneinde gedragingen te bestraffen die niet strafrechtelijk worden bestraft, ertoe zouden kunnen machtigen administratieve sancties op te leggen.

Daarnaast wees het Grondwettelijk Hof erop, dat artikel 16.6.3, § 2, DABM weliswaar aan de strafrechter een beoordelingsbevoegdheid toekent doordat hij voor een welbepaald achterlaten, beheer of overbrengen van afvalstoffen dient uit te maken of het al dan niet in concreto een kleine vorm van openbare overlast betreft in de zin van artikel 16.6.3, § 2, van het DABM, dan wel een feit is dat niet aan die kwalificatie beantwoordt, en bijgevolg, naar gelang van het geval, het voorwerp dient uit te maken van de sancties zoals bedoeld in artikel 16.6.3, § 1, eerste lid, of artikel 16.6.3, § 1, tweede lid, van het DABM en dat het derhalve niet gaat om een autonome bevoegdheid inzake strafbaarstelling, maar om een beoordelingsbevoegdheid die niet afwijkt van die welke de strafrechter heeft bij het bepalen van de op te leggen straf bij toepassing van strafbepalingen die in een zeer ruime marge voorzien tussen de minimum- en de maximumstraf.

Het Grondwettelijk Hof wees er tevens op dat artikel 16.6.3, § 2, van het DABM ertoe strekt de bestraffing van kleine vormen van openbare overlast te verzekeren en aldus het krachtadig, snel en efficiënt optreden van een gemeente mogelijk te maken tegen relatief kleine en eenvoudige problemen die een erg negatieve impact hebben op de samenleving. Hierbij werd gewezen op het facultatief karakter van de bevoegdheid voor de gemeenten om sancties op te leggen en op het aanvullend karakter van de gewestelijke strafbaarstelling wanneer de gemeenten ervoor opteren geen gebruik te maken van hun facultatieve bevoegdheid, wat de gemeentelijke autonomie benadrukt.

Het Hof concludeerde dat het verschil in behandeling berust op een objectief criterium dat afhankelijk is van het feit of de gemeenten al dan niet gebruik zullen maken van de machtiging die hun bij de in het geding zijnde bepaling wordt verleend, dat de in het geding zijnde maatregel relevant is ten aanzien van de nagestreefde doelstelling, aangezien de decreetgever tegelijk een doeltreffende bestraffing van de gedragingen die hij beoogt en de autonomie van de gemeenten heeft willen waarborgen, dat een verschil in behandeling in aangelegenheden waarin de gemeenten over een eigen bevoegdheid beschikken het legitieme gevolg is van een onderscheiden beleid, dat het op zich niet strijdig kan worden geacht met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en dat de in het geding zijnde maatregel niet als onevenredig kan worden beschouwd, gezien de aard van de strafbaar gestelde feiten en de sancties die kunnen worden opgelegd.

6.3. In artikel 8 van het ontwerp wordt bepaald dat sluikstorten³ tot een volume van 120 liter wordt gezien als een kleine vorm van openbare overlast.

Gevraagd, enerzijds, naar de verhouding van de ontworpen regeling tot de artikelen 16.6.2 en 16.6.3, § 2, DABM en tot artikel 135, § 2, tweede lid, 7°, van de Nieuwe Gemeentewet en, anderzijds, of het geen bevoegdheid van de gemeenteraden is om politieverordeningen vast te stellen en om te bepalen wat dient beschouwd te worden als zijnde “een kleine vorm van openbare overlast”, antwoordde de gemachtigde dat de bevoegdheid van de gemeenteraad om een politieverordening vast te stellen onveranderd blijft en dat, aangezien VLAREMA een hogere rechtsnorm is, de gemeenteraad het sluikstorten tot een volume van 120 liter als een kleine vorm van overlast zal moeten beschouwen.

Op de vraag of voor sluikstorten tot een volume van 120 liter voortaan nog een strafsancie kan worden opgelegd, nu momenteel sluikstorten strafbaar is op grond van de artikelen 12 en 69 van het Materialendecreet in combinatie met artikel 16.6.3, § 1, eerste lid, DABM, antwoordde de gemachtigde bevestigend, erop wijzend dat in artikel 16.6.3 DABM geen beperking qua volume is opgenomen.

De door de gemachtigde gegeven toelichting is niet van aard om de door de ontworpen regeling beoogde invulling van de notie “kleine vorm van openbare overlast” te verduidelijken.

In het belang van de rechtszekerheid en de duidelijkheid van de regelgeving dienen de stellers van het ontwerp de bevoegdheid van de toezichthouders, die in de artikelen 1 tot 6 van het ontwerp worden belast met het toezien op de naleving van Afdeling 4.6 VLAREMA ‘Verbod op sluikstorten en zwerfvuil’ ter uitvoering van het Materialendecreet, af te stemmen op deze van de sanctionerende overheid, die op basis van artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet gemeentelijke administratieve sancties oplegt voor de hier omschreven kleine vorm van openbare overlast. Daarbij dient te worden gemoduleerd wie de sanctie oplegt en moet worden voorzien in een voldoende adequate regeling inzake het inwinnen van informatie tussen voornoemde actoren met betrekking tot het sluikstorten.

De griffier,
Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,
Marnix VAN DAMME

—
Nota’s

1 Cfr. Corr. Hasselt 5 augustus 2019, nr. 2019/1152; Corr. Hasselt 29 oktober 2019, nr. 2019/1406; Corr. Hasselt 3 december 2019, nr. 2019/1552.

2 Artikel 119bis Nieuwe Gemeentewet luidt: “De gemeenteraad kan gemeentelijke administratieve straffen en sancties opleggen overeenkomstig de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties.”

3 Bij de ontworpen definitie bij artikel 7 van het ontwerp, worden de werkwoorden ‘achterlaten’ en ‘storten’ gehanteerd. De term ‘storten’ wordt niet gebruikt in artikel 12, § 1, van het materialendecreet en evenmin in artikel 16.6.3 DABM.

2 JULI 2021. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20, ingevoegd bij de wet van 16 juli 1993;
- het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 10.3.4, §6, toegevoegd bij decreet van 12 december 2008, artikel 16.1.2, 1°, f), ingevoegd bij decreet van 21 december 2007, artikel 16.3.9, §2, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en artikel 16.4.27, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007;
- het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, artikel 3, 6°, 9°, 17° en 23°, artikel 5, 6, §2, artikel 9, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, artikel 10, vervangen bij decreet van 26 februari 2021, artikel 12, §1, artikel 13/1, ingevoegd bij het decreet van 28 februari 2014, artikel 13, §2, artikel 19, artikel 21, gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021, artikel 21/1, ingevoegd bij het decreet van 26 februari 2021, artikel 22, artikel 32, artikel 33/6, derde lid, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/9, §1, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/10, §3 en §4, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/11, derde lid, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/14, §5, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 33/16, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, artikel 39, §1, §2, gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021 en §3, artikel 40, §1, §2 en §3, gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021, artikel 41, gewijzigd bij het decreet van 26 februari 2021, en artikel 66, §1, vijfde, zesde en zevende lid, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019 en §3;
- decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen van titel X van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, artikel 29.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- de Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 4 augustus 2020 en 5 mei 2021;
- het begrotingsakkoord werd verleend op 7 december 2020;
- dit ontwerp werd op 25 januari 2021 meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.
- de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft advies nr. 2021/03 gegeven op 26 januari 2021;
- de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 1 februari 2021;
- de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen heeft advies gegeven op 1 februari 2021;
- de Raad van State heeft advies 69.375/1 gegeven op 4 juni 2021, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en advies 69.212/1, gegeven op 8 juni 2021, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Juridisch kader

Dit besluit sluit aan bij de volgende regelgeving:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

Hoofdstuk 1. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 1. In artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009 en het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2019, wordt punt 6° vervangen door wat volgt:

“6° artikel 12, § 1, van het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA voor:

a) de ruimtelijk kwetsbare gebieden, vermeld in artikel 1.1.2, 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009;

b) de buffergebieden, de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen met als overdruk overstromingsgebied of wachtbekken, de militaire domeinen en de bestemmingsgebieden die met een van die gebieden vergelijkbaar zijn, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen die in de ruimtelijke ordening van kracht zijn;

c) de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden, de agrarische gebieden en de bestemmingsgebieden die met een van die gebieden vergelijkbaar zijn, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen die in de ruimtelijke ordening van kracht zijn;

d) de speciale beschermingszones die op grond van artikel 36bis van het Natuurdecreet afgebakend zijn.”.

Art. 2. Aan artikel 26, 1° van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017, 24 februari 2017 en 7 september 2018, wordt een punt i) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“i) de toepassing van artikel 12, §1 van het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval, inzake het verbod op sluikstort en zwerfvuil zoals vermeld in artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA.”.

Art. 3. In artikel 28 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 november 2010, 17 februari 2012, 7 september 2018 en 26 april 2019, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° artikel 12, § 1, van het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA, wat betreft de onbevaarbare waterlopen van categorie 1 en hun aanhorigheden, zoals bepaald in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;”.

Art. 4. In artikel 29 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2009 en het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2019, wordt een punt 2/1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“2/1° het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA;”.

Art. 5. In artikel 31 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 december 2014, 7 september 2018 en 26 april 2019, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° artikel 12, § 1, van het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA, wat betreft de openbare wegen en hun aanhorigheden.”.

Art. 6. In artikel 32 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 7 september 2018 en 26 april 2019, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° artikel 12, § 1, van het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA, wat betreft de waterwegen en de havens, en hun aanhorigheden.”.

Art. 7. Aan artikel 33, §1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2012 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 7 september 2018, 21 september 2018 en 26 april 2019, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° artikel 12, § 1, van het Materialendecreet wat betreft het achterlaten van afval en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA, wat betreft de onbevaarbare waterlopen van categorie 2 en 3 en hun aanhorigheden, zoals bepaald in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;”.

Art. 8. In artikel 34, §1 eerste lid van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van 7 september 2012 en laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2019, wordt in punt 5° de zinsnede “en artikel 4.6.1 en 4.6.2 van het VLAREMA toegevoegd.”.

Art. 9. Bijlage VIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt vervangen door bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd.

Art. 10. an hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 mei 2019, wordt een bijlage XXXVI toegevoegd, die als bijlage 2 bij dit besluit is gevoegd.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Art. 11. In artikel 1.1.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, 23 september 2016 en 22 maart 2019, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen, tot wijziging van Richtlijn 2010/65/EU en tot intrekking van Richtlijn 2000/59/EG;”.

Art. 12. In artikel 1.2.1 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden punt 2°, 38°, 39°, 47°, 49°, 66°, 76°, 77°, 86°, 87°/1 en 95° opgeheven;

2° in paragraaf 2 wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7°/1 beheerder van een onlinemarktplaats: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die, al dan niet ten bezwarende titel, een onlinemarktplaats organiseert of beheert;”;

3° in paragraaf 2 wordt een punt 11°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“11°/1 bouw- en sloopafval: afvalstoffen die geproduceerd worden door bouwwerkzaamheden en afkomstig zijn van de aangewende bouwmaterialen, exclusief hun verpakkingen, of afvalstoffen die geproduceerd worden door sloop-, renovatie- en ontmantelingswerkzaamheden nadat alle losse elementen verwijderd zijn die geen deel uitmaken van de constructie;”;

4° in paragraaf 2 wordt een punt 40°/1 en een punt 40°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“40°/1 huishoudelijk restafval: de fractie van huishoudelijke afvalstoffen die niet selectief wordt aangeboden of ingezameld, inclusief niet-selectief ingezameld afval van straatvuilnisbakjes in beheer van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, alsook het straat- en veegvuil en het afval van het opruimen van sluikstorten;

40°/2 in hoofdzaak residentiële gebouwen: gebouw of gebouwen waarvan de woonfunctie ten minste zesenzestig procent omvat van het totale betrokken bouwvolume;”;

5° in paragraaf 2 wordt punt 50°/1 vervangen door wat volgt:

“50°/1 matrassen: producten die bestemd zijn om op te slapen en te rusten, die geschikt zijn voor het gebruik door de mens voor een lange periode, die bestaan uit een sterke hoes, gevuld met kernmaterialen, en die kunnen worden geplaatst op een bestaande ondersteunende bedstructuur, inclusief toppers. Een topper is een dunne matras die bovenop de normale matras wordt gelegd;”;

6° in paragraaf 2 wordt een punt 60°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“60°/1 onlinemarktplaats: een digitaal platform, portaal of een enig ander gelijkaardig elektronisch middel, applicatie of dienst, die een verkoper in staat stelt een overeenkomst op afstand, in de zin van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht, af te sluiten met gebruikers van de onlinemarktplaats;”;

7° in paragraaf 2 wordt een punt 60°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“60°/2 opvulling: een handeling voor nuttige toepassing waarbij niet-gevaarlijk afval wordt gebruikt voor het herstel van uitgegraven terreinen of voor civieltechnische toepassingen bij de landschapsaanleg. Afval dat wordt gebruikt voor opvulling moet dienen ter vervanging van niet-afvalmaterialen, geschikt zijn voor de voornoemde doelen en worden beperkt tot de hoeveelheid die strikt noodzakelijk is om die doelen te bereiken;”;

8° in paragraaf 2 wordt punt 67° vervangen door wat volgt:

“67° pmd-afval: afval van alle plastic verpakkingen, metalen verpakkingen en drankkartons bestemd voor gebruik door huishoudens of vergelijkbaar bedrijfsmatig gebruik, met uitzondering van afval afkomstig van klein gevaarlijk afval, en geëxpandeerd polystyreen verpakkingen voor non-food toepassingen;”;

9° in paragraaf 2 wordt punt 68° vervangen door wat volgt:

“68° producent: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van verkoop op afstand overeenkomstig de bepalingen van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht:

a) is gevestigd op het grondgebied en een product vervaardigt onder zijn eigen naam of merk, of laat een product ontwerpen of vervaardigen dat hij onder zijn naam of merk op het grondgebied verhandelt of bestemt voor eigen gebruik;

b) is gevestigd op het grondgebied en een product op het grondgebied wederverkoopt of bestemt voor eigen gebruik dat door andere leveranciers is geproduceerd onder zijn eigen naam of merk. Daarbij wordt de wederverkoper niet als producent van het product aangemerkt als het merkteken van de producent, vermeld in punt a), op het product zichtbaar is;

c) is gevestigd op het grondgebied en beroepsmatig een product op de markt brengt;

d) is gevestigd buiten het grondgebied en een product via verkoop op afstand, in de zin van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht, rechtstreeks of door gebruik van een online marktplaats, aan particuliere huishoudens of andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied verkoopt.

Diegene die uitsluitend voorziet in financiering op grond van of in het kader van een financieringsovereenkomst, en die de voor- en nadelen verbonden aan de eigendom niet draagt, wordt niet als producent van het product aangemerkt, tenzij hij ook optreedt als producent als vermeld in punt a) tot en met d);”;

10° in paragraaf 2, punt 73° worden de woorden “afgewerkte olie” telkens vervangen door het woord “afvalolie”;

11° er wordt een punt 77°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“77°/2 sluikestorten: het bewust ontwijken van de huishoudelijke afvalophaling of bedrijfsafvalophaling door afvalstoffen achter te laten of te storten op niet-reglementaire plaatsen, tijdstippen of in de foute recipiënten;”.

12° in paragraaf 3/1 wordt punt 16° vervangen door wat volgt:

“16° producent van EEA: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van verkoop op afstand overeenkomstig de bepalingen van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht:

a) is gevestigd op het grondgebied en een product vervaardigt onder zijn eigen naam of merk, of laat een product ontwerpen of vervaardigen dat hij onder zijn naam of merk op het grondgebied verhandelt;

b) is gevestigd op het grondgebied en een product wederverkoopt dat door andere leveranciers is geproduceerd onder zijn eigen naam of merk. Daarbij wordt de wederverkoper niet als producent van het product aangemerkt als het merkteken van de producent, vermeld in punt a), op het product zichtbaar is;

c) is gevestigd op het grondgebied en beroepsmatig een product op de markt brengt;

d) is gevestigd buiten het grondgebied en een product via verkoop op afstand, in de zin van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht, rechtstreeks of door gebruik van een online marktplaats, aan particuliere huishoudens of aan andere gebruikers dan particuliere huishoudens op het grondgebied verkoopt.

Diegene die uitsluitend voorziet in financiering op grond van of in het kader van een financieringsovereenkomst, en die de voor- en nadelen verbonden aan de eigendom niet draagt, wordt niet als producent van het product aangemerkt, tenzij hij ook optreedt als producent als vermeld in punt a) tot en met d);”;

13° in paragraaf 4, 7° wordt tussen de woorden “op afstand” en de woorden “batterijen of accu’s” de zinsnede “overeenkomstig de bepalingen van artikel I.8, 15° van het Wetboek van economisch recht,” ingevoegd;

14° er wordt een paragraaf 4/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§4/1. Voor de toepassing van onderafdeling 5.2.10 van hoofdstuk 5 wordt verstaan onder:

1° haven: plaats of geografisch gebied met verbeteringswerken en voorzieningen die hoofdzakelijk zijn ontworpen om de ontvangst van schepen mogelijk te maken, met inbegrip van de ankerplaatsen binnen de jurisdictie van de haven;

2° havenontvangstvoorziening: elke vaste, drijvende of mobiele voorziening die in staat is om als dienstverlening het afval van schepen in ontvangst te nemen;

3° ladingresiduen: de restanten van lading aan boord die na het laden en lossen op het dek of in ruimen of tanks achterblijven, met inbegrip van overschotten of restanten die het gevolg zijn van morsen bij het laden en lossen, in natte of droge toestand of meegevoerd in waswater, en exclusief ladingstof dat na vegen op het dek achterblijft of stof op de buitenoppervlakken van het schip;

4° MARPOL-verdrag: het internationaal verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, in zijn geactualiseerde versie;

5° pleziervaartuig: elk schip met een romplengte van 2,5 meter of meer, ongeacht het type of de aandrijving, dat bestemd is voor sport- of recreatiedoeleinden en niet voor handelsdoeleinden wordt gebruikt;

6° afval van schepen: al het afval, met inbegrip van ladingresiduen, dat tijdens de exploitatie van een schip of tijdens laad-, los- en schoonmaakactiviteiten ontstaat en binnen het toepassingsgebied van de bijlagen I, II, IV, V en VI bij het MARPOL-verdrag valt, evenals passief opgevist afval;

7° schip: elk zeegaand vaartuig, ongeacht het type, dat in het mariene milieu opereert, waaronder vissersvaartuigen, pleziervaartuigen, draagvleugelboten, luchtkussenvaartuigen, onderwatervaartuigen en drijvende vaartuigen;

8° vissersvaartuig: elk schip dat is uitgerust of met commercieel oogmerk wordt gebruikt voor het vangen van vis of andere levende rijkdommen van de zee;

9° passief opgevist afval: afval dat tijdens visserijactiviteiten in netten terecht komt;

10° toereikende opslagcapaciteit: voldoende capaciteit om het afval aan boord op te slaan vanaf het ogenblik van vertrek tot de volgende aanloophaven, met inbegrip van het afval dat waarschijnlijk zal ontstaan tijdens de reis;

11° geregeld verkeer: verkeer op basis van een gepubliceerde of geplande lijst van vertrek- en aankomsttijden tussen bepaalde havens of terugkerende overtochten die een herkenbare regeling vormen;

12° regelmatig een haven aandoen: met hetzelfde schip herhaalde reizen uitvoeren die een vast patroon vormen tussen bepaalde havens, of een reeks reizen zonder tussenstops van en naar dezelfde haven uitvoeren;

13° frequent een haven aandoen: met een schip minstens één keer om de twee weken dezelfde haven aandoen;

14° GISIS: het Global Integrated Shipping Information System dat door de IMO is opgezet;

15° verwerking: nuttige toepassing of verwijdering, met inbegrip van de daaraan voorafgaande voorbereidende handelingen;

16° indirecte bijdrage: bijdrage die wordt betaald voor het verlenen van diensten van havenontvangstvoorzieningen, ongeacht of al dan niet werkelijk afval van schepen wordt afgegeven.”.

Art. 13. In hoofdstuk 2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° afdeling 2.2, die bestaat uit artikel 2.2.1 tot en met 2.2.8, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 2.2. Europese criteria

Art. 2.2.1. Er is geen grondstofverklaring vereist voor materialen waarvoor rechtstreeks toepasselijke Europees vastgestelde voorwaarden of criteria voor bijproducten of einde-afval gelden.

Art. 2.2.2. Een inrichting of onderneming die voldoet aan rechtstreeks toepasselijke Europees vastgestelde voorwaarden of criteria voor bijproducten of einde-afval, kan die op de markt brengen als ze is opgenomen in een register. De minister stelt nadere regels vast voor de vorm en de inhoud van het register en voor de registratieprocedure.

Op eenvoudig verzoek van de OVAM of de toezichthouder toont de inrichting of onderneming in kwestie de conformiteit met de Europese eisen aan. Niet-conformiteit kan aanleiding geven tot schrapping uit het register. De minister kan vaststellen welke informatie beschikbaar moet zijn om de conformiteit te kunnen aantonen en stelt nadere regels vast voor de schrapping uit het register.”;

2° artikel 2.2.3 tot en met 2.2.8 worden opgeheven.”.

Art. 14. In hetzelfde besluit wordt onderafdeling 2.3.1, die bestaat uit artikel 2.3.1.1 tot en met 2.3.1.3, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en 22 december 2017, vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 2.3.1. Algemene bepalingen voor specifieke criteria

Art. 2.3.1.1. Een materiaal mag alleen als grondstof worden beschouwd als het gebruik over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op het milieu of de menselijke gezondheid.

Art. 2.3.1.2. Voor bepaalde materialen worden, waar nodig, specifieke criteria vastgesteld die minimaal vervuld moeten zijn opdat een bepaald materiaal kan worden beschouwd als een grondstof, bestemd voor een bepaald toepassingsgebied. Elk materiaal afzonderlijk voldoet aan die criteria.

Materialen voor gebruik in kunstmatige afdichtingslagen met waterglas, hoeven niet afzonderlijk te voldoen aan de criteria, vermeld in het eerste lid.

Art. 2.3.1.3. In de lijst met materialen, vermeld in bijlage 2.2, is aangegeven voor welke materialen een grondstofverklaring vereist is.

Beoogde grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik als meststof of bodemverbeterend middel, voor gebruik als bouwstof, of voor gebruik in kunstmatige afdichtingslagen met waterglas, en die niet vermeld worden in bijlage 2.2, kunnen pas als grondstof worden beschouwd als de OVAM een toelating heeft gegeven in de vorm van een grondstofverklaring.

Het gebruik van een grondstof als bodem is niet toegelaten.

Een grondstofverklaring wordt afgegeven volgens de procedure, vermeld in afdeling 2.4. Een grondstofverklaring kan worden afgegeven als voldaan is aan de toepasselijke specifieke criteria, vermeld in afdeling 2.3, en de toepassing over het geheel genomen geen ongunstige effecten op het milieu en de menselijke gezondheid heeft.

Als een materiaal niet voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria, vermeld in afdeling 2.3, kan ze alleen toegelaten worden als er vanuit milieuoogpunt valabele argumenten zijn en daarvoor een grondstofverklaring wordt verkregen.

Art. 2.3.1.3/1. Materialen kunnen beschouwd worden als grondstoffen die bestemd zijn voor gebruik in bodemsaneringswerken of voor risicobeheersmaatregelen, als ze voldoen aan de voorwaarden van samenstelling of gebruik, vastgesteld in het conformiteitsattest van het bodemsaneringsproject, het beperkte bodemsaneringsproject of het risicobeheersplan, afgegeven door de OVAM conform de bepalingen van het Bodemdecreet.

Artikel 2.3.1.3/2. §1. De grondstoffenproducent of in afwijking daarvan, de persoon die in zijn naam optreedt, vermeld in artikel 2.4.2.1, is ervoor verantwoordelijk dat de verplichtingen, vermeld in dit hoofdstuk, nageleefd worden. Hij brengt elke afnemer van de grondstof op de hoogte van de gebruiksvoorwaarden, vermeld in afdeling 5.3, van de specifieke criteria, vermeld in afdeling 2.3.

Het is de verantwoordelijkheid van de grondstoffenproducent of de persoon die in zijn naam optreedt, om de toezichthouder binnen zeven kalenderdagen op de hoogte te brengen, als hij over informatie beschikt waaruit kan worden besloten dat een partij materialen niet meer aan de bepalingen, vermeld in dit hoofdstuk, voldoet. In dat geval wordt die partij materialen beschouwd als afvalstof.

§2. De materialen, vermeld in artikel 2.3.1.3, die worden beschouwd als grondstoffen, worden minstens eenmaal per jaar bemonsterd en geanalyseerd door een erkend laboratorium in de discipline afvalstoffen en andere materialen als vermeld in artikel 6, 5°, e), van het VLAREL van 19 november 2010, tenzij anders is bepaald in de grondstofverklaring.

Het monster is representatief voor de productie in een bepaald tijdsinterval. De conformiteit met de geldende criteria wordt verzekerd op basis van een representatieve bemonstering en analyse. Afhankelijk van de herkomst, de verontreinigingsgraad en aanwending kan de grondstoffenproducent of in afwijking daarvan, de persoon die in zijn naam optreedt, in overleg met de OVAM, de parameterlijst, vermeld in bijlage 2.3.1 en 2.3.2, beperken.

§3. De analysegegevens worden bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige uitwisseling tussen de OVAM en de voormelde persoon. De minister bepaalt de technische specificaties waaraan de analysegegevens moeten voldoen, en de technische specificaties in verband met de uitwisseling van gegevens op verzoek van de OVAM worden opgenomen in een standaardprocedure.

Houders van een grondstofverklaring bezorgen die analysegegevens jaarlijks op elektronische wijze aan de OVAM. Voor die elektronische overdracht stelt de OVAM een webloket voor grondstofverklaringen ter beschikking via de website van de OVAM. De producent bezorgt de OVAM ook jaarlijks op elektronische wijze de analyses die de conformiteit met het ministerieel besluit in uitwerking van artikel 2.3.6.1, §2 aantonen.

De analysegegevens die niet gerapporteerd hoeven te worden overeenkomstig de bepalingen, vermeld in het tweede lid van deze paragraaf, worden door de persoon, vermeld in paragraaf 1, gedurende vijf jaar ter beschikking gehouden van de toezichthouder en de OVAM.”.

Art. 15. In artikel 2.3.1.3/2 van hetzelfde besluit, vervangen bij dit besluit, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd:

“De grondstoffenproducent of in afwijking daarvan, de persoon die in zijn naam optreedt, geeft bij het plaatsen van de opdracht voor de monsternamen en analyse van de voormelde materialen het nummer van de grondstofverklaring door aan het voormelde erkende laboratorium, met de vraag om dit nummer in het monsternemingsverslag en het analyseverslag op te nemen.”;

2° paragraaf drie wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De analysegegevens worden bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige uitwisseling tussen de OVAM en het erkende laboratorium. De minister bepaalt de technische specificaties waaraan de analysegegevens moeten voldoen, en de technische specificaties in verband met de uitwisseling van gegevens zoals bepaald in dit artikel, en stelt deze vast in een standaardprocedure.

Het erkende laboratorium dat de analyse vermeld in §2 heeft uitgevoerd, bezorgt die analysegegevens, inclusief het monsternemingsverslag, onmiddellijk na de analyse op elektronische wijze aan de OVAM. De uitwisseling van deze gegevens gebeurt volgens de specificaties opgenomen in voormelde standaardprocedure.

De producent bezorgt de OVAM ook jaarlijks op elektronische wijze de analyses die de conformiteit met het ministerieel besluit in uitwerking van artikel 2.3.6.1, §2 aantonen.

De analysegegevens die niet gerapporteerd hoeven te worden overeenkomstig de bepalingen, vermeld in het tweede lid van deze paragraaf, worden door de persoon, vermeld in paragraaf 1, gedurende vijf jaar ter beschikking gehouden van de toezichthouder en de OVAM.”.

Art. 16. In artikel 2.3.2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, 23 september 2016 en 22 maart 2019, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. In afwijking van paragraaf 1 hoeven de materialen, vermeld in bijlage 2.2, afdeling 2, meer bepaald asfaltgranulaat, gerecycleerde bitumineuze granulaten en zeefzand van asfalt, niet te voldoen aan de totaalconcentratie voor de parameter minerale olie en gelden voor de polycyclische aromatische koolwaterstoffen de totaalconcentraties, vermeld in bijlage 2.3.2.A.

Om vast te stellen of voldaan wordt aan voormelde totaalconcentraties, wordt de pak-spraytest gebruikt. Als de pak-spraytest een gele verkleuring vertoont, wordt geacht dat er niet voldaan is aan de voormelde normen. Bij een onduidelijke verkleuring kan een bevestigingsproef met infraroodspectroscopie worden uitgevoerd. Als de infraroodspectroscopie duidelijke pieken vertoont, wordt geacht dat er niet voldaan is aan voormelde normen. Er mag kwalitatief getest worden met infraroodspectroscopie zonder voorafgaande pak-spraytest. Bij twijfel bepaalt een tegenproef met een chemische analyse op pak via GC-MS of de normen in bijlage 2.3.2.A niet zijn overschreden. Het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten vermeldt de proefmethode en de conformiteitscontrole van de pak-spraytest.

Art. 17. In artikel 2.3.2.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, 22 december 2017 en 22 maart 2019, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Sorteerinrichtingen waarvan het uitgesorteerde puin na verdere bewerking bij een breker wordt afgezet als gerecycleerd granulaat, beschikken over een kwaliteitsborgingssysteem als vermeld in het eenheidsreglement gerecycleerde granulaten.”.

Art. 18. In hetzelfde besluit wordt onderafdeling 2.3.3, opgeheven bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018, opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Onderafdeling 2.3.3. Criteria voor gebruik als meststof of bodemverbeterend middel

Art. 2.3.3.1. De materialen, vermeld in bijlage 2.2, afdeling 1, kunnen worden beschouwd als grondstoffen, bestemd voor gebruik als meststof of bodemverbeterend middel, als de voorwaarden van samenstelling, namelijk de maximale gehalten aan verontreinigende stoffen, vervuld zijn. De samenstellingsvoorwaarden voor grondstoffen die 2% of meer

dan 2% droge stof bevatten, zijn vermeld in bijlage 2.3.1.A. De samenstellingsvoorwaarden voor grondstoffen die minder dan 2% droge stof bevatten, zijn vermeld in bijlage 2.3.1.B.

Art. 2.3.3.2. De behandeling, bemonstering en analyse van behandeld zuiveringsslib worden uitgevoerd volgens de bepalingen, vermeld in bijlage 2.3.1.D.

Art. 2.3.3.3. §1. Gft-compost, groencompost en het eindmateriaal van de biologische behandeling van organisch-biologische afvalstoffen worden geproduceerd in een vergunde inrichting voor de biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen die beschikt over een keuringsattest.

§2. De biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen is onderworpen aan het kwaliteitsgarantiesysteem Meststoffen-Bodemverbeterende Middelen. Het kwaliteitsgarantiesysteem heeft tot doel te garanderen dat afvalstoffen worden omgezet in kwalitatief hoogwaardige eindmaterialen voor nuttige toepassing. Het kwaliteitsgarantiesysteem wordt beheerd door de OVAM. De minister stelt het kwaliteitsgarantiesysteem vast.

§3. De inrichtingen voor de biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen met het oog op de productie van bodemverbeterende middelen of meststoffen vergoeden de OVAM voor de ontwikkeling en het beheer van het kwaliteitsgarantiesysteem. De minister kan bindende voorschriften vaststellen voor de berekening van de vergoeding. Ze worden opgesteld in overleg met de betrokken partners.

§4. Het keuringsattest, vermeld in paragraaf 1, wordt afgegeven door een certificeringsinstelling overeenkomstig het kwaliteitsgarantiesysteem Meststoffen-Bodemverbeterende Middelen. Een certificeringsinstelling wordt erkend door de minister, na advies van de OVAM. De procedure is opgenomen in het Algemeen Reglement van de Certificering.

§5. De certificeringsinstellingen voeren de certificeringsactiviteiten op het terrein uit zoals beschreven in het kwaliteitsgarantiesysteem Meststoffen-Bodemverbeterende Middelen. Hun taken zijn:

1° de uitvoering en opvolging van monsternemingen, analyses en audits conform het Algemeen Reglement van de Certificering;

2° het verlenen, schorsen of intrekken van keuringsattesten conform het Algemeen Reglement van de Certificering;

3° de rapportering aan de OVAM, onder meer door:

a) een maandelijks overzicht van de verleende, geschorste of ingetrokken keuringsattesten;

b) verslagen van audits en actieplannen die opgelegd zijn naar aanleiding van non-conformiteiten bij vergunde inrichtingen voor het verwerken van organisch-biologische afvalstoffen, om hun keuringsattest te verkrijgen of te behouden;

c) jaarlijkse rapportering over de certificeringsactiviteiten.

§6. Het Algemeen Reglement van de Certificering wordt goedgekeurd bij ministerieel besluit en wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Het bestaat uit een organisatorisch deel waarin voorwaarden voor de certificeringsinstellingen zijn opgenomen en uit een uitvoerend deel met voorwaarden voor de inrichtingen voor de biologische verwerking van organisch-biologische afvalstoffen.

§7. De OVAM houdt als onafhankelijk toezichtsorgaan toezicht op het kwaliteitsgarantiesysteem Meststoffen-Bodemverbeterende Middelen.

De OVAM voert onder meer de volgende taken uit:

1° toezicht houden op het Algemeen Reglement van de Certificering en op het kwaliteitsgarantiesysteem;

2° behandelen van de beroepen tegen beslissingen over de verlening, schorsing of intrekking van de keuringsattesten.”.

Art. 19. Artikel 2.4.1.3 van hetzelfde besluit, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering 22 december 2017, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 2.4.1.3. Een grondstofverklaring wordt alleen afgegeven voor een specifiek materiaal dat wordt geproduceerd door een specifieke producent of dat voortkomt uit een specifiek productieproces, en waarvoor een specifieke toepassing wordt beoogd.”.

Art. 20. In artikel 2.4.2.2, eerste lid, van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

“7° voor aanvragen voor grondstofverklaring die worden opgelegd in afdeling 2.3:

a) staving dat het materiaal voldoet aan de toepasselijke specifieke criteria uit afdeling 2.3;

b) motivatie waarom het gebruik van de grondstof in de toepassing over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op mens en leefmilieu;

c) indien van toepassing, een monsternemings- en analyseverslag van een representatief monster van het materiaal, opgesteld door een erkend laboratorium in de discipline afvalstoffen en andere materialen, vermeld in artikel 6, 5°, e), van het VLAREL. Het aantal monsters en analyses is afhankelijk van de verwachte spreiding van de samenstelling. De analyseverslagen tonen aan dat de grondstof voldoet aan de voorwaarden voor het toepassingsgebied in kwestie. Die analysegegevens worden bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige uitwisseling tussen de OVAM en de aanvrager. De technische specificaties waaraan de analysegegevens moeten voldoen, en de technische specificaties in verband met de uitwisseling van gegevens op verzoek van de OVAM worden opgenomen in een standaardprocedure, vastgesteld door de minister;

d) voor bouwstoffen wordt de uitloogbaarheidstest uitgevoerd op het monster met de hoogste verontreiniging aan metalen. Als een materiaal maar een deel van de massa van de bouwstof uitmaakt, wordt een bijkomend monsternemings- en analyseverslag van het eindproduct opgesteld. Het aantal te onderzoeken eindproducten is afhankelijk van de verwachte spreiding van het gehalte aan de grondstof in het eindproduct. De uitloogbaarheidstesten worden uitgevoerd op het eindproduct met het hoogste gehalte aan grondstof met de hoogste verontreiniging aan metalen.”;

2° er wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7°/1 voor aanvragen voor grondstofverklaring van materialen die vallen onder afdeling 2.6:

a) voor materialen die vallen onder artikel 2.6.2, lid 1: motivatie waarom het gebruik van het materiaal voldoet aan de voorwaarden uit artikel 36 van het Materialendecreet;

b) voor materialen die vallen onder artikel 2.6.3, lid 1: motivatie waarom het gebruik van het materiaal voldoet aan de voorwaarden uit artikel 37 van het Materialendecreet.”

Art. 21. In artikel 2.4.2.3, van hetzelfde besluit, vervangen bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De OVAM verleent of weigert een grondstofverklaring bij beslissing en brengt de aanvrager daarvan op de hoogte via een elektronische melding. Voor aanvragen die worden opgelegd in afdeling 2.3 valt de beslissing uiterlijk dertig kalenderdagen na de ontvangstdatum van de aanvraag. Voor aanvragen die vallen onder afdeling 2.6 valt de beslissing uiterlijk zestig kalenderdagen na de ontvangstdatum van de aanvraag. De behandeltermijn start op de eerstvolgende werkdag. In de grondstofverklaring kan een beperkte geldigheidstermijn worden opgenomen.”

Art. 22. In artikel 2.4.2.3, §3, van hetzelfde besluit, vervangen bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt de zinsnede “, wordt de aanvraag geacht geweigerd te zijn.” vervangen door de zinsnede “, wordt de aanvraagprocedure door de OVAM stopgezet en brengt de OVAM de aanvrager hiervan op de hoogte via een elektronische melding.”

Art. 23. Aan hoofdstuk 2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018, wordt een afdeling 2.6, die bestaat uit artikel 2.6.1 tot en met 2.6.5, toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Afdeling 2.6. Materialen waarvoor geen Europese criteria en geen specifieke criteria bestaan

Art. 2.6.1. Materialen waarvoor geen Europese criteria en geen specifieke criteria bestaan kunnen pas als grondstof worden beschouwd wanneer ze voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 36 of 37 van het Materialendecreet.

Art. 2.6.2. Afvalstoffen worden niet langer als afvalstoffen beschouwd als ze een behandeling voor recyclage of nuttige toepassing hebben ondergaan en voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 36 van het Materialendecreet.

De houder van het materiaal beslist op basis van een zelfbeoordeling of aan de bepalingen, vermeld in het eerste lid, is voldaan.

Art. 2.6.3. Een stof die of een voorwerp dat het resultaat is van een productieproces dat niet in de eerste plaats bedoeld is voor de productie van die stof of dat voorwerp, kan alleen als bijproduct en niet als afvalstof worden aangemerkt, als wordt voldaan aan de voorwaarden, vermeld in artikel 37 van het Materialendecreet.

De houder van het materiaal beslist op basis van een zelfbeoordeling of aan de bepalingen, vermeld in het eerste lid, is voldaan.

Art. 2.6.4. De zelfbeoordeling, vermeld in artikel 2.6.2 en 2.6.3, gebeurt op basis van de handleiding die de OVAM publiceert op haar website. Een kopie van de zelfbeoordeling wordt ter beschikking gehouden van de OVAM en de toezichhoudende overheid.

Het transport en de opslag van grondstoffen die op basis van een zelfbeoordeling als vermeld in het eerste lid, als een grondstof worden beschouwd, gaan altijd vergezeld van een verklaring opgesteld door de houder van de grondstoffen, die het grondstofstatuut op basis van een zelfbeoordeling bevestigt.

Art. 2.6.5. Bij twijfel kan een grondstofverklaring worden aangevraagd bij de OVAM. Het aanvragen van een grondstofverklaring kan geëist worden door de OVAM of de toezichhoudende overheid. Een grondstofverklaring is altijd verplicht bij het gebruik van materialen als brandstof.

Een grondstofverklaring wordt afgegeven volgens de procedure, vermeld in afdeling 2.4.”

Art. 24. Aan artikel 3.1.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, 23 september 2016 en 22 maart 2019, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Er kan een vrijwillige terugname georganiseerd worden voor huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen.

De wijze waarop invulling wordt gegeven aan die vorm van vrijwillige terugname, wordt bepaald in afdeling 3.5.”

Art. 25. In artikel 3.2.1.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor paragraaf 1, die paragraaf 1/1 wordt, wordt een nieuwe paragraaf 1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1. De aanvaardingsplicht is een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid als vermeld in artikel 21, §1 en artikel 21/1 van het Materialendecreet.”;

2° in de bestaande paragraaf 1, die nu paragraaf 1/1 wordt, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De verplichting, vermeld in het eerste lid, geldt ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van verkoop op afstand.

De modaliteiten voor het terugnemen van afgedankte producten in het kader van een verkoop op afstand, dienen voor het sluiten van de koopovereenkomst meegedeeld te worden aan de koper.”;

3° in paragraaf 7 worden de woorden “onder de titel “AANVAARDINGSPLICHT” opgeheven en worden tussen de woorden “wijze de koper” en de woorden “zich kan ontdoen” de woorden “het product kan laten herstellen of” ingevoegd.

Art. 26. In artikel 3.2.1.2, §2, eerste lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor punt 1°, dat punt 1°/1 wordt, wordt een nieuw punt 1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1° een duidelijke omschrijving van het geografisch gebied, de producten en materialen waarop de aanvaardingsplichtconvenant of het individuele aanvaardingsplichtsplan van toepassing is waarbij het geografisch gebied niet beperkt wordt tot de gebieden waar de inzameling en het beheer het winstgevendst is;”;

2° aan punt 2° worden de woorden “van de gebieden, vermeld in punt 1°,” toegevoegd;

3° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° maatregelen voor de sensibilisering van de diverse doelgroepen en in het bijzonder om de houders van afvalstoffen te informeren over:

a) preventie- en herstelmogelijkheden;

b) centra en diensten voor hergebruik en voorbereiding voor hergebruik;

c) de terugname- en inzamelsystemen;

d) het voorkomen van zwerfvuil en het negatieve effect op het milieu van zwerfvuil;";

4° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

"8° bepalingen over de rapportering:

a) aan de OVAM met betrekking tot alle maatregelen, vermeld in punt 1° tot en met punt 7°;

b) met betrekking tot het openbaar beschikbaar stellen van informatie over de behaalde resultaten ten opzichte van de wettelijke doelstellingen;";

5° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

"9° maatregelen voor de financiering van de verplichtingen inzake de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid waarbij minstens de kosten worden gedragen conform artikel 21/1, §2, 1° van het Materialendecreet met uitzondering van de afvalstoffen, vermeld in artikel 3.1.1, eerste lid, 2°, 4° en 5°."

Art. 27. Aan artikel 3.2.1.3, §1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en 22 maart 2019, wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"Als meerdere beheersorganismen voor eenzelfde afvalstroom actief zijn, worden de cijfergegevens van deze beheersorganismen op eenvoudig verzoek van de OVAM bijkomend gevalideerd om dubbelstellingen en hiaten te detecteren en te corrigeren. In voorkomend geval, duiden de betrokken beheersorganismen, op hun kosten, éénzelfde keuringsinstelling aan om de validatie uit te voeren. Als de beheersorganismen niet tot een gezamenlijke keuze komen, beslist de OVAM, na overleg met de diverse beheersorganismen."

Art. 28. In artikel 3.2.1.5. van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen het woord "rechtstreeks" en de woorden "verkoopt aan" de woorden "of door gebruik van een onlinemarktplaats" ingevoegd;

2° het vierde lid wordt vervangen door wat volgt:

"Een gevolmachtigde wordt aangewezen via een schriftelijke volmacht vooraleer er producten op de markt worden gebracht. Bij de aanduiding van een gevolmachtigde en bij beëindiging van die volmacht wordt de OVAM onmiddellijk door een van de partijen schriftelijk op de hoogte gebracht. In geval van beëindiging moet de persoon, vermeld in het eerste lid, ook een nieuwe gevolmachtigde aanduiden."

Art. 29. In artikel 3.2.2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, tweede lid, wordt aan punt 2° de zinsnede "waarbij gestreefd wordt naar een differentiatie conform artikel 21/1, §2, 2° van het Materialendecreet" toegevoegd;

2° aan paragraaf 5, eerste lid, worden volgende zinnen toegevoegd:

"Het beheersorganisme verstrekt openbaar beschikbare informatie over de selectiecriteria, gunningscriteria en de ponderatie ervan van de verschillende ontvangen offertes. Die informatie wordt vermeld in een uitgebreid verslag aan de OVAM en aan alle kandidaten die een correcte offerte hebben ingediend. Dit verslag bevat niet alleen een beschrijving van de criteria, maar ook een onderbouwde motivering voor elk van de aanbiedingen van de voor elk criterium toegekende punten.";

3° in paragraaf 8 wordt tussen het woord "organiseert" en de woorden "het beheersorganisme" de woorden "ten minste eenmaal per jaar" ingevoegd;

4° aan paragraaf 8 wordt de volgende zin toegevoegd: "Er wordt een samenvattend verslag van de vergadering opgesteld.";

5° er wordt een paragraaf 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§9. Het beheersorganisme verstrekt openbaar beschikbare informatie over:

1° de leden en deelnemers van het beheersorganisme;

2° de financiële bijdragen van de door hun leden op de markt gebrachte producten per verkochte eenheid of per ton;

3° de selectieprocedure voor afvalbeheerders."

Art. 30. Artikel 3.4.1.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3.4.1.1. Bewoners of gebruikers van een gebouw met een brievenbus in het Vlaamse gewest kunnen door middel van een sticker aangeven dat ze:

1° noch ongeadresseerd reclaimedrukwerk noch gratis ongeadresseerde regionale pers wensen te ontvangen;

2° wel gratis ongeadresseerde regionale pers maar geen ongeadresseerd reclaimedrukwerk wensen te ontvangen.

Alleen de NEE/NEE en JA/NEE stickers kunnen daarvoor worden gebruikt.

De stickers worden gerespecteerd door iedere verspreider van ongeadresseerd reclaimedrukwerk en gratis ongeadresseerde regionale pers."

Art. 31. Aan artikel 3.4.1.2 van hetzelfde besluit, vervangen bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, punt 2°, wordt tussen de woorden "verdeelde stickers" en de woorden "en het gebruik van" de zinsnede ", het aantal ton papier verdeeld niet-geadresseerd drukwerk" ingevoegd;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering en de sector van de uitgevers van gratis regionale pers en ongeadresseerd reclaimedrukwerk sluiten een overeenkomst die de modaliteiten van de bepalingen, vermeld in het vorige lid, vastlegt."

Art. 32. Artikel 3.4.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.4.3.2. Voor de verwerking van de afvalbanden die ingezameld zijn met toepassing van de aanvaardingsplicht, gelden de volgende doelstellingen:

1° alle afvalbanden die worden aangeboden, worden ingezameld met een minimum van 85% en een maximum van 100% van de hoeveelheid nieuwe banden die door de producenten op de markt gebracht worden; tegen 2030 worden afvalbanden ingezameld met een minimum van 95 % en een maximum van 100 % van de hoeveelheid nieuwe banden die door de producenten op de markt gebracht worden, tenzij uit een onderbouwde evaluatie blijkt dat deze inzameldoelstellingen tegen 2030 niet haalbaar zijn.

2° de ingezamelde banden worden vóór de verwerking gesorteerd op herbruikbare banden en op rechapeerbare banden;

3° het percentage hergebruik en het percentage loopvlakvernieuwing bedragen elk minstens 10%;

4° het totale percentage hergebruik, loopvlakvernieuwing en recyclage van de ingezamelde banden bedraagt minstens 85%; dit percentage stijgt naar 95 % tegen 2030, tenzij uit een onderbouwde evaluatie blijkt dat deze doelstelling niet haalbaar is;

5° de rest van de ingezamelde afvalbanden wordt nuttig toegepast;

6° de verwijdering van afvalbanden is niet toegestaan.”.

Art. 33. In artikel 3.4.3.4, derde lid, van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 4° worden punt c) en punt d) vervangen door wat volgt:

“c) is gerecycleerd;

d) nuttig is toegepast;”;

2° er wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° de totale hoeveelheden rubber, staal en textiel afkomstig van de recyclage van afvalbanden die gebruikt zijn, opgedeeld per toepassing.”.

Art. 34. In artikel 3.4.4.15. van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen het woord “rechtstreeks” en de woorden “EEA verkoopt aan” de woorden “of door gebruik van een onlinemarktplaats” ingevoegd;

2° het vijfde lid vervangen door wat volgt:

“Een gevolmachtigde wordt aangewezen via een schriftelijke volmacht vooraleer er producten op de markt worden gebracht. Bij de aanduiding van een gevolmachtigde en bij beëindiging van die volmacht wordt de OVAM onmiddellijk door een van de partijen schriftelijk op de hoogte gebracht. In geval van beëindiging moet de persoon, vermeld in het eerste lid, ook een nieuwe gevolmachtigde aanduiden.”.

Art. 35. In artikel 3.4.5.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Voor batterijen die opnieuw op de markt worden gebracht in eenzelfde of een andere toepassing en niet langer als een afvalstof worden beschouwd na een voorbereiding op hergebruik van de afgedankte batterij, wordt de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid ingevuld via de aanvaardingsplicht, vermeld in afdeling 3.2. Daarbij wordt degene die de batterijen na de voorbereiding op hergebruik opnieuw op de markt brengt, beschouwd als de producent. Deze bepaling geldt niet voor de batterijen die hergebruikt worden zonder dat een handeling van voorbereiding op hergebruik heeft plaatsgevonden.”.

Art. 36. In artikel 3.4.5.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 29 november 2013, 22 december 2017 en 22 maart 2019, worden het eerste tot en met het derde lid vervangen door wat volgt:

“De producenten van batterijen en accu’s zijn verantwoordelijk voor de financiering van de nettokosten die voortvloeien uit de inzameling, de verwerking en de recycling van het afval van alle batterijen en accu’s, ongeacht wanneer die op de markt zijn gebracht. De producenten van batterijen en accu’s dragen ook de kosten van de publieke voorlichtingscampagnes die handelen over de preventie, de inzameling, de verwerking en de recycling van afgedankte batterijen en accu’s.

Elke producent, al dan niet lid van een beheersorganisme, stelt wanneer hij een batterij of accu in de handel brengt, een waarborg waaruit blijkt dat het beheer van de afgedankte batterijen en accu’s zal worden gefinancierd. Die waarborg verzekert de financiering van de nettokosten die voortvloeien uit de inzameling, verwerking en recycling van die batterijen en accu’s. De waarborg kan de vorm hebben van:

1° een collectieve waarborg:

a) de deelname van de producent aan een beheersorganisme als vermeld in artikel 3.2.2.1, §1, waarbij hij een bijdrage betaalt die minstens de toekomstige kosten, vermeld in het eerste lid, dekt;

b) de deelname van de producent aan een garantiefonds, beheerd door een beheersorganisme als vermeld in artikel 3.2.2.1, §1;

2° een individuele waarborg: een verpande rekening, een bankgarantie op eerste verzoek of een verzekering, op naam en ten laste van de individuele producent en met de OVAM als begunstigde, die ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de OVAM en die minstens de toekomstige nettokosten dekt die voortvloeien uit de inzameling, verwerking en recycling van de batterijen en accu’s die de producent op de markt heeft gebracht.

Een garantiefonds als vermeld in het tweede lid, punt 1°, b) beantwoordt aan de volgende criteria:

1° het garantiefonds wordt beheerd door een beheersorganisme of meerdere samen als bedoeld in artikel 3.2.2.1, §1;

2° de hoogte van het bedrag van de waarborg per kilogram op de markt gebrachte batterij of accu en per productiecategorie wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de OVAM, rekening houdend met de levensduur, de duurzaamheid van de materialen, de garanties die door de producenten worden gegeven en de hoeveelheden die op de markt gebracht worden, een risico-analyse en de vermoedelijke toekomstige kosten of opbrengsten voor inzameling, verwerking en recycling;

3° de betaling van deze bijdrage werkt niet bevrijdend ten aanzien van de financiële en operationele verantwoordelijkheden van de betrokken producent;

4° als een producent van batterijen en accu's niet meer bestaat, en de afgedankte batterijen terechtkomen in een inzamelsysteem van een beheersorganisme of van een producent, worden de kosten die verbonden zijn aan het beheer van de afgedankte batterijen en accu's gefinancierd door de verschillende garantiefondsen in verhouding tot de reeds geïnde waarborgen voor de batterijen en accu's van dezelfde productcategorie. Als de opgebouwde waarborgen in de garantiefondsen ontoereikend zouden zijn voor de dekking van de kosten die verbonden zijn aan het beheer van de afgedankte batterijen en accu's waarvan de producent niet meer bestaat, berust de verantwoordelijkheid voor de financiering van de niet-gedekte kosten bij de verschillende garantiefondsen waaraan alle producenten die hun waarborg stellen door deelname aan een garantiefonds en die op de markt aanwezig zijn op het tijdstip waarop de kosten ontstaan, bijdragen naar evenredigheid van hun marktaandeel voor de productcategorieën van batterijen en accu's in kwestie;

5° als de producent en het beheersorganisme als vermeld in artikel 3.2.2.1, §1, waaraan hij een waarborg heeft betaald, niet geïdentificeerd kunnen worden, worden de kosten die verbonden zijn aan de inzameling, het transport, de verwerking en de recycling van de afgedankte batterijen en accu's in kwestie vergoed door de garantiefondsen en door de producenten die een individuele waarborg hebben gesteld, eventueel via het beheersorganisme waarbij ze zijn aangesloten, naar evenredigheid van hun marktaandeel voor de productcategorieën van batterijen en accu's in kwestie."

Art. 37. Aan artikel 3.4.5.6, punt 3°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, worden de woorden "alsook de hoeveelheid ingezamelde batterijen en accu's waarop voorgenoemde behandeling is toegepast" toegevoegd.

Art. 38. In artikel 3.4.6.2, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de woorden "verbrand met terugwinning van energie" vervangen door de woorden "nuttig toegepast".

Art. 39. In artikel 3.4.6.4, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 16 november 2012 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt het woord "liter" vervangen door het woord "kilogram";

2° in punt 2° wordt het woord "liter" vervangen door het woord "kilogram";

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

"4° de totale hoeveelheden afvalolie, uitgedrukt in kilogram, die afgevoerd zijn naar regeneratie, andere recyclinghandelingen en andere nuttige toepassingen;"

5° in punt 5° wordt het woord "liter" vervangen door het woord "kilogram";

6° er worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° de totale hoeveelheden, uitgedrukt in kilogram, basisolie en andere nuttige componenten afkomstig van de verwerking van afvalolie en hun respectievelijke toepassingen;

7° de totale hoeveelheid afvalstoffen, uitgedrukt in kilogram, afkomstig van de verwerking van afvalolie, die verwijderd is."

Art. 40. Aan artikel 3.4.8.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, worden een paragraaf 2 en paragraaf 3 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§2. De verplichtingen uit artikel 3.2.1.1, §1/1 en §2, gelden niet voor afgedankte matrassen.

§3. Het individuele aanvaardingsplichtplan en de aanvaardingsplichtconvenant, vermeld in artikel 3.2.1.2, §1, regelen in het bijzonder de wijze van inontvangstneming, zodat de afgedankte matrassen die vrijkomen in het kader van de aanvaardingsplicht maximaal worden ingezameld en verwerkt. De afgifte van afgedankte matrassen is gratis voor de particuliere huishoudens behoudens eventuele transportkosten bij ophaling aan huis via de lokale besturen. Voor de inzameling en de verwerking van afgedankte matrassen afkomstig van eindverkopers, bedrijven en instellingen, worden stimulerende maatregelen genomen door de producenten."

Art. 41. Artikel 3.4.8.2 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3.4.8.2. De aanvaardingsplicht voor afgedankte matrassen moet ertoe leiden dat alle afgedankte matrassen die worden aangeboden, worden ingezameld.

De ingezamelde afgedankte matrassen worden verwerkt met toepassing van de beste beschikbare technieken. De verwijdering van afgedankte matrassen is niet toegestaan.

Vanaf 1 januari 2021 gelden de volgende doelstellingen:

1° het inzamelpercentage van afgedankte matrassen bedraagt 30%;

2° het totale percentage hergebruik en recyclage van de ingezamelde afgedankte matrassen bedraagt minstens 10%;

3° de rest van de ingezamelde afgedankte matrassen wordt nuttig toegepast.

Vanaf 1 januari 2023 gelden de volgende doelstellingen:

1° het inzamelpercentage van afgedankte matrassen bedraagt 50%;

2° het totale percentage hergebruik en recyclage van de ingezamelde afgedankte matrassen bedraagt minstens 35%;

3° de rest van de ingezamelde afgedankte matrassen wordt nuttig toegepast.

Vanaf 1 januari 2025 gelden de volgende doelstellingen:

1° het inzamelpercentage van afgedankte matrassen bedraagt 65%;

2° het totale percentage hergebruik en recyclage van de ingezamelde afgedankte matrassen bedraagt minstens 50%;

3° de rest van de ingezamelde afgedankte matrassen wordt nuttig toegepast.

Vanaf 1 januari 2030 gelden de volgende doelstellingen:

- 1° het inzamelpercentage van afgedankte matrassen bedraagt 80%;
- 2° het totale percentage hergebruik en recyclage van de ingezamelde afgedankte matrassen bedraagt minstens 75%;
- 3° de rest van de ingezamelde afgedankte matrassen wordt nuttig toegepast.

Onder inzamelpercentage wordt in dit artikel verstaan: het percentage dat wordt verkregen door het gewicht van de afgedankte matrassen die zijn ingezameld te delen door het gewicht van de matrassen die de producenten op de markt gebracht hebben gedurende dat kalenderjaar.”.

Art. 42. In artikel 3.4.8.3, tweede lid van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt tussen het woord “matrassen” en de woorden “zijn verwerkt” de woorden “en de materialen die voortkomen uit de verwerking van de afgedankte matrassen” ingevoegd;

2° punt 4°, a) wordt opgeheven.

3° er wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° de totale hoeveelheid afgedankte matrassen, uitgedrukt in kilogram, die:

a) zijn uitgesorteerd voor hergebruik;

b) gerecycleerd is;

c) nuttig is toegepast.”.

Art. 43. Aan hoofdstuk 3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een afdeling 3.5, die bestaat uit artikel 3.5.1 tot en met 3.5.3, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 3.5. Vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen

Art. 3.5.1. Onder de vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen wordt verstaan: elke vrijwillige inzameling, naast de gemeentelijke inzameling in het kader van de zorgplicht, met als doel de selectieve inzameling van huishoudelijke afvalstoffen of met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen via eindverkopers van gelijkaardige producten.

De bepalingen van afdeling 3.5 zijn niet van toepassing voor:

1° afvalstoffen die onder een regeling van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen;

2° verpakkingsafval dat selectief wordt ingezameld in het kader van de terugnameplicht;

3° papier- en kartonafval.

De afvalstoffen, vermeld in het tweede lid, kunnen alleen worden teruggenomen conform de specifieke bepalingen, vermeld in afdeling 3.2, en het interregionaal samenwerkingsakkoord betreffende het beheer en de preventie van verpakkingsafval.

Art. 3.5.2. De inzameling van afvalstoffen in het kader van een vrijwillige terugname voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° het inzamelsysteem moet garanderen dat de ingezamelde afvalstoffen worden hergebruikt of gerecycleerd;

2° de afvalstoffen worden ingezameld:

a) op het eigen terrein van eindverkopers die gelijkaardige producten op de markt brengen;

b) of bij levering aan huis van gelijkaardige producten;

3° de afvalstoffen worden opgeslagen zonder schade, hinder of verontreiniging aan mens, milieu of directe omgeving;

4° er wordt gezorgd voor een georganiseerde regelmatige afvoer van de afvalstoffen;

5° de recipiënten waarin de afvalstoffen ingezameld en getransporteerd worden, zijn technisch geschikt voor die afvalstoffen. Ze worden in goede staat van werking gehouden;

6° de ingezamelde hoeveelheden staan in verhouding tot de geleverde of verkochte producten;

7° er wordt samengewerkt met een geregistreerde inzamelaar, handelaar of makelaar voor de afvoer;

8° de exploitant van de inrichting waar de afvalstoffen worden ingezameld, stelt de OVAM en de gemeente waar de inzameling gebeurt, in kennis van het initiatief tot vrijwillige terugname;

9° de exploitant van de inrichting waar de afvalstoffen worden ingezameld, houdt de ingezamelde hoeveelheden bij in een afvalstoffenregister;

10° zodra het initiatief tot vrijwillige terugname één keer per jaar langer dan een maand wordt georganiseerd, is de exploitant van de inrichting verplicht om de vrijwillige terugname minstens twee opeenvolgende jaren te organiseren.

Art 3.5.3. De eindverkopers verstrekken op verzoek van OVAM alle bijkomende informatie die de OVAM nuttig acht voor de evaluatie en de controle van de vrijwillige terugname van huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen.”.

Art. 44. In artikel 4.1.1 van hetzelfde besluit wordt tussen het woord “veegvuil” en de woorden “worden gelijkgesteld” de zinsnede “, afval van straatvuilnisbakjes in beheer door een gemeente of intergemeentelijk samenwerkingsverband en afval van het opruimen van sluikstorten” ingevoegd.

Art. 45. In artikel 4.1.2, punt 12°, van hetzelfde besluit wordt tussen het woord “afval” en de woorden “van de” de woorden “van schepen” ingevoegd.

Art. 46. In artikel 4.2.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 en 23 september 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan lijn R4 wordt de zinsnede "(*****)" toegevoegd;

2° voetnoot (**) wordt vervangen door wat volgt:

"(**) Hieronder vallen voorbereiding voor hergebruik, vergassing en pyrolyse waarbij de componenten worden gebruikt als chemicaliën en nuttige toepassing van organisch materiaal in de vorm van opvulling.";

3° voetnoot (***) wordt vervangen door wat volgt:

"(***) Hieronder vallen voorbereiding voor hergebruik, recycling van anorganisch bouw materiaal, nuttige toepassing van anorganische materialen in de vorm van opvulling, en bodemreiniging die resulteert in sanering van de bodem.";

4° er wordt een voetnoot (*****) toegevoegd, die luidt als volgt:

"(*****) Hieronder valt voorbereiding voor hergebruik.".

Art. 47. Aan artikel 4.3.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 september 2016 en 22 december 2017, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Bioafval wordt ofwel aan de bron gescheiden en gerecycleerd, ofwel gescheiden ingezameld. Het wordt niet gemengd met andere soorten afval.".

Art. 48. In artikel 4.3.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt opgeheven;

2° het vierde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De afvalstoffenproducent die bedrijfsrestafval heeft en die een beroep doet op een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval is verplicht een contract af te sluiten waarin de afvalfracties, vermeld in het eerste lid, en hun vooropgestelde inzamelwijze duidelijk vermeld worden.";

3° in het vijfde lid worden de woorden "alsook houtafval" vervangen door de zinsnede "waaronder minstens houtafval, metaalafval en recycleerbare harde kunststoffen";

4° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

"In afwijking van het vierde lid geldt dat het sluiten van een contract voor het bedrijfsrestafval niet verplicht is als voldaan is aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° het bedrijfsrestafval van de afvalstoffenproducent is vergelijkbaar naar aard, samenstelling en hoeveelheid met huishoudelijke afvalstoffen;

2° het bedrijfsrestafval van de afvalstoffenproducent wordt ingezameld in één ronde met huishoudelijk afval;

3° voor de inzameling van het bedrijfsrestafval worden de kosten aangerekend overeenkomstig artikel 10 van het decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.".

Art. 49. In artikel 4.3.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede "Een sloopopvolgingsplan is vereist bij:" vervangen door de zin "De opmaak van een sloopopvolgingsplan volgens de standaardprocedure en de toepassing van het tracerbaarheidsstelsel, vermeld in artikel 4.3.5, is verplicht bij:";

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de woorden "wordt opgesteld" en de woorden "in opdracht van" de zinsnede "door een deskundige zoals vermeld in paragraaf 2, vierde lid,";

3° aan paragraaf 2 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De standaardprocedure bepaalt minstens:

1° de bepalingen waaraan de deskundige moet voldoen. De deskundige beschikt minstens over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10;

2° de wijze van opmaak van een sloopopvolgingsplan door een deskundige;

3° de wijze van opmaak van het controleverslag door een deskundige.";

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. Het sloopopvolgingsplan maakt deel uit van het vergunningsaanvraagdossier. Het conform verklaarde sloopopvolgingsplan maakt deel uit van de aanbestedingsdocumenten, de prijsvraag en de contractuele documenten.

In de aanbestedingsdocumenten, de prijsvraag en de contractuele documenten wordt opgenomen dat er voor het verkrijgen van een verwerkingstoelating gewerkt moet worden volgens de voorwaarden, vermeld in de conformiteitsverklaring van de sloopbeheerorganisatie van het sloopopvolgingsplan.";

5° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§3/1. De sloopbeheerorganisatie attesteert de gescheiden en correcte afvoer van het gemengd bouw- en sloopafval en van de selectief gescheiden fracties bouw- en sloopafval die vrijkomen bij sloop-, renovatie- of ontmantelingswerken aan de hand van de identificatieformulieren en afgiftebewijzen, vermeld in paragraaf 4.

De minister kan de attestering, zoals vermeld in het eerste lid, verder uitwerken in een standaardprocedure tracerings.";

6° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. De uitvoerder van sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken bezorgt alle kopieën van alle afgiftebewijzen van de afgevoerde afvalstoffen die verkregen zijn bij sloop of ontmanteling voor de oplevering van de sloop- of ontmantelingswerken aan de sloopbeheersorganisatie.

Voor het sloopmateriaal waarvoor een verwerkingstoelating is afgegeven, bezorgt de uitvoerder van sloop-, ontmantelings- en renovatiewerken voor de oplevering van de sloop- of ontmantelingswerken een sloopattest als vermeld in artikel 4.3.5, §3, aan de houder van de omgevingsvergunning.".

Art. 50. In artikel 4.3.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2012 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014, 23 september 2016 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° hout;”;

2° aan het eerste lid worden een punt 17°, een punt 18° en een punt 19° toegevoegd, die luiden als volgt:

“17° niet recycleerbaar plastic en mengsels van plastics met andere afvalstoffen;

18° recycleerbare plastics, inclusief geëxtrudeerd polystyreen en andere vergelijkbare plastics;

19° aluminium drankblikjes.”;

3° in het tweede lid, punt 1°, wordt de zinsnede “droge, niet gevaarlijke” opgeheven.

Art. 51. In artikel 4.3.5 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“In dit artikel wordt verstaan onder sloopmateriaal: materiaal dat afkomstig is van sloop-, ontmantelings- of renovatiewerken.

Voor de puinfractie van sloopmateriaal afkomstig van de activiteiten, vermeld in artikel 4.3.3, paragraaf 1, die gescheiden ingezameld is in uitvoering van een conform verklaard sloopopvolgingsplan en afgevoerd wordt naar een inrichting voor de productie van gerecycleerde granulaten onder het eenheidsreglement, wordt voorafgaandelijk aan de afvoer, een verwerkingstoelating afgegeven door een erkende sloopbeheerorganisatie, tenzij anders is bepaald in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan. Deze verwerkingstoelating attesteert de selectieve inzameling van de puinfractie van het sloopmateriaal.”;

2° in paragraaf 2 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Voor de puinfractie van sloopmateriaal afkomstig van de activiteiten, vermeld in artikel 4.3.3, paragraaf 1, waarvoor een verwerkingstoelating is afgegeven en dat verwerkt is in een inrichting voor de productie van gerecycleerde granulaten onder het eenheidsreglement, wordt een sloopattest afgegeven door een erkende sloopbeheerorganisatie, tenzij anders is bepaald in de conformverklaring van het sloopopvolgingsplan.”;

3° in paragraaf 3, eerste lid, wordt het woord “selectieve” vervangen door het woord “gescheiden”;

4° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede “, zodat er garanties zijn over de kwaliteit van het puin” opgeheven;

5° in paragraaf 3, derde lid, wordt punt 1° opgeheven;

6° in paragraaf 3, derde lid, wordt in punt 2° tussen de woorden “conformiteitsverklaring” en de woorden “door een erkende sloopbeheersorganisatie” de woorden “voor het sloopopvolgingsplan” ingevoegd;

7° in paragraaf 3, derde lid worden in punt 3° de woorden “en de wijze van opmaak van het controleverslag” opgeheven.

Art. 52. In artikel 4.5.2, paragraaf 1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt punt 4^b vervangen door wat volgt:

“4° bedrijfsrestafval dat niet conform afdeling 5.5 is beheerd;”.

Art. 53. Aan hoofdstuk 4 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een afdeling 4.6, die bestaat uit artikel 4.6.1 en 4.6.2, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4.6. Verbod op sluikstorten en zwerfvuil

Art. 4.6.1. Het is verboden om te sluikstorten.

Art. 4.6.2. Het is verboden om zwerfvuil te creëren.”

Art. 54. In artikel 5.2.4.2, §1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 16 november 2012 en 23 september 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° oldtimers ingeschreven in het repertorium van de motorvoertuigen en de aanhangwagens die voldoen aan de keuringsplicht voor oldtimers of voertuigen met historische waarde ouder dan 25 jaar die zich alleen bij uitzondering op de openbare weg bevinden en die voldoen aan de keuringsplicht voor oldtimers;”;

2° in het tweede lid, punt 2° wordt het woord “overdekt” vervangen door het woord “overkapt”;

3° in het tweede lid wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° voertuigen die het voorwerp uitmaken van een gerechtelijk onderzoek, een inbeslagname of een aansprakelijkheidsonderzoek in het kader van een ongeval en waarvan het onderzoek nog loopt of die nog niet vrijgegeven zijn;”;

4° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De voertuigen, vermeld in het tweede lid, die zich in een zodanige staat bevinden dat er kans is op het lekken van vloeistoffen, worden bewaard op een vloeistofdichte vloer die is aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput of overkapt en voorzien van een lekbak onder potentieel lekkende mechanische onderdelen.”.

Art. 55. In artikel 5.2.4.5, §1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, 22 december 2017 en 22 maart 2019, wordt punt 3° opgeheven.

Art. 56. In artikel 5.2.4.7 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, 22 december 2017 en 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 4° opgeheven;

2° in paragraaf 2/1, tweede lid, wordt de zinsnede “en van een bewijs van goed zedelijk gedrag als vermeld in paragraaf 2, 4°,” opgeheven.

Art. 57. In artikel 5.2.8.5, paragraaf 2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, 22 december 2017 en 22 maart 2019, wordt de zinsnede “op het einde van de gebruiksduur” vervangen door “uiterlijk op 31 december 2025”.

Art. 58. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt onderafdeling 5.2.10, die bestaat uit artikel 5.2.10.1 tot en met 5.2.10.9, vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling 5.2.10. Afval van schepen van de zeevaart

Art. 5.2.10.1. De bepalingen van deze onderafdeling zijn van toepassing op:

1° alle schepen, ongeacht hun vlag, die een haven aandoen of daar in bedrijf zijn;

2° alle havens die gewoonlijk worden aangedaan door schepen die binnen het toepassingsgebied van punt 1° vallen.

Schepen die havendiensten verrichten in de zin van artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2017 tot vaststelling van een kader voor het verrichten van havendiensten en gemeenschappelijke regels inzake de transparantie van havens, oorlogsschepen, marinehulpschepen en andere schepen in eigendom of onder beheer van de overheid die, op dat moment, uitsluitend op niet-commerciële basis door de overheid worden gebruikt, hoeven niet te voldoen aan de bepalingen van deze onderafdeling, met uitzondering van, voor zover redelijkerwijs mogelijk, de afgifteplicht van afval van schepen.

Voor de toepassing van deze onderafdeling, en om onnodig oponthoud voor schepen te vermijden, kan de OVAM besluiten ankerplaatsen van havens uit te sluiten van de toepassing van de artikelen 5.2.10.6, 5.2.10.7 en 5.2.10.8.

Art. 5.2.10.2. §1. Elke beheerder van een haven zorgt voor de beschikbaarheid van havenontvangstvoorzieningen die toereikend zijn voor de behoeften van de schepen die hun havens gewoonlijk aandoen, zonder onnodig oponthoud van de schepen te veroorzaken.

De havenontvangstvoorzieningen zijn toereikend als:

1° ze over de nodige capaciteit beschikken om de soorten en hoeveelheden afval te ontvangen van de schepen die de haven gewoonlijk aandoen, rekening houdend met:

a) de operationele behoeften van de gebruikers van de haven;

b) de grootte en de geografische ligging van de haven;

c) het type schepen dat de haven aandoet;

d) de vrijstellingen die verleend worden volgens de procedure, vermeld in artikel 5.2.10.9;

2° de formaliteiten en praktische regelingen in het verband met het gebruik van de havenontvangstvoorzieningen eenvoudig en vlot verlopen om onnodig oponthoud voor de schepen te vermijden;

3° de vergoedingen die voor de afgifte in rekening worden gebracht, schepen niet ontmoedigen om de havenontvangstvoorzieningen te gebruiken;

4° de havenontvangstvoorzieningen het mogelijk maken afval van schepen op milieuvriendelijke wijze te beheren, conform de bepalingen van het Materialendecreet en dit besluit. Om hergebruik en recycling te vergemakkelijken, wordt het afval van schepen gescheiden ingezameld in de havens overeenkomstig de bepalingen van dit besluit. Om dat proces te vergemakkelijken, kunnen havenontvangstvoorzieningen de gescheiden afvalfracties inzamelen volgens de in het MARPOL-verdrag omschreven afvalcategorieën, rekening houdend met de daarin vervatte richtsnoeren en zonder afbreuk te doen aan de strengere eisen voor het beheer van keukenafval en etensresten van internationaal vervoer die worden opgelegd door Verordening (EG) nr. 1069/2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten.

§2. De beheerder van de haven zorgt ervoor dat de handelingen voor de afgifte en ontvangst van afvalstoffen met voldoende veiligheidsmaatregelen worden uitgevoerd om zowel persoonlijke als milieurisico's in de havens te voorkomen.

Art. 5.2.10.3. §1. De beheerder van een haven stelt een passend plan op voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen. Het plan wordt door de OVAM goedgekeurd.

§2. Het plan wordt uitgewerkt en toegepast in overleg met de betrokken partijen, in het bijzonder met de havengebruikers of hun vertegenwoordigers en, in voorkomend geval, bevoegde lokale instanties, exploitanten van havenontvangstvoorzieningen, organisaties die uitvoering geven aan de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld. Dat overleg vindt zowel tijdens de opstelling van het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan als na de goedkeuring ervan plaats, met name als aanzienlijke wijzigingen van de eisen, vermeld in de artikelen 5.2.10.2, 5.2.10.6 en 5.2.10.7, hebben plaatsgevonden.

§3. Het plan heeft betrekking op alle soorten afval van schepen die gewoonlijk de haven in kwestie aandoen, en is afgestemd op de grootte van de haven en het soort schepen dat die haven aandoet.

De volgende elementen maken deel uit van het plan:

1° een beschrijving van de haven, met vermelding van:

a) het soort schepen dat de haven gewoonlijk aandoet;

b) de geografische afbakening van de haven;

2° een beschrijving van de aanwezige inzamelfaciliteiten, met vermelding van:

a) het soort havenontvangstvoorzieningen en de capaciteit ervan;

b) de soorten afvalstoffen die de havenontvangstvoorzieningen inzamelen;

c) eventuele voorbehandelingsinstallaties en -processen in de haven;

3° een beoordeling van de behoefte aan inzamelfaciliteiten, gelet op de behoefte van de schepen die de haven gewoonlijk aandoen;

4° een beschrijving van de aanmeldingsprocedure;

5° een beschrijving van de procedures voor ontvangst en inzameling van het afval van schepen, met vermelding van:

a) de methoden voor het registreren van het feitelijke gebruik van de havenontvangstvoorzieningen;

b) een gedetailleerde beschrijving van de procedures voor ontvangst en inzameling van afval van schepen;

- c) de toepasselijke wetgeving en formaliteiten voor de afgifte;
- d) de methoden voor het registreren van de ontvangen hoeveelheden afval van schepen;
- e) de soort en hoeveelheden ontvangen en verwerkt afval van schepen;
- f) de wijze waarop het afval van schepen wordt verwerkt;
- 6° een beschrijving van de procedure voor het melden van vermoedens van ontoereikendheid van de havenontvangstvoorzieningen;
- 7° een beschrijving van het kostendekkingssysteem;
- 8° een beschrijving van de procedures voor structureel overleg met havengebruikers, afvalbedrijven, terminalexploitanten en andere belanghebbende partijen;
- 9° een vermelding van de personen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het plan, met inbegrip van het contactadres in de haven.

§4. Als dat nodig is om redenen van efficiëntie kunnen de plannen voor ontvangst en verwerking van afval van schepen door twee of meer naburige havens in dezelfde geografische regio samen worden opgesteld, met passende inschakeling van elke haven, op voorwaarde dat de behoefte aan havenontvangstvoorzieningen en de beschikbaarheid daarvan voor elke haven apart worden vermeld.

Art. 5.2.10.4. §1. De plannen, vermeld in artikel 5.2.10.3, worden behandeld als volgt:

1° de beheerder van een haven stuurt een voorstel van plan met een beveiligde zending naar de OVAM. De OVAM onderzoekt het plan op volledigheid als vermeld in artikel 5.2.10.3, §3, en onderzoekt of de procedures in het plan voldoen aan de bepalingen, vermeld in de artikelen 5.2.10.6, 5.2.10.7, 5.2.10.8 en 5.2.10.9;

2° binnen zestig kalenderdagen na de ontvangst van het volledig bevonden voorstel van plan doet de OVAM uitspraak over het plan;

3° de OVAM zendt die beslissing of een eensluidend verklaard afschrift ervan aan de beheerder van de haven binnen tien kalenderdagen na de datum van de beslissing.

§2. De conform paragraaf 1 goedgekeurde plannen voor ontvangst en verwerking van afval van schepen zijn geldig voor maximaal vijf jaar. Elke beslissing die voor een kortere termijn geldt, moet gemotiveerd zijn.

Als er gedurende de periode van vijf jaar geen aanzienlijke veranderingen hebben plaatsgevonden in de werking van de haven, kan de hernieuwde goedkeuring bestaan in een validering door OVAM van de bestaande plannen.

§3. Als er mogelijk aanzienlijke veranderingen zijn in de werking van de haven meldt de beheerder van de haven dat onmiddellijk aan de OVAM. Onder aanzienlijke veranderingen wordt onder meer verstaan: structurele veranderingen in het verkeer naar de haven, de ontwikkeling van nieuwe infrastructuur, wijzigingen in de vraag naar en terbeschikkingstelling van havenontvangstvoorzieningen en nieuwe technieken om afval aan boord te behandelen. Op basis van de door de beheerder van de haven gemelde wijzigingen kan de OVAM binnen vijftien kalenderdagen beslissen dat het indienen van een nieuw plan noodzakelijk is. Een nieuw plan wordt ingediend volgens de procedure, vermeld in paragraaf 1.

De OVAM kan bij wijzigingen in de wetgeving of een herziening van het beleid ambtshalve wijzigingen in het plan doorvoeren.

§4. Kleine niet-commerciële havens die worden gekenmerkt door schaars of weinig verkeer van uitsluitend pleziervaartuigen, kunnen door de OVAM worden uitgesloten van de verplichtingen, vermeld in de artikelen 5.2.10.3 en 5.2.10.4 als hun havenontvangstvoorzieningen zijn geïntegreerd in het afvalverwerkingssysteem dat door of namens de gemeente in kwestie wordt beheerd en de informatie over het afvalbeheersysteem beschikbaar wordt gesteld aan de gebruikers van die havens.

Art. 5.2.10.5. De beheerder van de haven zorgt ervoor dat aan elke havengebruiker de volgende informatie uit het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan wordt verstrekt:

- 1° de locatie van de havenontvangstvoorzieningen voor iedere aanlegplaats, en, indien relevant, hun openingstijden;
- 2° een lijst van afval van schepen dat gewoonlijk door de haven wordt beheerd;
- 3° een lijst van de contactpunten, de exploitanten van de havenontvangstvoorzieningen en de aangeboden diensten;
- 4° een beschrijving van de afgifteprocedures;
- 5° een beschrijving van het kostendekkingssysteem, waaronder, in voorkomend geval, de afvalbeheerregelingen en -fondsen.

De informatie, vermeld in het eerste lid, wordt duidelijk meegedeeld aan de havengebruikers, en openbaar en gemakkelijk toegankelijk gemaakt in het Nederlands, het Frans en het Engels.

De informatie, vermeld in het eerste lid, wordt door de OVAM beschikbaar gesteld en actueel gehouden in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt.

Art. 5.2.10.6. §1. De exploitant, agent of kapitein van een schip dat onder het toepassingsgebied van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum valt en op weg is naar een Vlaamse haven, vult het aanmeldingsformulier waarheidsgetrouw en nauwkeurig in en verstrekt de informatie aan de instantie die daarvoor door de OVAM is aangewezen:

- 1° ten minste 24 uur voor aankomst, als de aanloophaven bekend is;
- 2° zodra de aanloophaven bekend is, als die informatie minder dan 24 uur voor aankomst beschikbaar is;
- 3° uiterlijk bij vertrek uit de vorige haven, als de duur van de reis minder dan 24 uur bedraagt.

De agent of de vertegenwoordiger die de ingevulde aanmelding ontvangt van de kapitein van het schip, bezorgt die onveranderd aan de beheerder van de haven. Een model van aanmeldingsformulier is opgenomen in bijlage 5.2.10.A.

§2. De informatie, vermeld in paragraaf 1, wordt ten minste tot na de volgende aanloophaven aan boord bewaard, en wordt desgevraagd ter beschikking gesteld van de bevoegde handhavinginstanties.

§3. De informatie van de afvalvooraanmelding wordt door de beheerder van de haven via het Belgisch centraal beheerssysteem en SafeSeaBelgium elektronisch gemeld in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt.

Art. 5.2.10.7. §1. De kapitein van een schip dat een haven aandoet, geeft voor zijn vertrek uit de haven al zijn aan boord meegevoerde afval af aan een havenontvangstvoorziening overeenkomstig de toepasselijke lozingsnormen van het MARPOL-verdrag.

§2. Bij de afgifte vult de exploitant van de havenontvangstvoorziening of de beheerder van de haven waar het afval is afgegeven, het afvalontvangstbewijs dat is opgenomen in bijlage 5.2.10.B, waarheidsgetrouw en nauwkeurig in en zorgt hij er zonder onnodige vertraging voor dat aan de kapitein van het schip een afvalontvangstbewijs wordt verstrekt. Dat geldt niet voor kleine havens met onbemande voorzieningen of veraf gelegen havens, op voorwaarde dat de naam en locatie van die havens door de OVAM is gemeld in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt.

De exploitant, agent of kapitein van een schip dat onder het toepassingsgebied van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum valt, meldt de informatie van het afvalontvangstbewijs vóór vertrek of zodra het afvalontvangstbewijs is ontvangen, aan de beheerder van de haven. Deze informatie wordt door de beheerder van de haven via het Belgisch centraal beheerssysteem en SafeSeaBEL elektronisch gemeld in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt.

De informatie uit het afvalontvangstbewijs is gedurende ten minste twee jaar, in voorkomend geval samen met het passende oliejournaal, ladingjournaal, afvalstoffenjournaal of afvalbeheersplan, beschikbaar aan boord en wordt op verzoek ter beschikking gesteld van de bevoegde handhavinginstanties.

§3. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan een schip doorvaren naar een volgende aanloophaven zonder afgifte van zijn afval als:

1° uit de aanmelding, vermeld in artikel 5.2.10.6, §1, en het afvalontvangstbewijs, vermeld in artikel 5.2.10.7, §2, blijkt dat er voldoende specifiek daarvoor bestemde opslagcapaciteit aan boord is voor al het afval dat zich al aan boord bevindt en het afval dat zal ontstaan tijdens de geplande reis van het schip naar de volgende aanloophaven;

2° uit de informatie aan boord van schepen die buiten het toepassingsgebied van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum vallen, blijkt dat er aan boord van het schip voldoende specifiek daarvoor bestemde opslagcapaciteit is voor al het afval dat zich al aan boord bevindt en het afval dat zal ontstaan tijdens de geplande reis van het schip naar de volgende aanloophaven;

3° het schip minder dan 24 uur of in slechte weersomstandigheden voor anker gaat, tenzij de ankerplaats buiten het toepassingsgebied van de havens valt.

De criteria voor het bepalen van de voldoende specifieke opslagcapaciteit als vermeld in het eerste lid, punt 1° en 2°, worden vastgelegd via de daartoe door de Europese Commissie vastgestelde uitvoeringshandelingen overeenkomstig Verordening (EU) 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

§4. Het schip is verplicht om al zijn afval vóór vertrek af te geven als:

1° op basis van de beschikbare informatie, waaronder informatie die elektronisch beschikbaar is in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt of in GISIS is gemeld, niet kan worden vastgesteld of er in de volgende aanloophaven toereikende havenontvangstvoorzieningen beschikbaar zijn;

2° de volgende aanloophaven niet bekend is.

§5. De bepalingen, vermeld in paragraaf 3 blijven gelden met behoud van de toepassing van strengere afgiftevoorschriften voor schepen die overeenkomstig het internationale recht zijn vastgesteld.

Art. 5.2.10.8. §1. De kosten van de exploitatie van havenontvangstvoorzieningen voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen, met uitzondering van ladingresiduen, worden gedekt door inning van een bijdrage van schepen. Die kosten omvatten de elementen die opgenomen zijn in bijlage 5.2.10.C.

§2. De kostendekkingssystemen mogen schepen er niet toe aanzetten hun afval in zee te lozen. Daartoe worden de volgende beginselen toegepast bij het ontwerp en de toepassing van de kostendekkingssystemen:

1° schepen betalen een indirecte bijdrage, ongeacht of er afval wordt afgegeven aan een havenontvangstvoorziening;

2° de indirecte bijdrage dekt:

a) de indirecte administratieve kosten;

b) een aanzienlijk gedeelte van de directe exploitatiekosten, vermeld in bijlage 5.2.10.C, dat minstens 30% van de totale directe kosten voor de werkelijke afvalafgifte tijdens het voorgaande jaar bedraagt, waarbij het mogelijk is rekening te houden met de kosten in verband met het voor het komende jaar verwachte verkeersvolume;

3° om te voorzien in een zo sterk mogelijke prikkel voor de afgifte van afval in de zin van bijlage V bij het MARPOL-verdrag, wordt voor dergelijk afval, met uitzondering van ladingresiduen, geen directe vergoeding in rekening gebracht, om te zorgen voor een recht van afgifte zonder aanvullende kosten op basis van het afgegeven afvalvolume, behalve als het afgegeven afvalvolume de maximale specifiek daarvoor bestemde opslagcapaciteit als vermeld in het aanmeldingsformulier dat opgenomen is in bijlage 5.2.10.A, te boven gaat. Passief opgevist afval valt ook onder deze regeling, met inbegrip van het recht van afgifte;

4° om te voorkomen dat de kosten van de inzameling en verwerking van passief opgevist afval uitsluitend door havegebruikers worden gedragen, worden die kosten, in voorkomend geval, gedekt met inkomsten uit alternatieve financieringsregelingen;

5° om de afgifte te bevorderen van residuen uit tankwaswater dat persistente drijvende stoffen met een hoge viscositeit bevat, kan in passende financiële prikkels voor de afgifte ervan worden voorzien;

6° de indirecte bijdrage heeft geen betrekking op afval van uitlaatgasreinigingssystemen. De kosten daarvan worden in rekening gebracht op basis van de soorten en hoeveelheden afval die worden afgegeven.

§3. Het gedeelte van de kosten dat eventueel niet wordt gedekt door de indirecte bijdrage, wordt in rekening gebracht op basis van de soorten en hoeveelheden afval die feitelijk door het schip afgegeven zijn.

§4. De bijdragen kunnen worden gedifferentieerd op grond van de volgende elementen:

- 1° de categorie, het type en de grootte van het schip;
- 2° het verlenen van diensten buiten de normale werktijd aan schepen in de haven;
- 3° het gevaarlijke karakter van de afvalstoffen.

§5. De bijdragen worden verlaagd op grond van de volgende elementen:

1° het soort handel waarvoor het schip wordt gebruikt, in het bijzonder als een schip voor de korte vaart wordt ingezet;

2° uit het ontwerp, de apparatuur en de exploitatie van het schip blijkt dat het schip beperkte hoeveelheden afval produceert en zijn afval op duurzame en milieuvriendelijke wijze beheert.

De criteria om te bepalen of een schip voldoet aan de criteria, vermeld in het eerste lid, punt 2°, worden bepaald via de daartoe door de Europese Commissie vastgestelde uitvoeringshandelingen overeenkomstig Verordening (EU) 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

§6. Om te verzekeren dat de bijdragen billijk, transparant, gemakkelijk herkenbaar en niet-discriminerend zijn en de kosten van de ter beschikking gestelde en, voor zover van toepassing, gebruikte voorzieningen en diensten weerspiegelen, worden de bedragen ervan en de grondslag waarop ze zijn berekend, in het Nederlands en het Engels aan de havengebruikers meegegeven in het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan.

Art. 5.2.10.9, §1. Een schip kan vrijgesteld worden van de verplichtingen, vermeld in de artikelen 5.2.10.6, 5.2.10.7, §1, en 5.2.10.8, als is aangetoond dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° het schip neemt deel aan geregeld verkeer en doet frequent en regelmatig havens aan;

2° er is een regeling getroffen om ervoor te zorgen dat het afval wordt afgegeven en de bijdragen worden betaald in een haven die op de route van het schip ligt, die;

a) wordt aangetoond door een ondertekende overeenkomst met een haven of een afvalbedrijf, en door afvalontvangstbewijzen;

b) is gemeld aan alle havens op de route van het schip,

c) is aanvaard door de haven waar de afgifte en de betaling plaatsvinden, dat een haven in de Europese Unie of een andere haven kan zijn, waar, als vastgesteld op basis van de informatie die elektronisch in het daartoe door de Europese Commissie ter beschikking gestelde informatie-, monitoring- en handhavingssysteem en in GISIS is gemeld, toereikende voorzieningen beschikbaar zijn;

3° de vrijstelling heeft geen negatieve gevolgen voor de maritieme veiligheid, de gezondheid, het leven of de werkomstandigheden aan boord of het mariene milieu.

§2. Een aanvraag voor een vrijstelling wordt elektronisch ingediend bij de OVAM. Daarvoor wordt gebruik gemaakt van het webloket scheepvaart, dat ter beschikking wordt gesteld via de website van de OVAM.

De vrijstelling kan verleend worden voor de termijn van de opgegeven dienstregeling of voor een maximale periode van vijf jaar.

De OVAM onderzoekt de aanvraag op volledigheid.

De beheerder van de haven waar de vrijstelling voor wordt aangevraagd, wordt uitgenodigd om binnen twintig kalenderdagen na de ontvangst van het dossier een advies over de aanloopfrequentie aan de OVAM te verstrekken.

De OVAM neemt een beslissing binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het advies van de beheerder van de haven en stuurt de beslissing door naar de aanvrager, de beheerder van de haven in kwestie, de met scheepvaartcontrole belaste dienst van het federale Directoraat-generaal Maritiem Vervoer en het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust.

Als de vrijstelling wordt toegekend, geeft de OVAM een vrijstellingscertificaat af op basis van het formaat dat is opgenomen in bijlage 5.2.10.D, waarmee wordt bevestigd dat het schip voldoet aan de noodzakelijke voorwaarden en voorschriften voor de toepassing van de vrijstelling en waarin de duur van de vrijstelling is vermeld. De informatie uit dit vrijstellingscertificaat en de eventuele opheffing van de vrijstelling worden door de OVAM, via het Belgisch centraal beheersysteem en SafeSeaBEL, elektronisch gemeld en actueel gehouden in het informatie-, monitoring- en handhavingssysteem dat de Europese Commissie daarvoor ter beschikking stelt.

§3. Een verleende vrijstelling kan met terugwerkende kracht gelden vanaf de dag van de ontvangst van de volledig bevonden aanvraag.

§4. Een vrijstelling kan door de OVAM worden opgeheven als er door wijzigingen in de route van het schip of in de regelingen voor de afgifte van het scheepsafval niet meer voldaan wordt aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

§5. Met behoud van de toepassing van paragraaf 4 blijft de vrijstelling geldig in de volgende situaties:

1° als het schip uitzonderlijk een andere haven aanloopt dan de haven die bepaald is in de vastgelegde route om redenen van overmacht, veiligheid, noodzakelijk technisch onderhoud of omdat het noodzakelijk is een noodhaven aan te lopen. De OVAM wordt daarvan schriftelijk op de hoogte gebracht;

2° als een schip tijdelijk gedurende een periode van maximaal één maand vervangen wordt door een ander vaartuig wegens een ongeval, een technisch defect of een gepland onderhoud. De verleende vrijstelling wordt gedurende die periode overgedragen aan het vervangende schip voor die route. In dergelijk geval wordt de OVAM daarvan op de hoogte gebracht. Als het oorspronkelijke schip niet binnen de periode van een maand opnieuw in dienst wordt genomen, vervalt de vrijstelling, zowel voor het oorspronkelijke als voor het vervangende schip, tenzij na goedkeuring van de OVAM.

§6. Niettegenstaande de verleende vrijstelling vaart een schip niet door naar de volgende aanloophavens als er onvoldoende specifiek daarvoor bestemde opslagcapaciteit is voor al het afval dat zich al aan boord bevindt en tijdens de geplande reis van het schip naar de volgende aanloophavens zal ontstaan.

Art. 5.2.10.9/1. De exploitant van de havenontvangstvoorziening zorgt ervoor dat alle personeelsleden de nodige opleiding krijgen om de kennis te vergaren die onontbeerlijk is voor het verrichten van hun werkzaamheden op het gebied van afvalbeheer, met bijzondere aandacht voor de gezondheids- en veiligheidsaspecten van het werken met

gevaarlijke stoffen. De exploitant van de havenontvangstvoorziening zorgt er ook voor dat de opleidingseisen regelmatig worden geactualiseerd om aan de uitdagingen van technologische innovatie tegemoet te komen.”.

Art. 59. Aan hoofdstuk 5, afdeling 5.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een onderafdeling 5.2.13, die bestaat uit artikel 5.2.13.1, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.2.13. Afvalolie

Art. 5.2.13.1. Afvaloliën met uiteenlopende eigenschappen mogen niet worden gemengd met elkaar en met andere soorten afval of stoffen, als dat mengen een belemmering vormt voor de regeneratie ervan of voor andere recyclinghandelingen die gelijkwaardige of betere algehele milieuresultaten opleveren dan regeneratie.”.

Art. 60. Aan hoofdstuk 5, afdeling 5.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een onderafdeling 5.2.14, die bestaat uit artikel 5.2.14.1 tot en met 5.2.14.2, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 5.2.14. Afgedankte matrassen

Art. 5.2.14.1. Afgedankte matrassen worden droog ingezameld, opgeslagen en getransporteerd.

Art. 5.2.14.2. De afvalstoffenproducent, de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, of de kennisgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die afgedankte matrassen inzamelt, verwerkt of met het oog op verwerking aanbiedt aan een derde, behaalt de doelstellingen inzake hergebruik, recyclage en nuttige toepassing, vermeld in artikel 3.4.8.2. Op verzoek van de OVAM verstrekt hij daarover informatie.”.

Art. 61. Artikel 5.3.3.4 van hetzelfde besluit, vervangen bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, wordt opgeheven.

Art. 62. Aan onderafdeling 5.3.13. van hetzelfde besluit, vervangen bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, wordt een nieuw artikel toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.3.13.2. Onverminderd de bepaling in art. 5.3.13.1, is het vanaf 1 januari 2022 verboden voor afvalstoffenproducenten om niet-transparante afvalzakken te gebruiken bij het aanbieden van bedrijfsrestafval in containers. Tot 1 januari 2023 geldt dit verbod enkel voor afvalzakken met een inhoud groter dan 60 liter, daarna voor alle afvalzakken.”

Art. 63. Aan hoofdstuk 5 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een afdeling 5.4, die bestaat uit artikel 5.4.1 tot en met 5.4.15, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 5.4 Bepalingen over het beheer van asbesthoudende materialen

Art. 5.4.1. De OVAM stelt het inspectieprotocol asbestinventarisatie op, vastgesteld door de minister. Het inspectieprotocol asbestinventarisatie bevat de standaardprocedure die gecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie moeten volgen om op een correcte manier een geldige asbestinventarisatie op te maken.

Het inspectieprotocol asbestinventarisatie regelt minstens:

- 1° de richtlijnen voor de afbakening van het inspectiegebied en de eventuele inspectiebeperkingen;
- 2° de inspanningsverplichtingen voor de asbestdeskundige asbestinventarisatie;
- 3° de richtlijnen voor monsternamen;
- 4° de richtlijnen voor de invoer van inspectiegegevens in de databank asbestinventarisatie;
- 5° de risico-evaluatie om een uitspraak te doen over de asbestveiligheid;
- 6° de richtlijnen voor het formuleren van adviezen over de asbestveiligheid;
- 7° de modaliteiten van de aflevering, raadpleging en ontsluiting van een asbestinventarisatetest via de databank asbestinventarisatie;
- 8° de voorwaarden waaronder de geldigheidsduur van het asbestinventarisatetest verkort kan worden, vermeld in artikel 5.4.16, eerste lid;
- 9° de voorschriften en modaliteiten voor de opmaak van de asbestinventarisatie voor de gemeenschappelijke delen van toegankelijke constructies met risicobouwjaar die onder het stelsel van gedwongen mede-eigendom vallen;
- 10° de voorschriften en modaliteiten voor het opmaken van een asbestinventarisatie per gebouw, per bouweenheid, per wooneenheid en voor de gemeenschappelijke delen onder één eigendom;
- 11° de richtlijnen voor de afbakening en het bepalen van de som van de grondoppervlaktes, vermeld in artikel 5.4.2;
- 12° de verdere inhoud van het asbestinventarisatetest.

Art. 5.4.2. De eigenaar van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar hoeft niet te beschikken over een geldig asbestinventarisatetest als de grondoppervlakte van die constructie kleiner is dan 20 m². Als meerdere toegankelijke constructies met risicobouwjaar aanwezig zijn, is de som van de grondoppervlaktes kleiner dan 20 m². Onder grondoppervlakte wordt verstaan: de loodrechte, horizontale projectie op het maaiveld van het dak gemeten aan de buitenzijden.

Art. 5.4.3. Om als certificatie-instelling asbest erkend te worden en de erkenning te behouden, voldoet de organisatie aan de volgende voorwaarden:

- 1° de organisatie is opgericht in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte zonder winstoogmerk;
- 2° de effectieve leden, de bestuurders, hun vaste vertegenwoordigers en de personen die de organisatie kunnen verbinden, oefenen geen actieve opdracht of mandaat uit voor een bedrijf met asbestactiviteiten, meer bepaald activiteiten inzake expertise en begeleiding, inzake asbestinventarisatie, -beheer, -verwijdering en -analyse;
- 3° de effectieve leden, de bestuurders, hun vaste vertegenwoordigers en de personen die de organisatie kunnen verbinden, beschikken over burgerlijke en politieke rechten en hebben de laatste vijf jaar voor de aanvraagdatum tot erkenning geen strafrechtelijke veroordeling opgelopen voor overtredingen van de milieu- of arbeidswetgeving met betrekking tot asbest in een lidstaat van de Europese Unie;

4° de organisatie is niet bij een vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gegaan, veroordeeld voor een misdrijf dat door de aard ervan de beroepsmoraal van de rechtspersoon in kwestie in ernstige mate aantast;

5° de organisatie beschikt over een interne, onafhankelijke beroepscommissie;

6° de organisatie beschikt over een eerstelijns telefonische en digitale helpdesk voor de bij haar aangesloten certificaathouders en de daartoe behorende persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, derde lid. Aangesloten certificaathouders zijn de procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in 5.4.12;

7° de organisatie beschikt over en werkt volgens een intern kwaliteitshandboek dat alle procedures beschrijft van de werking en taken die onder de erkenning vallen;

8° de organisatie beschikt over een digitaal informatiebeheersysteem dat een eenvoudige informatie-uitwisseling mogelijk maakt met de OVAM voor de procedures beschreven in het kwaliteitshandboek. Dat omvat onder meer een actueel gegevensbeheer van de geldige, geschorste of opgeheven certificaten;

9° de organisatie kan een beroep doen op voldoende, gekwalificeerde auditeurs voor de controle op aangesloten certificaathouders. Een auditeur is zelf persoonsgecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie;

10° de organisatie kan een beroep doen op voldoende, gekwalificeerde lesgevers en de faciliteiten voor het geven van de verplichte opleiding aan kandidaat asbestdeskundigen inventarisatie;

11° de organisatie kan een beroep doen op de faciliteiten voor het organiseren van het verplichte praktijkgedeelte binnen de verplichte opleiding aan kandidaat-asbestdeskundigen inventarisatie;

12° de organisatie beschikt over een verzekeringspolis beroepsaansprakelijkheid voor kosten die voortvloeien uit haar werking als certificatie-instelling asbest;

13° de organisatie werkt onder strikte geheimhouding naar derden uitgezonderd de toezichthoudende overheden;

14° de organisatie voert de toegewezen taken objectief, onafhankelijk en onpartijdig uit en verstrekt de juiste informatie over de geldende wettelijke bepalingen.

De certificatie-instelling asbest meldt elke wijziging waardoor ze niet meer voldoet aan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, onmiddellijk aan de OVAM.

De minister werkt de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, verder uit in een certificatiereglement. Het certificatiereglement bepaalt minstens de vereisten voor het gegevensbeheer en het digitaal informatiebeheersysteem van een certificatie-instelling asbest, de modaliteiten van de werking van een interne beroepscommissie van een certificatie-instelling asbest, de modaliteiten van een intern kwaliteitshandboek van een certificatie-instelling asbest, de voorwaarden voor de organisatie van een eerstelijns digitale en telefonische helpdesk door een certificatie-instelling asbest.

Art. 5.4.4. §1. De aanvraag om erkend te worden als certificatie-instelling asbest bevat:

1° de statuten van de organisatie;

2° een kopie van het intern kwaliteitshandboek dat alle procedures beschrijft van de werking en taken die onder de erkenning vallen;

3° een door de bestuurders ondertekende organisatiebeschrijving met:

a) de namen en functies van de personen die de organisatie kunnen verbinden;

b) een door de bestuurders ondertekende verklaring op eer dat de organisatie voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden, vermeld in artikel 5.4.3;

4° een recent attest waaruit blijkt dat de organisatie aan haar sociale en fiscale verplichtingen voldaan heeft;

5° een bewijs van betaling van de retributie, vermeld in artikel 9.2.2.

§2. De erkenningsaanvraag als certificatie-instelling asbest wordt behandeld als volgt:

1° de aanvraag om erkend te worden, wordt met een beveiligde zending gericht aan de OVAM;

2° de OVAM onderzoekt de aanvraag om erkend te worden, vermeld in punt 1°, op haar volledigheid overeenkomstig de bepalingen in paragraaf 1:

a) als de aanvraag onvolledig wordt bevonden, wordt de aanvrager binnen dertig kalenderdagen na de indiening van de aanvraag daarvan door de OVAM schriftelijk in kennis gesteld, met vermelding van de documenten en gegevens die ontbreken of nadere toelichting vereisen. Een nieuwe termijn van dertig kalenderdagen begint te lopen vanaf de datum van ontvangst van de ontbrekende documenten en gegevens of de nadere toelichting om de aanvraag onvolledig te bevinden;

b) als de aanvraag volledig wordt bevonden, wordt de aanvrager daarvan binnen dertig kalenderdagen na de indiening van de aanvraag of na de indiening van de gevraagde bijkomende documenten, gegevens en nadere toelichting door de OVAM met een beveiligde zending in kennis gesteld;

c) als de OVAM uiterlijk dertig kalenderdagen na de indiening van de aanvraag of na de indiening van de bijkomende gevraagde documenten, gegevens en nadere toelichting de aanvrager niet met een beveiligde zending in kennis heeft gesteld van een beslissing over de volledigheid, wordt de aanvraag geacht volledig te zijn;

3° binnen zestig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van verzending van de beveiligde zending, vermeld in punt 2°, b), of, in voorkomend geval, vanaf de datum van het verstrijken van de termijn, vermeld in punt 2°, c), doet de OVAM uitspraak over de inhoudelijke kwaliteit van de aanvraag om erkend te worden, vermeld in punt 1°;

4° de OVAM betekent binnen negentig kalenderdagen, te rekenen vanaf de datum van verzending van de beveiligde zending, vermeld in punt 2°, b), of, in voorkomend geval, vanaf de datum van het verstrijken van de termijn, vermeld in punt 2°, c), de beslissing over de erkenning aan de aanvrager. De erkenningsbeslissing wordt bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

§3. De erkenning is geldig voor onbepaalde duur en is niet overdraagbaar.

§4. De minister kan de procedure voor de aanvraag van de erkenning als certificatie-instelling asbest, vermeld in paragraaf 2, verder uitwerken in een certificatiereglement.

Art. 5.4.5. §1. De OVAM kan de erkenning, vermeld in artikel 5.4.4, op elk moment schorsen voor een termijn van maximaal zes maanden in de volgende gevallen:

1° de houder van de erkenning voert de taken waarmee hij belast is, niet reglementair, objectief, onafhankelijk of onpartijdig uit;

2° de houder van de erkenning voldoet niet meer aan de erkenningsvoorwaarden, vermeld in artikel 5.4.3.

De OVAM brengt de houder van de erkenning met een beveiligde zending op de hoogte van de voorgenomen beslissing tot schorsing, met vermelding van de motieven. De houder van de erkenning beschikt over een termijn van dertig kalenderdagen na ontvangst van de beveiligde zending om de nodige formaliteiten te vervullen om de schorsing te voorkomen of zijn verweermiddelen aan de OVAM kenbaar te maken. Als die termijn verstrijkt zonder dat de OVAM een verdediging heeft ontvangen of zonder dat de houder de nodige formaliteiten vervuld heeft, treedt de schorsing in werking. Als de OVAM een verdediging ontvangt of bewijsstukken dat aan de formaliteiten voldaan is, beschikt ze over een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst hiervan om een beslissing te nemen over de voorgenomen schorsing. De OVAM kan voor de beoordeling aanvullende documenten, gegevens en nadere toelichting opvragen.

De beslissing tot schorsing wordt door de OVAM met een beveiligde zending aan de houder van de erkenning betekend en wordt bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

De schorsing gaat in op de dertigste dag na de datum van de betekening van de beslissing aan de betrokkenen.

§2. De houder van de erkenning die overeenkomstig artikel 5.4.5, §1, eerste lid, 2°, geschorst is, kan na het ingaan van de schorsing een aanvraag tot opheffing van de schorsing indienen bij de OVAM via een beveiligde zending. Bij de aanvraag tot opheffing van de schorsing voegt de houder van de erkenning de bewijsstukken die aantonen dat hij niet meer verkeert in een geval als vermeld in artikel 5.4.5, §1, eerste lid, 2°. De OVAM beschikt over een termijn van zestig kalenderdagen nadat ze de aanvraag heeft ontvangen om een beslissing te nemen over de opheffing van de schorsing. De OVAM kan voor de beoordeling aanvullende documenten, gegevens en nadere toelichting opvragen.

Voor de houder van de erkenning die bij het verstrijken van de schorsingsperiode nog altijd niet voldoet aan de erkenningsvoorwaarden waarvoor hij met toepassing van artikel 5.4.5, §1, eerste lid, 2°, geschorst is, wordt de schorsing van rechtswege met zes maanden verlengd.

§3. Tijdens de schorsingsperiode mag de houder van de erkenning alleen de taken uitvoeren die beschreven zijn in artikel 5.4.8, eerste lid, 4° en 5°. Trajecten van de taken die beschreven zijn in artikel 5.4.8, eerste lid, 1°, 2° en 3°, die bij het ingaan van de schorsing reeds liepen, kunnen wel afgewerkt worden.

§4. De minister kan de voorwaarden tot schorsing, de schorsingsprocedure en de werking tijdens de schorsingsperiode, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, verder uitwerken in een certificatiereglement.

Art. 5.4.6. §1. De OVAM kan de erkenning, vermeld in artikel 5.4.4, op elk moment opheffen in de volgende gevallen:

1° de houder van de erkenning voert de taken waarmee hij is belast herhaaldelijk of in ernstige mate niet reglementair, niet onafhankelijk, niet onpartijdig of niet objectief uit;

2° de houder van de erkenning voldoet bij het verstrijken van de schorsingsperiode, vermeld in artikel 5.4.5, §1, nog altijd niet aan de erkenningsvoorwaarden waarvoor hij met toepassing van artikel 5.4.5, §1, eerste lid, 2°, geschorst is;

3° de houder van de erkenning is bij een vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gegaan, veroordeeld voor een misdrijf dat door de aard ervan de beroepsmoraal van de rechtspersoon in kwestie in ernstige mate aantast;

4° een persoon die de houder van de erkenning kan verbinden is bij vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gaan, veroordeeld voor overtredingen van de milieu- of arbeidswetgeving in een lidstaat van de Europese Unie.

De OVAM brengt de houder van de erkenning met een beveiligde zending op de hoogte van de voorgenomen beslissing tot opheffing, met vermelding van de motieven. De houder van de erkenning beschikt over een termijn van dertig kalenderdagen nadat hij de beveiligde zending heeft ontvangen om de nodige formaliteiten te vervullen om de opheffing te voorkomen of zijn verweermiddelen aan de OVAM kenbaar te maken. Als die termijn verstrijkt zonder dat de OVAM een verdediging heeft ontvangen of zonder dat de houder de nodige formaliteiten vervuld heeft, treedt de opheffing in werking. Als de OVAM een verdediging ontvangt of bewijsstukken dat aan de formaliteiten voldaan is, beschikt ze over een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst hiervan om een beslissing te nemen over de voorgenomen opheffing. De OVAM kan voor de beoordeling aanvullende documenten, gegevens of nadere toelichting opvragen.

De beslissing tot opheffing wordt door de OVAM met een beveiligde zending aan de houder van de erkenning betekend en wordt bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

De opheffing gaat in op de dertigste dag na de datum van de betekening van de beslissing aan de betrokkenen.

§2. De erkenning wordt van rechtswege opgeheven als de houder van de erkenning na het verstrijken van de verlengde schorsingsperiode, vermeld in artikel 5.4.5, §2, tweede lid, nog altijd niet voldoet aan de erkenningsvoorwaarden waarvoor hij met toepassing van artikel 5.4.5, §1, eerste lid, 2°, geschorst is.

§3. Om opnieuw in aanmerking te komen als certificatie-instelling asbest na opheffing van de erkenning, wordt een nieuwe aanvraag ingediend conform artikel 5.4.4.

§4. De minister kan de voorwaarden tot opheffing van de erkenning en de opheffingsprocedure, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, verder uitwerken in een certificatiereglement.

Art. 5.4.7. De OVAM of een door de OVAM aangestelde onafhankelijke instantie controleert minimaal één keer per jaar of de certificatie-instelling asbest nog voldoet aan de erkenningsvoorwaarden, vermeld in artikel 5.4.3, en de kwalitatieve uitvoering van de taken waarmee ze is belast, vermeld in artikel 5.4.8.

De OVAM kan altijd stukken en informatie opvragen die noodzakelijk zijn om de werking van de certificatie-instellingen asbest of een door de OVAM aangestelde onafhankelijke instantie te beoordelen.

De certificatie-instelling asbest bezorgt de OVAM voor 31 maart van elk jaar een jaarverslag van de periode van 1 januari tot en met 31 december van het voorgaande werkingsjaar. De minister kan de inhoud van het jaarverslag verder uitwerken in een certificatiereglement.

Art. 5.4.8. De certificatie-instelling asbest heeft als taak:

1° het organiseren van een opleiding inzake het inspectieprotocol asbestinventarisatie, de databank asbestinventarisatie, aangevuld met een praktijkgedeelte;

2° het verlenen, schorsen en opheffen van een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie als vermeld in artikel 5.4.10;

3° het verlenen, schorsen en opheffen van een procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie vermeld in artikel 5.4.12;

4° het aanbieden van een eerstelijns telefonisch en digitale helpdesk voor de bij haar aangesloten procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie en de daartoe behorende persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, en het beheren en opvolgen van klachten over hun werking;

5° het waarborgen van het kwaliteitsvolle gebruik van de certificaten van de bij haar aangesloten procesgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie en de daartoe behorende persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.10, in het bijzonder door audits en controles, sanctionering, informatieverstrekking aan de certificaathouders en het organiseren van een jaarlijkse verplichte bijscholing.

De minister kan de taken, vermeld in het eerste lid, en de daarvoor gevraagde tarieven verder uitwerken in een certificatiereglement. Het gevraagde jaarlijks tarief per persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie voor de taken vermeld in het eerste lid, punt 2° tot en met 5°, met uitzondering van de sanctionering en de jaarlijks verplichte bijscholing vermeld in punt 5° bedraagt minimaal vijftien euro per door hem opgemaakte asbestinventaris waarvoor een asbestinventarisattest werd afgeleverd in het betrokken jaar van aansluiting.

Art. 5.4.9. In de volgende gevallen neemt een door de OVAM aangestelde organisatie de taken van een certificatie-instelling asbest over:

1° bij het ontbreken van erkende certificatie-instellingen asbest;

2° bij ontoereikende operationaliteit van certificatie-instellingen asbest als daardoor een vlotte marktwerking voor het opmaken en het uitreiken van asbestinventarisattesten wordt verhinderd.

Om in voorkomend geval een vlotte overname te kunnen garanderen, verleent de certificatie-instelling asbest de door de OVAM aangestelde organisatie altijd een vlotte toegang tot haar actuele gegevensbeheer en digitaal informatiebeheerssysteem.

Bij tijdelijke overname van de taken van certificatie-instelling asbest kan de door de OVAM aangestelde organisatie de gemaakte kosten terugvorderen van de certificatie-instelling asbest in kwestie.

Art. 5.4.10. Een natuurlijk persoon kan een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie verkrijgen van een certificatie-instelling asbest als die aan al de volgende voorwaarden voldoet:

1° beschikken over een diploma secundair onderwijs type ASO of TSO of een gelijkwaardig diploma of beschikken over minimaal twee jaar relevante beroepservaring, opgedaan in de afgelopen zes jaar. De relevante beroepservaring wordt aangetoond door een verklaring op erewoord;

2° doorlopen van de verplichte opleiding met praktijkgedeelte inzake het inspectieprotocol asbestinventarisatie via een erkende certificatie-instelling asbest;

3° slagen voor het eindexamen dat de eindcompetenties toetst;

4° op erewoord verklaren onafhankelijk en onpartijdig te werken.

Het eindexamen, vermeld in de artikelen 5.4.3, 5.4.8 en 5.4.10, eerste lid, 3°, wordt opgesteld, afgenomen en beoordeeld door de OVAM of een door haar daartoe aangestelde organisatie.

Persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie kunnen het beroep van asbestdeskundige inventarisatie alleen actief uitoefenen als ze in dienst zijn bij of bestuurder-zaakvoerder zijn van een procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12.

Persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie moeten jaarlijks een verplichte bijscholing volgen bij een erkende certificatie-instelling asbest.

De minister werkt de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, verder uit in een certificatiereglement.

Opleidingen over asbestinventarisatie die gevolgd zijn gedurende drie maanden voor de afgifte van de eerste erkenning als certificatie-instelling asbest, vermeld in artikel 5.4.3, kunnen door een erkende certificatie-instelling asbest aanvaard worden als een opleiding, vermeld in het eerste lid, 2°.

Art. 5.4.11. Overeenkomstig artikel 33/10, §3, laatste lid Materialendecreet kunnen interne preventieadviseurs of interne milieucoördinatoren voor een toegankelijke constructie met risico-bouwjaar in eigendom of exploitatie van de werkgever een asbestinventaris opmaken als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

1° ze bezitten een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie;

2° ze treden op als werknemer van de eigenaar of exploitant;

3° de werkgever is geregistreerd bij een erkende certificatie-instelling asbest.

De erkende certificatie-instelling asbest houdt toezicht op de geregistreerde interne preventieadviseur of intern milieucoördinator.

De minister kan de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, verder uitwerken in een certificatiereglement.

Art. 5.4.12. Een bedrijf kan een procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie verkrijgen van een certificatie-instelling asbest als het aan al de volgende voorwaarden voldoet:

1° beschikken over een verzekeringspolis beroepsaansprakelijkheid voor kosten die voortvloeien uit haar werking als procesgecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie;

2° op erewoord verklaren om onafhankelijk en onpartijdig te werken, de persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen inventarisatie de tijd en middelen te bieden om kwaliteitsvol asbestinventarissen te kunnen opmaken, alleen een beroep te doen op persoonsgecertificeerde asbestdeskundigen asbestinventarisatie voor de uitvoering en opmaak van asbestinventarissen;

3° beschikken over een zaakvoerder of werknemer die beschikt over een persoonscertificaat asbestdeskundige inventarisatie;

4° werken volgens een intern kwaliteitsbeheerssysteem.

Een bedrijf kan maar over één procescertificaat asbestdeskundige inventarisatie beschikken en is aangesloten bij de certificatie-instelling asbest dat het procescertificaat heeft uitgereikt.

De minister werkt de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, verder uit in een certificatiereglement. Het certificatiereglement bepaalt de minimumvereisten voor het kwaliteitsbeheersysteem dat ze moeten volgen.

Art. 5.4.13. §1. De asbestdeskundige inventarisatie kan conform de bepalingen van de regelgeving over de bescherming en verwerking van persoonsgegevens de volgende persoonsgegevens verwerken:

1° persoonlijke contactgegevens van de eigenaar van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar:

- a) naam en voornaam;
- b) adresgegevens: straat, nummer, bus, postnummer en gemeente;
- c) telefoniereferenties;
- d) e-mail;

2° kenmerken van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar:

- a) kadastrale basisgegevens van de constructie;
- b) adresgegevens: straat, nummer, bus, postnummer en gemeente;
- c) ouderdom van de constructie;
- d) type constructie;
- e) fysieke kenmerken van de constructie;
- f) eigendomstoestand van de constructie;

3° rijksregisternummer of identificatienummer van de sociale zekerheid van de eigenaar van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar.

§2. De OVAM kan conform de bepalingen van de regelgeving over de bescherming en verwerking van persoonsgegevens de volgende persoonsgegevens verwerken:

1° kenmerken van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar:

- a) kadastrale basisgegevens van de constructie;
- b) adresgegevens: straat, nummer, bus, postnummer en gemeente;
- c) ouderdom van de constructie;
- d) type constructie;
- e) fysieke kenmerken van de constructie;
- f) eigendomstoestand van de constructie;

2° rijksregisternummer of identificatienummer van de sociale zekerheid van de eigenaar van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar.

§3. De persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, 2°, worden door de asbestdeskundige inventarisatie gedurende 10 jaar bewaard. De persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 2, 1°, worden door de OVAM bewaard zolang een opvolging van het behoud van een asbestveilige toestand dit vereist.

Art. 5.4.14. §1. De volgende actoren kunnen leesrecht krijgen tot de databank asbestinventarisatie, ofwel rechtstreeks ofwel via de gebouwenpas:

1° een eigenaar van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar voor zijn asbestinventarisatetest;

2° een medewerker van een procesgecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie voor de door haar opgestelde asbestinventarissen en de bijbehorende asbestinventarisatetesten;

3° een syndicus die is aangesteld voor de mede-eigendom voor het asbestinventarisatetest opgesteld voor de gemeenschappelijke delen;

4° een notaris voor het asbestinventarisatetest voor een toegankelijke constructie met risicobouwjaar dat het voorwerp is van een overdracht;

5° een toezichthouder wooninspectie voor een geografisch afgebakend gebied waarvoor de toezichthouder bevoegd is;

6° een medewerker van een hulpdienst voor een geografisch afgebakend gebied waarvoor de medewerker van de hulpdienst bevoegd is;

7° een medewerker van een bij de certificatie-instelling asbest geregistreerde werkgever, zoals vermeld in artikel 5.4.11, 3°, voor de asbestinventarissen opgesteld voor de toegankelijke constructie met risicobouwjaar in eigendom of exploitatie van de werkgever en de bijbehorende asbestinventarisatetesten;

8° een vastgoedmakelaar voor het asbestinventarisatetest van de toegankelijke constructie met risicobouwjaar dat via bemiddeling van de vastgoedmakelaar te koop of te huur wordt aangeboden;

9° een toezichthouder milieu voor een geografisch afgebakend gebied waarvoor de toezichthouder bevoegd is.

10° een lokaal bestuur dat specifieke projecten asbestafbouw heeft.

§2. De volgende actoren kunnen lees- en schrijfrecht krijgen tot de databank asbestinventarisatie:

1° persoonsgecertificeerd asbestdeskundige inventarisatie voor de asbestinventarissen waarvoor zijn bedrijf een formele opdracht tot aanmaak of actualisatie heeft ontvangen van de eigenaar;

2° een medewerker of auditeur die is aangesteld door de erkende certificatie-instelling asbest voor de asbestinventarissen van de bij haar aangesloten certificaathouders en de daartoe behorende persoonsgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie;

3° een medewerker van de OVAM die is aangesteld door de leidend ambtenaar van de OVAM.

De minister werkt de verdere regels over het toegangsbeheer van de databank asbestinventarisatie, vermeld in §1 en §2, uit in het certificatiereglement.

Art. 5.4.15. De standaard geldigheidsduur van een asbestinventarisatetest bedraagt tien jaar, maar kan door de gecertificeerd asbestdeskundige asbestinventarisatie verminderd worden op basis van de richtlijnen die beschreven zijn in het inspectieprotocol asbestinventarisatie, vermeld in artikel 5.4.1.

De geldigheidstermijnen, vermeld in het eerste lid, gelden alleen bij een ongewijzigde toestand van het inspectiegebied, zoals opgenomen in het asbestinventarisatetest. Bij gewijzigde toestand vraagt de eigenaar een nieuw asbestinventarisatetest aan binnen een termijn van één jaar na de vaststelling van de wijziging. Er is sprake van een gewijzigde toestand als:

- 1° er nieuwe asbesthoudende materialen zijn aangetroffen;
- 2° er werken zijn gebeurd die tot gevolg hebben dat het inspectiegebied, zoals opgenomen in het bestaand asbestinventarisatetest als asbestveilig beschouwd kan worden;
- 3° de toestand van de asbesthoudende materialen zichtbaar gewijzigd is door een calamiteit of een incident.

De minister kan de modaliteiten van de vaststelling van een gewijzigde toestand en het verkrijgen van een geactualiseerd asbestinventarisatetest verder uitwerken in het inspectieprotocol.”.

Art. 64. Aan hoofdstuk 5 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een afdeling 5.5, die bestaat uit artikel 5.5.1 tot en met 5.5.6.4, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 5.5. Bepalingen over het beheer van bedrijfsrestafval

Onderafdeling 5.5.1. Algemene bepalingen

Art. 5.5.1.1. Deze afdeling bevat voorwaarden die vervuld moeten zijn bij het inzamelen, handelen en makelen, alsook het behandelen en verwerken van bedrijfsrestafval.

Deze afdeling is evenwel niet van toepassing als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° het bedrijfsrestafval van de afvalstoffenproducent is vergelijkbaar naar aard, samenstelling en hoeveelheid met huishoudelijke afvalstoffen;
- 2° het bedrijfsrestafval van de afvalstoffenproducent wordt ingezameld in één ronde samen met huishoudelijk afval;
- 3° voor de inzameling van het bedrijfsrestafval worden de kosten aangerekend overeenkomstig artikel 10 van het Materialendecreet.

Deze afdeling is ook niet van toepassing op risicohoudend en niet-*risicohoudend* medisch afval, ook als dat als bedrijfsrestafval kan worden beschouwd.

Deze afdeling is ook niet van toepassing op bedrijfsrestafval dat op basis van andere wetgeving of op bevel van de politie of bevoegde autoriteiten onmiddellijk vernietigd moet worden zonder verdere bewerkingen.

Onderafdeling 5.5.2. Regels voor inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en -makelaars van bedrijfsrestafval inzake de algemene informatieverstrekking over de sorteerplicht

Art. 5.5.2.1. Het contract, vermeld in artikel 6.1.1.4, eerste lid, 1°/1, vermeldt expliciet dat de fracties die gesorteerd en selectief moeten worden aangeboden conform artikel 4.3.2, nooit in het recipiënt voor bedrijfsrestafval mogen worden aangeboden.

Art. 5.5.2.2. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval stelt op basis van zijn ervaring in en kennis van de sector of een bevraging bij de klant vast welke verplicht te sorteren afvalstoffen vrijkomen bij elke afvalstoffenproducent. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar informeert elke afvalstoffenproducent actief over de sorteerplicht voor die fracties, bovenop de algemene informatie in het contract, vermeld in de artikelen 5.5.2.1 en 6.1.1.4. De informatie is in goed begrijpbare taal geschreven op maat van de klant en is correct overeenkomstig de geldende wetgeving. Bewijsstukken over de informatieverstrekking worden bijgehouden.

Art. 5.5.2.3. Het verspreiden van foutieve informatie aan de afvalstoffenproducenten over de sorteerplicht is verboden.

Art. 5.5.2.4. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar mag afvalstoffenproducenten er nooit toe aanzetten verplicht te sorteren afvalstoffen aan te bieden in het recipiënt voor restafval.

Onderafdeling 5.5.3. Regels voor de inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en -makelaars van bedrijfsrestafval als de inzameling bij meerdere afvalstoffenproducenten in één ronde met één voertuig gebeurt, waarbij het bedrijfsrestafval van die afvalstoffenproducenten in dat voertuig gemengd raakt

Art. 5.5.3.1. Er gebeurt een visuele controle op de sorteerplicht op het moment dat het bedrijfsrestafval wordt opgehaald bij de afvalstoffenproducent, vooraleer het afval in het voertuig wordt geladen.

Art. 5.5.3.2. De visuele controle gebeurt door een inspectie van de afvalstoffen die aan de oppervlakte van het recipiënt zichtbaar zijn. Als de inzameling gebeurt door middel van containers met deksel, wordt het deksel van de container geopend om de controle uit te voeren. Gesloten zakken hoeven niet te worden geopend. Als de zak doorzichtig is, of als er afvalstoffen gedeeltelijk uit de zak steken, wordt het zichtbare materiaal gecontroleerd voor zover dat mogelijk is zonder de zak te openen. Dat geldt zowel voor de ophaling die alleen met zakken gebeurt, als voor de ophaling met zakken die in een container of ander recipiënt aan de oppervlakte zichtbaar zijn.

Art. 5.5.3.3. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar mag een afvalstoffenproducent er nooit toe aanzetten gebruik te maken van ondoorzichtige zakken, voor zover dat als doel heeft de sorteerplicht of de visuele controle op die sorteerplicht te ontwijken.

Art. 5.5.3.4. Als bij de visuele controle afvalstoffen worden waargenomen die onder de sorteerplicht vallen, wordt een non-conformiteit opgesteld. Elke non-conformiteit wordt bijgehouden in een non-conformiteitenregister, met uitzondering van non-conformiteiten die betrekking hebben op eenmanszaken zonder rechtspersoonlijkheid, waarin de volgende elementen worden beschreven:

- 1° de datum van de non-conformiteit;
- 2° de naam en het ondernemingsnummer van de afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit werd opgesteld;
- 3° het vestigingsnummer of ophaaladres van de afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit werd opgesteld;
- 4° een duidelijke omschrijving van de non-conformiteit, met minstens een beschrijving van de afvalstoffen die zijn waargenomen en die onder de sorteerplicht vallen.

Het non-conformiteitenregister wordt bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige uitwisseling van registergegevens tussen de OVAM, de toezichthouders en de houder van het non-conformiteitenregister. De OVAM voorziet in een standaardformaat voor het non-conformiteitenregister en stelt dat op de website ter beschikking. Bij de uitwisseling is het gebruik van dat sjabloon verplicht.

Als alternatief kan de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar zijn non-conformiteiten bijhouden in een centraal non-conformiteitenregister dat wordt beheerd door de OVAM, waarin overtreders in kaart worden gebracht. De gegevens in dat centraal non-conformiteitenregister zijn niet openbaar, wel raadpleegbaar door toezichthouders in het kader van handhaving. De gegevens in het centraal non-conformiteitenregister worden gewist na 18 maanden.

Art. 5.5.3.5. De afvalstoffenproducent waarbij een non-conformiteit is vastgesteld, wordt door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar uiterlijk de volgende werkdag op de hoogte gebracht van de opgemaakte non-conformiteit. Alle elementen, vermeld in artikel 5.5.3.4, worden daarbij aan de afvalstoffenproducent meegedeeld, alsook de melding dat hij vermoedelijk de wettelijke sorteerplicht heeft overtreden.

Art. 5.5.3.6. Als bij de visuele controle gevaarlijke afvalstoffen worden waargenomen, wordt het afval geweigerd en mag de inhoud van het recipiënt niet in het voertuig worden meegenomen.

Art. 5.5.3.7. Als bij de visuele controle niet-gevaarlijke afvalstoffen worden waargenomen die onder de sorteerplicht vallen, kan de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar:

1° het afval weigeren en de inhoud van het recipiënt niet meenemen in het voertuig. Als de weigering gebeurt bij elk recipiënt waarvoor een sorteerfout is opgemerkt tijdens de ophaalronde, mag het bedrijfsrestafval dat wel meegenomen wordt tijdens de ophaalronde naar verbranding worden afgevoerd, ook al zijn er alsnog niet-gevaarlijke afvalstoffen die onder de sorteerplicht vallen in aanwezig. Er zijn daarvoor geen verdere resultaatsvoorschriften van toepassing. Voor gevaarlijke afvalstoffen blijft een nultolerantie gelden voor afvoer naar verbranding of storten;

2° het afval meenemen in het voertuig en de non-conformiteit, met alle elementen, vermeld in artikel 5.5.3.4 uiterlijk de volgende werkdag ingeven in het centraal non-conformiteitenregister beheerd door de OVAM, met uitzondering voor non-conformiteiten bij eenmanszaken zonder rechtspersoonlijkheid. Als dat gebeurt bij elk recipiënt waarvoor een sorteerfout is opgemerkt tijdens de ophaalronde, mag het bedrijfsrestafval naar verbranding worden afgevoerd, ook al zijn er alsnog niet-gevaarlijke afvalstoffen die onder de sorteerplicht vallen aanwezig. Er zijn daarvoor geen verdere resultaatsvoorschriften van toepassing. Voor gevaarlijke afvalstoffen blijft een nultolerantie gelden voor afvoer naar verbranding;

3° het afval meenemen in het voertuig en de volledige vracht uitkiepen op een daartoe vergunde locatie. Vervolgens moet het afval van de volledige vracht, waar nodig door middel van nasortering, voldoen aan de resultaatsvoorschriften van artikel 5.5.4.4 alvorens naar verbranding te worden afgevoerd.

Art. 5.5.3.8. Elke weigering van gevaarlijk of niet-gevaarlijk afval, waarbij het afval niet wordt meegenomen, wordt bijkomend genoteerd in het register, vermeld in artikel 5.5.3.4.

Art. 5.5.3.9. Het non-conformiteitenregister wordt minstens elke werkdag aangevuld met de meest recente gegevens. De gegevens in het non-conformiteitenregister worden minstens vijf jaar bijgehouden. Enkel de gegevens in het centraal non-conformiteitenregister beheerd door de OVAM worden na 18 maanden niet meer uitgewisseld met de toezichthouders en gewist.

Onderafdeling 5.5.4. Regels voor de inzamelaars, afvalstoffenhandelaars en -makelaars van bedrijfsrestafval als de inzameling individueel per afvalstoffenproducent gebeurt, waarbij bedrijfsrestafval van meerdere afvalstoffenproducenten niet in één voertuig gemengd raakt

Art. 5.5.4.1. Het bedrijfsafval van elke afvalstoffenproducent wordt uitgekipt op een daartoe vergunde locatie. Daar gebeurt een grondige visuele controle op de sorteerplicht. Tijdens de controle hoeven gesloten zakken niet te worden geopend. Als de zak doorzichtig is of als er afvalstoffen gedeeltelijk uit de zak steken, wordt het zichtbare materiaal gecontroleerd volgens een visuele controle en voor zover dat mogelijk is zonder de zak te openen.

Art. 5.5.4.2. Als bij de visuele controle afvalstoffen worden waargenomen die onder de sorteerplicht vallen, wordt er een non-conformiteit opgesteld. Elke non-conformiteit wordt bijgehouden in een non-conformiteitenregister, met uitzondering van non-conformiteiten die betrekking hebben op eenmanszaken zonder rechtspersoonlijkheid, waarin volgende elementen worden beschreven:

1° de datum van de non-conformiteit;

2° de naam en het ondernemingsnummer van de afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit werd opgesteld;

3° het vestigingsnummer of ophaaladres van de afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit werd opgesteld;

4° een duidelijke omschrijving van de non-conformiteit, met minstens een beschrijving van de afvalstoffen die zijn waargenomen en die onder de sorteerplicht vallen.

Het non-conformiteitenregister wordt bijgehouden op een elektronische drager met het oog op een eenvoudige uitwisseling van registergegevens tussen de OVAM, de toezichthouders en de houder van het register. De OVAM voorziet in een standaardformaat voor het register en stelt dat op de website ter beschikking. Bij de uitwisseling is het gebruik van dat sjabloon verplicht.

Als alternatief kan de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar zijn non-conformiteiten bijhouden in een centraal non-conformiteitenregister dat wordt beheerd door de OVAM en waarin overtreders in kaart worden gebracht. De gegevens in dat centraal non-conformiteitenregister zijn niet openbaar, wel raadpleegbaar door toezichthouders in het kader van handhaving. De gegevens in het centraal non-conformiteitenregister worden gewist na 18 maanden.

Art. 5.5.4.3. De afvalstoffenproducent waarbij de non-conformiteit is vastgesteld, wordt uiterlijk de volgende werkdag op de hoogte gebracht van de opgemaakte non-conformiteit door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar. Alle elementen, vermeld in artikel 5.5.4.2, worden daarbij aan de afvalstoffenproducent meegedeeld, alsook de melding dat hij vermoedelijk de wettelijke sorteerplicht heeft overtreden.

Art. 5.5.4.4. Elke willekeurige partij van 10 m³ bedrijfsrestafval, ongeacht de dichtheid, die naar verbranding wordt afgevoerd of verbrand, mag voor de afvalstromen, vermeld in punt 1° en 2°, samengesteld zijn uit:

1° tot 1 januari 2023:

a) maximum drie stukken recycleerbaar papier en karton met een oppervlakte van meer dan 1 m²;

b) maximum drie stukken houtafval met een oppervlakte van meer dan 1 m²;

c) maximum drie stukken stammig groenafval met een lengte van meer dan 1 m;

d) maximum drie stukken metaal met een oppervlakte van meer dan 1 m² of met een lengte van meer dan 1 m;

e) maximum drie stukken recycleerbaar textielafval met een oppervlakte van meer dan 1 m²;

f) maximum drie stukken puin met een oppervlakte van meer dan 1 m²;

- g) maximum één pakket transparante of witte kunststoffolie van meer dan 60 liter;
 - h) maximum drie stukken recycleerbare harde kunststoffen met een oppervlakte van meer dan 1 m²;
 - i) nul doorzichtige zakken gevuld met PMD;
 - j) nul doorzichtige zakken gevuld met EPS;
 - k) nul stukken gevaarlijk afval, AEEA, kga, afvalbanden en asbestcement en asbesthoudende afvalstoffen;
- 2° vanaf 1 januari 2023:
- a) maximum drie stukken recycleerbaar papier en karton met een oppervlakte van meer dan 0,5 m²;
 - b) maximum dertig liter samen verpakt papier en karton;
 - c) maximum drie stukken houtafval met een oppervlakte van meer dan 0,5 m²;
 - d) maximum dertig liter samen verpakt houtafval;
 - e) maximum drie stukken groenafval met een lengte van meer dan 0,5 m;
 - f) maximum zestig liter samen verpakt groenafval;
 - g) maximum drie stukken metaal met een oppervlakte van meer dan 0,25 m² of met een lengte van meer dan 1 m;
 - h) maximum drie stukken recycleerbaar textielafval met een oppervlakte van meer dan 0,25 m²;
 - i) maximum drie stukken puin met een oppervlakte van meer dan 0,5 m²;
 - j) maximum zestig liter puinafval;
 - k) maximum één pakket transparante of witte kunststoffolie van meer dan 30 liter;
 - l) maximum drie stukken EPS en recycleerbare harde kunststoffen met een oppervlakte van meer dan 0,5 m²;
 - m) maximum vijftig stukken PMD;
 - n) nul afvalbanden;
 - o) nul stukken gevaarlijk afval, AEEA, kga, asbestcement en asbesthoudende afvalstoffen.

De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar is tot 1 januari 2023 vrij om zelf te kiezen of hij al dan niet overgaat tot nasortering om de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 1°, te halen, alsook welke middelen hij daarvoor gebruikt. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar is vrij om te bepalen of gesloten zakken worden geopend en of de inhoud daarvan wordt nagesorteerd. Ondoorzichtige zakken met een inhoud van meer dan 60 liter tellen mee voor de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 1°. Ondoorzichtige zakken met een inhoud tot en met 60 liter tellen niet mee voor de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 1°, en moeten niet geopend worden.

De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar is vanaf 1 januari 2023 vrij om zelf te kiezen of hij al dan niet overgaat tot nasortering om de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 2°, te halen, alsook welke middelen hij daarvoor gebruikt. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar is vrij om te bepalen of gesloten zakken worden geopend en of de inhoud daarvan wordt nagesorteerd. De hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 2°, moeten evenwel gehaald worden en zijn van toepassing op al het afval dat zich in zakken bevindt.

Zowel voor als na 1 januari 2023 gelden de volgende bepalingen:

1° sterk vervuild papier en karton en sterk vervuilde kunststoffen worden als niet-recycleerbaar beschouwd en mogen nog in het restafval aanwezig zijn dat naar verbranding wordt afgevoerd of verbrand wordt;

2° het verkleinen van stukken afval, voorafgaand aan een proces van nasortering, is alleen toegestaan indien dit gevolgd wordt door het gebruik van een geautomatiseerde sorteerlijn die erop gericht is de fracties vermeld in het eerste lid, punt 1° en punt 2° uitgebreid na te sorteren. Het verkleinen voorafgaand aan het gebruik van de sorteerlijn is enkel toegestaan als dat de effectiviteit van het sorteerproces aantoonbaar ten goede komt en ervoor zorgt dat er bij de nasortering meer recycleerbaar of gevaarlijk afval uitgehaald wordt. In ieder geval moet de verkleining voorafgaand aan de sorteerlijn beperkt worden tot stukken afval die zonder verkleining niet door een sorteerlijn verwerkt kunnen worden. De allergrootste stukken afval en gevaarlijk afval moeten voorafgaand aan het verkleinen nog maximaal door een kraan of handmatig worden uitgesorteerd. Het is verboden om te verkleinen alleen om de bepalingen rond stukgrootte makkelijker te behalen. Als er nog verkleind wordt na het sorteerproces, moet een controle van de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 1° en punt 2°, nog mogelijk zijn voorafgaand aan dat verkleiningsproces en gelden de voorschriften omtrent de hoeveelheden ook voorafgaand aan dat verkleiningsproces;

3° als er een nasortering gebeurt, gelden de voorschriften over de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 1° en 2°, op het bedrijfsrestafval dat de laatste stap van het sorteerproces heeft ondergaan alvorens het afval naar verbranding wordt afgevoerd. Degene die een nasortering verricht, kan duidelijk aantonen hoe het sorteerproces in elkaar zit, wat de laatste stap is en welk afval op de site al alle stappen heeft ondergaan. Als dat niet kan, gelden de voorschriften over de hoeveelheden, vermeld in het eerste lid, punt 1° en 2°, op al het afval dat aanwezig is op de site;

4° het sorteer(zeef)residu van bedrijfsrestafval wordt als brandbare afvalstof beschouwd en mag dus conform artikel 4.5.1 niet gestort worden, ook niet na verdere verwerking. Dit materiaal komt niet in aanmerking voor de afwijkingen, vermeld in artikel 4.5.1, tweede lid, ook niet na verdere verwerking.

Art. 5.5.4.5. Als een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar tijdens de ophaling bij de klant sorteerfouten opmerkt, mag het afval geweigerd worden en blijven staan bij de afvalstoffenproducent. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar maakt een non-conformiteit op conform artikel 5.5.4.2 en brengt de afvalstoffenproducent daarvan op de hoogte conform artikel 5.5.4.3. Elke weigering, waarbij het afval niet wordt meegenomen, wordt genoteerd in het register, vermeld in artikel 5.5.4.2, met uitzondering van weigeringen die betrekking hebben op eenmanszaken zonder rechtspersoonlijkheid.

Art. 5.5.4.6. Het non-conformiteitenregister wordt minstens elke werkdag aangevuld met de meest recente gegevens. De gegevens in het register worden minstens vijf jaar bijgehouden. Enkel de gegevens in het centraal non-conformiteitenregister beheerd door de OVAM worden na 18 maanden niet meer uitgewisseld met de toezichthouders en gewist.

Onderafdeling 5.5.5. Regels voor vergunde verwerkers die bedrijfsrestafval aanvaarden

Art. 5.5.5.1. De vergunde verwerker die rechtstreeks bedrijfsrestafval aanvaardt van een eerste afvalstoffenproducent zonder tussenkomst van een geregistreerde inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, leeft de bepalingen van onderafdeling 5.5.4 na.

In afwijking van artikel 5.5.4.5 kan de vergunde verwerker, vermeld in het eerste lid, die afval weigert, dat niet doen tijdens de ophaling bij de klant, maar wel door het niet aanvaarden van het afval op de site. Hierdoor is de afvalstoffenproducent verplicht terug te keren met de vracht.

Onderafdeling 5.5.6. Regels over transparantie en samenwerking in de keten

Art. 5.5.6.1. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval of de vergunde verwerker die bedrijfsrestafval aanvaardt, toont aan of het door hem naar verbranding afgevoerde of verbrande bedrijfsrestafval valt onder de regels van onderafdeling 5.5.3, 5.5.4 of 5.5.5. Als het afval valt onder de toepassing van onderafdeling 5.5.3, moet duidelijk zijn welke keuze gemaakt is voor de acceptatie, vermeld in artikel 5.5.3.7. Als er geen duidelijkheid is, gelden de regels, vermeld in onderafdeling 5.5.4. Als gelijktijdig naar verbranding afgevoerd bedrijfsrestafval bestaat uit afval dat op verschillende wijzen is ingezameld en onder verschillende onderafdelingen kan vallen, gelden uitsluitend de regels, vermeld in onderafdeling 5.5.4.

Art. 5.5.6.2. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval of de vergunde verwerker die bedrijfsrestafval aanvaardt, beschikt over een uitgeschreven procedure die omschrijft hoe binnen het bedrijf verzekerd wordt dat aan de voorwaarden, vermeld in deze afdeling voldaan wordt. Bij de vergunde verwerker kan dat geïntegreerd worden in het werkplan.

Art. 5.5.6.3. De inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar van bedrijfsrestafval of de vergunde verwerker die bedrijfsrestafval aanvaardt, kan te allen tijde de nodige bewijsstukken voorleggen die aantonen dat hij voldoet aan alle voorwaarden, vermeld in deze afdeling. Die bewijsstukken worden minstens vijf jaar lang bijgehouden.

Art. 5.5.6.4. Verschillende inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars van bedrijfsrestafval of vergunde verwerkers kunnen samenwerken om aan de voorwaarden, vermeld in deze afdeling te voldoen. In dat geval wordt contractueel vastgelegd:

1° voor welke vrachten restafval de samenwerking geldt;

2° welke actor de verantwoordelijkheid neemt voor welke verplichting, vermeld in deze afdeling, waarbij alle verplichtingen in de contracten worden opgenomen.

Als niet aan al de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, is voldaan, zijn alle actoren betrokken in de samenwerking elk afzonderlijk verantwoordelijk voor alle verplichtingen, vermeld in deze afdeling en overtreden ze elk afzonderlijk het verbrandingsverbod, vermeld in artikel 4.5.2, als ze bedrijfsrestafval aanleveren voor verbranding of bedrijfsrestafval verbranden dat niet conform afdeling 5.5 is beheerd.”.

Art. 65. Artikel 6.1.1.2, §1, vierde lid van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt:

“Het is mogelijk een digitaal identificatieformulier te gebruiken na voorafgaande goedkeuring door de OVAM. De gegevens op het identificatieformulier moeten altijd voorgelegd kunnen worden aan de toezichthouder. Vanaf 1 januari 2023 is het verplicht om een digitaal identificatieformulier te gebruiken, afgeleverd door een systeem dat door de OVAM werd goedgekeurd.”.

Art. 66. Artikel 6.1.1.2, §2, eerste lid, 1° van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt:

“1° uniek volgnummer, in geval van een digitaal identificatieformulier start het unieke volgnummer met een drielettercode die het systeem identificeert waarmee het identificatieformulier werd aangemaakt;”.

Art. 67. Aan artikel 6.1.1.2, §2, eerste lid van hetzelfde besluit wordt een punt 8° toegevoegd dat luidt als volgt:

“8° vanaf 1 januari 2023, de geo-locatie van de start van het transport en de geo-locatie van de afgifte van de afvalstoffen door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of –makelaar of de afvalstoffenproducent die zelf regelingen treft voor zijn afvalstoffen.”.

Art. 68. Artikel 6.1.1.2, §2, tweede lid, 1° van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt:

“1° uniek volgnummer, in geval van een digitaal identificatieformulier start het unieke volgnummer met een drielettercode die het systeem identificeert waarmee het identificatieformulier werd aangemaakt;”.

Art. 69. Aan artikel 6.1.1.2, §2, tweede lid van hetzelfde besluit wordt een punt 11° toegevoegd dat luidt als volgt:

“11° vanaf 1 januari 2023, de geo-locatie van de start van het transport en de geo-locatie van de afgifte van de afvalstoffen door de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of –makelaar of de afvalstoffenproducent die zelf regelingen treft voor zijn afvalstoffen.”.

Art. 70. Aan artikel 6.1.1.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2014 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, punt 1°/1 wordt de laatste zin opgeheven;

2° aan het tweede lid wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° voor de inzameling van het bedrijfsrestafval worden de kosten aangerekend overeenkomstig artikel 10 van het Materialendecreet.”.

Art. 71. Aan afdeling 6.1 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, wordt een onderafdeling 6.1.5, die bestaat uit artikel 6.1.5.1 tot en met 6.1.5.8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 6.1.5. Goedkeuring van systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren

Art. 6.1.5.1. Systemen die digitale identificatieformulieren afleveren moeten goedgekeurd worden door de OVAM. De beheerder van het systeem dient hiervoor een aanvraag tot goedkeuring in bij de OVAM. Hij dient zijn aanvraag in via het DIGIPOST webloket dat de OVAM ter beschikking stelt via haar website.

De OVAM stelt een register van goedgekeurde systemen voor het afleveren van digitale transportmeldingen ter beschikking via haar website.

Art. 6.1.5.2. De aanvraag tot goedkeuring van het systeem voor het afleveren van digitale identificatieformulieren bevat tenminste volgende onderdelen:

1° een checklist waarbij elk van de voorwaarden opgelegd in artikel 6.1.5.3. wordt afgetoetst en beschreven;

2° een beschrijving van de functionele werking van het systeem voor het afleveren van digitale identificatieformulieren, waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden opgelegd in artikel 6.1.5.3;

3° een gedetailleerde beschrijving van volgende essentiële onderdelen van het systeem:

a) de manier van handtekening;

b) de toegankelijkheid voor de diverse actoren, onder andere welke toestellen gebruikt kunnen worden, in welke formaten de gegevens ter beschikking worden gesteld van de gebruikers, de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten;

c) hoe de archivering van de gegevens gebeurt;

d) een korte beschrijving van de gebruikte software en welke middelen voorzien zijn om de beveiliging, integriteit en de authenticiteit van het digitale identificatieformulier te garanderen, inclusief op welke wijze de wijzigingen aan het formulier gelogd worden;

e) de wijze waarop de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten op de plaats van de controle het elektronische identificatieformulier kunnen controleren: het model, de leesbaarheid en de authenticiteit;

f) een beschrijving op welke manier toegang en inzage zal worden verleend aan de OVAM en de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten, inclusief een korte handleiding.

Na de ontvangst van de aanvraag stelt de OVAM de toezichthoudende diensten in kennis van de indiening van een dossier en stuurt hen de volledige aanvraag voor advies door.

De OVAM zal de aanvrager binnen de 20 kalenderdagen na ontvangst van het dossier uitnodigen voor een demonstratie van het systeem in de kantoren van de OVAM. Vertegenwoordigers van de toezichthoudende diensten zullen ook worden uitgenodigd voor deze demonstratie. De OVAM en de toezichthoudende diensten kunnen tijdens deze demonstratie vragen stellen. Als de OVAM of de toezichthouders dit nodig achten kan gevraagd worden om het aanvraagdossier aan te passen en verdere specificaties erin op te nemen.

Uiterlijk 30 kalenderdagen na de demonstratie en, indien van toepassing, na ontvangst van het aangepaste aanvraagdossier, neemt de OVAM een gemotiveerde beslissing en stuurt deze naar de aanvrager.

De OVAM brengt de toezichthoudende diensten en de andere gewesten op de hoogte van haar beslissing.

Een goedkeuring wordt verleend voor onbepaalde termijn. Elke wijziging van de beheerder van het systeem wordt op voorhand aan de OVAM gemeld.

Een goedkeuring van een systeem kan niet overgedragen worden aan een andere beheerder.

Na de goedkeuring van een systeem brengt de beheerder de OVAM maandelijks op de hoogte van de nieuwe gebruikers van het systeem. Binnen de 7 kalenderdagen nadat een gebruiker het systeem verlaat brengt de beheerder van het systeem de OVAM hiervan op de hoogte via een e-mail naar transport@ovam.be.

De beheerder van het systeem brengt de OVAM op de hoogte van elke wijziging in het systeem en legt de wijziging ter goedkeuring voor aan de OVAM volgens de in dit artikel beschreven procedure voor de aanvraag van een goedkeuring.

Als het systeem op eender welk moment niet blijkt te voldoen aan de opgelegde vereisten of als het systeem niet in overeenstemming blijkt te zijn met de beschrijving in het aanvraagdossier, kan de OVAM de goedkeuring van het systeem opheffen. In dit geval stuurt de OVAM een aangetekende brief naar de beheerder van het systeem voor de aflevering van digitale identificatieformulieren met de mededeling dat de OVAM zich heeft voorgenomen om de goedkeuring op te heffen en de motieven die daartoe de aanleiding zijn geweest. De beheerder van het systeem voor de aflevering van digitale identificatieformulieren beschikt daarna over een termijn van veertien kalenderdagen om zijn verweermiddelen kenbaar te maken of om aan te tonen dat zijn zaken ondertussen in orde zijn gebracht. Hij kan vragen om gehoord te worden.

Als de verweermiddelen of de voorgestelde remediërende maatregelen niet voldoen beslist de OVAM tot de opheffing van de goedkeuring. De OVAM meldt dit met een aangetekende brief aan de beheerder van het systeem voor de aflevering van digitale identificatieformulieren, met vermelding van de motieven. De OVAM licht de gebruikers van het systeem in over de opheffing van de goedkeuring.

De opheffing van de goedkeuring is blijvend. Als een beheerder nadien opnieuw goedkeuring wil verkrijgen voor een systeem voor de aflevering en het beheer van digitale identificatieformulieren zal hij een volledig nieuw dossier moeten indienen en de goedkeuringsprocedure opnieuw doorlopen.

Art. 6.1.5.3. Een systeem voor de aflevering van digitale identificatieformulieren moet voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° het digitaal identificatieformulier wordt door alle betrokken actoren die verplicht zijn om het identificatieformulier te ondertekenen, door middel van een betrouwbare, rechtsgeldige digitale handtekening gewaarmerkt, die de koppeling aan het digitale identificatieformulier waarborgt. Tenzij op andere wijze aangetoond, wordt een methode van digitale ondertekening geacht betrouwbaar te zijn, als de digitale ondertekening:

a) op unieke wijze is gekoppeld aan de ondertekenaar;

b) de mogelijkheid biedt de ondertekenaar te identificeren;

c) wordt gecreëerd met middelen die onder de exclusieve macht van de ondertekenaar vallen;

d) zodanig gekoppeld is aan de gegevens waarop deze betrekking heeft dat latere wijziging van de gegevens traceerbaar wordt;

2° de gebruiksvoorwaarden van het systeem moeten vermelden dat de actor die verantwoordelijk is voor de opmaak van het identificatieformulier, verantwoordelijk is voor de gegevens in het systeem ongeacht wie de gegevens heeft ingebracht;

3° het digitale identificatieformulier dient de gegevens te bevatten en aan de voorwaarden te voldoen, opgenomen in artikel 6.1.1.2, §2;

4° de gegevens vervat in het digitale identificatieformulier en de logbestanden met alle wijzigingsinformatie zijn toegankelijk voor elke daartoe gerechtigde partij;

5° de procedure voor het afleveren van het digitale identificatieformulier moet de integriteit van de daarin vervatte gegevens waarborgen vanaf het tijdstip waarop zij voor de eerste maal ondertekend wordt en in alle gevallen voor het transport aanvat. Bij elke extra ondertekening of aanvulling zal de integriteit van de gegevens opgenomen in het digitale identificatieformulier gewaarborgd zijn. De integriteit van gegevens staat vast als zij volledig en ongewijzigd zijn gebleven. De gegevens vervat in het digitale identificatieformulier en de logbestanden zijn uniek en hebben slechts betrekking op één transport;

6° de gegevens van het digitale identificatieformulier, alsook de logs van alle wijzigingen, moeten 5 jaar bewaard worden door de betrokken bedrijven. Dit betekent dat gebruikers die uit het systeem stappen nog vijf jaar de gegevens van de digitale identificatieformulieren moeten kunnen raadplegen. Als ervoor gekozen wordt om de gegevens van de digitale identificatieformulieren van de laatste vijf jaren te kopiëren naar een ander systeem, moeten de gegevens op dezelfde manier gevisualiseerd kunnen worden als vermeld in artikel 6.1.5.4, inclusief de gegevens van de log met de wijzigingen;

7° het dubbel gebruik van digitale en papieren identificatieformulieren voor hetzelfde transport is verboden. Als er toch twee kopieën zouden bestaan geldt steeds de digitale versie;

8° de beheerder van het systeem voor het afleveren van digitale identificatieformulieren is verplicht om elke actor die hij toelaat tot het systeem, te registreren in een register.

Art. 6.1.5.4. Toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten dienen op eenvoudig verzoek online toegang te verkrijgen tot de gegevens van de digitale identificatieformulieren van gecontroleerde transporten.

De gegevens van het digitale identificatieformulier van een gecontroleerd transport moeten door alle toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten onmiddellijk en eenvoudig te consulteren zijn. Het digitale identificatieformulier dient, ook tijdens de controle, voldoende leesbaar te zijn voor controledoelinden.

Het systeem laat toe dat bij een controle van een transport de gegevens van het identificatieformulier op een scherm getoond kunnen worden aan de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten en eveneens gevisualiseerd kunnen worden in een documentformaat bijvoorbeeld pdf. Als er een model van formulier in de wetgeving is vastgesteld neemt de visualisatie in documentformaat deze structuur aan.

Alle gegevens van het identificatieformulier en de bijhorende logbestanden met wijzigingsgegevens moeten bij een controle van een transport volledig gevisualiseerd kunnen worden in een documentformaat, ongeacht in welk stadium van het transport de controle plaats vindt. De gegevens in de logbestanden moeten gelijktijdig met de gegevens van het bijhorende identificatieformulier in één bestand gepresenteerd en gevisualiseerd kunnen worden.

Vanaf 1 januari 2023 moeten de gegevens van alle digitale identificatieformulieren en de bijhorende logbestanden voor de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten toegankelijk zijn voor handhavingsdoelinden en de tracering van afvalstoffen. De toezichthouders en de andere inspectiediensten dienen hierbij wel rekening te houden met het vertrouwelijk karakter van de gegevens op de identificatieformulieren.

Art. 6.1.5.5. De gegevens van het transport moeten op het digitale identificatieformulier ingevuld worden voor vertrek van het transport en mogen vanaf het vertrek van het transport niet meer gewijzigd worden. Elke aanvulling wordt gelogd en ook dan worden de gegevens bevroren samen met de handtekening van degene die de wijziging/aanvulling heeft doorgevoerd.

De log van alle wijzigingen zoals datum, bron, wijziging/aanvulling die bij een formulier hoort wordt vanaf het moment van de controle en zo lang de toezichthouders en andere bevoegde inspectiediensten het nodig hebben, aan de inspectiediensten ter beschikking gesteld samen met de gegevens van het formulier of de visualisatie van het formulier.

Art. 6.1.5.6. Het register, vermeld in artikel 6.1.5.3, 8°, bevat tenminste het ondernemingsnummer van de gebruikers en wordt op eenvoudige vraag aan de OVAM en de toezichthoudende overheid ter beschikking gesteld. De overeenkomsten voor toetreding tot het systeem zijn eveneens toegankelijk voor de betrokken overheden.

Art. 6.1.5.7. Als er door de OVAM meerdere systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren worden goedgekeurd, moet er een interoperabiliteit tussen de verschillende systemen voorzien worden. De beheerder van het systeem is hiervoor verantwoordelijk.

Art. 6.1.5.8. De minister kan de technische specificaties voor de digitale identificatieformulieren en hun inhoud en de systemen voor het afleveren van digitale identificatieformulieren en hun interoperabiliteit verder specificeren.”.

Art. 72. In het opschrift van hoofdstuk 9 van hetzelfde besluit wordt tussen het woord “Milieueffingen” en het woord “en” de zinsnede “, retributies” ingevoegd.

Art. 73. Aan hoofdstuk 9 van hetzelfde besluit wordt een afdeling 9.2, die bestaat uit artikel 9.2.1 tot en met 9.2.4, toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 9.2 Retributies

Art. 9.2.1. §1. Het bedrag van de retributie voor de uitreiking van een nieuw of geactualiseerd asbestinventarisatetest wordt bepaald door de minister.

§2. Het bedrag van de retributie wordt tweejaarlijks aangepast op basis van de evolutie van de gezondheidsindex en wel als volgt: het bedrag van de retributie wordt vermenigvuldigd met een factor met in de teller de gezondheidsindex die van toepassing was op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin het bedrag wordt gewijzigd, en met in de noemer de gezondheidsindex die van toepassing was op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan de vaststelling van het geldende bedrag. Het zo verkregen getal wordt afgerond tot het gehele getal.

Uiterlijk op 1 januari wordt het aangepaste bedrag van de retributie door de minister vastgelegd.

§3. De retributie voor de afgifte van een asbestinventarisatetest wordt maandelijks gevorderd ten laste van de procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12 of de geregistreerde werkgever van de interne preventieadviseur of intern milieucoördinator, vermeld in artikel 5.4.11, eerste lid, 3°.

De verschuldigde retributie wordt gestort op het rekeningnummer van de OVAM met vermelding van de naam van de procesgecertificeerde asbestdeskundige inventarisatie, vermeld in artikel 5.4.12, of de geregistreerde werkgever van de interne preventieadviseur of intern milieucoördinator, vermeld in artikel 5.4.11, eerste lid, 3°.

Art. 9.2.2. §1. Het bedrag van de retributie voor de behandeling van een aanvraagdossier tot erkenning als certificatie-instelling asbest wordt bepaald door de minister.

§2. Het bedrag van de retributie wordt tweejaarlijks aangepast op basis van de evolutie van de gezondheidsindex en wel als volgt: het bedrag van de retributie wordt vermenigvuldigd met een factor met in de teller de gezondheidsindex die van toepassing was op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin het bedrag wordt gewijzigd, en met in de noemer de gezondheidsindex die van toepassing was op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan de vaststelling van het geldende bedrag. Het zo verkregen getal wordt afgerond tot het gehele getal.

Uiterlijk op 1 januari wordt het aangepaste bedrag van de retributie door de minister vastgelegd.

§3. De retributie voor de behandeling van een aanvraagdossier voor erkenning als certificatie-instelling asbest wordt eenmalig gevorderd ten laste van de kandidaat-certificatie-instelling asbest.

De verschuldigde retributie wordt gestort op het rekeningnummer van de OVAM met vermelding van de naam van de kandidaat-certificatie-instelling asbest.

Art. 9.2.3. §1. Het bedrag van de retributie en de modaliteiten voor het consulteren van de databank asbestinventarisatie worden bepaald door de minister.

§2. Het bedrag van de retributie wordt tweejaarlijks aangepast op basis van de evolutie van de gezondheidsindex en wel als volgt: het bedrag van de retributie wordt vermenigvuldigd met een factor met in de teller de gezondheidsindex die van toepassing was op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin het bedrag wordt gewijzigd, en met in de noemer de gezondheidsindex die van toepassing was op 1 november van het jaar dat voorafgaat aan de vaststelling van het geldende bedrag. Het zo verkregen getal wordt afgerond tot het gehele getal.

Uiterlijk op 1 januari wordt het aangepaste bedrag van de retributie door de minister vastgelegd.

§3. De retributie voor het consulteren van de databank asbestinventarisatie wordt gevorderd ten laste van de aanvrager.

De verschuldigde retributie wordt gestort op het rekeningnummer van de OVAM met vermelding van de naam van de aanvrager.

Art. 9.2.4. De door de leidend ambtenaar van de OVAM aangestelde ambtenaren en personeelsleden van de OVAM zijn, voor rekening van het Vlaamse Gewest, belast met de invordering en de controle van de retributies.”.

Art. 74. In bijlage 2.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “artikel 2.3.1.1” wordt telkens vervangen door de zinsnede “artikel 2.3.3.1”;

2° de zinsnede “artikel 2.3.1.2” wordt telkens vervangen door de zinsnede “artikel 2.3.3.2”;

3° de zinsnede “artikel 2.3.1.3” wordt telkens vervangen door de zinsnede “artikel 2.3.3.3”;

4° in de tabel wordt de rij

“

Niet-pak-houdend zeefzand van asfalt en niet-pak-houdend asfaltgranulaat	afkomstig van een vergunde recuperatie-inrichting van bouw- en sloopafval	artikel 2.3.2.1 en artikel 2.3.2.2 materiaal, onderworpen aan het eenheidsreglement betreffende gerecycleerde granulaten
--	---	--

“

vervangen door de rij:

“

zeefzand van asfalt en asfaltgranulaat	afkomstig van een vergunde recuperatie-inrichting van bouw- en sloopafval	artikel 2.3.2.1 en artikel 2.3.2.2 materiaal, onderworpen aan het eenheidsreglement betreffende gerecycleerde granulaten
--	---	--

“;

5° in de tabel wordt de rij:

“

Pak-houdend zeefzand van asfalt en pak-houdend asfaltgranulaat	afkomstig van een vergunde recuperatie-inrichting van bouw- en sloopafval	artikel 2.3.2.1 grondstofverklaring verplicht; gebruiksverbod na 1 mei 2019
--	---	---

“, opgeheven.

Art. 75. Bijlage 5.2.10.A bij hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2016, wordt vervangen door bijlage 3, die bij dit besluit is gevoegd.

Art. 76. Bijlage 5.2.10.B bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2012, wordt vervangen door bijlage 4, die bij dit besluit is gevoegd.

Art. 77. Bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2019, worden een bijlage 5.2.10.C en 5.2.10.D gevoegd, die als bijlage 5 en 6 bij dit besluit zijn gevoegd.

Art. 78. Systemen die conform artikel 6.1.1.2, §1, vierde lid werden goedgekeurd door de OVAM, worden beschouwd als goedgekeurd conform artikel 71 van dit besluit.

Art. 79. Voor contracten die conform artikel 6.1.1.4, 1°/1 werden afgesloten, is de wijzigingsbepaling van dit besluit in artikel 5.5.2.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen niet van toepassing tijdens de duurtijd van deze contracten. Deze contracten blijven geldig voor hun duurtijd.

Art. 80. Artikel 15 treedt in werking op 1 januari 2022.

Art. 81. Artikel 47 en 48, 1° treden in werking op 31 december 2023.

Art. 82. Artikel 49 en 51 treden in werking op een door de minister te bepalen datum en uiterlijk op 1 juli 2022 voor alle nieuwe aanvragen voor een omgevingsvergunning. Voor reeds aangevraagde en uitgereikte omgevingsvergunningen zijn de wijzigingsbepalingen niet van toepassing gedurende de duurtijd van de aangevraagde en uitgereikte omgevingsvergunning.

In afwijking van het eerste lid treedt artikel 49, 3°, voor zover het een vierde lid, 1° toevoegt aan artikel 4.3.3. van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, in werking 7 maanden na de publicatie van zowel het

ministerieel besluit houdende certificatiereglement asbest, het inspectieprotocol asbestinventarisatie als het ministerieel besluit houdende retributies inzake asbestinventarisatie en ten vroegste op 1 maart 2022, voor alle onderhandse aktes of overeenkomsten tot overdracht van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar die gesloten zijn vanaf die datum.

Art. 83. Artikel 58 treedt in werking op 1 januari 2022.

Art. 84. Artikel 63 treedt in werking op een door de minister te bepalen datum en uiterlijk op 1 juli 2022, voor zover het de artikelen 5.4.3 tot en met 5.4.12 en artikel 5.4.15 toevoegt aan het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

Art. 85. Artikel 18 tot en met 23, 25, 26 en 27 van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen van titel X van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, treden in werking op de dag van de bekendmaking van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 86. Artikel 24 van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen van titel X van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, treedt in werking 7 maanden na de publicatie van zowel het ministerieel besluit houdende certificatiereglement asbest, het inspectieprotocol asbestinventarisatie als het ministerieel besluit houdende retributies inzake asbestinventarisatie en ten vroegste op 1 maart 2022, voor alle onderhandse aktes of overeenkomsten tot overdracht van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar, die gesloten zijn vanaf die datum.

In afwijking van het eerste lid treedt artikel 24 van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen van titel X van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen in werking op 1 mei 2025 voor de gemeenschappelijke delen van toegankelijke constructies met risico-bouwjaar die onder het stelsel van gedwongen mede-eigendom vallen.

Art. 87. Artikel 64, voor zover het een artikel 5.5.3.4, 5.5.3.5, 5.5.3.7, 5.5.3.8, 5.5.3.9, 5.5.4.2, 5.5.4.3, 5.5.4.5 en 5.5.4.6 toevoegt aan het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, treedt in werking op 1 september 2021.

Art. 88. De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, is belast met de uitvoering van dit besluit.
Brussel, 2 juli 2021.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

Bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage VIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage VIII. Lijst van de milieu-inbreuken, in uitvoering van de artikelen 16.1.2, 1°, f) en 16.4.27, derde lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Enig artikel. Het niet voldoen aan of het geen gevolg geven aan de onderstaande wettelijke verplichtingen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wordt beschouwd als een milieu-inbreuk:

Artikel	Wettelijke verplichting
3.2.1.1, §6	Het gedeelte van de kostprijs van een product dat wordt doorgerekend om de kosten te dekken die verbonden zijn aan de uitvoering van de aanvaardingsplicht, moet zichtbaar worden vermeld op de factuur, tenzij het anders is bepaald in dit besluit, in de aanvaardingsplichtconvenant of in het individuele aanvaardingsplichtplan.
3.2.1.1, §7	De eindverkoper van producten waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, moet op een duidelijk zichtbare plaats in elk van zijn verkooppunten een bericht aanbrengen waarop is aangegeven op welke wijze hij voldoet aan de bepalingen van dit besluit en op welke wijze de koper het product kan laten herstellen of zich kan ontdoen van zijn afgedankte product. Ook bij verkoop buiten een verkoopsruimte moet de consument daarover geïnformeerd worden.
3.2.1.2, §1	De wijze waarop aan de aanvaardingsplicht wordt voldaan, wordt vastgelegd in een van de volgende documenten: 1 ^o een individueel aanvaardingsplichtplan als vermeld in paragraaf 2 en onderafdeling 3.2.3; 2 ^o een aanvaardingsplichtconvenant als vermeld in paragraaf 2 en artikel 3.2.2.1/1.
3.2.1.2, §1/1	De producent waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, kan aan de aanvaardingsplicht voldoen door: 1 ^o te beschikken over een door de OVAM goedgekeurd individueel aanvaardingsplichtplan; 2 ^o rechtstreeks of onrechtstreeks, via hun organisatie, door een toetredingsovereenkomst, aangesloten te zijn bij een beheersorganisme als vermeld in artikel 3.2.2.1, op voorwaarde dat het beheersorganisme voldoet aan de verplichtingen die het worden opgelegd in deze afdeling en de aanvaardingsplichtconvenant.
3.2.1.2, §2, derde lid	Voor huishoudelijke afvalstoffen bevat de aanvaardingsplichtconvenant of het individuele aanvaardingsplichtplan bovendien een financiële zekerheid die overeenstemt met de geschatte kosten voor het overnemen door het Vlaamse Gewest van de aanvaardingsplicht gedurende zes maanden. In een aanvaardingsplichtconvenant kunnen andere zekerheden

	<p>overeengekomen worden om de voortgang van de verbintenissen uit de overeenkomst te garanderen.</p>
3.2.1.3, §1	<p>De producent waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, moet jaarlijks rapporteren aan de OVAM over de wijze waarop hij uitvoering geeft aan de aanvaardingsplicht. De producent kan een organisatie aanduiden om de rapportage uit te voeren.</p> <p>Voor de rapportering geldt dat:</p> <p>1° de cijfergegevens die in het kader van de aanvaardingsplicht aan de OVAM worden verstrekt, worden gevalideerd door een onafhankelijke keuringsinstelling;</p> <p>2° de cijfergegevens van inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of – makelaars, hergebruikcentra en verwerkers die in het kader van de aanvaardingsplicht aan het beheersorganisme of de producent worden geleverd, worden gevalideerd door een onafhankelijke keuringsinstelling;</p> <p>3° de cijfergegevens die in het kader van de aanvaardingsplicht door de producenten aan het beheersorganisme worden verstrekt, worden gevalideerd door een onafhankelijke keuringsinstelling. Het beheersorganisme of een door dat organisme aangestelde derde kan die taak overnemen, op voorwaarde dat alle leden minstens eenmaal om de drie jaar gecontroleerd worden en het beheersorganisme over die actie en de resultaten jaarlijks aan de OVAM rapporteert;</p> <p>4° van verplichtingen, vermeld in punt 1°, 2° en 3°, kan worden afgeweken in een aanvaardingsplichtconvenant of in een individueel aanvaardingsplichtplan als de kwaliteit van de cijfergegevens op een andere manier gegarandeerd kan worden.</p>
3.2.2.1, §1	<p>Een aanvaardingsplichtconvenant kan gesloten worden onder de voorwaarde dat door de organisaties van ondernemingen die de producenten vertegenwoordigen waarvoor de aanvaardingsplicht geldt, een of meer beheersorganismen worden aangewezen die de aanvaardingsplicht van de bij hen aangesloten producenten waarvoor de aanvaardingsplicht geldt op zich nemen.</p>
3.2.2.1, §2	<p>Een beheersorganisme voldoet aan al de volgende voorwaarden:</p> <p>1° het beheersorganisme is opgericht conform de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen;</p> <p>2° het beheersorganisme heeft als statutair doel het ten laste nemen van de aanvaardingsplicht voor rekening van de aangesloten producenten;</p> <p>3° de beheerders of de personen die de vereniging kunnen verbinden, bezitten hun burgerlijke en politieke rechten;</p> <p>4° de beheerders of de personen die de vereniging kunnen verbinden, zijn tijdens de laatste vijf jaar niet veroordeeld voor een inbreuk op de milieuwetgeving van de Gewesten of van een lidstaat van de Europese Unie;</p> <p>5° het beheersorganisme beschikt over de nodige financiële, menselijke en technische middelen om de aanvaardingsplicht te vervullen;</p> <p>6° het beheersorganisme bedient op homogene wijze het gehele grondgebied waar de producenten hun producten op de markt brengen zodat de inzameling, recyclage en nuttige toepassing van het afval, met het oog op het vervullen van de aanvaardingsplicht, gewaarborgd is.</p>
3.2.2.1, §3	<p>Het beheersorganisme legt uiterlijk zes maanden na de ondertekening van de aanvaardingsplichtconvenant een beheerplan voor de looptijd van de aanvaardingsplichtconvenant ter goedkeuring voor aan de</p>

	<p>OVAM, waarin het aangeeft hoe het de bepalingen van de aanvaardingsplichtconvenant zal uitvoeren.</p> <p>Het beheerplan bevat minimaal de uitvoeringsvoorwaarden van de bepalingen in de aanvaardingsplichtconvenant overeenkomstig artikel 3.2.1.2, §2.</p> <p>Het beheersorganisme legt jaarlijks voor 15 november een actualisatie van het beheerplan voor het volgende kalenderjaar ter goedkeuring voor aan de OVAM.</p>
3.2.2.1, §4	<p>Het beheersorganisme legt uiterlijk zes maanden na de ondertekening van de aanvaardingsplichtconvenant een financieel plan voor de looptijd van de aanvaardingsplichtconvenant voor advies voor aan de OVAM.</p> <p>Het financieel plan omvat:</p> <p>1° het budget;</p> <p>2° de berekening van eventuele bijdragen waarbij gestreefd wordt naar een differentiatie conform artikel 21/1, §2, 2° van het Materialendecreet;</p> <p>3° het beleid inzake provisies en reserves;</p> <p>4° de wijze van financiering van eventuele verliezen;</p> <p>5° de wijze van financiering van afgedankte producten waarvan de producent niet meer actief is of geïdentificeerd kan worden. De verantwoordelijkheid van het beheersorganisme is hierbij beperkt tot de producten die bij het op de markt brengen aangegeven werden bij het beheersorganisme. Als dit niet meer kan nagegaan worden, draagt het beheersorganisme een verantwoordelijkheid die overeenstemt met haar aandeel in de markt;</p> <p>6° het beleggingsbeleid.</p> <p>In het budget, vermeld in het tweede lid, 1°, wordt als apart onderdeel opgenomen welke middelen het beheersorganisme voorziet voor preventie en voor het hoogwaardig sluiten van de kringloop bovenop de vastgelegde inzamel- en verwerkingsdoelstellingen. In de aanvaardingsplichtconvenant wordt bepaald welk aandeel van het budget hiervoor ter beschikking gesteld wordt.</p> <p>Het beheersorganisme legt jaarlijks voor 15 november een actualisatie van het financieel plan voor het volgende kalenderjaar ter advies voor aan de OVAM.</p>
3.2.2.1, §5	<p>Als het beheersorganisme de inzameling en verwerking organiseert in het kader van een collectief systeem, gebeurt de toewijzing op basis van een lastenboek waarover een openbare bevraging wordt georganiseerd en wordt de gunningsbeslissing gebaseerd op de in het lastenboek vastgelegde criteria. De lastenboeken moeten voor goedkeuring aan de OVAM worden voorgelegd. Elke wijziging in de lastenboeken moet vooraf goedgekeurd worden. In de aanvaardingsplichtconvenant kan worden afgeweken van de plicht om de toewijzing op basis van een lastenboek te organiseren. Het beheersorganisme verstrekt openbaar beschikbare informatie over de selectiecriteria, gunningscriteria en de ponderatie ervan van de verschillende ontvangen offertes. Die informatie wordt vermeld in een uitgebreid verslag aan de OVAM en aan alle kandidaten die een correcte offerte hebben ingediend. Dit verslag bevat niet alleen een beschrijving van de criteria, maar ook een onderbouwde motivering voor elk van de aanbiedingen van de voor elk criterium toegekende punten.</p> <p>De bepaling in het eerste lid geldt niet in geval van inzameling en/of verwerking in opdracht van individuele producenten of andere actoren op contractuele basis.</p>

3.2.2.1, §6	De OVAM zal namens het gewest de rol van waarnemer vervullen in de raad van bestuur en de algemene vergadering van het beheersorganisme. De OVAM ontvangt de uitnodigingen daarvoor en verslagen daarvan op tijd.
3.2.2.1, §7	Het beheersorganisme mag de toetreding van geen enkele onderneming weigeren waarop de aanvaardingsplicht van toepassing zou kunnen zijn. Het beheersorganisme kan van die verplichting afwijken als er ernstige redenen zijn en na de goedkeuring van de OVAM.
3.2.2.1, §8	Op verzoek van de OVAM organiseert tenminste eenmaal per jaar het beheersorganisme overleg met de representatieve organisaties van alle actoren die bij de uitvoering van de aanvaardingsplicht betrokken zijn. Er wordt een samenvattend verslag van de vergadering opgesteld.
3.2.2.1, §9	Het beheersorganisme verstrekt openbaar beschikbare informatie over: 1° de leden en deelnemers van het beheersorganisme; 2° de financiële bijdragen van de door hun leden op de markt gebrachte producten per verkochte eenheid of per ton; 3° de selectieprocedure voor afvalbeheerders.
3.2.2.1/1, §1, tweede lid	De organisaties van ondernemingen, vermeld in het eerste lid, moeten rechtspersoonlijkheid bezitten en door hun leden of een groep ervan gemandateerd zijn om een aanvaardingsplichtconvenant te sluiten en de betrokken leden daardoor te verbinden.
3.2.2.1/1, §3	Een aanvaardingsplichtconvenant is verbindend voor de partijen. Naargelang van wat bepaald is in de aanvaardingsplichtconvenant, is ze ook verbindend voor al de leden van de organisaties van ondernemingen die conform paragraaf 1, tweede lid, een mandaat hebben gegeven, tenzij een producent via een individueel aanvaardingsplichtplan of een andere aanvaardingsplichtconvenant aan zijn aanvaardingsplicht voldoet.
3.2.2.2, §1, eerste lid	Alle documenten die in het kader van de uitvoering van een aanvaardingsplichtconvenant moeten worden opgesteld en die van strategisch belang zijn, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de OVAM. Dat zijn ten minste het beheersplan, de lastenboeken en het communicatieplan.
3.2.2.2, §2, eerste lid	In afwijking van paragraaf 1 worden het financieel plan en de toetredingsovereenkomst voor advies voorgelegd.
3.2.3.4	De houder van de goedkeuring, vermeld in artikel 3.2.3.2, 3°, is verplicht om, wijzigingen van de volgende gegevens in zijn dossier onmiddellijk mee te delen aan de OVAM met een beveiligde zending: 1° naam, rechtsvorm, zetel en nummer van het handelsregister of een overeenstemmend registratie- en ondernemingsnummer; 2° zijn woonplaats, adres of fax- en telefoonnummer en, in voorkomend geval, adres, fax- en telefoonnummer van de maatschappelijke zetels, de administratieve zetels en de exploitatiezetels of van de standplaats binnen het Vlaamse Gewest; 3° het voorwerp van het goedgekeurde individuele aanvaardingsplichtplan; 4° de verbintenissen in het goedgekeurde individuele aanvaardingsplichtplan.
3.3.1, eerste lid, tweede zin	Elke individuele producent die gevat wordt door deze uitgebreide producentenverantwoordelijkheid moet toetreden tot een collectief plan.
3.3.2, eerste en tweede zin	Ter uitvoering van het collectieve plan stellen de producenten jaarlijks een actieplan op. Het actieplan wordt jaarlijks ingediend voor 1

	oktober van het jaar voorafgaand aan het jaar waarop het actieplan betrekking heeft.
3.3.3, eerste lid	Het collectieve plan en het jaarlijks actieplan moeten ter goedkeuring worden voorgelegd aan de OVAM.
3.3.5	Jaarlijks wordt voor 1 april gerapporteerd over de uitvoering van het collectieve plan gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.1.2, eerste lid	De sector van de uitgevers van gratis regionale pers: 1° stelt gratis stickers ter beschikking van de mensen die dat willen ter beperking van de verspreiding van ongewenst reclamedrukwerk en gratis regionale pers; 2° rapporteert aan de OVAM over het aantal verdeelde stickers, het aantal ton papier verdeeld niet-geadresseerd drukwerk en het gebruik van de stickers.
3.4.2.5, eerste lid	De voertuigproducenten verschaffen aan de erkende centra voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen binnen zes maanden nadat een nieuw voertuigtype in de handel is gebracht, alle demontage-informatie. In die informatie worden de verschillende voertuigonderdelen en -materialen en de plaats van alle gevaarlijke stoffen in de voertuigen aangegeven.
3.4.2.5, tweede lid	De producenten van voertuigonderdelen verschaffen op verzoek van de erkende centra voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen, rekening houdend met de vertrouwelijkheid van commerciële en industriële gegevens, ook demontage-informatie, informatie over de opslag en informatie over het testen van onderdelen die opnieuw kunnen worden gebruikt.
3.4.3.4, eerste lid	De eindverkoper van banden of de organisatie die hiervoor is aangeduid, bezorgt de OVAM voor 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid afvalbanden uitgedrukt in kilogram en soorten, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht in ontvangst werd genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.3.4, tweede lid	De tussenhandelaar in banden of de organisatie die hiervoor is aangeduid, bezorgt de OVAM voor 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid afvalbanden, inclusief die welke in aanmerking komen voor hergebruik, uitgedrukt in kilogram en soorten die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht in ontvangst werd genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar.
3.4.3.4, derde lid	De producent van banden of de organisatie die hiervoor is aangeduid, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM : 1° de totale hoeveelheid banden, uitgedrukt in kilogram, soorten en aantallen, die in het Vlaamse Gewest in omloop werd gebracht; 2° de totale hoeveelheid afvalbanden, inclusief die welke in aanmerking komen voor hergebruik, uitgedrukt in kilogram en soorten, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld; 3° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde afvalbanden werden verwerkt; 4° de totale hoeveelheid afvalbanden, uitgedrukt in kilogram, die: a) werd uitgesorteerd voor hergebruik; b) een nieuw loopvlak kreeg; c) is gerecycleerd; d) nuttig is toegepast; 5° de totale hoeveelheden rubber, staal en textiel afkomstig van de recyclage van afvalbanden die gebruikt werden, opgedeeld per toepassing.

3.4.4.7, derde lid	De doelstellingen, vermeld in het eerste en het tweede lid, gelden voor elk van de categorieën, vermeld in artikel 3.4.4.2, en worden jaarlijks gerapporteerd aan de OVAM voor 1 juli overeenkomstig artikel 3.4.4.12 en 5.2.5.4.
3.4.4.9	De producenten van EEA zorgen ervoor, in het bijzonder met voorlichtingscampagnes, dat de eindgebruikers volledig worden geïnformeerd over: 1° de verplichting om EEA selectief aan te bieden; 2° de voor hen beschikbare inzamelings- en recyclagesystemen; 3° hun rol bij de bevordering van hergebruik, recyclage en andere nuttige toepassing van afgedankte EEA; 4° de mogelijke gevolgen voor het milieu en de volksgezondheid van de aanwezigheid van gevaarlijke bestanddelen in EEA; 5° de betekenis van het symbool van de doorgestreepte vuilnisbak op wieltjes.
3.4.4.10	De producenten van EEA, of de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen, registreren zich. Daarvoor stellen ze de volgende gegevens ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen: 1° de naam van de producent of gevolmachtigde, het postnummer en de plaats, de straatnaam en het nummer, het land, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon. In geval van een gevolmachtigde als vermeld in artikel 3.4.4.15, ook de contactgegevens van de producent die wordt vertegenwoordigd; 2° het ondernemingsnummer van de producent van EEA; 3° de categorie waartoe het EEA behoort, vermeld in artikel 3.4.4.2; 4° de soort EEA, huishoudelijke of professionele apparatuur; 5° de merknaam van de EEA; 6° de informatie over de wijze waarop de producent zijn verantwoordelijkheden nakomt, individueel of via een collectieve regeling, met inbegrip van informatie over de financiële zekerheid; 7° de gebruikte verkooptechniek, bijvoorbeeld verkoop op afstand; 8° de verklaring dat de verstrekte informatie in overeenstemming is met de waarheid.
3.4.4.12, §1, eerste lid	De distributeur van EEA of de organisatie die daarvoor is aangewezen, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die daarvoor is aangewezen: 1° de naam van de distributeur van EEA, het ondernemingsnummer, het postnummer en de plaats, de straatnaam en het nummer, het land, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon; 2° de rapportageperiode; 3° de hoeveelheid afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en aantallen EEA, huishoudelijke of professionele apparatuur en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die op het grondgebied, dan wel binnen of buiten de Unie is overgebracht die: a) in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld; b) werden aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar; c) werden aangeboden aan een producent van EEA; d) werden aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik;; e) werden aangeboden aan een vergunde verwerker van afgedankte EEA;

3.4.4.12, §1, derde lid	4° ... Als voor één of meer van de voormelde activiteiten een beroep werd gedaan op een derde, worden de volgende contactgegevens van die derde telkens vermeld: de firmanaam, het ondernemingsnummer, het adres, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon.
3.4.4.12, §2	De producent van EEA of de organisatie die daarvoor is aangewezen, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM of de organisatie die daarvoor is aangewezen : 1° het ondernemingsnummer van de producent van EEA; 2° de rapportageperiode; 3° de categorie waartoe de EEA behoort, vermeld in artikel 3.4.4.2, met de aparte vermelding van de hoeveelheden, uitgedrukt in kilogram en per stuk, die op het grondgebied op de markt werden gebracht; 4° de hoeveelheid afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en aantallen EEA, huishoudelijke of professionele apparatuur en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die op het grondgebied, dan wel binnen of buiten de Unie is overgebracht die: a) in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werden ingezameld; b) werden aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of makelaar; c) werden aangeboden aan een andere producent van EEA; d) werden aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik; e) werden aangeboden aan een vergunde verwerker van afgedankte EEA; 5° de hoeveelheden afvalstoffen die voortkomen uit de verwerking van afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en opgesplitst per materiaal als vermeld in artikel 3.4.4.7, en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die: a) werden voorbereid voor hergebruik; b) werden gerecycleerd; c) op een andere wijze nuttig werden toegepast; d) werden verwijderd in installaties voor de verbranding van afvalstoffen; e) werden verwijderd door storten. Als voor een of meer van de voormelde activiteiten een beroep werd gedaan op een derde, worden de volgende contactgegevens van die derde telkens vermeld: de firmanaam, het ondernemingsnummer, het adres, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon.
3.4.4.14	De producenten van EEA of de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen, organiseren minimaal tweemaal per jaar een overleg met de verwerkers en hergebruikcentra met het oog op hergebruik en een betere recycleerbaarheid van de EEA.
3.4.5.5	De producenten van batterijen en accu's zorgen ervoor, in het bijzonder door middel van voorlichtingscampagnes, dat de eindgebruikers volledig worden geïnformeerd over: 1° de potentiële effecten van in batterijen en accu's gebruikte stoffen op het milieu en de menselijke gezondheid; 2° de wenselijkheid dat afgedankte batterijen en accu's niet als ongesorteerd huishoudelijk en vergelijkbaar afval worden weggegooid, en dat wordt deelgenomen aan de gescheiden

	<p>inzameling ervan, om de verwerking en recycling te vergemakkelijken;</p> <p>3° de voor hen beschikbare inzamelings- en recyclingsystemen;</p> <p>4° hun rol bij de recycling van afgedankte batterijen en accu's;</p> <p>5° de betekenis van het symbool van de doorgestreepte vuilnisbak op wieltjes en van de chemische symbolen Hg, Cd en Pb.</p>
3.4.5.5/1, eerste lid	<p>De producenten van batterijen en accu's worden eenmalig geregistreerd en krijgen bij registratie een registratienummer toegekend. Voor de registratie stellen de producenten de volgende gegevens ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die ze daarvoor hebben aangewezen:</p> <p>1° de naam van de producent en, in voorkomend geval, de commerciële benamingen waaronder hij zijn activiteiten ontplooit;</p> <p>2° de adres(sen) van de producent: postcode en plaats, straatnaam en huisnummer, land, URL en telefoonnummer, alsook, in voorkomend geval, de contactpersoon, het fax en het e-mailadres van de producent;</p> <p>3° de vermelding van het type batterijen of accu's dat door de producent op de markt wordt gebracht: draagbare batterijen en accu's, industriële batterijen en accu's of autobatterijen en -accu's;</p> <p>4° de informatie over de wijze waarop de producent zijn verantwoordelijkheden nakomt: met een individuele of een collectieve regeling;</p> <p>5° de datum van de registratieaanvraag;</p> <p>6° de nationale identificatiecode van de producent, inclusief Europees belastingnummer of nationaal belastingnummer van de producent (facultatief);</p> <p>7° de verklaring dat de verstrekte informatie waarheidsgetrouw is.</p>
3.4.5.5/1, tweede lid	<p>Bij wijziging van de geregistreerde gegevens moeten de producenten van batterijen en accu's de OVAM of de organisatie die is aangewezen voor de uitvoering van de registratie, daarvan uiterlijk een maand na de wijziging op de hoogte brengen. Als producenten niet langer actief zijn, moeten ze zich uitschrijven uit het register met een kennisgeving aan de OVAM of aan de organisatie die is aangewezen om van de registratie uit te voeren.</p>
3.4.5.6	<p>De producenten van batterijen en accu's of de organisatie die zij hiervoor hebben aangeduid, stellen voor 1 april van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM:</p> <p>1° de totale hoeveelheid batterijen en accu's, uitgedrukt in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt werd gebracht, opgesplitst in de categorieën draagbare, industriële en autobatterijen en -accu's en de volgende soorten:</p> <p>a) zink-bruinsteenbatterijen en -accu's;</p> <p>b) alkali-mangaanbatterijen en -accu's;</p> <p>c) zilveroxidebatterijen en -accu's;</p> <p>d) zink-luchtbatterijen en -accu's;</p> <p>e) primaire lithiumbatterijen en -accu's;</p> <p>f) nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's;</p> <p>g) loodhoudende batterijen en -accu's;</p> <p>h) nikkelmetaalhydride batterijen en -accu's;</p> <p>i) herlaadbare lithiumbatterijen en -accu's;</p> <p>j) overige batterijen en -accu's;</p> <p>2° de totale hoeveelheid afgedankte batterijen en accu's, uitgedrukt in kilogram, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld, opgesplitst in de volgende soorten:</p>

	<p>a) afgedankte knoopcellen;</p> <p>b) afgedankte alkali-mangaan- en zink-bruinsteenbatterijen en -accu's en andere vergelijkbare afgedankte batterijen en accu's;</p> <p>c) afgedankte primaire lithiumbatterijen en -accu's;</p> <p>d) afgedankte nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's;</p> <p>e) afgedankte loodbatterijen en accu's;</p> <p>f) afgedankte nikkel-metaalhydridebatterijen en -accu's;</p> <p>g) afgedankte herlaadbare lithiumbatterijen en -accu's;</p> <p>h) andere afgedankte batterijen en accu's.</p> <p>i) het inzamelpercentage voor draagbare batterijen en accu's, met vermelding van de berekeningswijze en de wijze waarop de benodigde gegevens voor de berekening van het inzamelpercentage zijn verkregen;</p> <p>3° de inrichtingen en de wijze waarop de ingezamelde batterijen en accu's werden verwerkt of werden voorbereid voor hergebruik of opnieuw werden gebruikt als batterij of accu in eenzelfde of een andere toepassing alsook de hoeveelheid ingezamelde batterijen en accu's waarop voorgenoemde behandeling is toegepast;</p> <p>4° het gehaalde recyclageniveau voor loodzuurbatterijen en accu's, nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's, en andere afgedankte batterijen en accu's alsook de hoeveelheid ingezamelde batterijen en accu's waarop voorgenoemde behandeling is toegepast;</p> <p>5° het recyclagepercentage voor loodzuurbatterijen en -accu's, nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's, en andere afgedankte batterijen en accu's, berekend overeenkomstig Verordening (EG) 493/2012 van 11 juni 2012 houdende nadere bepalingen voor de berekening van de recyclingrendementen van de recyclingprocessen van afgedankte batterijen en accu's overeenkomstig Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad;</p> <p>6° een overzicht van de acties voor preventie en de acties om gebruikte batterijen in eenzelfde of andere toepassing opnieuw op de markt te brengen.</p>
3.4.6.4, eerste lid	<p>De eindverkoper en de tussenhandelaar van olie of de organisatie die hiervoor is aangeduid, bezorgen de OVAM voor 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid afvalolie, uitgedrukt in liter, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht in ontvangst werd genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar.</p>
3.4.6.4, tweede lid	<p>De producent van olie of de organisatie die hij hiervoor heeft aangeduid, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM:</p> <p>1° de totale hoeveelheid olie, uitgedrukt in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt is gebracht;</p> <p>2° de totale hoeveelheid afvalolie, uitgedrukt in kilogram, die in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werd ingezameld. Hij geeft daarbij opeen gemotiveerde wijze aan wat de verliezen zijn die ontstaan door de consumptie;</p> <p>3° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde afvalolie werd verwerkt;</p> <p>4° de totale hoeveelheden afvalolie, uitgedrukt in kilogram, die afgevoerd werden naar regeneratie, andere recyclinghandelingen en andere nuttige toepassingen ;</p> <p>5° de totale hoeveelheid biodegradeerbare olie, uitgedrukt in kilogram, die in het Vlaams Gewest op de markt is gebracht;</p> <p>6° de totale hoeveelheden, uitgedrukt in kilogram, basisolie en andere nuttige componenten afkomstig van de verwerking van afvalolie en hun respectievelijke toepassingen;</p>

	7° de totale hoeveelheid afvalstoffen, uitgedrukt in kilogram, afkomstig van de verwerking van afvalolie, die verwijderd is.
3.4.7.3	De actoren, vermeld in artikel 3.4.7.1, leveren de nodige sensibiliseringsinspanningen voor het welslagen van de selectieve inzameling. De ontwerpen van de sensibiliseringsacties worden minstens één maand voor de aanvang van de actie ter goedkeuring voorgelegd aan de OVAM.
3.4.7.4, eerste zin	Er wordt een begeleidingscommissie opgericht door de actoren, vermeld in artikel 3.4.7.1.
3.4.7.4, vierde zin	De OVAM wordt uitgenodigd op de vergaderingen van de begeleidingscommissie.
3.4.7.5	De begeleidingscommissie rapporteert jaarlijks voor 1 april aan de OVAM over: 1° de modaliteiten van de inzameling, de ophaling en de verwerking van de oude en vervallen geneesmiddelen; 2° de hoeveelheid ingezamelde oude en vervallen geneesmiddelen en de wijze van verwerking; 3° de acties en initiatieven die werden genomen om de selectieve inzameling via de apothekers te stimuleren.
3.4.8.3	De eindverkoper en de tussenhandelaar van matrassen of de organisatie die daarvoor is aangewezen, bezorgen de OVAM vóór 1 juli van elk jaar een overzicht van de totale hoeveelheid matrassen, uitgedrukt in aantal en in kilogram, die in het kader van de aanvaardingsplicht in ontvangst zijn genomen gedurende het voorgaande kalenderjaar. De producent van matrassen of de organisatie die hij daarvoor heeft aangewezen, stelt jaarlijks vóór 1 juli de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM: 1° de totale hoeveelheid matrassen, uitgedrukt in aantal en in kilogram, die in het Vlaamse Gewest op de markt zijn gebracht; 2° de totale hoeveelheid afgedankte matrassen, uitgedrukt in aantal en in kilogram, die in het Vlaamse Gewest zijn ingezameld in het kader van de aanvaardingsplicht; 3° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde afgedankte matrassen en de materialen die voortkomen uit de verwerking van de afgedankte matrassen zijn verwerkt; 4° de totale hoeveelheid van de materialen die voortkomen uit de verwerking van de afgedankte matrassen, uitgedrukt in kilogram, die: b) zijn gerecycleerd; c) nuttig zijn toegepast; d) zijn verwijderd. 5° de totale hoeveelheid afgedankte matrassen, uitgedrukt in kilogram, die: a) zijn uitgesorteerd voor hergebruik; b) gerecycleerd is; c) nuttig is toegepast.
4.1.4, §2, vierde lid	Elke wijziging van de administratieve gegevens van de houder van de afvalstof wordt aan de OVAM meegedeeld.
5.1.7, eerste lid	De gemeente stimuleert hergebruik door minstens een overeenkomst te sluiten met een door de OVAM erkend kringloopcentrum. Die overeenkomst omvat minstens bepalingen over de sensibilisering, de onderlinge doorwijfsfunctie, de inzamelwijzen, het restafval en de vergoeding voor herbruikbare goederen.
5.2.4.3, §6	Het erkende centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen verleent minstens per kwartaal alle informatie die in het kader van de aanvaardingsplicht, vermeld in onderafdeling 3.4.2, moet worden bijgehouden of verstrekt, aan de

	voertuigproducenten of aan degenen die door hen zijn aangesteld. Als de eindverkopers, tussenhandelaars of voertuigproducenten voor de nakoming van hun aanvaardingsplicht, vermeld in onderafdeling 3.4.2, een beroep doen op een beheersorganisme, zullen de gegevens ter beschikking gesteld worden van een geüniformiseerd, geïnformatiseerd datacommunicatiesysteem met de centrale databank van het beheersorganisme, volgens een door dit organisme vast te leggen procedure en periodiciteit. Het chassisnummer van een afgedankt voertuig dat het erkende centrum voor het depollueren, ontmantelen en vernietigen van afgedankte voertuigen verlaat, wordt voorafgaandelijk meegedeeld aan het beheersorganisme.
5.2.5.4, §2, eerste lid	<p>De inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar, de verwerker, het hergebruikcentrum en de kennisgever of opdrachtgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die afgedankt EEA inzamelt, opslaat of verwerkt of met het oog op verwerking aanbiedt aan een derde, of de organisatie die daarvoor is aangewezen, stelt voor 1 juli van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM of van de organisatie die daarvoor is aangewezen:</p> <p>1° de naam van de inzamelaar, de afvalstoffenhandelaar of -makelaar, de verwerker, het hergebruikcentrum en de kennisgever of opdrachtgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, die afgedankt EEA inzamelt, opslaat of verwerkt of met het oog op verwerking aanbiedt aan een derde, het ondernemingsnummer, het postnummer en de plaats, de straatnaam en het nummer, het land, het telefoon- en faxnummer, het e-mailadres en de voor- en achternaam van een contactpersoon;</p> <p>2° ...</p> <p>3° de rapportageperiode</p> <p>4° de hoeveelheid afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en aantal, huishoudelijke of professionele apparatuur, per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die op het grondgebied, dan wel binnen of buiten de Europese Unie zijn overgebracht die:</p> <p>a) in het kader van de uitoefening van de aanvaardingsplicht werden ingezameld voor rekening van een producent van EEA of een derde die handelt in naam van de producent van EEA, en het aandeel daarvan dat:</p> <p>1) werd aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar;</p> <p>2) werd aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik;</p> <p>3) werd aangeboden aan een vergunde verwerker;</p> <p>b) buiten de aanvaardingsplicht om werd ingezameld, en het aandeel daarvan dat:</p> <p>1) werd aangeboden aan een inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar;</p> <p>2) werd aangeboden aan een hergebruikcentrum voor EEA met het oog op de voorbereiding voor hergebruik;</p> <p>3) werd aangeboden aan een vergunde verwerker;</p> <p>5° de hoeveelheden afvalstoffen die voortkomen uit de verwerking van afgedankte EEA, uitgedrukt in kilogram en opgesplitst per materiaal als vermeld in artikel 3.4.4.7, en per categorie als vermeld in artikel 3.4.4.2, die:</p> <p>a) voor het hergebruikcentrum: werden voorbereid voor hergebruik;</p>

	<p>b) voor de verwerker en de kennisgever of opdrachtgever, vermeld in verordening (EG) 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) werden voorbereid voor hergebruik; 2) werden gerecycleerd; 3) op een andere wijze nuttig werden toegepast; 4) werden verwijderd in installaties voor de verbranding van afvalstoffen; 5) werden verwijderd door storten.
5.2.8.3.	Bedrijven die pcb's verwerken, delen de hoeveelheid, de oorsprong en de aard van de aan hen geleverde pcb's, mee aan de OVAM. Ze houden die gegevens ook ter inzage van de lokale overheid en de bevolking.
5.2.8.4, §1, 1° tot en met 3°	<p>De houder van apparaten die pcb's bevatten, moet:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° als dat nog niet eerder gebeurd is met toepassing van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, of van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2000 houdende vaststelling van het verwijderingsplan voor pcb-houdende apparaten en de daarin aanwezige pcb's, zo snel mogelijk ten minste de volgende gegevens bezorgen aan de OVAM: <ol style="list-style-type: none"> a) zijn naam en adres; b) plaats en omschrijving van de apparaten die pcb's bevatten en die hij in zijn bezit heeft, alsook de hoeveelheden pcb's in die apparaten; c) de hoeveelheden pcb's die hij in zijn bezit heeft; d) de hoeveelheden gebruikte pcb's die hij in zijn bezit heeft; e) data en soorten behandeling of vervanging die worden uitgevoerd of overwogen. Als die kennisgeving eerder is gedaan met toepassing van het besluit van 9 juli 1986 of van 17 maart 2000, worden daarbij de eventuele wijzigingen vermeld ten aanzien van de vroegere kennisgeving; 2° de OVAM op de hoogte brengen van elke wijziging in de situatie, vermeld in 1°; 3° ervoor zorgen dat elk apparaat dat meer dan 1 liter pcb's bevat, wordt voorzien van een etiket. Een soortgelijk etiket moet ook worden aangebracht op de deuren van lokalen waar dat apparaat zich bevindt. Voor sterkstroomcondensatoren geldt de drempel van 1 liter voor het totaal van de afzonderlijke onderdelen van een gecombineerd toestel. Apparaten waarvan redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de vloeistoffen daarin tussen 0,05 en 0,005 gewichtsprocenten pcb's bevatten, mogen worden voorzien van een etiket met de vermelding "verontreinigd met pcb's < 0,05 %".
5.2.8.4. §2	Elke wijziging van de informatie, verstrekt overeenkomstig paragraaf 1, 1° en 2°, moet binnen drie maanden schriftelijk aan de OVAM worden meegedeeld.
5.2.10.3, §1, eerste zin	De beheerder van een haven stelt een passend plan op voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen.
5.2.10.3, §2	Het plan wordt uitgewerkt en toegepast in overleg met de betrokken partijen, in het bijzonder met de havengebruikers of hun vertegenwoordigers en, in voorkomend geval, bevoegde lokale instanties, exploitanten van havenontvangstvoorzieningen, organisaties die uitvoering geven aan de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld. Dit overleg moet zowel tijdens de opstelling van het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan als na de goedkeuring ervan plaatsvinden, met name als aanzienlijke wijzigingen van de eisen, vermeld in de artikelen 5.2.10.2, 5.2.10.6 en 5.2.10.7, hebben plaatsgevonden.

5.2.10.4, §3, eerste lid, eerste zin	Als er mogelijk aanzienlijke veranderingen zijn in de werking van de haven, meldt de beheerder van de haven dat onmiddellijk aan de OVAM.
5.2.10.5, eerste lid	De beheerder van de haven zorgt ervoor dat aan elke havengebruiker de volgende informatie uit het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan wordt verstrekt: 1° de locatie van de havenontvangstvoorzieningen voor iedere aanlegplaats, en, indien relevant, hun openingstijden; 2° een lijst van afval van schepen dat gewoonlijk door de haven wordt beheerd; 3° een lijst van contactpunten, de exploitanten van de havenontvangstvoorzieningen en de aangeboden diensten; 4° een beschrijving van de afgifteprocedures; 5° een beschrijving van het kostendekkingssysteem, waaronder, in voorkomend geval, de afvalbeheerregelingen en -fondsen.
5.2.10.8, §1, eerste zin	De kosten van de exploitatie van havenontvangstvoorzieningen voor de ontvangst en verwerking van afval van schepen, met uitzondering van ladingresiduen, worden gedekt door inning van een bijdrage van schepen.
5.2.11.4, §1, eerste zin	De havenbeheerders die binnenschepen ontvangen en de waterwegbeheerders stellen een passend plan op voor de ontvangst en verwerking van scheepsafval, restlading, overslagresten, ladingsrestanten en waswater.
5.2.11.4, §2	Het plan wordt uitgewerkt in overleg met de betrokken partijen, in het bijzonder met de havengebruikers of hun vertegenwoordigers.
5.2.11.5, derde lid, eerste zin	Bij significante veranderingen in de werking van het netwerk van ontvangstinrichtingen moeten de havenbeheerders die binnenschepen ontvangen, en de waterwegbeheerders dat onmiddellijk meedelen aan de OVAM met een beveiligde zending.
5.2.11.6	De havenbeheerders die binnenschepen ontvangen, en de waterwegbeheerders zorgen ervoor dat voor de binnenschepen de volgende informatie beschikbaar is: 1° een korte verwijzing naar het fundamentele belang van een behoorlijke afgifte van scheepsafval; 2° de locatie van de vaste ontvangstvoorzieningen, met een tekening of kaart; 3° een lijst van de afvalstromen die worden aanvaard; 4° een lijst van contactadressen, exploitanten en geboden diensten; 5° een beschrijving van de afgifteprocedures en van het tariefsysteem; 6° een beschrijving van de procedures voor het melden van vermeende tekortkomingen van havenontvangstvoorzieningen.
5.2.12.3., §1, eerste lid	De natuurlijke persoon of rechtspersoon, vermeld in artikel 5.2.12.1, stelt voor 1 april van elk jaar de volgende gegevens over het voorgaande kalenderjaar ter beschikking van de OVAM: 1° de hoeveelheid ingezamelde gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong; 2° de inrichtingen waar en de wijze waarop de ingezamelde gebruikte dierlijke en plantaardige vetten en oliën van huishoudelijke oorsprong zijn verwerkt.
5.3.4.4, eerste lid, tweede, derde en vierde zin	De gegevens over herkomst, inclusief de analyseresultaten, de geschatte hoeveelheid en de bestemming van de bagger- of ruimingsspecie worden uiterlijk dertig kalenderdagen voor de aanvang van ieder bagger- of ruimingswerk bezorgd aan het gemeentebestuur op het grondgebied waarvan de bagger- of ruimingsspecie zal worden uitgespreid, en zijn samen met de code van goede praktijk, vermeld in artikel 5.3.4.3, ter inzage van het publiek. De geplande aanvangsdatum

	word daarbij uitdrukkelijk vermeld. Op eenvoudig verzoek wordt een afschrift van die gegevens bezorgd aan de persoon die erom vraagt.
5.3.4.4, tweede lid	Uiterlijk dertig kalenderdagen voor de aanvang van de ruimingswerken en tot de beëindiging ervan worden de geplande bagger- en ruimingswerken en het ter inzage leggen van de gegevens, vermeld in het eerste lid, en de regeling ervoor bekendgemaakt door aanplakking. De aanplakking gebeurt op het gemeentehuis van de gemeente op het grondgebied waarvan de specie zal worden uitgespreid. Het aanplakbiljet wordt opgehangen op een wijze die de aandacht trekt en is opgemaakt in duidelijk leesbare letters op een gele achtergrond. De houder van het materiaal is verantwoordelijk voor het maken van de aanplakbiljetten en voor het bezorgen ervan aan de gemeentebesturen in kwestie.
5.3.8.2, derde lid, eerste zin	De kabel- en leidingbeheerder informeert de beheerder van het openbaar domein over de initiatieven en maatregelen, die overeenkomstig het eerste lid worden genomen en over de termijn waarbinnen die worden uitgevoerd.
5.4.2, eerste zin	De eigenaar van een toegankelijke constructie met risicobouwjaar hoeft niet te beschikken over een geldig asbestinventarisatetest als de grondoppervlakte van die constructie kleiner is dan 20 m ² .
5.4.15, tweede lid, tweede zin	Bij gewijzigde toestand vraagt de eigenaar een nieuw asbestinventarisatetest aan binnen een termijn van één jaar na vaststelling van de wijziging.
6.1.2.4, eerste lid, eerste zin	Elke wijziging in de geregistreerde gegevens wordt elektronisch aan de OVAM meegedeeld.
6.1.3.4, eerste lid, eerste zin	Elke wijziging in de geregistreerde gegevens wordt elektronisch aan de OVAM meegedeeld.
6.2.3	De kennisgever kan de kennisgevingen die betrekking hebben op de uitvoer van afvalstoffen op de volgende manieren indienen bij de OVAM: 1° de kennisgever kan de originele kennisgeving, met minstens één afschrift ervan, per post naar de OVAM sturen. Als er doorvoerlanden zijn, wordt er voor elk doorvoerland een exemplaar toegevoegd. De informatie-uitwisseling tussen de kennisgever en de OVAM in het kader van de behandeling van de kennisgeving gebeurt dan via post of e-mail; 2° de kennisgever kan, als hij akkoord gaat met de digitale verzending van de bijlagen bij het kennisgevingsdossier en de digitale behandeling van zijn kennisgeving, de bijlagen indienen via het webloket dat de OVAM beschikbaar stelt via haar website. Hij stuurt dan enkel het originele kennisgevingsformulier, het originele vervoersdocument en het originele attest van de bankgarantie, de borgsom of de gelijkwaardige verzekering per post naar de OVAM en laadt de andere bijlagen bij het kennisgevingsformulier op in het webloket. De kennisgever voegt dan geen afschrift en geen extra exemplaar voor elk doorvoerland toe. Elke informatie-uitwisseling tussen de kennisgever en de OVAM in het kader van de behandeling van de kennisgeving gebeurt dan via het webloket; 3° de kennisgever kan, als hij akkoord gaat met de digitale indiening en behandeling van zijn dossier, gebruikmaken van het webloket dat de OVAM via haar website aanbiedt. Het kennisgevingsdocument, het transportdocument, een door de financiële instelling digitaal ondertekende bankgarantie, borgsom of gelijkwaardige verzekering en de nodige bijlagen kunnen dan via het webloket bij de OVAM worden ingediend. Elke informatie-uitwisseling tussen de kennisgever en de OVAM in het kader van de behandeling van de kennisgeving gebeurt dan via het webloket.

7.1.3, eerste lid	Tenzij het anders bepaald is in dit hoofdstuk, zijn de volgende actoren ertoe gehouden afvalstoffen- en materiaalgegevens te verschaffen op eenvoudig verzoek van de OVAM: 1° de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar; 2° de inrichtingen voor het verwerken van afvalstoffen; 3° de afvalstoffenproducenten van bedrijfsafvalstoffen; 4° de gemeenten en de verenigingen van gemeenten, belast met afvalstoffenbeheer; 5° de grondstoffenproducent; 6° de grondstoffengebruiker.
7.3.1.2, §1	De afvalstoffenproducenten en grondstoffenproducenten die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.3.1.1, eerste lid, alsook de afvalstoffenproducenten van bedrijfsafvalstoffen, vermeld in de indelingslijst, opgenomen als bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, met de letter R in de zevende kolom, brengen verslag uit over de in het vorige kalenderjaar geproduceerde afvalstoffen en grondstoffen.
7.3.1.2, §2	De verslaggeving heeft betrekking op alle bedrijfsafvalstoffen, met uitzondering van de met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen die door of in opdracht van de gemeente zijn ingezameld of opgehaald. De verslaggeving bevat jaartotalen uit het register van geproduceerde afvalstoffen, vermeld in artikel 7.2.1.1. Voor bedrijfsafvalstoffen die in aard, samenstelling, verwerkingswijze, afvalstoffeninzamelaar, afvalstoffen-handelaar of -, -makelaar of afvalstoffen-verwerker verschillen, moeten per exploitatiezetel afzonderlijke totalen worden ingevuld.
7.3.1.2, §3	De verslaggeving heeft betrekking op alle geproduceerde grondstoffen. De verslaggeving bevat de jaartotalen uit het uitgaande materialenregister, vermeld in artikel 7.2.2.2. Voor materialen die in aard, samenstelling, toepassingswijze of bestemming verschillen, moeten afzonderlijke totalen worden ingevuld.
7.3.1.3	De verslaggeving over de productie van bedrijfsafvalstoffen verloopt overeenkomstig artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag, voor de datum die daarin wordt bepaald, en door middel van het deelformulier "Identificatiegegevens" en, het deelformulier "Afvalstoffenmelding voor producenten" van het integrale milieujaarverslag, waarvan het model als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag is gevoegd.
7.3.2.1, eerste lid	De gemeentelijke overheden bezorgen jaarlijks voor 1 april aan de OVAM een jaarrapport over de in het vorige kalenderjaar door hen of in hun opdracht ingezamelde afvalstoffen en de inzameling van huishoudelijk restafval door privaatrechtelijke inzamelaars op het grondgebied van de gemeente.
7.3.2.2, eerste lid	Het jaarrapport, vermeld in artikel 7.3.2.1, wordt schriftelijk of elektronisch bezorgd en bevat jaartotalen uit het register van de door de gemeente of in opdracht van de gemeente ingezamelde afvalstoffen, vermeld in artikel 7.2.1.3, en jaartotalen van het ingezamelde huishoudelijke restafval door privaatrechtelijke inzamelaars op het grondgebied van de gemeente.
7.4.2, §1	De afvalstoffenverwerkers en grondstoffengebruikers die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.4.1, eerste lid, brengen respectievelijk verslag uit over de in het vorige kalenderjaar verwerkte afvalstoffen en gebruikte grondstoffen.

7.4.2, §2	De verslaggeving heeft betrekking op alle verwerkte afvalstoffen die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.4.1, eerste lid. De verslaggeving bevat jaartotalen uit het register van verwerkte afvalstoffen, vermeld in artikel 7.2.1.1. Voor afvalstoffen die in aard, samenstelling, verwerkingswijze of plaats van herkomst (binnen België het gewest, buiten België het land) verschillen, moeten per exploitatiezetel afzonderlijke totalen worden ingevuld.
7.4.2, §3	De verslaggeving heeft betrekking op alle gebruikte grondstoffen die zijn opgenomen in de selectie, vermeld in artikel 7.4.1, eerste lid. De verslaggeving bevat de jaartotalen uit het inkomende materialenregister, vermeld in artikel 7.2.2.3. Voor grondstoffen die in aard, samenstelling, toepassingswijze of plaats van herkomst (binnen België het gewest, buiten België het land) verschillen, moeten afzonderlijke totalen worden ingevuld.
7.4.3	De verwerker van afvalstoffen die opgenomen is in de selectie, vermeld in artikel 7.4.1, eerste lid, brengt verslag uit over de in het vorige kalenderjaar door hem verwerkte afvalstoffen waarvoor rapportering wordt gevraagd. Voor zover het in Vlaanderen ingevoerde afvalstoffen betreft, verloopt de verslaggeving overeenkomstig artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag, voor de datum die daarin wordt bepaald en door middel van het deelformulier " Ingevoerde afvalstoffen door verwerkers" van het integrale milieujaarverslag, waarvan het model als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag is gevoegd.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Brussel, 2 juli 2021

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage XXXVI bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage XXXVI. Lijst van de milieu-inbreuken, ter uitvoering van artikel 16.1.2, 1°, f), en 16.4.27, derde lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Enig artikel. Het niet-voldoen aan de hiernavolgende wettelijke verplichtingen als vermeld in Bijlage 2 van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en Binnenvaart van 9 september 1996 en dit in het licht van de Vlaamse bevoegdheden ter bescherming van het leefmilieu zoals bepaald in artikel 6, § 1, II, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wordt beschouwd als een milieu-inbreuk:

Artikel	Wettelijke verplichting
7.09	De verlader vermeldt in de vervoersovereenkomst en in de vervoersdocumenten de naam en het vier-cijferige nummer volgens Aanhangsel III van elke goederensoort die hij voor vervoer heeft aangeboden.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Brussel, 2 juli 2021

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhail DEMIR

Bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.A bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.A – Aan te melden informatie voor het aandoen van de haven van ...
(Haven van bestemming als bedoeld in artikel 5.2.10.6 van dit besluit)

Dit formulier moet aan boord van het schip worden bewaard, samen met oliejournaal, het ladingjournaal, het vuilnisjournaal, of het afvalbeheersplan zoals voorgeschreven bij het MARPOL-verdrag.

1. INFORMATIE OVER HET SCHIP

1.1. Naam van het schip:

1.2. IMO-nummer:

1.3. Bruto tonnage:

1.4. Type schip:

- Olie-tanker
- Chemicaliëntanker
- Bulkschip
- Containerschip
- Ander vrachtschip
- Passagiersschip
- Ro-ro schip
- Ander (specifiëren)

1.5. Eigenaar of reder:

1.6. Kencijfers of kenletters:

MMSI-nummer (Maritieme identificatie voor mobiele diensten):

1.7. Vlaggenstaat:

2. INFORMATIE OVER DE HAVEN EN DE REIS

2.1. Naam van de locatie/terminal:	2.6. Laatste haven waar afval is afgegeven:
2.2. Datum en tijd van aankomst:	2.7. Datum van laatste afgifte:
2.3. Datum en tijdstip van vertrek:	2.8. Volgende haven van afgifte:
2.4. Laatste haven en land:	2.9. Persoon die het formulier indient (indien het niet wordt ingediend door de kapitein):
2.5. Volgende haven en land (indien bekend):	

3. TYPE EN HOEVEELHEID AFVAL EN OPSLAGCAPACITEIT

Type	Af te geven afval (m ³)	Maximale specifiek opslagcapaciteit (m ³)	Hoeveelheid afval die aan boord wordt gehouden (m ³)	Haven waar het resterende afval zal worden afgegeven	Geraamde hoeveelheid afval die zal ontstaan tussen de aanmelding en de volgende aanloophaven (m ³)	
MARPOL bijlage I - Olie						
Met olie verontreinigd lenswater						
Oliehoudende residuen (sludge)						
Oliehoudend tankwaswater						
Verontreinigd ballastwater						
Aanslag en sludge van het schoonmaken van tanks						
Anders (specificeren)						
MARPOL bijlage II – Schadelijke vloeistoffen (Noxious Liquid Substances (NLS)) ⁽¹⁾						
Substantie van categorie X						
Substantie van categorie Y						
Substantie van categorie Z						
Andere substanties (OS)						
MARPOL bijlage IV – Sanitair afvalwater						
MARPOL bijlage V - Vuilnis						
A. Plastic						
B. Voedselrestanten						
C. Huishoudelijk afval (bijv. papier en karton, voden, glas, metaal,						

¹ De juiste vervoersnaam van de schadelijke vloeistof vermelden

flessen, bestek enz.)						
D. Bak- en braadolie						
E. Verbrandingsassen						
F. Operationeel afval						
G. Dierlijke karkassen						
H. Vistuig						
I. E-afval						
J. Ladingresiduen ⁽²⁾ (schadelijk voor het mariene milieu – HME)						
K. Ladingresiduen ⁽³⁾ (niet schadelijk voor het mariene milieu – non-HME))						
MARPOL bijlage VI – Luchtverontreinigende stoffen						
Ozonafbrekende stoffen en uitrusting die dergelijke stoffen bevat ⁽⁴⁾						
Residuen van uitlaatgasreiniging						
Ander afval, dat niet onder MARPOL valt						
Passief opgevist afval						

Opmerkingen

1. Deze informatie kan worden gebruikt voor de havenstaatcontrole en andere inspectiedoeleinden.
2. Dit formulier moet worden ingevuld tenzij het schip onder een vrijstelling overeenkomstig artikel 5.2.10.9 van dit besluit valt.

² Ramingen toegestaan. De juiste vervoersnaam van de droge lading vermelden

³ Ramingen toegestaan. De juiste vervoersnaam van de droge lading vermelden

⁴ Ten gevolge van normale onderhoudsactiviteiten aan boord

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Brussel, 2 juli 2021

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 4 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.B bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

BIJLAGE 5.2.10.B – Standaardmodel van het afvalontvangstbewijs

De aangewezen vertegenwoordiger van de exploitant van de havenontvangstvoorziening geeft het volgende formulier af aan de kapitein van een schip dat afval heeft afgegeven overeenkomstig artikel 5.2.10.7 van dit besluit.

Dit formulier moet aan boord van het schip worden bewaard, samen met het oliejournaal, ladingjournaal, vuilnisjournaal, of afvalbeheersplan, zoals voorgeschreven bij het MARPOL-verdrag.

1. INFORMATIE OVER DE HAVENONTVANGSTVOORZIENING EN DE HAVEN

1.1 Naam van de locatie/terminal:
1.2. Exploitant(en) van de havenontvangstvoorziening:
1.3. Exploitant(en) van de verwerkingsinstallatie, indien verschillend van hierboven:
1.4. Datum en tijdstip van de afvalafgifte van: tot:

2. INFORMATIE OVER HET SCHIP

2.1. Naam van het schip:	2.5. Eigenaar of reder:
2.2. IMO-nummer:	2.6. Kencijfers of kenletters: MMSI-nummer (Maritieme identificatie voor mobiele diensten):
2.3. Bruto tonnage	2.7. Vlaggenstaat:
2.4. Type schip: ☐ Olie tanker ☐ Chemicaliëntanker ☐ Bulkschip ☐ Containerschip ☐ Ander vrachtschip ☐ Passagiersschip ☐ Ro-ro schip ☐ Ander (specifiëren)	

3. TYPE EN HOEEVEELHEID ONTVANGEN AFVAL

MARPOL bijlage I – Olie	Hoeveelheid (m ³)	MARPOL bijlage V – Vuilnis	Hoeveelheid (m ³)
Met olie verontreinigd lenswater		A. Plastic	

Oliehoudende residuen (sludge)		B. Voedselrestanten	
Oliehoudend tankwaswater		C. Huishoudelijk afval (vb. papier, vodden, glas, metaal, flessen, bestek, enz.)	
Verontreinigd ballastwater		D. Bak- en braadolie	
Aanslag en sludge van het schoonmaken van tanks		E. Verbrandingsgas	
Anders (specificeren)		F. Operationeel afval	
		G. Dierlijke karkassen	
MARPOL bijlage II – Schadelijke vloeistoffen (Noxious Liquid Substances (NLS))	Hoeveelheid (m ³)	H. Vistuig	
Substantie van categorie X		I. E-afval	
Substantie van categorie Y		J. Ladingresiduen ⁽¹⁾ (schadelijk voor het mariene milieu)	
Substantie van categorie Z		K. Ladingresiduen ⁽¹⁾ (niet schadelijk voor het mariene milieu)	
Andere substantie			
		MARPOL bijlage VI – Luchtverontreinigende stoffen	Hoeveelheid (m ³)
MARPOL bijlage IV – Sanitair afvalwater	Hoeveelheid (m ³)	Ozonafbrekende stoffen en uitrusting die dergelijke stoffen bevat	
		Residuen van uitlaatgasreiniging	
Ander afval dat niet onder MARPOL valt	Hoeveelheid (m ³)		
Passief opgevist afval			

¹ De juiste vervoersnaam van de schadelijke vloeistof vermelden

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Brussel, 2 juli 2021

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 5 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.C bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.C Categorieën van kosten en netto-inkomsten verbonden aan de exploitatie en het beheer van havenontvangstvoorzieningen

Directe kosten Directe exploitatiekosten die voortvloeien uit de werkelijke afvalafgifte van schepen, met inbegrip van de onderstaande kostenelementen.	Indirecte kosten Indirecte beheerskosten die voortvloeien uit het beheer van het systeem in de haven, met inbegrip van de onderstaande kostenelementen.	Netto-inkomsten Netto-opbrengsten uit afvalbeheersregelingen en beschikbare nationale of regionale financiering, met inbegrip van de onderstaande inkomstelementen.
<ul style="list-style-type: none"> - Het voorzien in de infrastructuur voor de exploitatie van havenontvangstvoorzieningen, met inbegrip van containers, tanks, verwerkingsapparatuur, binnenschepen, vrachtwagens, afvalontvangstapparatuur en behandelingsinstallaties. - Concessies voor het leasen van terreinen en gebouwen, voor zover van toepassing, of voor het leasen van de apparatuur die nodig is voor de werking van de havenontvangstvoorzieningen; - Het werkelijke gebruik van de havenontvangstvoorzieningen: inzamelen van afval van schepen, vervoer van afval van de havenontvangstvoorzieningen voor eindverwerking, onderhoud en schoonmaak van havenontvangstvoorzieningen 	<ul style="list-style-type: none"> - Het opstellen en goedkeuren van het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan, met inbegrip van eventuele audits van dat plan en de uitvoering ervan. - Het actualiseren van het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan, met inbegrip van arbeids- en consultancykosten, voor zover van toepassing. - Het organiseren van de overlegprocedures voor de (her)evaluatie van het afvalontvangst- en afvalverwerkingsplan; - Het beheer van de systemen voor kennisgeving en terugvordering van kosten, met inbegrip van de toepassing van verlaagde tarieven voor „groene schepen”, de verstrekking van IT-systemen op het niveau van de haven, statistische analyse en 	<ul style="list-style-type: none"> - Financiële nettovoordelen van regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. - Andere netto-inkomsten afkomstig van afvalbeheer, zoals recyclingregelingen. - Financiering uit hoofde van het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij (EFMZV). - Andere financiering of subsidies voor havens ten behoeve van afvalbeheer en visserij.

<p>gen, personeelskosten, met inbegrip van overuren, elektriciteit, afvalanalyse en verzekering.</p> <ul style="list-style-type: none">- Voorbereiding voor hergebruik, recycling of verwijdering van het afval van schepen, met inbegrip van gescheiden afvalinzameling.- Administratie: facturatie, afgifte van afvalontvangstbewijzen aan schepen, rapportering.	<p>de daarmee verband houdende loonkosten.</p> <ul style="list-style-type: none">- De organisatie van openbare aanbestedingsprocedures voor het aanbieden van havenontvangstvoorzieningen en de afgifte van de nodige vergunningen voor de exploitatie van havenontvangstvoorzieningen in havens.- Het verstrekken van informatie aan havengebruikers via de verspreiding van folders en via borden en posters in de haven, of de publicatie van de informatie op de website van de havens, en de elektronische toezending van de informatie zoals bepaald in artikel 52.10.5.- Beheer van afvalbeheersregelingen: regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, recycling en de aanvraag voor en uitvoering van nationale of regionale fondsen.- Andere administratieve kosten: monitoring van vrijstellingen en elektronische rapportering van deze informatie zoals bepaald in artikel 5.2.10.9.	
--	---	--

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Brussel, 2 juli 2021

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlage 6 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.D bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bijlage 5.2.10.D Vrijstellingscertificaat ingevolge artikel 5.2.10.9 met betrekking tot de voorschriften van artikel 5.2.10.6, artikel 5.2.10.7, § 1 en artikel 5.2.10.8 in de haven[s] van *[naam van de haven]* in België

Naam van het schip	Kencijfers of kenletters	Vlaggenstaat
<i>[naam van het schip]</i>	<i>[IMO-nummer]</i>	<i>[naam van de vlaggenstaat]</i>

voert geregelde diensten uit, waarbij frequent en regelmatig de volgende havens worden aangedaan in *[naam van de lidstaat]* volgens een dienstregeling of een vooraf vastgestelde route:

[]

en doet deze havens ten minste één keer om de twee weken aan:

[]

en is derhalve vrijgesteld in overeenstemming met artikel 5.2.10.9 van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA) van de voorschriften inzake:

- de verplichte afvalafgifte van schepen,
- de voorafgaande afvalaanmelding, en
- de betaling van de verplichte bijdrage, in de volgende haven(s):

[naam van de haven]

Dit certificaat is geldig tot *[datum]*, tenzij de redenen voor afgifte van het certificaat vóór die datum zijn gewijzigd.

Plaats en datum

.....

Naam
Functie

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 juli 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Brussel, 2 juli 2021

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2021/32332]

2 JUILLET 2021. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Fondements juridiques

Le présent arrêté est fondé sur :

- la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, article 20, inséré par la loi du 16 juillet 1993 ;
- le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, article 10.3.4, § 6, ajouté par le décret du 12 décembre 2008, article 16.1.2, 1°, f), inséré par le décret du 21 décembre 2007, article 16.3.9, § 2, inséré par le décret du 21 décembre 2007 et article 16.4.27, inséré par le décret du 21 décembre 2007 ;
- le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, article 3, 6°, 9°, 17° et 23°, article 5, article 6, § 2, article 9, modifié par le décret du 26 avril 2019, article 10, remplacé par le décret du 26 février 2021, article 12, § 1er, article 13/1, inséré par le décret du 28 février 2014, article 13, § 2, article 19, article 21, modifié par le décret du 26 février 2021, article 21/1, inséré par le décret du 26 février 2021, article 22, article 32, article 33/6, alinéa 3, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/9, § 1er, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/10, §§ 3 et 4, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/11, alinéa 3, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/14, § 5, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 33/16, inséré par le décret du 29 mars 2019, article 39, § 1er, § 2, modifié par le décret du 26 février 2021, et § 3, article 40, §§ 1er, 2 et 3, modifié par le décret du 26 février 2021, article 41, modifié par le décret du 26 février 2021, et article 66, § 1er, alinéas 5, 6 et 7, insérés par le décret du 29 mars 2019, et § 3 ;
- le décret du 29 mars 2019 modifiant diverses dispositions du titre X du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, article 29.

Formalités

Les formalités suivantes ont été remplies :

- l'Inspection des Finances a rendu un avis les 4 août 2020 et 5 mai 2021 ;
- l'accord budgétaire a été donné le 7 décembre 2020 ;
- ce projet a été communiqué à la Commission européenne le 25 janvier 2021 en application de l'article 5, paragraphe 1er, de la directive (UE) 2015/1535 du Parlement européen et du Conseil du 9 septembre 2015 prévoyant une procédure d'information dans le domaine des réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information ;
- la Commission de contrôle flamande du traitement des données à caractère personnel a rendu l'avis n° 2021/03 le 26 janvier 2021 ;
- le Conseil socio-économique de la Flandre a rendu un avis le 1er février 2021 ;
- le Conseil flamand de l'Environnement et de la Nature a rendu un avis le 1er février 2021 ;
- le Conseil d'État a rendu l'avis 69.375/1 le 4 juin 2021, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, et l'avis 69.212/1 le 8 juin 2021, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

Cadre juridique

Le présent arrêté fait suite à la réglementation suivante :

- l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement ;
- l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Initiateur

Le présent arrêté est proposé par la Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme.

Après délibération,

LE GOUVERNEMENT FLAMAND ARRÊTE :

Chapitre 1er. Modifications de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Article 1er. À l'article 25 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, remplacé par l'arrêté du 30 avril 2009 et modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 26 avril 2019, le point 6° est remplacé par ce suit :

« 6° l'article 12, § 1er, du décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA pour :

3° les zones vulnérables d'un point de vue spatial, visées à l'article 1.1.2, 10°, du Code flamand de l'Aménagement du Territoire ;

b) les zones tampons, les zones destinées à des équipements collectifs et des équipements d'utilité publique avec, en surimpression, une zone inondable ou un bassin de rétention, les domaines militaires et les zones d'affectation analogues à l'une de ces zones, désignées sur les plans d'aménagement ou les plans d'exécution spatiale en vigueur dans le cadre de l'aménagement du territoire ;

c) les zones agricoles d'intérêt paysager, les zones agricoles et les zones d'affectation analogues à l'une de ces zones, désignées sur les plans d'aménagement ou les plans d'exécution spatiale en vigueur dans le cadre de l'aménagement du territoire ;

d) les zones de protection spéciale délimitées en vertu de l'article 36bis du décret sur la Nature. ».

Art. 2. À l'article 26, 1°, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 10 février 2017, 24 février 2017 et 7 septembre 2018, il est ajouté un point i) libellé comme suit :

« i) l'application de l'article 12, § 1er, du décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets, concernant l'interdiction de dépôts sauvages et de déchets sauvages telle que visée aux articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA. ».

Art. 3. À l'article 28 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 19 novembre 2010, 17 février 2012, 7 septembre 2018 et 26 avril 2019, le point 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° l'article 12, § 1er, du décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA en ce qui concerne les cours d'eau non navigables de catégorie 1 et leurs dépendances, tels que définis dans la loi du 28 décembre 1967 relative aux cours d'eau non navigables ; ».

Art. 4. À l'article 29 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 30 avril 2009 et modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 26 avril 2019, il est ajouté un point 2/1° libellé comme suit :

« 2/1° le décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA ; ».

Art. 5. À l'article 31 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 25 avril 2014 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 12 décembre 2014, 7 septembre 2018 et 26 avril 2019, le point 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° l'article 12, § 1er, du décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA en ce qui concerne les voies publiques et leurs dépendances. ».

Art. 6. À l'article 32 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 25 avril 2014 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 7 septembre 2018 et 26 avril 2019, le point 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° l'article 12, § 1er, du décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA en ce qui concerne les voies d'eau et les ports et leurs dépendances. ».

Art. 7. À l'article 33, § 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 septembre 2012 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 7 septembre 2018, 21 septembre 2018 et 26 avril 2019, le point 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° l'article 12, § 1er, du décret sur les Matériaux en ce qui concerne l'abandon de déchets et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA en ce qui concerne les cours d'eau non navigables de catégories 2 et 3 et leurs dépendances, tels que définis dans la loi du 28 décembre 1967 relative aux cours d'eau non navigables ; ».

Art. 8. À l'article 34, § 1er, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 septembre 2012 et modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 26 avril 2019, le membre de phrase « et les articles 4.6.1 et 4.6.2 du VLAREMA » est ajouté au point 5°. »

Art. 9. L'annexe VIII à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, est remplacée par l'annexe 1re jointe au présent arrêté.

Art. 10. Au même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 10 mai 2019, il est ajouté une annexe XXXVI, jointe en annexe 2 au présent arrêté.

*Chapitre 2. Modifications de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012
fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets*

Art. 11. À l'article 1.1.1 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014, 23 septembre 2016 et 22 mars 2019, le point 5° est remplacé par ce qui suit :

« 5° directive (UE) 2019/883 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 relative aux installations de réception portuaires pour le dépôt des déchets des navires, modifiant la directive 2010/65/UE et abrogeant la directive 2000/59/CE ; ».

Art. 12. À l'article 1.2.1 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, les points 2°, 38°, 39°, 47°, 49°, 66°, 76°, 77°, 86°, 87°/1 et 95° sont abrogés ;

2° au paragraphe 2, il est inséré un point 7°/1 libellé comme suit :

« 7°/1 opérateur d'une place de marché en ligne : toute personne physique ou morale qui organise ou exploite, à titre onéreux ou non, une place de marché en ligne ; »;

3° au paragraphe 2, il est inséré un point 11°/1 libellé comme suit :

« 11°/1 déchets de construction et de démolition : déchets générés par des travaux de construction et provenant des matériaux de construction utilisés, hormis leurs emballages, ou déchets générés par des travaux de démolition, de rénovation et de démantèlement après élimination de tous les éléments isolés qui ne font pas partie de la construction ; »;

4° au paragraphe 2, un point 40°/1 et un point 40°/2 sont insérés et libellés comme suit :

« 40°/1 déchets ménagers résiduels : la fraction des ordures ménagères qui n'est pas présentée ou collectée de manière sélective, y compris les déchets collectés de manière non sélective des poubelles de rue gérées par les communes ou structures de coopération intercommunales ainsi que les déchets de nettoyage des rues et les déchets d'évacuation des dépôts sauvages ;

40°/2 immeubles principalement résidentiels : bâtiment ou bâtiments dont la fonction de logement couvre au moins soixante-six pour cent du volume de construction concerné ; »;

5° au paragraphe 2, le point 50° est remplacé par ce qui suit :

« 50°/1 matelas : produits offrant une surface pour dormir ou se reposer, qui se prêtent à une utilisation par l'homme pendant une longue période, consistant en une housse solide rembourrée de matériaux de base et qui peuvent être posés sur une structure de lit, y compris les surmatelas. Un surmatelas est un matelas mince qui se pose sur le matelas normal ; » ;

6° au paragraphe 2, il est inséré un point 60°/1 libellé comme suit :

« 60°/1 place de marché en ligne : plate-forme numérique, portail ou tous autres moyens, applications ou services électroniques équivalents, permettant à un vendeur de conclure un contrat à distance, au sens de l'article I.8, 15°, du Code de droit économique, avec des utilisateurs de la place de marché en ligne ; » ;

7° au paragraphe 2, il est inséré un point 60°/2 libellé comme suit :

« 60°/2 remblayage : opération de valorisation par laquelle des déchets appropriés non dangereux sont utilisés à des fins de remise en état dans des zones excavées ou, en ingénierie, pour des travaux d'aménagement paysager. Les déchets utilisés pour le remblayage doivent remplacer des matières qui ne sont pas des déchets, être adaptés aux fins susvisées et limités aux quantités strictement nécessaires pour parvenir à ces fins ; » ;

8° au paragraphe 2, le point 67° est remplacé par ce qui suit :

« 67° déchets PMC : déchets de tous emballages plastiques, emballages métalliques et cartons à boisson destinés à être utilisés par les ménages ou à un usage professionnel analogue, à l'exception des déchets provenant de petits déchets dangereux, et d'emballages de polystyrène expansé destinés à des applications non alimentaires ; » ;

9° au paragraphe 2, le point 68° est remplacé par ce qui suit :

« 68° producteur : toute personne physique ou morale qui, quelle que soit la technique de vente utilisée, y compris la vente à distance conformément aux dispositions de l'article I.8, 15°, du Code de droit économique :

a) est établie sur le territoire et fabrique un produit sous son propre nom ou sa propre marque ou qui fait développer ou fabriquer un produit qu'elle négocie sous son propre nom ou sa propre marque sur le territoire ou qu'elle affecte à son propre usage ;

b) est établie sur le territoire et revend sur le territoire ou affecte à son propre usage un produit qui a été fabriqué par d'autres fournisseurs sous son propre nom ou sa propre marque. À cet égard, le revendeur n'est pas considéré comme producteur du produit lorsque la marque du producteur visé au point a) figure sur le produit ;

c) est établie sur le territoire et met un produit sur le marché à titre professionnel ;

d) est établie en dehors du territoire et vend un produit sur le territoire à des ménages ou à des utilisateurs autres que les ménages par le biais de la vente à distance au sens de l'article I.8, 15° du Code de droit économique, directement ou en recourant à une place de marché en ligne.

Celui qui assure exclusivement un financement en vertu ou dans le cadre d'un contrat de financement et qui ne supporte pas les avantages et inconvénients liés à la propriété n'est pas considéré comme producteur du produit, à moins qu'il n'agisse comme producteur tel que visé aux points a) à d) ; » ;

10° au paragraphe 2, point 73°, de la version néerlandaise, les mots « afgewerkte olie » sont chaque fois remplacés par les mots « afvalolie » ;

11° il est inséré un point 77°/2 libellé comme suit :

« 77°/2 dépôts sauvages : l'évitement délibéré de la collecte d'ordures ménagères ou de la collecte de déchets industriels en abandonnant ou déversant des déchets en des endroits et à des moments non réglementaires ou dans les récipients inadéquats ; » .

12° au paragraphe 3/1, le point 16° est remplacé par ce qui suit :

« 16° producteur d'EEE : toute personne physique ou morale qui, quelle que soit la technique de vente utilisée, y compris la vente à distance conformément aux dispositions de l'article I.8, 15°, du Code de droit économique :

a) est établie sur le territoire et fabrique un produit sous son propre nom ou sa propre marque ou qui fait développer ou fabriquer un produit qu'elle négocie sous son propre nom ou sa propre marque sur le territoire ;

b) est établie sur le territoire et revend un produit qui a été fabriqué par d'autres fournisseurs sous son propre nom ou sa propre marque. À cet égard, le revendeur n'est pas considéré comme producteur du produit lorsque la marque du producteur visé au point a) figure sur le produit ;

c) est établie sur le territoire et met un produit sur le marché à titre professionnel ;

d) est établie en dehors du territoire et vend un produit sur le territoire à des ménages ou à des utilisateurs autres que les ménages par le biais de la vente à distance au sens de l'article I.8, 15° du Code de droit économique, directement ou en recourant à une place de marché en ligne.

Celui qui assure exclusivement un financement en vertu ou dans le cadre d'un contrat de financement et qui ne supporte pas les avantages et inconvénients liés à la propriété n'est pas considéré comme producteur du produit, à moins qu'il n'agisse comme producteur tel que visé aux points a) à d) ; » ;

13° au paragraphe 4, 7°, le segment de phrase « conformément aux dispositions de l'article I.8, 15°, du Code de droit économique, » est inséré entre les mots « à distance » et les mots « mét des piles ou des accumulateurs » ;

14° il est inséré un paragraphe 4/1 libellé comme suit :

« § 4/1. Pour l'application de la sous-section 5.2.10 du chapitre 5, on entend par :

1° port : un lieu ou une zone géographique comportant des aménagements et des équipements principalement conçus pour permettre la réception de navires, y compris une zone de mouillage relevant de la juridiction du port ;

2° installation de réception portuaire : toute installation fixe, flottante ou mobile pouvant assurer le service de réception des déchets des navires ;

3° résidus de cargaison : les restes de cargaison à bord qui demeurent sur le pont, dans les cales ou dans des citernes après les opérations de chargement et de déchargement, y compris les excès ou les pertes de chargement et de déchargement, que ce soit à l'état sec ou humide, ou entraînés par les eaux de lavage, à l'exclusion de la poussière résiduelle sur le pont après balayage ou de la poussière provenant des surfaces extérieures du navire ;

4° convention MARPOL : la convention internationale pour la prévention de la pollution par les navires, dans sa version actualisée ;

5° bateau de plaisance : un navire de tout type, dont la coque a une longueur égale ou supérieure à 2,5 m, quel que soit le moyen de propulsion, destiné à des fins sportives et de loisir, et à des fins non commerciales ;

6° déchets des navires : tous les déchets, y compris les résidus de cargaison, qui sont générés durant l'exploitation d'un navire ou pendant les opérations de chargement, de déchargement et de nettoyage, et qui relèvent des annexes I, II, IV, V et VI de la convention MARPOL, ainsi que les déchets pêchés passivement ;

7° navire : un bâtiment de mer, quel qu'en soit le type, exploité en milieu marin, y compris les navires de pêche, les bateaux de plaisance, les hydroptères, les aéroglisseurs, les engins submersibles et les engins flottants ;

8° navire de pêche : tout navire équipé ou utilisé à des fins commerciales pour la capture de poissons ou d'autres ressources biologiques de la mer ;

9° déchets pêchés passivement : les déchets collectés dans des filets au cours d'opérations de pêche ;

10° capacité de stockage suffisante : capacité suffisante pour stocker les déchets à bord à compter du moment du départ jusqu'au port d'escale suivant, y compris les déchets susceptibles d'être générés au cours du voyage ;

11° services réguliers : services organisés sur la base d'horaires de départ et d'arrivée publiés ou planifiés entre deux ports déterminés ou des traversées récurrentes qui constituent un calendrier reconnu ;

12° escales portuaires régulières : trajets répétés d'un même navire formant une constante entre des ports déterminés ou une série de voyages à destination et en provenance du même port sans escale intermédiaire ;

13° escales portuaires fréquentes : visites effectuées par un navire dans le même port au moins une fois par quinzaine ;

14° GISIS : le système mondial intégré d'information sur les transports maritimes mis en place par l'OMI ;

15° traitement : opération de valorisation ou d'élimination, y compris la préparation qui précède la valorisation ou l'élimination ;

16° redevance indirecte : redevance payée pour la fourniture des services d'une installation de réception portuaire, qu'il soit procédé ou non au dépôt effectif de déchets des navires. ».

Art. 13. Au chapitre 2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° la section 2.2, comprenant les articles 2.2.1 à 2.2.8, est remplacée par ce qui suit :

« Section 2.2. Critères européens

Art. 2.2.1. Aucune déclaration des matières premières n'est requise pour les matériaux auxquels s'appliquent les conditions et critères relatifs aux sous-produits ou à la fin du statut de déchet fixés à l'échelle européenne et directement applicables.

Art. 2.2.2. Un établissement ou une entreprise qui remplit les conditions et critères relatifs aux sous-produits ou à la fin du statut de déchet fixés à l'échelle européenne et directement applicables peut les mettre sur le marché si elle est reprise dans un registre. Le ministre fixe les modalités quant à la forme et au contenu du registre et de la procédure d'enregistrement.

Sur simple demande de l'OVAM ou du fonctionnaire surveillant, l'établissement ou l'entreprise en question démontre la conformité avec les exigences européennes. La non-conformité peut donner lieu à la radiation du registre. Le ministre peut déterminer les informations qui doivent être disponibles pour pouvoir démontrer la conformité et arrête les modalités de la radiation du registre. » ;

2° les articles 2.2.3 à 2.2.8 sont abrogés. ».

Art. 14. Dans le même arrêté, la sous-section 2.3.1, comprenant les articles 2.3.1.1 à 2.3.1.3, modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014 et 22 décembre 2017, est remplacée par ce qui suit :

« Sous-section 2.3.1. Dispositions générales relatives aux critères spécifiques

Art. 2.3.1.1. Un matériau ne peut être considéré comme matière première que si l'utilisation n'aura pas d'incidences globales nocives pour l'environnement ou la santé humaine.

Art. 2.3.1.2. Pour certains matériaux, des critères spécifiques qui doivent au minimum être remplis pour qu'un matériau déterminé puisse être considéré comme une matière première destinée à un champ d'application déterminé sont, au besoin, définis. Chaque matériau individuellement satisfait à ces critères.

Les matériaux destinés à être utilisés dans des couches d'étanchéité artificielles au verre soluble ne doivent pas satisfaire individuellement aux critères spécifiés visés à l'alinéa 1er.

Art. 2.3.1.3. La liste des matériaux visée à l'annexe 2.2 indique les matériaux pour lesquels une déclaration des matières premières est requise.

Les matières premières visées, destinées à être utilisées comme engrais ou amendement du sol, comme matériau de construction ou dans des couches d'étanchéité artificielles au verre soluble et ne figurant pas à l'annexe 2.2, ne peuvent être considérées comme matière première que si l'OVAM a donné une autorisation sous la forme d'une déclaration des matières premières.

L'utilisation d'une matière première comme sol n'est pas autorisée.

Une déclaration des matières premières est délivrée suivant la procédure visée à la section 2.4. Une déclaration des matières premières peut être délivrée si les critères spécifiques applicables visés à la section 2.3 sont remplis et dans la mesure où l'application n'a pas d'incidences globales nocives pour l'environnement ou la santé humaine.

Si un matériau ne remplit pas les critères spécifiques applicables visés à la section 2.3, il ne peut être autorisé que si des arguments valables d'un point de vue environnemental le justifient et qu'une déclaration des matières premières à cet effet est obtenue.

Art. 2.3.1.3/1. Des matériaux peuvent être considérés comme des matières premières destinées être utilisées dans des travaux d'assainissement du sol ou des mesures de gestion des risques s'ils satisfont aux conditions de composition ou d'utilisation fixées dans l'attestation de conformité du projet d'assainissement du sol, du projet limité d'assainissement du sol ou du plan de gestion des risques délivrée par l'OVAM conformément aux dispositions du décret relatif au sol.

Art. 2.3.1.3/2. § 1er. Le producteur de matières premières ou, par dérogation, la personne agissant en son nom au sens de l'article 2.4.2.1 est responsable du respect des obligations visées dans le présent chapitre. Il informe tout acheteur des matières premières des conditions d'utilisation visées à la section 5.3 et des critères spécifiques visés à la section 2.3.

Il relève de la responsabilité du producteur de matières premières ou de la personne agissant en son nom d'informer le fonctionnaire surveillant dans un délai de sept jours calendrier s'il dispose d'informations permettant de conclure qu'un lot de matériaux ne satisfait plus aux dispositions mentionnées dans le présent chapitre. Le cas échéant, ce lot de matériaux est considéré comme des déchets.

§ 2. Sauf stipulation contraire dans la déclaration des matières premières, les matériaux visés à l'article 2.2.3, qui sont considérés comme des matières premières, sont échantillonnés et analysés au moins une fois par an par un laboratoire agréé dans la discipline des déchets et autres matériaux, visé à l'article 6, 5e, e), du VLAREL du 19 novembre 2010.

L'échantillon est représentatif de la production dans un intervalle de temps déterminé. La conformité avec les critères en vigueur est garantie sur la base d'un échantillonnage et d'une analyse représentatifs. En fonction de l'origine, du taux de pollution et de l'utilisation, le producteur de matières premières ou, par dérogation, la personne agissant en son nom peut, en concertation avec l'OVAM, limiter la liste des paramètres, mentionnée aux annexes 2.3.1 et 2.3.2.

§ 3. Les données d'analyse sont tenues à jour sur un support électronique en vue d'un échange simple entre l'OVAM et la personne précitée. Le ministre établit les spécifications techniques auxquelles les données d'analyse doivent satisfaire et les spécifications techniques en rapport avec l'échange de données à la demande de l'OVAM sont reprises dans une procédure standard.

Les titulaires d'une déclaration des matières premières transmettent chaque année ces données d'analyse à l'OVAM par voie électronique. En vue de cette transmission électronique, l'OVAM met à disposition sur son site web un guichet web pour les déclarations des matières premières. Le producteur transmet également chaque année à l'OVAM, par voie électronique, les analyses attestant de la conformité avec l'arrêté ministériel en exécution de l'article 2.3.6.1, § 2.

La personne visée au paragraphe 1er tient les données d'analyse qui ne doivent pas faire l'objet d'un rapport conformément aux dispositions visées à l'alinéa 2 du présent paragraphe à la disposition du fonctionnaire surveillant et de l'OVAM pendant cinq ans. ».

Art. 15. À l'article 2.3.1.3/2 du même arrêté, remplacé par le présent arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, alinéa 1er, la phrase suivante est ajoutée :

« Le producteur de matières premières ou, par dérogation, la personne agissant en son nom transmet, lors de la passation du marché pour l'échantillonnage et l'analyse des matériaux précités, le numéro de la déclaration des matières premières au laboratoire agréé précité en lui demandant de reprendre ce numéro dans le rapport d'échantillonnage et le rapport d'analyse. » ;

2° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit :

« § 3. Les données d'analyse sont tenues à jour sur un support électronique en vue d'un échange simple entre l'OVAM et le laboratoire agréé. Le ministre établit les spécifications techniques auxquelles les données d'analyse doivent satisfaire et les spécifications techniques en rapport avec l'échange de données comme prévu au présent article et les fixe dans une procédure standard.

Le laboratoire agréé qui a effectué l'analyse visée au § 2 transmet ces données d'analyse, y compris le rapport d'échantillonnage, à l'OVAM par voie électronique immédiatement après l'analyse. L'échange de ces données s'effectue suivant les spécifications reprises dans la procédure standard précitée.

Le producteur transmet également chaque année à l'OVAM, par voie électronique, les analyses attestant de la conformité avec l'arrêté ministériel en exécution de l'article 2.3.6.1, § 2.

La personne visée au paragraphe 1er tient les données d'analyse qui ne doivent pas faire l'objet d'un rapport conformément aux dispositions visées à l'alinéa 2 du présent paragraphe à la disposition du fonctionnaire surveillant et de l'OVAM pendant cinq ans. ».

Art. 16. À l'article 2.3.2.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014, 23 septembre 2016 et 22 mars 2019, le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit :

« § 2. Par dérogation au paragraphe 1er, les matériaux visés à l'annexe 2.2, section 2, en particulier le granulats d'asphalte, les granulats bitumineux recyclés et le sable tamisé d'asphalte, ne doivent pas satisfaire à la concentration totale pour le paramètre des huiles minérales et en ce qui concerne les hydrocarbures aromatiques polycycliques, les concentrations totales visées à l'annexe 2.3.2.A s'appliquent.

Pour établir s'il est satisfait aux concentrations totales précitées, le test HAP-spray est utilisé. Si le test HAP-spray révèle une décoloration jaune, on considère qu'il n'a pas été satisfait aux normes précitées. En cas de coloration imprécise, un test de confirmation peut être réalisé par spectroscopie infrarouge. Si la spectroscopie infrarouge montre des pics nets, on considère qu'il n'a pas été satisfait aux normes précitées. Des tests qualitatifs peuvent être effectués par spectroscopie infrarouge sans test HAP-spray préalable. En cas de doute, un contre-essai consistant en une analyse chimique par GC-MS des HAP déterminera si les normes définies à l'annexe 2.3.2.A n'ont pas été dépassées. Le règlement unique sur les granulats recyclés mentionne la méthode d'essai et le contrôle de conformité du test HAP-spray.

Art. 17. À l'article 2.3.2.2 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014, 22 décembre 2017 et 22 mars 2019, l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit :

« Les établissements de triage dont les débris triés sont vendus, après avoir subi une nouvelle transformation, à une entreprise de concassage comme granulats recyclés possèdent un système de garantie de qualité tel que visé dans le règlement unique sur les granulats recyclés. »

Art. 18. Dans le même arrêté, la sous-section 2.3.3, abrogée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 septembre 2018, est rétablie dans la rédaction suivante:

« Sous-section 2.3.3. Critères d'utilisation comme engrais ou amendement du sol

Art. 2.3.3.1. Les matériaux visés à l'annexe 2.2, section 1re, peuvent être considérés comme matières premières destinées à être utilisées comme engrais ou amendement du sol si les conditions de composition, à savoir les teneurs maximales en contaminants, sont remplies. Les conditions de composition des matières premières qui contiennent 2 %

ou plus de 2 % de matière sèche sont stipulées à l'annexe 2.3.1.A. Les conditions de composition des matières premières qui contiennent moins de 2 % de matière sèche sont stipulées à l'annexe 2.3.1.B.

Art. 2.3.3.2. Le traitement, l'échantillonnage et l'analyse des boues d'épuration traitées sont effectués selon les dispositions visées à l'annexe 2.3.1.D.

Art. 2.3.3.3. § 1er. Le compost LFJ, le compost vert ou le matériau final du traitement biologique de déchets organo-biologiques sont produits dans un établissement autorisé de traitement biologique de déchets organo-biologiques qui dispose d'une attestation de contrôle.

§ 2. Le traitement biologique de déchets organo-biologiques est soumis au système de garantie de qualité Engrais-Amendements du sol. Le système de garantie de qualité a pour but de garantir la transformation de déchets en matériaux finaux de haute qualité pour valorisation. Le système de garantie de qualité est géré par l'OVAM. Le ministre arrête le système de garantie de qualité.

§ 3. Les établissements de traitement biologique de déchets organo-biologiques en vue de la production d'amendements du sol ou d'engrais rétribuent l'OVAM pour le développement et la gestion du système de garantie de qualité. Le ministre peut fixer des règles contraignantes pour le calcul de la rétribution. Elles sont établies en concertation avec les partenaires concernés.

§ 4. L'attestation de contrôle visée au paragraphe 1er est délivrée par un organisme de certification conformément au système de garantie de qualité Engrais-Amendements du sol. Un organisme de certification est agréé par le ministre, sur avis de l'OVAM. La procédure est reprise dans le Règlement général de la Certification.

§ 5. Les organismes de certification exercent les activités de certification sur le terrain comme décrit dans le système de garantie de qualité Engrais-Amendements du sol. Leurs tâches sont les suivantes :

1° exécution et suivi des échantillonnages, analyses et audits conformément au Règlement général de la Certification ;

2° octroi, suspension ou retrait d'attestations de contrôle conformément au Règlement général de la Certification ;

3° rapport à l'OVAM, notamment par :

a) un relevé mensuel des attestations de contrôle délivrées, suspendues ou retirées ;

b) des rapports d'audits et des plans d'action imposés suite à des non-conformités auprès des établissements autorisés de traitement de déchets organo-biologiques en vue d'obtenir ou de maintenir leur attestation de contrôle ;

c) un rapport annuel sur les activités de certification.

§ 6. Le Règlement général de la Certification est approuvé par arrêté ministériel et publié par extrait au *Moniteur belge*. Il comporte un volet organisationnel reprenant les conditions pour les organismes de certification et un volet exécutif contenant les conditions pour les établissements de traitement biologique de déchets organo-biologiques.

§ 7. En tant qu'organe de contrôle indépendant, l'OVAM contrôle le système de garantie de qualité Engrais-Amendements du sol.

L'OVAM accomplit notamment les tâches suivantes :

1° le contrôle du Règlement général de la Certification et du système de garantie de qualité ;

2° le traitement des recours contre des décisions d'octroi, de suspension ou de retrait des attestations de contrôle. ».

Art. 19. L'article 2.4.1.3 du même arrêté, abrogé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 2.4.1.3. Une déclaration des matières premières n'est délivrée que pour un matériau spécifique qui est produit par un producteur spécifique ou qui est issu d'un procédé de production spécifique et pour lequel une application spécifique est envisagée. ».

Art. 20. À l'article 2.4.2.2, alinéa 1er, du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 7° est remplacé par ce qui suit :

« 7° pour les demandes de déclaration des matières premières imposées dans la section 2.3 :

a) une justification de ce que le matériau satisfait aux critères spécifiques applicables de la section 2.3 ;

b) les motifs pour lesquels l'utilisation de la matière première dans l'application n'a pas d'incidences globales nocives pour l'homme et l'environnement ;

c) le cas échéant, un rapport d'échantillonnage et d'analyse d'un échantillon représentatif du matériau rédigé par un laboratoire agréé dans la discipline des déchets et autres matériaux visé à l'article 6, 5°, e), du VLAREL. Le nombre d'échantillons et d'analyses dépend de la distribution prévue de la composition. Les rapports d'analyse démontrent que la matière première remplit les conditions du domaine d'utilisation en question. Ces données d'analyse sont tenues à jour sur un support électronique en vue d'un échange simple entre l'OVAM et le demandeur. Les spécifications techniques auxquelles les données d'analyse doivent satisfaire et les spécifications techniques en rapport avec l'échange de données à la demande de l'OVAM sont reprises dans une procédure standard arrêtée par le ministre ;

d) en ce qui concerne les matériaux de construction, le test de lixiviation est effectué sur l'échantillon présentant la contamination métallique la plus élevée. Si un matériau ne constitue qu'une partie de la masse du matériau de construction, un rapport d'échantillonnage et d'analyse supplémentaire du produit fini est établi. Le nombre de produits finis à analyser dépend de la distribution prévue de la teneur en matière première du produit fini. Les tests de lixiviation sont effectués sur le produit fini présentant le taux le plus élevé de matières premières dont la contamination métallique est la plus élevée. » ;

2° il est inséré un point 7°/1 libellé comme suit :

« 7°/1 pour les demandes de déclaration des matières premières de matériaux relevant de la section 2.6 :

a) pour les matériaux relevant de l'article 2.6.2, alinéa 1er : les motifs pour lesquels l'utilisation du matériau remplit les conditions de l'article 36 du décret sur les Matériaux ;

b) pour les matériaux relevant de l'article 2.6.3, alinéa 1er : les motifs pour lesquels l'utilisation du matériau remplit les conditions de l'article 37 du décret sur les Matériaux ; ».

Art. 21. À l'article 2.4.2.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit :

« § 2. L'OVAM accorde ou refuse une déclaration des matières premières sur décision et en informe le demandeur au moyen d'une notification électronique. Pour les demandes imposées dans la section 2.3, la décision tombe au plus tard trente jours calendrier après la date de réception de la demande. Pour les demandes relevant de la section 2.6, la décision tombe au plus tard soixante jours calendrier après la date de réception de la demande. Le délai de traitement prend cours le premier jour ouvrable suivant. La déclaration des matières premières peut prévoir un délai de validité limité. ».

Art. 22. À l'article 2.4.2.3, § 3, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, le membre de phrase « , la demande est réputée refusée. » est remplacé par le membre de phrase « , l'OVAM met fin à la procédure de demande et en informe le demandeur au moyen d'une notification électronique. ».

Art. 23. Au chapitre 2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 septembre 2018, une section 2.6, comprenant les articles 2.6.1 à 2.6.5, est ajoutée et libellée comme suit :

« Section 2.6. Matériaux pour lesquels il n'existe pas de critères européens ni de critères spécifiques

Art. 2.6.1. Les matériaux pour lesquels il n'existe pas de critères européens ni de critères spécifiques ne peuvent être considérés comme matière première que s'ils remplissent les conditions visées à l'article 36 ou 37 du décret sur les Matériaux.

Art. 2.6.2. Les déchets ne sont plus considérés comme tels s'ils ont subi un traitement en vue du recyclage ou de la valorisation et remplissent les conditions visées à l'article 36 du décret sur les Matériaux.

Le détenteur du matériau décide, sur la base d'une auto-évaluation, s'il est satisfait aux dispositions visées à l'alinéa 1er.

Art. 2.6.3. Une substance ou un objet issu d'un processus de production dont le but premier n'est pas de produire ladite substance ou ledit objet ne peut être considéré(e) comme sous-produit et non comme déchet si les conditions visées à l'article 37 du décret sur les Matériaux sont réunies.

Le détenteur du matériau décide, sur la base d'une auto-évaluation, s'il est satisfait aux dispositions visées à l'alinéa 1er.

Art. 2.6.4. L'auto-évaluation visée aux articles 2.6.2 et 2.6.3 est réalisée conformément au manuel que l'OVAM publie sur son site web. Une copie de l'auto-évaluation est mise à la disposition de l'OVAM et de l'autorité de tutelle.

Le transport et le stockage de matières premières qui sont considérées comme une matière première sur la base d'une auto-évaluation telle que visée à l'alinéa 1er s'accompagnent toujours d'une déclaration, rédigée par le détenteur des matières premières, certifiant le statut de matière première sur la base d'une auto-évaluation.

Art. 2.6.5. En cas de doute, une déclaration des matières premières peut être demandée auprès de l'OVAM. La demande d'une déclaration des matières premières peut être exigée par l'OVAM ou l'autorité de tutelle. Une déclaration des matières premières est toujours obligatoire en cas d'utilisation de matériaux comme combustible.

Une déclaration des matières premières est délivrée suivant la procédure visée à la section 2.4. ».

Art. 24. À l'article 3.1.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014, 23 septembre 2016 et 22 mars 2019, dont le texte existant constituera le paragraphe 1er, il est ajouté un paragraphe 2, libellé comme suit :

« § 2. Une reprise volontaire peut être organisée pour les ordures ménagères et les déchets industriels similaires aux ordures ménagères.

Les modalités de mise en œuvre de cette forme de reprise volontaire sont définies à la section 3.5. ».

Art. 25. À l'article 3.2.1.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° avant le paragraphe 1er, qui devient le paragraphe 1er/1, il est inséré un nouveau paragraphe 1er libellé comme suit :

« § 1er. L'obligation d'acceptation est un régime de responsabilité élargie des producteurs tel que visé à l'article 21, § 1er, et à l'article 21/1 du décret sur les Matériaux. » ;

2° au paragraphe 1er existant, qui est à présent le paragraphe 1er/1, il est ajouté un alinéa 2 libellé comme suit :

« L'obligation visée à l'alinéa 1er s'applique quelle que soit la technique de vente utilisée, y compris la vente à distance.

Les modalités de reprise de produits en fin de vie dans le cadre d'une vente à distance doivent être communiquées à l'acheteur avant la conclusion du contrat de vente. » ;

3° au paragraphe 7, le membre de phrase « , sous l'intitulé « OBLIGATION D'ACCEPTATION, » » est abrogé et les mots « faire réparer le produit ou » sont insérés entre les mots « l'acheteur peut » et les mots « se débarrasser ».

Art. 26. À l'article 3.2.1.2, § 2, alinéa 1er, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° avant le point 1°, qui devient le point 1°/1, il est inséré un nouveau point 1° libellé comme suit :

« 1° une définition claire de la couverture géographique, des produits et des matériaux auxquels s'applique la convention d'obligation d'acceptation ou le plan individuel d'obligation d'acceptation, la zone géographique ne se limitant pas aux zones où la collecte et la gestion sont les plus rentables ; » ;

2° au point 2°, les mots « des zones visées au point 1° » sont ajoutés ;

3° le point 6° est remplacé par ce qui suit :

« 6° les mesures visant à sensibiliser les divers groupes-cibles et, en particulier, à informer les détenteurs de déchets sur :

- a) les possibilités de prévention et de réparation ;
- b) les centres et services de réemploi et de préparation au réemploi ;
- c) les systèmes de reprise et de collecte ;
- d) la prévention des déchets sauvages et l'impact négatif des déchets sauvages sur l'environnement ; » ;

4° le point 8° est remplacé par ce qui suit :

« 8° les dispositions en matière de rapport :

a) à l'OVAM concernant toutes les mesures visées aux points 1° à 7°;

b) concernant la publication d'informations relatives aux résultats obtenus par rapport aux objectifs légaux ; » ;

5° le point 9° est remplacé par ce qui suit :

« 9° des mesures pour le financement des obligations de responsabilité élargie des producteurs, par lesquelles au moins les coûts sont pris en charge conformément à l'article 21/1, § 2, 1°, du décret sur les Matériaux, à l'exception des déchets visés à l'article 3.1.1, alinéa 1er, 2°, 4° et 5°. ».

Art. 27. À l'article 3.2.1.3, § 1er, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014 et 22 mars 2019, il est ajouté un alinéa 3, libellé comme suit :

« Si plusieurs organismes de gestion sont actifs pour un même flux de déchets, les données chiffrées de ces organismes de gestion font l'objet d'une validation supplémentaire, sur simple demande de l'OVAM, afin de déceler et de corriger toute double comptabilisation et toutes omissions. Le cas échéant, les organismes de gestion concernés désignent, à leurs frais, un même organisme de contrôle pour effectuer la validation. Si les organismes de gestion ne parviennent pas à un choix commun, l'OVAM décide après concertation avec les divers organismes de gestion. ».

Art. 28. À l'article 3.2.1.5 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, les mots « ou en recourant à une place de marché en ligne » sont insérés entre le mot « directement » et les mots « à des ménages » ;

2° l'alinéa 4 est remplacé par ce qui suit :

« Un mandataire est désigné par procuration écrite avant que des produits ne soient mis sur le marché. Lors de la désignation d'un mandataire et en cas de résiliation de cette procuration, l'une des parties en informe l'OVAM immédiatement par écrit. En cas de résiliation, la personne visée à l'alinéa 1er doit également désigner un nouveau mandataire. ».

Art. 29. À l'article 3.2.2.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 mai 2014 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 4, alinéa 2, point 2°, le membre de phrase « en tendant à une différenciation conformément à l'article 21/1, § 2, 2°, du décret sur les Matériaux » est ajouté ;

2° au paragraphe 5, alinéa 1er, les phrases suivantes sont ajoutées :

« L'organisme de gestion fournit des informations disponibles publiquement sur les critères de sélection, les critères d'attribution et leur pondération des différentes offres reçues. Ces informations sont mentionnées dans un rapport complet adressé à l'OVAM et à tous les candidats qui ont déposé une offre correcte. Ce rapport contient non seulement une description des critères, mais aussi une motivation étayée, pour chacune des offres, des points attribués pour chaque critère. » ;

3° au paragraphe 8, les mots « au moins une fois par an » sont insérés entre le mot « organise » et les mots « une concertation » ;

4° au paragraphe 8, la phrase suivante est ajoutée : « Un rapport de synthèse de la réunion est rédigé. » ;

5° il est ajouté un paragraphe 9 libellé comme suit :

« § 9. L'organisme de gestion fournit des informations disponibles publiquement sur :

1° les membres et participants de l'organisme de gestion ;

2° les contributions financières des produits mis sur le marché par leurs membres par produit vendu ou par tonne ;

3° la procédure de sélection des opérateurs de gestion des déchets. ».

Art. 30. L'article 3.4.1.1 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3.4.1.1. Les occupants ou les utilisateurs d'un immeuble muni d'une boîte aux lettres, sis en Région flamande, peuvent indiquer, au moyen d'un autocollant :

1° qu'ils ne souhaitent recevoir ni imprimés publicitaires non adressés, ni presse régionale gratuite non adressée ;

2° qu'ils souhaitent recevoir la presse régionale gratuite non adressée, mais pas d'imprimés publicitaires non adressés.

Seuls les autocollants NON/NON et OUI/NON peuvent être utilisés à cet effet.

Tout diffuseur d'imprimés publicitaires non adressés et de presse régionale gratuite non adressée respecte les autocollants. ».

Art. 31. À l'article 3.4.1.2 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, le point 2° est remplacé par « rend compte à l'OVAM du nombre d'autocollants distribués, de la quantité (en tonnes) de papier utilisée pour des imprimés non adressés distribués et de l'utilisation des autocollants » ;

2° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

« Le Gouvernement flamand et le secteur des éditeurs de presse régionale gratuite et d'imprimés publicitaires non adressés concluent une convention fixant les modalités des dispositions visées à l'alinéa précédent. ».

Art. 32. L'article 3.4.3.2 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3.4.3.2. Pour le traitement des pneus usagés collectés en application de l'obligation d'acceptation, les objectifs suivants s'appliquent :

1° tous les pneus usagés qui sont présentés sont collectés avec un minimum de 85 % et un maximum de 100 % de la quantité de pneus neufs mis sur le marché par les producteurs ; d'ici 2030, les pneus usagés seront collectés avec un minimum de 95 % et un maximum de 100 % de la quantité de pneus neufs mis sur le marché par les producteurs, à moins qu'il ne ressorte d'une évaluation étayée que ces objectifs de collecte ne sont pas réalisables d'ici 2030.

2° les pneus collectés sont triés avant le traitement en pneus réutilisables et en pneus rechapables ;

3° le pourcentage de réemploi et le pourcentage de rechapage s'élèvent chacun à 10 % au moins ;

4° le pourcentage total de réemploi, de rechapage et de recyclage des pneus collectés s'élève à 85 % au moins ; ce pourcentage passera à 95 % d'ici 2030, à moins qu'il ne ressorte d'une évaluation étayée que cet objectif n'est pas réalisable ;

5° le reste des pneus usagés collectés est valorisé ;

6° l'élimination de pneus usagés n'est pas autorisée. ».

Art. 33. À l'article 3.4.3.4, alinéa 3, du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 4°, le point c) est remplacé par ce qui suit :

« c) a été recyclée ;

d) a été valorisée ; » ;

2° il est ajouté un point 5° libellé comme suit :

« 5° les quantités totales de caoutchouc, d'acier et de textile provenant du recyclage de pneus usagés qui ont été utilisées, ventilées par application. ».

Art. 34. À l'article 3.4.4.15 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, les mots « ou en recourant à une place de marché en ligne » sont insérés entre le mot « directement » et les mots « à des ménages » ;

2° l'alinéa 5 est remplacé par ce qui suit :

« Un mandataire est désigné par procuration écrite avant que des produits ne soient mis sur le marché. Lors de la désignation d'un mandataire et en cas de résiliation de cette procuration, l'une des parties en informe l'OVAM immédiatement par écrit. En cas de résiliation, la personne visée à l'alinéa 1er doit également désigner un nouveau mandataire. ».

Art. 35. À l'article 3.4.5.1 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

« En ce qui concerne les piles qui sont remises sur le marché pour la même application ou une application différente et ne sont plus considérées comme un déchet après la préparation au réemploi du déchet de pile, la responsabilité élargie du producteur est mise en œuvre au travers de l'obligation d'acceptation visée à la section 3.2. À cet égard, celui qui remet les piles sur le marché après la préparation au réemploi est considéré comme le producteur. Cette disposition ne s'applique pas pour les piles qui sont réutilisées sans qu'une opération de préparation au réemploi ait eu lieu. ».

Art. 36. À l'article 3.4.5.3 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 29 novembre 2013, 22 décembre 2017 et 22 mars 2019, les alinéas 1er à 3 sont remplacés par ce qui suit :

« Les producteurs de piles et d'accumulateurs sont responsables du financement des coûts nets découlant de la collecte, de traitement et du recyclage des déchets de toutes les piles et de tous les accumulateurs, quelle que soit la date de leur mise sur le marché. Les producteurs de piles et d'accumulateurs supportent également les coûts des campagnes d'information du public sur la prévention, la collecte, le traitement et le recyclage de déchets de piles et d'accumulateurs.

Lorsqu'il met une pile ou un accumulateur sur le marché, tout producteur, membre ou non d'un organisme de gestion, fournit une garantie montrant que la gestion des déchets de piles et d'accumulateurs sera financée. Cette garantie assure le financement des coûts nets découlant de la collecte, du traitement et du recyclage de ces piles et accumulateurs. Elle peut revêtir l'une des formes suivantes :

1° une garantie collective : a) la participation du producteur à un organisme de gestion tel que visé à l'article 3.2.2.1, § 1er, le producteur payant une contribution couvrant au moins les coûts futurs visés à l'alinéa 1er ;

b) la participation du producteur à un fonds de garantie géré par un organisme de gestion tel que visé à l'article 3.2.2.1, § 1er ;

2° une garantie individuelle : un compte gagé, une garantie bancaire à première demande ou une assurance, au nom et à charge du producteur individuel et dont l'OVAM est le bénéficiaire, soumis à l'approbation de l'OVAM et couvrant au moins les coûts nets futurs découlant de la collecte, du traitement et du recyclage des piles et accumulateurs mis sur le marché par le producteur.

Un fonds de garantie tel que visé à l'alinéa 2, point 1°, b) répond aux critères suivants :

1° le fonds de garantie est géré par un seul ou plusieurs organismes de gestion conjointement comme le prévoit l'article 3.2.2.1, § 1er ;

2° le montant de la garantie par kilogramme de batteries ou de piles mis sur le marché et par catégorie de produits est soumis à l'approbation de l'OVAM, compte tenu de la durée de vie, de la durabilité des matériaux, des garanties fournies par les producteurs et des quantités mises sur le marché, d'une analyse des risques et des coûts ou produits futurs probables générés par la collecte, le traitement et le recyclage ;

3° le paiement de cette contribution n'a pas d'effet libératoire à l'égard des responsabilités financières et opérationnelles du producteur concerné ;

4° si un producteur de piles et d'accumulateurs n'existe plus et que les déchets de piles aboutissent dans un système de collecte d'un organisme de gestion ou d'un producteur, les coûts liés à la gestion des déchets de piles et d'accumulateurs sont financés par les différents fonds de garantie au prorata des garanties déjà perçues pour les piles

et accumulateurs de la même catégorie de produits. Si les garanties constituées dans les fonds de garantie sont insuffisantes pour couvrir les coûts liés à la gestion des déchets de piles et d'accumulateurs dont le producteur n'existe plus, la responsabilité du financement des coûts non couverts incombe aux différents fonds de garantie auxquels tous les producteurs fournissant leur garantie par la participation à un fonds de garantie et existant sur le marché lorsque les coûts sont occasionnés contribuent proportionnellement à leur part de marché pour la catégorie de produits de piles et d'accumulateurs concernée ;

5° si le producteur et l'organisme de gestion tel que visé à l'article 3.2.2.1, § 1er, auquel il a payé une garantie, ne peuvent plus être identifiés, les coûts liés à la collecte, au transport, au traitement et au recyclage des déchets de piles et d'accumulateurs en question sont remboursés par les fonds de garantie et par les producteurs qui ont fourni une garantie individuelle, éventuellement par le biais de l'organisme de gestion auquel ils sont affiliés, proportionnellement à leur part de marché pour la catégorie de produits de piles et d'accumulateurs concernée. ».

Art. 37. À l'article 3.4.5.6, point 3°, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, les mots « ainsi que la quantité de piles et d'accumulateurs collectés auxquels le traitement précité a été appliqué » sont ajoutés.

Art. 38. À l'article 3.4.6.2, alinéa 2, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les mots « incinérée au maximum avec récupération de l'énergie » sont remplacés par les mots « valorisée au maximum ».

Art. 39. À l'article 3.4.6.4, alinéa 2, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 16 novembre 2012 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 1°, le mot « litres » est remplacé par le mot « kilogrammes » ;

2° au point 2°, le mot « litres » est remplacé par le mot « kilogrammes » ;

3° le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° les quantités totales d'huiles usagées, exprimées en kilogrammes, qui ont été évacuées vers la régénération, d'autres opérations de recyclage et d'autres formes de valorisation ; » ;

5° au point 5°, le mot « litres » est remplacé par le mot « kilogrammes » ;

6° un point 6° et un point 7° sont ajoutés et libellés comme suit :

« 6° les quantités totales, exprimées en kilogrammes, d'huiles de base et d'autres composants utiles provenant du traitement d'huiles usagées et leurs applications respectives ;

7° la quantité totale de déchets, exprimée en kilogrammes, provenant du traitement d'huiles usagées, qui a été éliminée. ».

Art. 40. À l'article 3.4.8.1 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, dont le texte existant constituera le paragraphe 1er, il est ajouté un paragraphe 2 et un paragraphe 3 libellés comme suit :

« § 2. Les obligations de l'article 3.2.1.1, § 1er/1 et § 2, ne s'appliquent pas aux matelas en fin de vie.

§ 3. Le plan individuel d'obligation d'acceptation et la convention d'obligation d'acceptation, visés à l'article 3.2.1.2, § 1er, règlent en particulier le mode de réception de sorte que les matelas en fin de vie qui se libèrent soient collectés et traités au maximum dans le cadre de l'obligation d'acceptation. Le dépôt de matelas en fin de vie est gratuit pour les ménages sous réserve des frais de transport éventuels en cas d'enlèvement à domicile par le biais des administrations locales. En ce qui concerne la collecte et le traitement de matelas en fin de vie provenant de vendeurs finaux, d'entreprises et d'établissements, les producteurs prennent des mesures incitatives. ».

Art. 41. L'article 3.4.8.2 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3.4.8.2. L'obligation d'acceptation de matelas en fin de vie doit déboucher sur la collecte de tous les matelas en fin de vie qui sont présentés.

Les matelas en fin de vie collectés sont traités en appliquant les meilleures techniques disponibles. L'élimination de matelas en fin de vie n'est pas autorisée.

À partir du 1er janvier 2021, les objectifs suivants sont visés :

1° le pourcentage de collecte de matelas en fin de vie s'élève à 30 % ;

2° le pourcentage total de réemploi et de recyclage des matelas en fin de vie collectés s'élève à 10 % au moins ;

3° le reste des matelas en fin de vie collectés est valorisé.

À partir du 1er janvier 2023, les objectifs suivants sont visés :

1° le pourcentage de collecte de matelas en fin de vie s'élève à 50 % ;

2° le pourcentage total de réemploi et de recyclage des matelas en fin de vie collectés s'élève à 35 % au moins ;

3° le reste des matelas en fin de vie collectés est valorisé.

À partir du 1er janvier 2025, les objectifs suivants sont visés :

1° le pourcentage de collecte de matelas en fin de vie s'élève à 65 % ;

2° le pourcentage total de réemploi et de recyclage des matelas en fin de vie collectés s'élève à 50 % au moins ;

3° le reste des matelas en fin de vie collectés est valorisé.

À partir du 1er janvier 2030, les objectifs suivants sont visés :

1° le pourcentage de collecte de matelas en fin de vie s'élève à 80 % ;

2° le pourcentage total de réemploi et de recyclage des matelas en fin de vie collectés s'élève à 75 % au moins ;

3° le reste des matelas en fin de vie collectés est valorisé.

Dans le présent article, on entend par pourcentage de collecte : le pourcentage obtenu en divisant le poids des matelas en fin de vie qui ont été collectés par le poids des matelas que les producteurs ont mis sur le marché au cours de ladite année civile. ».

Art. 42. À l'article 3.4.8.3, alinéa 2, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 3°, les mots « les exploitations où et le mode dont les matelas usagés collectés » sont remplacés par les mots « les établissements où et la façon dont les matelas en fin de vie collectés et les matériaux provenant du traitement des matelas en fin de vie » ;

2° le point 4°, a), est abrogé.

3° il est ajouté un point 5° libellé comme suit :

« 5° la quantité totale de matelas en fin de vie, exprimée en kilogrammes, qui :

a) a été triée en vue du réemploi ;

b) a été recyclée ;

c) a été valorisée. ».

Art. 43. Au chapitre 3 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajouté une section 3.5, comprenant les articles 3.5.1 à 3.5.3, libellée comme suit :

« Section 3.5. Reprise volontaire d'ordures ménagères et de déchets industriels similaires aux ordures ménagères

Art. 3.5.1. Par la reprise volontaire d'ordures ménagères et de déchets industriels similaires aux ordures ménagères, on entend : toute collecte volontaire, outre la collecte communale dans le cadre du devoir de vigilance, dont l'objectif est la collecte sélective d'ordures ménagères ou de déchets industriels similaires aux ordures ménagères par le biais de vendeurs finaux de produits similaires.

Les dispositions de la section 3.5 ne s'appliquent pas aux :

1° déchets qui relèvent d'un régime de responsabilité élargie des producteurs ;

2° déchets d'emballages collectés de manière sélective dans le cadre de l'obligation de reprise ;

3° déchets de papier et carton.

Les déchets visés à l'alinéa 2 ne peuvent être repris que conformément aux dispositions spécifiques visées à la section 3.2 et à l'accord de coopération interrégional relatif à la prévention et à la gestion des déchets d'emballages.

Art. 3.5.2. La collecte de déchets dans le cadre d'une reprise volontaire remplir les conditions suivantes :

1° le système de collecte doit garantir que les déchets collectés sont réutilisés ou recyclés ;

2° les déchets sont collectés :

a) sur le propre site de vendeurs finaux qui mettent des produits similaires sur le marché ;

b) ou lors de la livraison à domicile de produits similaires ;

3° les déchets sont stockés sans porter atteinte à l'homme, à l'environnement ou aux environs immédiats et sans occasionner de nuisances ou de pollution ;

4° une évacuation régulière et organisée des déchets est assurée ;

5° les récipients dans lesquels les déchets sont collectés et transportés sont techniquement adaptés à ces déchets. Ils sont maintenus en bon état de fonctionnement ;

6° les quantités collectées sont proportionnelles aux produits fournis ou vendus ;

7° une collaboration est mise en place avec un collecteur, négociant ou courtier enregistré pour l'évacuation ;

8° l'exploitant de l'établissement où les déchets sont collectés informe l'OVAM et la commune où la collecte a lieu de l'initiative de reprise volontaire ;

9° l'exploitant de l'établissement où les déchets sont collectés tient à jour les quantités collectées dans un registre des déchets ;

10° dès lors que l'initiative de reprise volontaire est organisée pendant plus d'un mois une fois par an, l'exploitant de l'établissement est tenu d'organiser la reprise volontaire au moins deux années consécutives.

Art. 3.5.3. À la demande de l'OVAM, les vendeurs finaux fournissent toutes les informations supplémentaires que l'OVAM juge utiles pour l'évaluation et le contrôle de la reprise volontaire d'ordures ménagères et de déchets industriels similaires aux ordures ménagères. ».

Art. 44. À l'article 4.1.1 du même arrêté, le membre de phrase « , les déchets des poubelles de rue gérées par une commune ou une structure de coopération intercommunale et les déchets d'évacuation des dépôts sauvages » est inséré entre les mots « des rues » et les mots « sont assimilés ».

Art. 45. À l'article 4.1.2, point 12°, du même arrêté, les mots « de navires » sont insérés entre le mot « déchets » et les mots « de la ».

Art. 46. À l'article 4.2.2 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 novembre 2015 et 23 septembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° à la ligne R4, le membre de phrase « (*****) » est ajouté ;

2° la note de bas de page (**) est remplacée par ce qui suit :

« (**) Ceci comprend la préparation en vue du réemploi, la gazéification et la pyrolyse utilisant les composants comme produits chimiques et la valorisation des matières organiques sous la forme du remblayage. » ;

3° la note de bas de page (***) est remplacée par ce qui suit :

« (***) Ceci comprend la préparation en vue du réemploi, le recyclage des matériaux de construction inorganiques, la valorisation des matières inorganiques sous la forme du remblayage et le nettoyage des sols à des fins de valorisation. » ;

4° il est ajouté une note de bas de page (*****), libellée comme suit :

« (*****) Ceci comprend la préparation en vue du réemploi. ».

Art. 47. À l'article 4.3.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 septembre 2016 et 22 décembre 2017, il est ajouté un alinéa 3 libellé comme suit :

« Les biodéchets sont soit triés et recyclés à la source, soit collectés séparément. Ils ne sont pas mélangés avec d'autres types de déchets. ».

Art. 48. À l'article 4.3.2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 3 est abrogé ;

2° l'alinéa 4 est remplacé par ce qui suit :

« Le producteur de déchets qui détient des déchets industriels résiduels et qui fait appel à un collecteur, négociant ou courtier en déchets industriels résiduels est tenu de conclure un contrat stipulant clairement les fractions de déchets visées à l'alinéa 1er et le mode de collecte postulé. » ;

3° à l'alinéa 5, les mots « ainsi que les déchets ligneux » sont remplacés par le membre de phrase « dont au moins les déchets ligneux, les déchets métalliques et les plastiques rigides recyclables » ;

4° l'alinéa 6 est remplacé par ce qui suit :

« Par dérogation à l'alinéa 4, la conclusion d'un contrat pour les déchets industriels résiduels n'est pas obligatoire si les conditions cumulatives suivantes sont remplies :

1° les déchets industriels résiduels du producteur de déchets sont de nature, de composition et de quantité similaires à celles des ordures ménagères ;

2° les déchets industriels résiduels du producteur de déchets sont collectés en même temps que les ordures ménagères ;

3° pour la collecte des déchets industriels résiduels, les coûts sont facturés conformément à l'article 10 du décret relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets. ».

Art. 49. À l'article 4.3.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, le membre de phrase « Un plan de suivi de démolition est exigé en cas de : » est remplacé par la phrase « L'établissement d'un plan de suivi de démolition suivant la procédure standard et l'application du système de traçabilité visés à l'article 4.3.5 est obligatoire en cas de : » ;

2° au paragraphe 1er, alinéa 2, le membre de phrase « par un expert tel que visé au paragraphe 2, alinéa 4, » est inséré entre les mots « est établi » et les mots « à la demande du » ;

3° au paragraphe 2, il est ajouté un quatrième alinéa libellé comme suit :

« La procédure standard définit au moins :

1° les dispositions auxquelles l'expert doit satisfaire. L'expert dispose au minimum d'un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante tel que visé à l'article 5.4.10 ;

2° le mode d'établissement d'un plan de suivi de démolition par un expert ;

3° le mode d'établissement du rapport de contrôle par un expert. » ;

4° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit :

« § 3. Le plan de suivi de démolition fait partie du dossier de demande de permis. Le plan de suivi de démolition certifié conforme fait partie des documents d'adjudication, de la demande de prix et des documents contractuels.

Les documents d'adjudication, la demande de prix et les documents contractuels indiquent que l'obtention d'une autorisation de traitement est subordonnée au respect des conditions visées dans la déclaration de conformité du plan de suivi de démolition établie par l'organisation de gestion de démolition. » ;

5° il est inséré un paragraphe 3/1 libellé comme suit :

« § 3/1. L'organisation de gestion de démolition atteste l'évacuation séparée et correcte des déchets de construction et de démolition en mélange et des fractions de déchets de construction et de démolition, isolées de manière sélective, issues de travaux de démolition, de rénovation ou de démantèlement au moyen des formulaires d'identification et des reçus de dépôt visés au paragraphe 4.

Le ministre peut détailler l'attestation visée à l'alinéa 1er dans une procédure standard traçabilité. » ;

6° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit :

« § 4. L'exécutant de travaux de démolition, de démantèlement et de rénovation remet à l'organisation de gestion de démolition toutes les copies de tous les reçus de dépôt des déchets évacués, qui ont été obtenus lors de la démolition ou du démantèlement, avant la réception des travaux de démolition ou de démantèlement.

En ce qui concerne les matériaux de démolition pour lesquels une autorisation de traitement a été délivrée, l'exécutant de travaux de démolition, de démantèlement et de rénovation remet au détenteur du permis d'environnement une attestation de démolition telle que visée à l'article 4.3.5, § 3, avant la réception des travaux de démolition ou de démantèlement. ».

Art. 50. À l'article 4.3.4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 novembre 2012 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 septembre 2016 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° bois ; » ;

2° à l'alinéa 1er, il est ajouté un point 17°, un point 18 et un point 19°, libellés comme suit :

« 17° plastique non recyclable et mélanges de plastiques avec d'autres déchets ;

18° plastiques recyclables, y compris le polystyrène extrudé et autres plastiques similaires ;

19° canettes en aluminium. » ;

3° à l'alinéa 2, point 1°, les mots « secs non dangereuses » sont abrogés.

Art. 51. À l'article 4.3.5 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 1er, les alinéas 1er et 2 sont remplacés par ce qui suit :

« Dans le présent article, on entend par matériaux de démolition : les matériaux issus de travaux de démolition, de démantèlement ou de rénovation.

Pour la fraction « débris » des matériaux de démolition issus des activités visées à l'article 4.3.3, paragraphe 1er, collectée séparément en exécution d'un plan de suivi de démolition certifié conforme et évacuée vers un établissement pour la production de granulats recyclés conformément au règlement unique, une organisation de gestion de démolition agréée délivre, préalablement à l'évacuation et sauf stipulation contraire dans la déclaration de conformité du plan de suivi de démolition, une autorisation de traitement. Cette autorisation de traitement atteste la collecte sélective de la fraction « débris » des matériaux de démolition. » ;

2° au paragraphe 2, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit :

« Pour la fraction « débris » des matériaux de démolition issus des activités visées à l'article 4.3.3, paragraphe 1er, pour laquelle une autorisation de traitement a été délivrée et qui a été traitée dans un établissement pour la production de granulats recyclés conformément au règlement unique, une organisation de gestion de démolition agréée délivre, sauf stipulation contraire dans la déclaration de conformité du plan de suivi de démolition, une attestation de démolition.

3° au paragraphe 3, alinéa 1er, le mot « sélective » est remplacé par le mot « séparée » ;

4° au paragraphe 3, alinéa 1er, les mots « de manière à obtenir des garanties sur la qualité des débris » sont abrogés ;

5° au paragraphe 3, alinéa 3, le point 1° est abrogé ;

6° au paragraphe 3, alinéa 3, au point 2°, les mots « pour le plan de suivi de démolition » sont insérés entre les mots « déclaration de conformité » et les mots « par une organisation de gestion de démolition agréée » ;

7° au paragraphe 3, alinéa 3, au point 3°, les mots « et les modalités d'établissement du rapport de contrôle » sont abrogés.

Art. 52. À l'article 4.5.2, paragraphe 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, le point 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° les déchets industriels résiduels qui n'ont pas été gérés conformément à la section 5.5 ; ».

Art. 53. Au chapitre 4 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajoutée une section 4.6, comprenant les articles 4.6.1 et 4.6.2, libellée comme suit :

« Section 4.6. Interdiction de dépôts sauvages et de déchets sauvages

Art. 4.6.1. Les dépôts sauvages sont interdits.

Art. 4.6.2. Il est interdit de créer des déchets sauvages. »

Art. 54. À l'article 5.2.4.2, § 1er, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 16 novembre 2012 et 23 septembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 2, le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° les véhicules d'époque inscrits au répertoire des véhicules à moteur et des remorques, qui satisfont à l'obligation de contrôle pour les véhicules d'époque, ou les véhicules à valeur historique de plus de 25 ans, qui ne se trouvent sur la voie publique qu'à titre exceptionnel et qui satisfont à l'obligation de contrôle pour les véhicules d'époque ; » ;

2° à l'alinéa 2, point 2°, les mots « d'un recouvrement » sont remplacés par les mots « d'une couverture » ;

3° à l'alinéa 2, le point 3° est remplacé par ce qui suit :

« 3° les véhicules qui font l'objet d'une instruction, d'une saisie ou d'une enquête sur la responsabilité dans le cadre d'un accident et dont l'enquête est toujours en cours ou qui n'ont pas encore été libérés ; » ;

4° il est ajouté un alinéa 3 libellé comme suit :

« Les véhicules visés à l'alinéa 2, qui se trouvent dans un état tel qu'ils présentent un risque de fuite de liquides, sont conservés sur un plancher étanche aux liquides relié à un système de drainage étanche équipé d'un séparateur d'hydrocarbures et d'un déboureur ou sont couverts et munis d'un bac collecteur sous les pièces mécaniques susceptibles de couler. ».

Art. 55. À l'article 5.2.4.5, § 1er, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 septembre 2016, 22 décembre 2017 et 22 mars 2019, le point 3° est abrogé.

Art. 56. À l'article 5.2.4.7 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 septembre 2016, 22 décembre 2017 et 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, le point 4° est abrogé ;

2° au paragraphe 2/1, alinéa 2, le membre de phrase « et d'un certificat de bonnes vie et mœurs tel que visé au paragraphe 2, point 4°, » est abrogé.

Art. 57. À l'article 5.2.8.5, paragraphe 2, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 23 septembre 2016, 22 décembre 2017 et 22 mars 2019, le membre de phrase « supprimés à la fin de leur utilisation » est remplacé par le membre de phrase « éliminés au plus tard le 31 décembre 2025 ».

Art. 58. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, la sous-section 5.2.10, comprenant les articles 5.2.10.1 à 5.2.10.9, est remplacée par ce qui suit :

« Sous-section 5.2.10. Déchets des navires de la navigation maritime

Art. 5.2.10.1. Les dispositions de la présente sous-section s'appliquent :

1° à tous les navires, quel que soit leur pavillon, faisant escale dans un port ou y opérant ;

2° à tous les ports dans lesquels les navires relevant du point a) font habituellement escale.

Les navires affectés à des services portuaires au sens de l'article 1er, paragraphe 2, du règlement (UE) 2017/352 du Parlement européen et du Conseil du 15 février 2017 établissant un cadre pour la fourniture de services portuaires et des règles communes relatives à la transparence financière des ports, les navires de guerre et navires de guerre auxiliaires et les autres navires appartenant à l'autorité ou exploités par celle-ci, tant qu'elle les utilise exclusivement à des fins gouvernementales et non commerciales, ne sont pas tenus de se conformer aux dispositions de la présente sous-section, excepté, lorsque cela est raisonnablement possible, l'obligation de dépôt des déchets des navires.

Aux fins de la présente sous-section, et pour éviter de causer des retards anormaux aux navires, l'OVAM peut décider d'exclure des ports la zone de mouillage aux fins de l'application des articles 5.2.10.6, 5.2.10.7 et 5.2.10.8.

Art. 5.2.10.2. § 1er. Tout gestionnaire d'un port garantit la disponibilité des installations de réception portuaires adéquates pour répondre aux besoins des navires qui utilisent habituellement le port sans causer de retards anormaux à ces navires.

Les installations de réception sont adéquates si :

1° elles ont une capacité permettant de recueillir les types et les quantités de déchets des navires qui utilisent habituellement le port, compte tenu :

- a) des besoins opérationnels des utilisateurs du port ;
- b) de la taille et de la position géographique de ce port ;
- c) du type de navires qui font escale dans ce port ;
- d) des exemptions accordées suivant la procédure visée à l'article 5.2.10.9 ;

2° les formalités et modalités pratiques liées à l'utilisation des installations de réception portuaires sont simples et rapides pour éviter de causer des retards anormaux aux navires ;

3° les redevances perçues pour le dépôt ne dissuadent pas les navires d'utiliser les installations de réception portuaires ;

4° les installations de réception portuaires permettent de gérer les déchets des navires d'une manière respectueuse de l'environnement, conformément aux dispositions du décret sur les Matériaux et du présent arrêté. Pour faciliter le réemploi et le recyclage, les déchets des navires sont collectés séparément dans les ports conformément aux dispositions du présent arrêté. Afin de faciliter ce processus, les installations de réception portuaires peuvent collecter des fractions séparées de déchets conformément aux catégories de déchets définies dans la convention MARPOL, en tenant compte des lignes directrices qu'elle contient et sans préjudice des exigences plus strictes, imposées par le règlement (CE) n° 1069/2009 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine, en ce qui concerne la gestion des déchets de cuisine et de table issus de voyages internationaux.

§ 2. Le gestionnaire du port veille à ce que les opérations de dépôt ou de réception des déchets s'accompagnent de mesures de sécurité suffisantes pour prévenir les risques pour les personnes et pour l'environnement dans les ports.

Art. 5.2.10.3. § 1er. Le gestionnaire d'un port établit un plan approprié de réception et de traitement des déchets des navires. Le plan est approuvé par l'OVAM.

§ 2. Le plan est élaboré et mis en œuvre à l'issue des consultations menées auprès des parties concernées, en particulier, les utilisateurs des ports ou leurs représentants et, le cas échéant, les autorités locales compétentes, les exploitants de l'installation de réception portuaire, des organisations mettant en œuvre les obligations découlant de la responsabilité élargie du producteur et des représentants de la société civile. Ces consultations sont organisées à la fois au cours de la phase initiale d'élaboration du plan de réception et de traitement des déchets et après son adoption, en particulier lorsque des changements importants ont eu lieu concernant les exigences prévues aux articles 5.2.10.2, 5.2.10.6 et 5.2.10.7.

§ 3. Le plan couvre tous les types de déchets provenant des navires faisant escale dans le port en question et est élaboré en fonction de la taille du port et du type de navires qui y font escale.

Les éléments suivants font partie du plan :

1° une description du port, précisant :

- a) le type de navires qui y font habituellement escale ;
- b) la délimitation géographique du port ;

2° une description des installations de collecte présentes, précisant :

- a) le type d'installations de réception portuaires et leur capacité ;
- b) les types de déchets que collectent les installations de réception portuaires ;
- c) les éventuels équipements et procédés de prétraitement dans le port ;

3° une évaluation des besoins en termes d'installations de réception portuaires, compte tenu des besoins des navires qui font habituellement escale dans le port ;

4° une description de la procédure de notification ;

5° une description des procédures de réception et de collecte des déchets des navires, précisant :

- a) les méthodes employées pour enregistrer l'utilisation effective des installations de réception portuaires ;
- b) une description détaillée des procédures de réception et de collecte des déchets des navires ;
- c) la législation applicable et les formalités pour le dépôt ;
- d) les méthodes employées pour enregistrer les quantités de déchets reçus des navires ;
- e) le type et les quantités de déchets des navires reçus et traités ;
- f) la façon dont les déchets des navires sont traités ;

6° une description de la procédure à suivre pour signaler les inadéquations présumées dans les installations de réception portuaires ;

7) une description du système de recouvrement des coûts ;

8° une description des procédures à suivre pour la consultation structurelle des utilisateurs du port, des contractants du secteur des déchets, des exploitants de terminaux et des autres parties intéressées ;

9° l'identification des personnes responsables de la mise en œuvre du plan, y compris le point de contact dans le port.

§ 4. Lorsque cela s'impose pour des raisons d'efficacité, les plans de réception et de traitement des déchets des navires peuvent être élaborés conjointement par deux ports voisins ou plus dans la même région géographique, chaque port y étant associé comme il se doit, pour autant qu'y soient précisés, pour chacun des ports, les besoins en installations de réception portuaires et la disponibilité de telles installations.

Art. 5.2.10.4. § 1er. Les plans visés à l'article 5.2.10.3 sont traités comme suit :

1° le gestionnaire d'un port envoie une proposition de plan par envoi sécurisé à l'OVAM. L'OVAM vérifie si le plan est complet au sens de l'article 5.2.10.3, § 3, et examine si les procédures reprises dans le plan satisfont aux dispositions visées aux articles 5.2.10.6, 5.2.10.7, 5.2.10.8 et 5.2.10.9 ;

2° dans les soixante jours calendrier de la réception de la proposition de plan jugée complète, l'OVAM statue sur le plan ;

3° l'OVAM envoie cette décision ou une copie certifiée conforme de celle-ci au gestionnaire du port dans les dix jours calendrier suivant la date de cette décision.

§ 2. Les plans de réception et de traitement des déchets des navires approuvés conformément au paragraphe 1er sont valables pour une durée maximale de cinq ans. Toute décision valable pour une durée plus courte doit être motivée.

Si aucune modification significative n'est intervenue dans l'exploitation du port au cours de la période de cinq ans, la nouvelle approbation peut consister en la validation par l'OVAM des plans existants.

§ 3. Dans l'éventualité où des modifications significatives interviendraient dans l'exploitation du port, le gestionnaire du port en avisera l'OVAM immédiatement. Par modifications significatives, on entend notamment : des changements structurels dans le trafic du port, la création de nouvelles infrastructures, des changements dans la demande et l'offre d'installations de réception portuaires et de nouvelles techniques de traitement à bord. Sur la base des modifications communiquées par le gestionnaire du port, l'OVAM peut décider dans les quinze jours calendrier que l'introduction d'un nouveau plan est nécessaire. Un nouveau plan est introduit suivant la procédure visée au paragraphe 1er.

En cas de modifications de la législation ou d'une révision de la politique, l'OVAM peut apporter d'office des modifications au plan.

§ 4. L'OVAM peut exempter les petits ports non commerciaux, qui se caractérisent par un trafic très faible ou faible de bateaux de plaisance uniquement, des obligations visées aux articles 5.2.10.3 et 5.2.10.4 si leurs installations de réception portuaires sont intégrées dans le système de traitement des déchets géré par ou pour le compte de la commune en question et si les informations concernant le système de gestion des déchets sont mises à la disposition des utilisateurs de ces ports.

Art. 5.2.10.5. Le gestionnaire du port veille à ce que les informations suivantes, tirées du plan de réception et de traitement des déchets, soient communiquées à chaque utilisateur du port :

1° l'emplacement des installations de réception portuaires correspondant à chaque poste de mouillage et, le cas échéant, leurs heures d'ouverture ;

2° la liste des déchets des navires habituellement gérés par le port ;

3° la liste des points de contact, des exploitants de l'installation de réception portuaire et des services proposés ;

4° la description des procédures de dépôt ;

5° la description du système de recouvrement des coûts, y compris les systèmes et fonds de gestion des déchets, le cas échéant.

Les informations visées à l'alinéa 1er sont clairement communiquées aux utilisateurs du port, sont rendues publiques et sont facilement accessibles en néerlandais, en français et en anglais.

Les informations visées à l'alinéa 1er sont rendues accessibles et mises à jour par l'OVAM dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application que la Commission européenne met à disposition à cet effet.

Art. 5.2.10.6. § 1er. L'exploitant, l'agent ou le capitaine d'un navire relevant du champ d'application du décret du 16 juin 2006 relatif à l'assistance à la navigation sur les voies d'accès maritimes et à l'organisation du « Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum » (Centre de coordination et de sauvetage maritimes) qui fait route vers un port flamand remplit fidèlement et minutieusement le formulaire de notification et fournit les informations à l'instance désignée à cet effet par l'OVAM :

1° au moins vingt-quatre heures avant l'arrivée, si le port d'escale est connu ;

2° dès que le port d'escale est connu, si ces informations sont disponibles moins de vingt-quatre heures avant l'arrivée ;

3° au plus tard au moment où le navire quitte le port précédent, si la durée du voyage est inférieure à vingt-quatre heures.

L'agent ou le représentant qui reçoit la notification complétée du capitaine du navire la transmet telle quelle au gestionnaire du port. Un modèle de formulaire de notification est repris en annexe 5.2.10.A.

§ 2. Les informations visées paragraphe 1er sont conservées à bord au moins jusqu'après le port d'escale suivant et sont mises à la disposition des autorités chargées du contrôle de l'application qui en font la demande.

§ 3. Le gestionnaire du port communique les informations figurant sur la notification préalable des déchets par voie électronique dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application que la Commission européenne met à disposition à cet effet par le biais du système central de gestion belge et SafeSeaBelgium.

Art. 5.2.10.7. § 1er. Avant de quitter un port, le capitaine d'un navire faisant escale dans ce port dépose tous les déchets conservés à bord dans une installation de réception portuaire conformément aux normes relatives aux rejets pertinentes qui sont fixées dans la convention MARPOL.

§ 2. Lors du dépôt, l'exploitant de l'installation de réception portuaire ou le gestionnaire du port où les déchets ont été déposés remplit fidèlement et minutieusement le reçu de dépôt des déchets repris en annexe 5.2.10.B et il délivre et fournit sans retard indu le reçu de dépôt des déchets au capitaine du navire. Cela ne s'applique pas aux petits ports équipés d'installations sans personnel ou situés dans des régions éloignées, pour autant que l'OVAM ait déclaré le nom et le lieu de ces ports dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application que la Commission européenne met à disposition à cet effet.

L'exploitant, l'agent ou le capitaine d'un navire relevant du champ d'application du décret du 16 juin 2006 relatif à l'assistance à la navigation sur les voies d'accès maritimes et à l'organisation du « Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum » (Centre de coordination et de sauvetage maritimes) notifie, avant le départ ou dès réception du reçu de dépôt des déchets, les informations figurant sur celui-ci au gestionnaire du port. Le gestionnaire du port communique ces informations par voie électronique dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application que la Commission européenne met à disposition à cet effet par le biais du système central de gestion belge et SafeSeaBEL.

Les informations figurant sur le reçu de dépôt des déchets sont disponibles à bord pendant au moins deux ans, le cas échéant avec le registre des hydrocarbures, le registre de la cargaison, le registre des ordures ou le plan de gestion des ordures appropriés, et sont mises à la disposition des autorités chargées du contrôle de l'application.

§ 3. Sans préjudice de l'application du paragraphe 1er, un navire peut continuer sa route jusqu'au port d'escale suivant sans déposer de déchets, si :

1° la notification visée à l'article 5.2.10.6, § 1er, et le reçu de dépôt des déchets, visé à l'article 5.2.10.7, § 2, montrent qu'il existe une capacité de stockage suffisante dédiée à bord du navire pour tous les déchets qui ont été et seront accumulés pendant le trajet prévu jusqu'au port d'escale suivant ;

2° les informations disponibles à bord des navires ne relevant pas du champ d'application du décret du 16 juin 2006 relatif à l'assistance à la navigation sur les voies d'accès maritimes et à l'organisation du « Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum » (Centre de coordination et de sauvetage maritimes) montrent qu'il existe une capacité de stockage suffisante dédiée à bord du navire pour tous les déchets qui ont été et seront accumulés pendant le trajet prévu jusqu'au port d'escale suivant ;

3° le navire est uniquement au mouillage pendant moins de 24 heures ou en cas de mauvaises conditions météorologiques, à moins qu'une telle zone de mouillage n'ait été exclue.

Les critères permettant de déterminer la capacité de stockage suffisante dédiée telle que visée à l'alinéa 1er, points 1° et 2°, sont définis par le biais des actes d'exécution adoptés à cet effet par la Commission européenne conformément au règlement (UE) n° 182/2011 du Parlement européen et du Conseil du 16 février 2011 établissant les règles et principes généraux relatifs aux modalités de contrôle par les États membres de l'exercice des compétences d'exécution par la Commission.

§ 4. Le navire a l'obligation de déposer tous ses déchets avant de repartir :

1° s'il ne peut être établi, sur la base des informations consignées par voie électronique dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application que la Commission européenne met à disposition à cet effet ou dans le GISIS, que des installations de réception portuaires adéquates sont disponibles dans le port d'escale suivant ;

2° si le port d'escale suivant n'est pas connu.

§ 5. Les dispositions visées au paragraphe 3 demeurent applicables sans préjudice d'exigences de dépôt plus strictes valables pour les navires, adoptées conformément au droit international.

Art. 5.2.10.8. § 1er. Les coûts d'exploitation des installations portuaires pour la réception et le traitement des déchets des navires autres que les résidus de cargaison sont couverts par une redevance perçue sur les navires. Ces coûts comprennent les éléments énumérés à l'annexe 5.2.10.C.

§ 2. Les systèmes de recouvrement des coûts ne constituent en aucune manière une incitation à déverser les déchets en mer. À cet effet, les principes suivants sont appliqués lors de l'élaboration et de l'application des systèmes de recouvrement des coûts :

1° les navires s'acquittent d'une redevance indirecte, indépendamment du dépôt ou non de déchets dans une installation de réception portuaire ;

2° la redevance indirecte couvre :

a) les coûts administratifs indirects ;

b) une partie significative des coûts d'exploitation directs visés à l'annexe 5.2.10.C, qui représente au moins 30 % du total des coûts directs correspondant au dépôt effectif des déchets au cours de l'année précédente, avec la possibilité de prendre également en compte les coûts liés au volume de trafic prévu pour l'année à venir ;

3° afin d'offrir une incitation la plus large possible au dépôt des déchets relevant de l'annexe V de MARPOL, autres que les résidus de cargaison, aucune redevance directe n'est perçue pour ces déchets, de manière à garantir un droit de dépôt sans frais supplémentaires fondés sur le volume de déchets déposés, sauf lorsque le volume des déchets excède la capacité de stockage dédiée maximale indiquée dans le formulaire de notification figurant à l'annexe 5.2.10.A. Les déchets pêchés passivement sont couverts par ce régime, y compris le droit de dépôt ;

4° afin d'éviter que les coûts de collecte et de traitement des déchets pêchés passivement ne soient supportés exclusivement par les utilisateurs des ports, ces coûts sont couverts, le cas échéant, grâce aux recettes provenant d'autres mécanismes de financement ;

5° afin d'encourager le dépôt de résidus de lavage de citernes contenant des substances flottantes persistantes à haute viscosité, des incitations financières appropriées pour leur dépôt peuvent être prévues ;

6° la redevance indirecte ne porte pas sur les résidus des systèmes d'épuration des gaz d'échappement, pour lesquels les coûts sont couverts sur la base des types et des quantités de déchets déposés.

§ 3. La part des coûts qui n'est pas couverte par la redevance indirecte éventuelle est couverte sur la base des types et des quantités de déchets effectivement déposés par le navire.

§ 4. Les redevances peuvent être différenciées selon les critères suivants :

1° la catégorie, le type et la taille du navire ;

2° la fourniture de services aux navires en dehors des heures habituelles de fonctionnement du port ;

3° le caractère dangereux des déchets

§ 5. Les redevances sont réduites selon les critères suivants :

1° le type d'activité du navire, en particulier lorsqu'il s'agit de transport maritime à courte distance ;

2° la conception, l'équipement et l'exploitation du navire démontrent que le navire génère une quantité réduite de déchets et qu'il gère ceux-ci de manière durable et respectueuse de l'environnement.

Les critères permettant de déterminer qu'un navire satisfait aux critères visés à l'alinéa 1er, point 2°, sont définis par le biais des actes d'exécution adoptés à cet effet par la Commission européenne conformément au règlement (UE) n° 182/2011 du Parlement européen et du Conseil du 16 février 2011 établissant les règles et principes généraux relatifs aux modalités de contrôle par les États membres de l'exercice des compétences d'exécution par la Commission.

§ 6. Afin de garantir que les redevances sont équitables, transparentes, facilement identifiables et non discriminatoires et qu'elles reflètent les coûts des installations et des services proposés et, le cas échéant, utilisés, le montant des redevances et la base de calcul de celles-ci sont mis à la disposition des utilisateurs du port dans le plan de réception et de traitement des déchets en néerlandais et en anglais.

Art. 5.2.10.9. § 1er. Un navire peut être exempté des obligations visées à l'article 5.2.10.6, à l'article 5.2.10.7, § 1er, et à l'article 5.2.10.8, s'il est démontré que les conditions ci-après sont remplies :

1° le navire effectue des services réguliers qui comportent des escales portuaires fréquentes et régulières ;

2° il existe un arrangement visant à garantir le dépôt des déchets et le paiement des redevances dans un port situé sur l'itinéraire du navire qui :

a) est attesté par un contrat signé avec le port ou le gestionnaire de déchets et par des reçus de dépôt des déchets ;

b) a été notifié à tous les ports situés sur l'itinéraire du navire ;

c) a été approuvé par le port où le dépôt et le paiement ont lieu, qu'il s'agisse d'un port de l'Union européenne ou d'un autre port dans lequel des installations adéquates sont disponibles, ainsi que cela est établi sur la base des informations communiquées par voie électronique dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application mis à disposition à cet effet par la Commission européenne et dans le GISIS ;

3° l'exemption n'entraîne pas de conséquences négatives pour la sécurité maritime, la santé, les conditions de vie ou de travail à bord ou pour l'environnement marin.

§ 2. Une demande d'exemption est introduite auprès de l'OVAM par voie électronique. On utilise à cette fin le guichet web destiné à la navigation que l'OVAM met à disposition sur son site web.

L'exemption peut être accordée pour la durée de l'horaire de service indiqué ou une période de cinq ans.

L'OVAM vérifie si la demande est complète.

Le gestionnaire du port pour lequel l'exemption est demandée est invité à fournir à l'OVAM, dans les vingt jours calendrier de la réception du dossier, un avis sur la fréquence d'escale.

« L'OVAM prend une décision dans les trente jours calendrier de la réception de l'avis de la division du gestionnaire du port et fait suivre cette décision au demandeur, au gestionnaire du port en question, au service de la Direction générale fédérale du Transport maritime chargé du contrôle de la navigation et à l'Agence des Services maritimes et de la Côte (Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust). »

Si l'exemption est accordée, l'OVAM délivre un certificat d'exemption dans le format figurant à l'annexe 5.2.10.D, qui confirme que le navire satisfait aux conditions et exigences requises pour l'application de l'exemption et précise la durée de validité de celle-ci. L'OVAM communique par voie électronique et met à jour les informations figurant sur ce certificat d'exemption et son éventuelle abrogation dans le système d'information, de suivi et de contrôle de l'application que la Commission européenne met à disposition à cet effet par le biais du système central de gestion belge et SafeSeaBEL

§ 3. Une exemption accordée peut être applicable avec effet rétroactif à partir du jour de la réception de la demande jugée complète.

§ 4. L'OVAM peut abroger une exemption si, à la suite de modifications de l'itinéraire du navire ou des arrangements en matière de dépôt des déchets des navires, les conditions visées au paragraphe 1er ne sont plus remplies.

§ 5. Sans préjudice de l'application du paragraphe 4, l'exemption reste valable dans les situations suivantes :

1° si le navire fait escale, à titre exceptionnel, dans un autre port que celui déterminé dans l'itinéraire établi pour des raisons de force majeure, de sécurité, d'entretien technique nécessaire ou de relâche forcée. L'OVAM en est informée par écrit ;

2° si un navire est temporairement remplacé pendant une période d'un mois maximum par un autre bâtiment en raison d'un accident, d'une défaillance technique ou d'un entretien prévu. L'exemption accordée est transférée pendant cette période au navire remplaçant pour cet itinéraire. En pareil cas, l'OVAM en est informée par écrit. Si le navire original n'est pas remis en service dans le délai d'un mois, l'exemption devient caduque, tant pour le navire original que pour le navire de remplacement, sauf après approbation écrite de l'OVAM.

§ 6. Nonobstant l'exemption accordée, un navire ne poursuit pas sa route jusqu'au port d'escale suivant s'il ne dispose pas d'une capacité de stockage suffisante dédiée pour tous les déchets qui ont été et qui seront accumulés pendant le trajet prévu du navire jusqu'au port d'escale suivant.

Art. 5.2.10.9/1. L'exploitant de l'installation de réception portuaire veille à ce que tous les membres du personnel bénéficiant de la formation nécessaire pour acquérir les connaissances indispensables à leur travail pour ce qui concerne les déchets, une attention particulière étant accordée aux aspects liés à la santé et à la sécurité en cas de manipulation de matériaux dangereux. L'exploitant de l'installation de réception portuaire veille également à ce que les exigences en matière de formation soient actualisées régulièrement de manière à relever les défis de l'innovation technologique. ».

Art. 59. Au chapitre 5, section 5.2, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajouté une sous-section 5.2.13, comprenant l'article 5.2.13.1, libellée comme suit :

« Sous-section 5.2.13. Huiles usagées

Art. 5.2.13.1. Les huiles usagées dotées de caractéristiques différentes ne sont pas mélangées entre elles ni les huiles usagées avec d'autres déchets ou substances, si un tel mélange empêche leur régénération ou une autre opération de recyclage fournissant des résultats d'ensemble sur le plan environnemental équivalents à ceux de la régénération ou meilleurs que ceux-ci. ».

Art. 60. Au chapitre 5, section 5.2, du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajouté une sous-section 5.2.14, comprenant les articles 5.2.14.1 et 5.2.14.2, libellée comme suit :

« Sous-section 5.2.14. Matelas en fin de vie

Art. 5.2.14.1. Les matelas en fin de vie sont collectés, stockés et transportés à l'état sec.

Art. 5.2.14.2. Le producteur de déchets, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets—, ou le notifiant visé dans le règlement (CE) n° 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets, qui collecte ou traite des matelas en fin de vie ou les propose à un tiers en vue de traitement atteint les objectifs en matière de réemploi, de recyclage et de valorisation visés à l'article 3.4.8.2. A la demande de l'OVAM, il fournit des informations à ce sujet. ».

Art. 61. L'article 5.3.3.4 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016, est abrogé.

Art. 62. À la sous-section 5.3.13 du même arrêté, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014 et modifiée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016, il est ajouté un nouvel article libellé comme suit :

« Art. 5.3.13.2. Sans préjudice de la disposition de l'article 5.3.13.1, il est interdit aux producteurs de déchets d'utiliser, à partir du 1er janvier 2022, des sacs à déchets non transparents lors de la présentation de déchets industriels résiduels dans des conteneurs. Jusqu'au 1er janvier 2023, cette interdiction n'est applicable qu'aux sacs à déchets d'une contenance supérieure à 60 litres ; elle s'appliquera ensuite à tous les sacs à déchets. »

Art. 63. Au chapitre 5 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajoutée une section 5.4, comprenant les articles 5.4.1 à 5.4.15, libellée comme suit :

« Section 5.4. Dispositions relatives à la gestion de matériaux contenant de l'amiante

Art. 5.4.1. L'OVAM rédige le protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante établi par le ministre. Le protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante contient la procédure standard que doivent suivre les experts en inventaire d'amiante certifiés pour dresser correctement un inventaire d'amiante valable.

Le protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante règle au moins :

- 1° les lignes directrices pour la délimitation de la zone d'inspection et les éventuelles restrictions d'inspection ;
- 2° les obligations de moyens pour l'expert en inventaire d'amiante ;
- 3° les lignes directrices pour l'échantillonnage ;
- 4° les lignes directrices pour la saisie de données d'inspection dans la base de données des inventaires d'amiante ;
- 5° l'évaluation des risques pour se prononcer sur la sécurité amiante ;
- 6° les lignes directrices pour formuler des avis sur la sécurité amiante ;
- 7° les modalités de délivrance, de consultation et d'accès à des certificats d'inventaire d'amiante via la base de données des inventaires d'amiante ;
- 8° les conditions dans lesquelles la durée de validité du certificat d'inventaire d'amiante, visé à l'article 5.4.15, alinéa 1er, peut être écourtée ;
- 9° les prescriptions et les modalités pour l'établissement de l'inventaire d'amiante des parties communes de constructions accessibles d'une année à risque qui relèvent du régime de copropriété forcée ;
- 10° les prescriptions et les modalités pour l'établissement d'un inventaire d'amiante par bâtiment, par unité de bâtiment, par unité de logement et pour les parties communes relevant d'une seule propriété ;
- 11° les lignes directrices pour la délimitation et la détermination de la somme des surfaces au sol visées à l'article 5.4.2 ;
- 12° le contenu détaillé du certificat d'inventaire d'amiante.

Art. 5.4.2. Le propriétaire d'une construction accessible d'une année à risque ne doit pas disposer d'un certificat d'inventaire d'amiante valide si la surface au sol de cette construction est inférieure à 20 m². S'il y a plusieurs constructions accessibles d'une année à risque, la somme des surfaces au sol est inférieure à 20 m². Par surface au sol, on entend : la projection verticale au sol de la toiture mesurée à l'extérieur.

Art. 5.4.3. Pour être agréé comme organisme de certification amiante et conserver l'agrément, l'organisation remplit les conditions suivantes :

- 1° l'organisation a été constituée dans un État membre de l'Espace économique européen sans but lucratif ;
- 2° les membres effectifs, les administrateurs, leurs représentants permanents et les personnes qui peuvent engager l'organisation n'exercent pas de fonction active ou de mandat actif pour une entreprise dont les activités sont liées à l'amiante, en particulier des activités en matière d'expertise et d'accompagnement, en matière d'inventaire d'amiante, de gestion d'amiante, de désamiantage et d'analyse d'amiante ;
- 3° les membres effectifs, les administrateurs, leurs représentants permanents et les personnes qui peuvent engager l'organisation jouissent des droits civils et politiques et n'ont pas encouru, au cours des cinq dernières années précédant la date de demande de l'agrément, de condamnation pénale du chef d'infractions à la législation en matière d'environnement ou à la législation du travail concernant l'amiante dans un État membre de l'Union européenne ;
- 4° l'organisation n'a pas été condamnée, en vertu d'un jugement ou d'un arrêt passé en force de chose jugée, pour un délit qui, de par sa nature, porte gravement atteinte à l'éthique professionnelle de la personne morale concernée ;
- 5° l'organisation dispose d'une commission de recours indépendante interne ;
- 6° l'organisation dispose d'un service d'assistance téléphonique et numérique de première ligne pour les titulaires du certificat qui lui sont affiliés et leur expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel visé à l'article 5.4.10, alinéa 3. Les titulaires du certificat affiliés sont les experts en inventaire d'amiante certifiés pour le processus visés à l'article 5.4.12 ;
- 7° l'organisation dispose d'un manuel qualité interne et travaille conformément à ce manuel, qui décrit toutes les procédures des activités et des tâches soumises à agrément ;
- 8° l'organisation dispose d'un système de gestion numérique de l'information qui permet un échange simple d'informations avec l'OVAM pour les procédures décrites dans le manuel qualité. Cela englobe notamment une gestion actuelle des données des certificats valides, suspendus ou abrogés ;
- 9° l'organisation peut faire appel à un nombre suffisant d'auditeurs qualifiés pour contrôler les titulaires du certificat affiliés. Un auditeur est lui-même expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel ;
- 10° l'organisation peut faire appel à un nombre suffisant de formateurs qualifiés et aux moyens nécessaires pour dispenser la formation obligatoire aux candidats experts en inventaire d'amiante ;

11° l'organisation peut utiliser les installations nécessaires pour organiser la partie pratique obligatoire dans le cadre de la formation obligatoire des candidats experts en inventaire d'amiante ;

12° l'organisation dispose d'une police d'assurance de la responsabilité professionnelle pour les frais découlant de son activité en tant qu'organisme de certification amiante ;

13° l'organisation observe une stricte confidentialité vis-à-vis des tiers, à l'exception des autorités de tutelle ;

14° l'organisation exécute les tâches qui lui sont confiées de manière objective, indépendante et impartiale et fournit les informations correctes sur les dispositions légales applicables.

L'organisme de certification amiante notifie immédiatement à l'OVAM toute modification par laquelle il ne remplit plus les conditions visées à l'alinéa 1er.

Le ministre précise les conditions visées à l'alinéa 1er dans un règlement de certification. Le règlement de certification définit au moins les exigences relatives à la gestion des données et au système de gestion numérique de l'information d'un organisme de certification amiante, les modalités du fonctionnement d'une commission de recours interne d'un organisme de certification amiante, les modalités d'un manuel qualité interne d'un organisme de certification amiante, les conditions relatives à l'organisation d'un service d'assistance téléphonique et numérique de première ligne par un organisme de certification amiante.

Art. 5.4.4. § 1er. La demande d'agrément en qualité d'organisme de certification amiante contient :

1° les statuts de l'organisation ;

2° une copie du manuel qualité interne qui décrit toutes les procédures des activités et des tâches soumises à agrément ;

3° une description organisationnelle signée par les administrateurs, reprenant :

a) les noms et fonctions des personnes qui peuvent engager l'organisation ;

b) une déclaration sur l'honneur signée par les administrateurs selon laquelle l'organisation remplit toutes les conditions d'agrément visé à l'article 5.4.3 ;

4° une attestation récente démontrant l'organisation s'est acquittée de ses obligations sociales et fiscales ;

5° une preuve du paiement de la rétribution visée à l'article 9.2.2.

§ 2. La demande d'agrément en qualité d'organisme de certification amiante est traitée comme suit :

1° la demande d'agrément est adressée à l'OVAM par envoi sécurisé ;

2° l'OVAM vérifie si la demande d'agrément visée au point 1° est complète conformément aux dispositions du paragraphe 1er :

a) si la demande est jugée incomplète, l'OVAM en informe le demandeur par écrit dans les trente jours calendrier suivant l'introduction de la demande, en précisant les documents et éléments manquants ou nécessitant des explications supplémentaires. Un nouveau délai de trente jours calendrier commence à courir à partir de la date de réception des documents et éléments manquants ou des explications supplémentaires pour déclarer la demande complète ;

b) si la demande est jugée complète, l'OVAM en informe le demandeur par envoi sécurisé dans les trente jours calendrier suivant l'introduction de la demande ou l'introduction des documents, éléments et explications supplémentaires demandés ;

c) si, au plus tard trente jours calendrier après l'introduction de la demande ou l'introduction des documents, éléments et explications supplémentaires demandés, l'OVAM n'a pas notifié au demandeur, par envoi sécurisé, sa décision statuant sur le caractère complet de la demande, celle-ci est réputée complète ;

3° dans les soixante jours calendrier à compter de la date de l'envoi sécurisé visé au point 2°, b), ou, le cas échéant, de la date d'expiration du délai visé au point 2°, c), l'OVAM statue sur la qualité de fond de la demande d'agrément visée au point 1° ;

4° dans les nonante jours calendrier à compter de la date de l'envoi sécurisé visé au point 2°, b), ou, le cas échéant, de la date d'expiration du délai visé au point 2°, c), l'OVAM signifie sa décision au sujet de l'agrément au demandeur. La décision d'agrément est publiée par extrait au *Moniteur belge*.

§ 3. L'agrément est valable pour une durée indéterminée et est incessible.

§ 4. Le ministre peut préciser la procédure de demande d'agrément en qualité organisme de certification amiante visée au paragraphe 2 dans un règlement de certification.

Art. 5.4.5. § 1er. L'OVAM peut suspendre à tout moment l'agrément visé à l'article 5.4.4 pour une durée maximale de six mois dans les cas suivants :

1° le titulaire de l'agrément n'exécute pas les tâches dont il est chargé de manière réglementaire, objective, indépendante ou impartiale ;

2° le titulaire de l'agrément ne remplit plus les conditions d'agrément visées à l'article 5.4.3.

L'OVAM informe le titulaire de l'agrément par envoi sécurisé de la décision de suspension envisagée en précisant les motifs. Le titulaire de l'agrément dispose d'un délai de trente jours calendrier suivant la réception de l'envoi sécurisé pour accomplir les formalités nécessaires afin d'éviter la suspension ou pour notifier ses moyens de défense à l'OVAM. Si ce délai expire sans que l'OVAM n'ait reçu de défense ou sans que le titulaire n'ait accompli les formalités nécessaires, la suspension entre en vigueur. Si l'OVAM reçoit une défense ou des pièces justificatives démontrant que les formalités ont été remplies, elle dispose d'un délai de soixante jours calendrier suivant leur réception pour prendre une décision sur la suspension envisagée. Pour les besoins de l'évaluation, l'OVAM peut demander des documents et données complémentaires et des explications supplémentaires.

L'OVAM notifie la décision de suspension par envoi sécurisé au titulaire de l'agrément, laquelle décision est publiée par extrait au *Moniteur belge*.

La suspension prend cours le trentième jour suivant la date de la signification de la décision aux intéressés.

§ 2. Après la prise d'effet de la suspension, le titulaire de l'agrément qui a été suspendu conformément à l'article 5.4.5, § 1er, alinéa 1er, 2°, peut introduire, par envoi sécurisé, une demande de levée de la suspension auprès de l'OVAM. Le titulaire de l'agrément joint à la demande de levée de la suspension les pièces justificatives démontrant qu'il ne se trouve plus dans une situation telle que visée à l'article 5.4.5, § 1er, alinéa 1er, 2°. L'OVAM dispose d'un délai de soixante jours calendrier à compter de la réception de la demande pour prendre une décision au sujet de la levée de la suspension. Pour les besoins de l'évaluation, l'OVAM peut demander des documents et données complémentaires et des explications supplémentaires.

Dans le cas du titulaire de l'agrément qui, à l'expiration de la période de suspension, ne remplit toujours pas les conditions d'agrément, à raison de quoi il a été suspendu en application de l'article 5.4.5, § 1er, alinéa 1er, 2°, la suspension est prolongée de plein droit de six mois.

§ 3. Durant la période de suspension, le titulaire de l'agrément ne peut exécuter que les tâches décrites à l'article 5.4.8, alinéa 1er, 4° et 5°. Les trajets des tâches décrites à l'article 5.4.8, alinéa 1er, 1°, 2° et 3°, déjà en cours à la prise d'effet de la suspension, peuvent cependant être achevés.

§ 4. Le ministre peut préciser les conditions de suspension, la procédure de suspension et l'activité durant la période de suspension, visées au paragraphe 1er à 3, dans un règlement de certification.

Art. 5.4.6. § 1er. L'OVAM peut abroger à tout moment l'agrément visé à l'article 5.4.4 dans les cas suivants :

1° le titulaire de l'agrément n'exécute pas, de manière répétée ou dans une mesure grave, les tâches dont il est chargé de manière réglementaire, objective, indépendante ou impartiale ;

2° à l'expiration de la période de suspension visée à l'article 5.4.5, § 1er, le titulaire de l'agrément ne remplit toujours pas les conditions d'agrément, à raison de quoi il a été suspendu en application de l'article 5.4.5, § 1er, alinéa 1er, 2° ;

3° le titulaire de l'agrément a été condamné, en vertu d'un jugement ou d'un arrêt passé en force de chose jugée, pour un délit qui, de par sa nature, porte gravement atteinte à l'éthique professionnelle de la personne morale concernée ;

4° une personne que le titulaire de l'agrément peut engager a été condamnée, en vertu d'un jugement ou d'un arrêt passé en force de chose jugée, du chef d'infractions à la législation en matière d'environnement ou à la législation du travail dans un État membre de l'Union européenne.

L'OVAM informe le titulaire de l'agrément par envoi sécurisé de la décision d'abrogation envisagée en précisant les motifs. Le titulaire de l'agrément dispose d'un délai de trente jours calendrier suivant la réception de l'envoi sécurisé pour accomplir les formalités nécessaires afin d'éviter l'abrogation ou pour notifier ses moyens de défense à l'OVAM. Si ce délai expire sans que l'OVAM n'ait reçu de défense ou sans que le titulaire n'ait accompli les formalités nécessaires, l'abrogation entre en vigueur. Si l'OVAM reçoit une défense ou des pièces justificatives démontrant que les formalités ont été remplies, elle dispose d'un délai de soixante jours calendrier suivant leur réception pour prendre une décision sur l'abrogation envisagée. Pour les besoins de l'évaluation, l'OVAM peut demander des documents et données complémentaires ou des explications supplémentaires.

L'OVAM notifie la décision d'abrogation par envoi sécurisé au titulaire de l'agrément, laquelle décision est publiée par extrait au *Moniteur belge*.

L'abrogation prend cours le trentième jour suivant la date de la signification de la décision aux intéressés.

§ 2. L'abrogation est abrogée de plein droit si, après l'expiration de la période de suspension prolongée visée à l'article 5.4.5, § 2, alinéa 2, le titulaire de l'agrément ne remplit toujours pas les conditions d'agrément, à raison de quoi il a été suspendu en application de l'article 5.4.5, § 1er, alinéa 1er, 2°.

§ 3. Pour prétendre à nouveau à la qualité d'organisme de certification amiante après abrogation de l'agrément, une nouvelle demande est introduite conformément à l'article 5.4.4.

§ 4. Le ministre peut préciser les conditions d'abrogation de l'agrément et la procédure d'abrogation, visées aux paragraphes 1er à 3, dans un règlement de certification.

Art. 5.4.7. L'OVAM ou une instance indépendante désignée par l'OVAM contrôle au moins une fois par an si l'organisme de certification amiante remplit toujours les conditions d'agrément visées à l'article 5.4.3 et la qualité d'exécution des tâches visées à l'article 5.4.8. dont il est chargé.

L'OVAM peut toujours demander les pièces et informations nécessaires pour évaluer l'activité des organismes de certification amiante ou d'une instance indépendante désignée par l'OVAM.

Avant le 31 mars de chaque année, l'organisme de certification amiante transmet à l'OVAM un rapport annuel relatif à la période du 1er janvier au 31 décembre de l'année d'activité précédente. Le ministre peut préciser le contenu du rapport annuel dans un règlement de certification.

Art. 5.4.8. L'organisme de certification amiante a pour tâche :

1° d'organiser une formation concernant le protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante, la base de données des inventaires d'amiante, complétée d'une partie pratique ;

2° de délivrer, de suspendre et d'abroger un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante tel que visé à l'article 5.4.10 ;

3° de délivrer, de suspendre et d'abroger un certificat pour le processus d'expert en inventaire d'amiante visé à l'article 5.4.12 ;

4° de fournir un service d'assistance téléphonique et numérique de première ligne pour les experts en inventaire d'amiante certifiés pour le processus qui lui sont affiliés et leurs experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel visés à l'article 5.4.10, ainsi que de gérer et de suivre les plaintes relatives à leur activité ;

5° de garantir la qualité de l'utilisation des certificats des experts en inventaire d'amiante certifiés pour le processus qui lui sont affiliés et leurs experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel visés à l'article 5.4.10, notamment par le biais d'audits et de contrôles, de sanctions, par la fourniture d'informations aux titulaires du certificat et l'organisation d'un perfectionnement obligatoire annuel.

Le ministre peut préciser les tâches visées à l'alinéa 1er et les tarifs correspondants dans un règlement de certification. Le tarif annuel demandé par expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel pour les tâches visées à l'alinéa 1er, points 2° à 5°, à l'exception des sanctions et du perfectionnement obligatoire annuel visés au point 5°, s'élève au minimum à quinze euros par inventaire d'amiante établi par lui pour lequel un certificat d'inventaire d'amiante a été délivré durant l'année d'affiliation concernée.

Art. 5.4.9. Une organisation désignée par l'OVAM reprend les tâches d'un organisme de certification amiante dans les cas suivants :

1° en l'absence d'organismes agréés de certification amiante ;

2° en cas de capacité opérationnelle insuffisante d'organismes de certification amiante si le bon fonctionnement du marché pour l'établissement et la délivrance de certificats d'inventaire d'amiante s'en trouve entravé.

Afin de pouvoir garantir, le cas échéant, une reprise aisée, l'organisme de certification amiante donne toujours accès à l'organisation désignée par l'OVAM à sa gestion actuelle des données et à son système de gestion numérique de l'information.

En cas de reprise temporaire des tâches d'un organisme de certification amiante, l'organisation désignée par l'OVAM peut récupérer les frais exposés auprès de l'organisme de certification amiante en question.

Art. 5.4.10. Une personne physique peut obtenir un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante d'un organisme de certification amiante si elle remplit toutes les conditions suivantes :

1° être titulaire d'un diplôme de l'enseignement secondaire général ou technique ou d'un diplôme équivalent ou posséder une expérience professionnelle pertinente de deux ans minimum acquise au cours des six dernières années. L'expérience professionnelle pertinente est démontrée par une déclaration sur l'honneur ;

2° suivre la formation obligatoire assortie de la partie pratique concernant le protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante via un organisme agréé de certification amiante ;

3° réussir l'examen final qui évalue les compétences finales ;

4° déclarer sur l'honneur agir en toute indépendance et impartialité.

L'examen final visé aux articles 5.4.3, 5.4.8 et à l'article 5.4.10, alinéa 1er, 3°, est rédigé, organisé et évalué par l'OVAM ou une organisation désignée par elle à cet effet.

Les experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel ne peuvent exercer activement la profession d'expert en inventaire d'amiante que s'ils sont employés par ou ont la qualité d'administrateur-gérant d'un expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus visés à l'article 5.4.12.

Les experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel doivent suivre chaque année un perfectionnement obligatoire auprès d'un organisme agréé de certification amiante.

Le ministre précise les conditions visées à l'alinéa 1er dans un règlement de certification.

Les formations relatives à l'inventaire d'amiante qui sont suivies pendant trois mois avant la délivrance du premier agrément en qualité d'organisme de certification amiante visé à l'article 5.4.3 peuvent être acceptées par un organisme agréé de certification amiante comme formation telle que visée à l'alinéa 1er, 2°.

Art. 5.4.11. Conformément à l'article 33/10, § 3, dernier alinéa, du décret sur les Matériaux, les conseillers en prévention internes ou les coordinateurs environnementaux internes peuvent établir un inventaire d'amiante pour une construction accessible d'une année à risque appartenant à ou exploitée par l'employeur si les conditions suivantes sont remplies :

1° ils possèdent un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante ;

2° ils agissent en qualité de salarié du propriétaire ou de l'exploitant ;

3° l'employeur est enregistré auprès d'un organisme agréé de certification amiante.

L'organisme agréé de certification amiante contrôle le conseiller en prévention interne ou coordinateur environnemental interne enregistré.

Le ministre peut préciser les conditions visées à l'alinéa 1er dans un règlement de certification.

Art. 5.4.12. Une entreprise peut obtenir un certificat pour le processus d'expert en inventaire d'amiante d'un organisme de certification amiante si elle remplit toutes les conditions suivantes :

1° posséder une police d'assurance de la responsabilité professionnelle pour les frais découlant de son activité en tant qu'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus ;

2° déclarer sur l'honneur agir en toute indépendance et impartialité, donner aux experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel le temps et les moyens pour pouvoir établir des inventaires d'amiante de qualité, ne faire appel qu'à des experts en inventaire d'amiante certifiés à titre personnel pour la réalisation et l'établissement d'inventaires d'amiante ;

3° disposer d'un gérant ou d'un salarié qui possède un certificat à titre personnel d'expert en inventaire d'amiante ;

4° travailler suivant un système de gestion de la qualité interne.

Une entreprise ne peut posséder qu'un seul certificat pour le processus d'expert en inventaire d'amiante et est affiliée à l'organisme de certification amiante qui a délivré le certificat pour le processus.

Le ministre précise les conditions visées à l'alinéa 1er dans un règlement de certification. Le règlement de certification définit les exigences minimales relatives au système de gestion de la qualité à suivre.

Art. 5.4.13. § 1er. Conformément aux dispositions de la réglementation relative à la protection et au traitement des données à caractère personnel, l'expert en inventaire d'amiante peut traiter les données à caractère personnel suivantes :

1° les coordonnées personnelles du propriétaire de la construction accessible d'une année à risque :

- a) nom et prénom ;
- b) adresse : rue, numéro, boîte, code postal et localité ;
- c) références téléphoniques ;
- d) adresse électronique ;

2° caractéristiques de la construction accessible d'une année à risque :

- a) données de base cadastrales de la construction ;
- b) adresse : rue, numéro, boîte, code postal et localité ;
- c) âge de la construction ;
- d) type de construction ;
- e) caractéristiques physiques de la construction ;
- f) situation de propriété de la construction ;

3° numéro de registre national ou numéro d'identification à la sécurité sociale du propriétaire de la construction accessible d'une année à risque.

§ 2. Conformément aux dispositions de la réglementation relative à la protection et au traitement des données à caractère personnel, l'OVAM peut traiter les données à caractère personnel suivantes :

1° caractéristiques de la construction accessible d'une année à risque :

- a) données de base cadastrales de la construction ;
- b) adresse : rue, numéro, boîte, code postal et localité ;
- c) âge de la construction ;
- d) type de construction ;
- e) caractéristiques physiques de la construction ;
- f) situation de propriété de la construction ;

2° numéro de registre national ou numéro d'identification à la sécurité sociale du propriétaire de la construction accessible d'une année à risque.

§ 3. L'expert en inventaire d'amiante conserve les données à caractère personnel visées au paragraphe 1er, 2°, pendant 10 ans. L'OVAM conserve les données à caractère personnel visées au paragraphe 2, 1°, aussi longtemps qu'un suivi du maintien d'un état sans risque amiante le requiert.

Art. 5.4.14. § 1er. Les acteurs suivants peuvent obtenir un droit de lecture de la base de données des inventaires d'amiante, soit directement, soit via le passeport bâtiment :

- 1° un propriétaire d'une construction accessible d'une année à risque pour son certificat d'inventaire d'amiante ;
- 2° un collaborateur d'un expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus pour les inventaires d'amiante établis par lui et les certificats d'inventaire d'amiante y afférents ;
- 3° un syndic désigné pour la copropriété pour le certificat d'inventaire d'amiante établi pour les parties communes ;
- 4° un notaire pour le certificat d'inventaire d'amiante relatif à une construction accessible d'une année à risque qui fait l'objet d'une cession ;
- 5° un fonctionnaire surveillant de l'inspection du logement pour une zone géographiquement délimitée pour laquelle le fonctionnaire surveillant est compétent ;
- 6° un collaborateur d'un service de secours pour une zone géographiquement délimitée pour laquelle le collaborateur d'un service de secours est compétent ;
- 7° un collaborateur d'un employeur enregistré auprès de l'organisme de certification amiante, tel que visé à l'article 5.4.11, 3°, pour les inventaires d'amiante établis pour la construction accessible d'une année à risque appartenant à ou exploitée par l'employeur et les certificats d'inventaire d'amiante y afférents ;
- 8° un agent immobilier pour le certificat d'inventaire d'amiante de la construction accessible d'une année à risque qui est mise en vente ou en location par l'intermédiaire de l'agent immobilier ;
- 9° un fonctionnaire surveillant environnement pour une zone géographiquement délimitée pour laquelle le fonctionnaire surveillant est compétent ;
- 10° une administration locale qui a des projets spécifiques de désamiantage.

§ 2. Les acteurs suivants peuvent obtenir des droits d'accès (lecture et écriture) à la base de données des inventaires d'amiante :

1° un expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel pour les inventaires d'amiante pour lesquels son entreprise a reçu du propriétaire un ordre formel de création ou d'actualisation ;

2° un collaborateur ou un auditeur désigné par l'organisme agréé de certification amiante pour les inventaires d'amiante des titulaires du certificat qui lui sont affiliés et leur expert en inventaire d'amiante certifié à titre personnel ;

3° un collaborateur de l'OVAM désigné par le fonctionnaire dirigeant de l'OVAM.

Le ministre précise les règles de la gestion d'accès à la base de données des inventaires d'amiante visée aux §§ 1er et 2 dans le règlement de certification.

Art. 5.4.15. La durée de validité standard d'un certificat d'inventaire d'amiante est de dix ans, mais peut être réduite par l'expert en inventaire d'amiante certifié sur la base des lignes directrices décrites dans le protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante visé à l'article 5.4.1.

Les durées de validité visées à l'alinéa 1er ne s'appliquent que si l'état de la zone d'inspection figurant dans le certificat d'inventaire d'amiante reste inchangé. En cas de modification de l'état, le propriétaire demande un nouveau certificat d'inventaire d'amiante dans le délai d'un an suivant la constatation de la modification. Il est question de modification de l'état si :

1° si de nouveaux matériaux contenant de l'amiante ont été découverts ;

2° des travaux ont eu lieu, qui ont pour effet que la zone d'inspection figurant dans le certificat d'inventaire d'amiante existant peut être considérée comme étant sans risque amiante ;

3° l'état des matériaux contenant de l'amiante a visiblement changé à la suite d'une calamité ou d'un incident.

Le ministre peut préciser les modalités de constatation d'un état modifié et d'obtention d'un certificat d'inventaire d'amiante actualisé dans le protocole d'inspection. ».

Art. 64. Au chapitre 5 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajouté une section 5.5, comprenant les articles 5.5.1 à 5.5.6.4, libellée comme suit :

« Section 5.5. Dispositions relatives à la gestion des déchets industriels résiduels

Sous-section 5.5.1. Dispositions générales

Art. 5.5.1.1. La présente section contient les conditions à remplir lors de la collecte, du négoce ou du courtage ainsi que du traitement et de la transformation de déchets industriels résiduels.

La présente section ne s'applique toutefois pas si toutes les conditions suivantes sont remplies :

1° les déchets industriels résiduels du producteur de déchets sont de nature, de composition et de quantité similaires à celles des ordures ménagères ;

2° les déchets industriels résiduels du producteur de déchets sont collectés en même temps que les ordures ménagères ;

3° pour la collecte des déchets industriels résiduels, les coûts sont facturés conformément à l'article 10 du décret sur les Matériaux.

La présente section ne s'applique pas non plus aux déchets médicaux à risque et sans risque, même s'ils peuvent être considérés comme des déchets industriels résiduels.

La présente section ne s'applique pas non plus aux déchets industriels résiduels qui doivent être détruits immédiatement, sans autres manipulations, en vertu d'une autre législation ou sur ordre de la police ou d'autorités compétentes.

Sous-section 5.5.2. Règles applicables aux collecteurs, négociants et courtiers en déchets industriels résiduels en matière de fourniture d'informations générales sur l'obligation de tri

Art. 5.5.2.1. Le contrat visé à l'article 6.1.1.4, alinéa 1er, 1°/1, stipule explicitement que les fractions qui doivent être triées et présentées de manière sélective conformément à l'article 4.3.2 ne peuvent jamais être présentées dans le récipient destiné aux déchets industriels résiduels.

Art. 5.5.2.2. Le collecteur, le négociant ou courtier en déchets industriels résiduels établit, sur la base de son expérience et de sa connaissance du secteur ou d'une enquête auprès du client, quels les déchets à trier obligatoirement sont produits par chaque producteur de déchets. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets informe activement chaque producteur de déchets de l'obligation de tri pour ces fractions, en plus des informations générales figurant dans le contrat visé aux articles 5.5.2.1 et 6.1.1.4. Les informations sont rédigées dans un langage aisément compréhensible et adapté au client et sont conformes à la législation en vigueur. Les justificatifs de la fourniture d'informations sont conservés.

Art. 5.5.2.3. La diffusion d'informations erronées aux producteurs de déchets est interdite.

Art. 5.5.2.4. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ne peut jamais inciter des producteurs de déchets à présenter des déchets à trier obligatoirement dans le récipient destiné aux déchets résiduels.

Sous-section 5.5.3. Règles applicables aux collecteurs, négociants et courtiers en déchets industriels résiduels lorsque la collecte a lieu auprès de plusieurs producteurs de déchets lors d'une seule tournée avec un seul véhicule et que les déchets industriels résiduels de ces producteurs de déchets sont mélangés dans ce véhicule

Art. 5.5.3.1. Au moment de l'enlèvement des déchets industriels résiduels chez le producteur de déchets, un contrôle visuel de l'obligation de tri a lieu avant que les déchets ne soient chargés dans le camion.

Art. 5.5.3.2. Le contrôle visuel est effectué par l'inspection des déchets visibles à la surface du récipient. Si la collecte se fait au moyen de conteneurs à couvercle, le couvercle du conteneur est ouvert pour procéder au contrôle. Il n'est pas nécessaire d'ouvrir des sacs fermés. Si le sac est transparent ou que des déchets en sortent partiellement, les matériaux visibles sont contrôlés pour autant que ce soit possible sans ouvrir le sac. Cette disposition est valable tant pour l'enlèvement effectué au moyen de sacs uniquement que pour l'enlèvement avec des sacs visibles en surface dans un conteneur ou un autre récipient.

Art. 5.5.3.3. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ne peut jamais inciter un producteur de déchets à utiliser des sacs opaques dans la mesure où le but est de se soustraire à l'obligation de tri ou au contrôle visuel de cette obligation de tri.

Art. 5.5.3.4. Si le contrôle visuel révèle la présence de déchets soumis à l'obligation de tri, une non-conformité est établie. Chaque non-conformité est tenue à jour dans un registre des non-conformités, à l'exception des non-conformités qui concernent des sociétés unipersonnelles dépourvues de la personnalité juridique, dans lequel sont décrits les éléments suivants :

- 1° la date de la non-conformité ;
- 2° le nom et le numéro d'entreprise du producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été établie ;
- 3° le numéro d'établissement ou l'adresse d'enlèvement du producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été établie ;
- 4° une description claire de la non-conformité comprenant, au moins, une description des déchets qui ont été observés et qui sont soumis à l'obligation de tri.

Le registre des non-conformités est tenu à jour sur un support électronique en vue d'un échange simple des données du registre entre l'OVAM, les fonctionnaires surveillants et le détenteur du registre des non-conformités. L'OVAM prévoit un format standard pour le registre des non-conformités et le met à disposition sur son site web. L'utilisation de ce modèle est obligatoire lors de l'échange.

En guise d'alternative, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets peut tenir ses non-conformités à jour dans un registre central des non-conformités géré par l'OVAM, dans lequel les contrevenants sont répertoriés. Les données figurant dans ce registre central des non-conformités ne sont pas publiques mais elles peuvent être consultées par les fonctionnaires surveillants dans le cadre du contrôle de l'application. Les données figurant dans le registre central des non-conformités sont effacées après 18 mois.

Art. 5.5.3.5. Le producteur de déchets chez lequel le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets a constaté une non-conformité est informé de ladite non-conformité au plus tard le jour ouvrable suivant. À cet égard, tous les éléments visés à l'article 5.5.3.4 ainsi que la notification de l'infraction présumée de l'obligation légale de tri sont communiqués au producteur de déchets.

Art. 5.5.3.6. Si le contrôle visuel révèle la présence de déchets dangereux, les déchets sont refusés et le contenu du récipient ne peut pas être emmené dans le véhicule.

Art. 5.5.3.7. Si le contrôle visuel révèle la présence de déchets non dangereux soumis à l'obligation de tri, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets peut :

1° refuser les déchets et ne pas emmener le contenu du récipient dans le véhicule. Si le refus a lieu pour chaque récipient pour lequel un erreur de tri a été observée durant la tournée, les déchets industriels résiduels emmenés pendant la tournée peuvent être évacués pour incinération, même s'ils contiennent encore des déchets non dangereux soumis à l'obligation de tri. Aucune autre exigence de résultat ne s'applique. En ce concerne les déchets dangereux, une tolérance zéro reste applicable à l'évacuation pour incinération ou mise en décharge ;

2° emmener les déchets dans le véhicule et, au plus tard le jour ouvrable suivant, entrer la non-conformité, y compris tous les éléments visés à l'article 5.5.3.4, dans le registre central des non-conformités géré par l'OVAM, à l'exception des non-conformités dans des sociétés unipersonnelles dépourvues de la personnalité juridique. Si cela a lieu pour chaque récipient pour lequel un erreur de tri a été observée durant la tournée, les déchets industriels résiduels peuvent être évacués pour incinération, même s'ils contiennent encore des déchets non dangereux soumis à l'obligation de tri. Aucune autre exigence de résultat ne s'applique. En ce concerne les déchets dangereux, une tolérance zéro reste applicable à l'évacuation pour incinération ;

3° emmener les déchets dans le véhicule et benner la cargaison complète sur un site autorisé à cet effet. Ensuite, les déchets de la cargaison complète doivent satisfaire aux exigences de résultat de l'article 5.5.4.4, si nécessaire au moyen d'un tri en aval, avant d'être évacués pour incinération.

Art. 5.5.3.8. Tout refus de déchets dangereux ou non dangereux, en vertu duquel les déchets ne sont pas emmenés, est en outre consigné dans le registre visé à l'article 5.5.3.4.

Art. 5.5.3.9. Le registre des non-conformités est complété, au moins chaque jour ouvrable, des données les plus récentes. Les données figurant dans le registre des non-conformités sont conservées au moins cinq ans. Seules les données figurant dans le registre central des non-conformités géré par l'OVAM ne sont plus échangées avec les fonctionnaires surveillants après 18 mois et sont effacées.

Sous-section 5.5.4. Règles applicables aux collecteurs, négociants et courtiers en déchets industriels résiduels lorsque la collecte a lieu individuellement par producteur de déchets et que les déchets industriels résiduels de plusieurs producteurs de déchets ne sont pas mélangés dans un seul véhicule

Art. 5.5.4.1. Les déchets industriels de chaque producteur de déchets sont bennés sur un site autorisé à cet effet. Un contrôle visuel approfondi de l'obligation de tri y est effectué. Durant le contrôle, il n'est pas nécessaire d'ouvrir des sacs fermés. Si le sac est transparent ou que des déchets en sortent partiellement, les matériaux visibles sont contrôlés visuellement pour autant que ce soit possible sans ouvrir le sac.

Art. 5.5.4.2. Si le contrôle visuel révèle la présence de déchets soumis à l'obligation de tri, une non-conformité est établie. Chaque non-conformité est tenue à jour dans un registre des non-conformités, à l'exception des non-conformités qui concernent des sociétés unipersonnelles dépourvues de la personnalité juridique, dans lequel sont décrits les éléments suivants :

- 1° la date de la non-conformité ;
- 2° le nom et le numéro d'entreprise du producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été établie ;

3° le numéro d'établissement ou l'adresse d'enlèvement du producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été établie ;

4° une description claire de la non-conformité comprenant, au moins, une description des déchets qui ont été observés et qui sont soumis à l'obligation de tri.

Le registre des non-conformités est tenu à jour sur un support électronique en vue d'un échange simple des données du registre entre l'OVAM, les fonctionnaires surveillants et le détenteur du registre. L'OVAM prévoit un format standard pour le registre et le met à disposition sur son site web. L'utilisation de ce modèle est obligatoire lors de l'échange.

En guise d'alternative, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets peut tenir ses non-conformités à jour dans un registre central des non-conformités géré par l'OVAM, dans lequel les contrevenants sont répertoriés. Les données figurant dans ce registre central des non-conformités ne sont pas publiques mais elles peuvent être consultées par les fonctionnaires surveillants dans le cadre du contrôle de l'application. Les données figurant dans le registre central des non-conformités sont effacées après 18 mois.

Art. 5.5.4.3. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets informe le producteur de déchets chez lequel la non-conformité a été constatée de ladite non-conformité au plus tard le jour ouvrable suivant. À cet égard, tous les éléments visés à l'article 5.5.4.2 ainsi que la notification de l'infraction présumée de l'obligation légale de tri sont communiqués au producteur de déchets.

Art. 5.5.4.4. Tout lot aléatoire de 10 m³ de déchets industriels résiduels, quelle qu'en soit la densité, qui est évacué pour incinération ou est incinéré, peut être composé, pour les flux de déchets visés aux points 1° et 2°, de ce qui suit :

1° jusqu'au 1er janvier 2023 :

- a) maximum trois unités de papier et carton recyclables d'une surface supérieure à 1 m² ;
- b) maximum trois unités de déchets ligneux d'une surface supérieure à 1 m² ;
- c) maximum trois unités de déchets verts avec tronc d'une longueur supérieure à 1 m ;
- d) maximum trois unités de métal d'une surface supérieure à 1 m² ou d'une longueur supérieure à 1 m ;
- e) maximum trois unités de déchets textiles recyclables d'une surface supérieure à 1 m² ;
- f) maximum trois unités de gravats d'une surface supérieure à 1 m² ;
- g) maximum un emballage de plastique blanc ou transparent de plus de 60 litres ;
- h) maximum trois unités de plastiques rigides recyclables d'une surface supérieure à 1 m² ;
- i) zéro sac transparent rempli de PMC ;
- j) zéro sac transparent rempli d'EPS (polystyrène expansé) ;
- k) zéro déchet dangereux, DEEE, PDD, pneu usagé, amiante-ciment et déchet contenant de l'amiante ;

2° à partir du 1er janvier 2023 :

- a) maximum trois unités de papier et carton recyclables d'une surface supérieure à 0,5 m² ;
- b) maximum trente litres de papier et carton emballés ensemble ;
- c) maximum trois unités de déchets ligneux d'une surface supérieure à 0,5 m² ;
- d) maximum trente litres de déchets ligneux emballés ensemble ;
- e) maximum trois unités de déchets verts d'une longueur supérieure à 0,5 m ;
- f) maximum soixante litres de déchets verts emballés ensemble ;
- g) maximum trois unités de métal d'une surface supérieure à 0,25 m² ou d'une longueur supérieure à 1 m ;
- h) maximum trois unités de déchets textiles recyclables d'une surface supérieure à 0,25 m² ;
- i) maximum trois unités de gravats d'une surface supérieure à 0,5 m² ;
- j) maximum soixante litres de gravats ;
- k) maximum un emballage de plastique blanc ou transparent de plus de 30 litres ;
- l) maximum trois unités d'EPS et de plastiques rigides recyclables d'une surface supérieure à 0,5 m² ;
- m) maximum cinquante unités de PMC ;
- n) zéro pneu usagé ;
- o) zéro déchet dangereux, DEEE, PDD, amiante-ciment et déchet contenant de l'amiante.

Jusqu'au 1er janvier 2023, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets est libre de choisir de procéder ou non à un tri en aval pour atteindre les quantités visées à l'alinéa 1er, point 1°, ainsi que les moyens utilisés à cette fin. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets est libre de décider d'ouvrir des sacs fermés et de procéder à un tri en aval de leur contenu. Les sacs opaques d'une contenance supérieure à 60 litres sont comptabilisés dans les quantités visées à l'alinéa 1er, point 1°. Les sacs opaques d'une contenance jusqu'à 60 litres ne sont pas pris en compte dans les quantités visées à l'alinéa 1er, point 1°, et ne doivent pas être ouverts.

À partir du 1er janvier 2023, le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets est libre de choisir de procéder ou non à un tri en aval pour atteindre les quantités visées à l'alinéa 1er, point 2°, ainsi que les moyens utilisés à cette fin. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets est libre de décider d'ouvrir des sacs fermés et de procéder à un tri en aval de leur contenu. Les quantités visées à l'alinéa 1er, point 2°, doivent néanmoins être atteintes et s'appliquent à tous les déchets qui se trouvent dans des sacs.

Les dispositions suivantes s'appliquent tant avant qu'après le 1er janvier 2023 :

1° les papiers et cartons fortement souillés et les matières plastiques fortement souillées sont considérés comme non recyclables et ne sont autorisés que parmi les déchets résiduels évacués pour incinération ou incinérés ;

2° la trituration de déchets, préalablement à un processus de tri en aval, n'est autorisée que si elle est suivie de l'utilisation d'une ligne automatisée visant un tri en aval étendu des fractions visées à l'alinéa 1er, points 1° et 2°. La trituration préalablement à l'utilisation de la ligne de tri n'est autorisée que si elle contribue manifestement à l'efficacité du processus de tri et garantit l'extraction de plus de déchets recyclables ou dangereux lors du tri en aval. Quoi qu'il en soit, la trituration en amont de la ligne de tri doit être limitée aux déchets qui, sans trituration, ne peuvent pas être traités par une ligne de tri. Les déchets les plus volumineux et les déchets dangereux doivent encore être triés au maximum, au moyen d'une grue ou manuellement, préalablement à la trituration. La trituration à seule fin de respecter les dispositions relatives à la taille des pièces est interdite. S'il est encore procédé à une trituration après le processus de tri, un contrôle des quantités visées à l'alinéa 1er, points 1° et 2°, doit encore être possible préalablement à ce processus de trituration et les prescriptions concernant les quantités sont également applicables préalablement à ce processus de trituration ;

3° si un tri en aval est effectué, les prescriptions relatives aux quantités visées à l'alinéa 1er, points 1° et 2°, s'appliquent aux déchets industriels résiduels qui ont subi la dernière étape du processus de tri avant que les déchets ne soient évacués pour incinération. Celui qui effectue un tri en aval peut démontrer clairement comment fonctionne le processus de tri, quelle est l'étape finale et quels déchets ont déjà subi toutes les étapes sur le site. Si ce n'est pas possible, les prescriptions relatives aux quantités visées à l'alinéa 1er, points 1° et 2°, s'appliquent à tous les déchets présents sur le site ;

4° les résidus de tri (tamisage) de déchets industriels résiduels sont considérés comme déchets combustibles et ne peuvent donc pas être mis en décharge en vertu de l'article 4.5.1, même après traitement ultérieur. Ce matériau n'entre pas en considération pour les dérogations visées à l'article 4.5.1, alinéa 2, même après traitement ultérieur.

Art. 5.5.4.5. Si un collecteur, un négociant ou un courtier en déchets remarque des erreurs de tri durant l'enlèvement chez le client, les déchets peuvent être refusés et rester chez le producteur de déchets. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets établit une non-conformité conformément à l'article 5.5.4.2 et en informe le producteur de déchets conformément à l'article 5.5.4.3. Tout refus en vertu duquel les déchets ne sont pas emmenés est consigné dans le registre visé à l'article 5.5.4.2, à l'exception des refus qui concernent des sociétés unipersonnelles dépourvues de la personnalité juridique.

Art. 5.5.4.6. Le registre des non-conformités est complété, au moins chaque jour ouvrable, des données les plus récentes. Les données figurant dans le registre sont conservées au moins cinq ans. Seules les données figurant dans le registre central des non-conformités géré par l'OVAM ne sont plus échangées avec les fonctionnaires surveillants après 18 mois et sont effacées.

Sous-section 5.5.5. Règles applicables aux transformateurs autorisés qui acceptent des déchets industriels résiduels

Art. 5.5.5.1. Le transformateur autorisé qui accepte directement des déchets industriels résiduels d'un premier producteur de déchets sans intervention d'un collecteur, négociant ou courtier en déchets enregistré respecte les dispositions de la sous-section 5.5.4.

Par dérogation à l'article 5.5.4.5, le transformateur autorisé visé à l'alinéa 1er, qui refuse des déchets, ne peut pas le faire durant l'enlèvement chez le client, mais bien en n'acceptant pas les déchets sur le site. Le producteur de déchets est ainsi obligé de retourner avec la cargaison.

Sous-section 5.5.6. Règles relatives à la transparence et à la collaboration au sein de la chaîne

Art. 5.5.6.1. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets industriels résiduels ou le transformateur autorisé qui accepte des déchets industriels résiduels démontre si les déchets industriels résiduels évacués pour incinération ou incinérés par lui tombent sous le coup des règles de la sous-section 5.5.3, 5.5.4 ou 5.5.5. Si les déchets tombent sous le coup de la sous-section 5.5.3, il convient de préciser clairement le choix qui a été posé pour l'acceptation visée à l'article 5.5.3.7. En l'absence de clarté, les règles visées à la sous-section 5.5.4 s'appliquent. Si des déchets industriels résiduels évacués pour incinération sont à la fois constitués de déchets collectés de plusieurs manières et peuvent tomber sous le coup de plusieurs sous-sections, seules les règles visées à la sous-section 5.5.4 s'appliquent.

Art. 5.5.6.2. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets industriels résiduels ou le transformateur autorisé qui accepte des déchets industriels résiduels dispose d'une procédure écrite décrivant de quelle manière la garantie est apportée au sein de l'entreprise que les conditions visées dans la présente section sont remplies. Chez le transformateur autorisé, cela peut être intégré dans le plan de travail.

Art. 5.5.6.3. Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets industriels résiduels ou le transformateur autorisé qui accepte des déchets industriels résiduels peut produire à tout moment les pièces justificatives nécessaires démontrant qu'il remplit toutes les conditions visées dans la présente section. Ces pièces justificatives sont conservées au moins cinq ans.

Art. 5.5.6.4. Plusieurs collecteurs, négociants ou courtiers en déchets industriels résiduels ou transformateurs autorisés peuvent coopérer pour remplir les conditions visées dans la présente section. Dans ce cas, il est établi par contrat :

1° à quelles cargaisons de déchets résiduels la coopération s'applique ;

2° quel acteur assume la responsabilité de quelle obligation visée dans la présente section, toutes les obligations étant reprises dans les contrats.

Si les conditions visées à l'alinéa 1er ne sont pas toutes remplies, tous les acteurs associés à la collaboration sont responsables individuellement de toutes les obligations visées dans la présente section et enfreignent individuellement l'interdiction d'incinération visée à l'article 4.5.2 s'ils fournissent des déchets industriels résiduels pour incinération ou incinèrent des déchets industriels résiduels qui n'ont pas été gérés conformément à la section 5.5. ».

Art. 65. L'article 6.1.1.2, § 1er, alinéa 4, du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« Il est possible d'utiliser un formulaire d'identification numérique sous réserve de l'approbation préalable de l'OVAM. Les données figurant sur le formulaire d'identification doivent toujours pouvoir être produites au fonctionnaire surveillant. À partir du 1er janvier 2023, l'utilisation d'un formulaire d'identification numérique délivré par un système qui a été homologué par l'OVAM sera obligatoire. ».

Art. 66. L'article 6.1.1.2, § 2, alinéa 1er, 1°, du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« 1° le numéro d'ordre unique, dans le cas d'un formulaire d'identification numérique, le numéro d'ordre unique commence par un code à trois lettres identifiant le système au moyen duquel le formulaire d'identification a été créé ; ».

Art. 67. À l'article 6.1.1.2, § 2, alinéa 1er, du même arrêté, il est ajouté un point 8° libellé comme suit :

« 8° à partir du 1er janvier 2023, la géolocalisation du départ du transport et la géolocalisation du dépôt des déchets par le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ou le producteur de déchets qui prend lui-même des dispositions pour ses déchets. ».

Art. 68. L'article 6.1.1.2, § 2, alinéa 2, 1°, du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« 1° le numéro d'ordre unique, dans le cas d'un formulaire d'identification numérique, le numéro d'ordre unique commence par un code à trois lettres identifiant le système au moyen duquel le formulaire d'identification a été créé ; ».

Art. 69. À l'article 6.1.1.2, § 2, alinéa 2, du même arrêté, il est ajouté un point 11° libellé comme suit :

« 11° à partir du 1er janvier 2023, la géolocalisation du départ du transport et la géolocalisation du dépôt des déchets par le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ou le producteur de déchets qui prend lui-même des dispositions pour ses déchets. ».

Art. 70. À l'article 6.1.1.4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 mai 2014 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, point 1°/1, la dernière phrase est abrogée ;

2° à l'alinéa 2, il est ajouté un point 3° libellé comme suit :

« 3° pour la collecte des déchets industriels résiduels, les coûts sont facturés conformément à l'article 10 du décret sur les Matériaux. ».

Art. 71. Au chapitre 6.1 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est ajouté une sous-section 6.1.5, comprenant les articles 6.1.5.1 à 6.1.5.8, libellée comme suit :

« Sous-section 6.1.5. Homologation de systèmes de délivrance de formulaires d'identification numériques

Art. 6.1.5.1. Les systèmes délivrant des formulaires d'identification numériques doivent être homologués par l'OVAM. À cet effet, le gestionnaire du système introduit une demande d'homologation auprès de l'OVAM. Il introduit sa demande par le biais du guichet web DIGIPOST que l'OVAM met à disposition sur son site web.

L'OVAM met un registre des systèmes homologués pour la délivrance de notifications de transport numériques à disposition sur son site web.

Art. 6.1.5.2. La demande d'homologation du système de délivrance de formulaires d'identification numériques contient au moins les éléments suivants :

1° une liste de contrôle dans laquelle chacune des conditions imposées à l'article 6.1.5.3. est vérifiée et décrite ;

2° une description du fonctionnement du système de délivrance de formulaires d'identification numériques, dont il ressort que les conditions imposées à l'article 6.1.5.3 sont remplies ;

3° une description détaillée des éléments essentiels suivants du système :

a) le mode de signature ;

b) l'accessibilité pour les différents acteurs, notamment les appareils qui peuvent être utilisés, les formats dans lesquels les données sont mises à la disposition des utilisateurs, des fonctionnaires surveillants et d'autres services d'inspection compétents ;

c) le mode d'archivage des données ;

d) une brève description du logiciel utilisé et des moyens mis en œuvre pour assurer la sécurité, l'intégrité et l'authenticité du formulaire d'identification numérique, y compris la manière dont les modifications apportées au formulaire sont enregistrées ;

e) la façon dont les fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents peuvent vérifier le formulaire d'identification électronique sur le lieu de contrôle : son format, sa lisibilité et son authenticité ;

f) une description de la manière dont l'accès et la consultation seront accordés à l'OVAM et aux fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents, y compris un manuel succinct.

Après la réception de la demande, l'OVAM informe les services de tutelle de l'introduction d'un dossier et leur transmet la demande complète pour avis.

Dans les 20 jours calendrier de la réception du dossier, l'OVAM invitera le demandeur pour une démonstration du système dans les bureaux de l'OVAM. Les représentants des services de tutelle seront également invités à cette démonstration. Durant cette démonstration, l'OVAM et les services de tutelle peuvent poser des questions. Si l'OVAM ou les fonctionnaires surveillants le jugent nécessaire, il peut être demandé d'adapter le dossier de demande et d'y inclure des précisions supplémentaires.

Au plus tard 30 jours calendrier après la démonstration et, le cas échéant, la réception du dossier de demande adapté, l'OVAM prend une décision motivée et l'envoi au demandeur.

L'OVAM informe les services de tutelle et les autres régions de sa décision.

Une homologation est accordée pour une durée indéterminée. Toute modification du gestionnaire du système est notifiée au préalable à l'OVAM.

Une homologation d'un système ne peut pas être transférée à un autre gestionnaire.

Après l'homologation d'un système, le gestionnaire informe l'OVAM mensuellement des nouveaux utilisateurs du système. Dans les 7 jours calendrier suivant la sortie du système par un utilisateur, le gestionnaire du système en informe l'OVAM par courrier électronique à l'adresse transport@ovam.be.

Le gestionnaire du système informe l'OVAM de toute modification du système et la soumet à l'approbation de l'OVAM conformément à la procédure de demande d'homologation décrite dans le présent article.

S'il apparaît, à un moment quelconque, que le système ne répond plus aux exigences imposées ou n'est pas conforme à la description figurant dans le dossier de demande, l'OVAM peut abroger l'homologation du système. Dans ce cas, l'OVAM envoie une lettre recommandée au gestionnaire du système de délivrance de formulaires d'identification numériques, l'informant de son intention d'abroger l'homologation et des motifs qui la sous-tendent. Le gestionnaire du système de délivrance de formulaires d'identification numériques dispose ensuite d'un délai de quatorze jours calendrier pour notifier ses moyens de défense ou pour démontrer qu'il a entre-temps redressé la situation. Il peut demander à être entendu.

Si les moyens de défense ou les actions correctives envisagées ne satisfont pas, l'OVAM décide de l'abrogation de l'homologation. L'OVAM le notifie au gestionnaire du système de délivrance de formulaires d'identification numériques par lettre recommandée en précisant les motifs. L'OVAM informe les utilisateurs du système de l'abrogation de l'homologation.

L'abrogation de l'homologation est permanente. Si un gestionnaire désire par la suite obtenir à nouveau une homologation pour un système de délivrance et de gestion de formulaires d'identification, il devra déposer un tout nouveau dossier et réitérer la procédure d'homologation.

Art. 6.1.5.3. Un système de délivrance de formulaires d'identification numériques doit remplir les conditions suivantes :

1° le formulaire d'identification numérique est authentifié par tous les acteurs concernés qui sont tenus de signer le formulaire d'identification, au moyen d'une signature numérique fiable et juridiquement valable qui garantit le lien avec le formulaire d'identification numérique. Sauf preuve contraire, une méthode de signature numérique est réputée fiable si la signature numérique :

a) est uniquement liée au signataire;

b) permet d'identifier le signataire;

c) est créée par des moyens placés sous le contrôle exclusif du signataire ;

d) est liée aux données auxquelles elle se rapporte de manière telle que toute modification ultérieure des données est traçable ;

2° les conditions d'utilisation du système doivent préciser que l'acteur responsable de l'établissement du formulaire d'identification est responsable des données figurant dans le système quelle que soit la personne qui les a entrées ;

3° le formulaire d'identification numérique doit contenir les données et remplir les conditions visées à l'article 6.1.1.2, § 2 ;

4° les données contenues dans le formulaire d'identification numérique et les fichiers journaux reprenant toutes les informations relatives aux modifications sont accessibles à toute partie y habilitée ;

5° la procédure de délivrance du formulaire d'identification numérique doit garantir l'intégrité des données y contenues à partir du moment où il est signé pour la première fois et en tout cas avant que le transport ne débute. À chaque signature supplémentaire ou ajout, l'intégrité des données reprises dans le formulaire d'identification numérique sera garantie. L'intégrité des données est établie si elles sont complètes et inchangées. Les données contenues dans le formulaire d'identification numérique et les fichiers journaux sont uniques et ne concernent qu'un seul transport ;

6° les données du formulaire d'identification numérique de même que les journaux de toutes les modifications doivent être conservés 5 ans par les entreprises concernées. Cela signifie que les utilisateurs qui sortent du système doivent encore pouvoir consulter les données des formulaires d'identification numériques pendant cinq ans. Si l'on choisit de copier les données des formulaires d'identification numériques des cinq dernières années dans un autre système, les données doivent pouvoir être visualisées de la même manière que celle visée à l'article 6.1.5.4, y compris les données du journal avec les modifications ;

7° le double emploi de formulaires d'identification numériques et papier pour le même transport est interdit. S'il existe malgré tout deux copies, la version numérique prime invariablement ;

8° le gestionnaire du système de délivrance de formulaires d'identification numériques est tenu d'enregistrer dans un registre chaque acteur auquel il donne accès au système.

Art. 6.1.5.4. Les fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents doivent avoir accès en ligne, sur simple demande, aux données des formulaires d'identification numérique des transports contrôlés.

Les données du formulaire d'identification numérique d'un transport contrôlé doivent pouvoir être consultées immédiatement et simplement par tous les fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents. Le formulaire d'identification numérique doit être suffisamment lisible, également durant le contrôle, à des fins de contrôle.

Lors du contrôle d'un transport, le système permet l'affichage des données du formulaire d'identification sur écran pour les fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents ainsi que leur visualisation dans un format document, par exemple pdf. Si un modèle de formulaire a été établi dans la législation, la visualisation au format document adopte cette structure.

Toutes les données du formulaire d'identification et des fichiers journaux y afférents reprenant les informations relatives aux modifications doivent pouvoir être entièrement visualisées dans un format document lors d'un contrôle, quel que soit le stade du transport auquel le contrôle a lieu. Les données des fichiers journaux doivent pouvoir être présentées et visualisées dans un seul fichier simultanément avec les données du formulaire d'identification y afférent.

À partir du 1er janvier 2023, les données de tous les formulaires d'identification numériques et des fichiers journaux y afférents doivent être accessibles aux fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents à des fins de contrôle de l'application en de traçabilité des déchets. Les fonctionnaires surveillants et les autres services d'inspection doivent tenir compte du caractère confidentiel des données figurant sur les formulaires d'identification.

Art. 6.1.5.5. Les données du transport doivent être complétées sur le formulaire d'identification numérique avant le départ du transport et ne peuvent plus être modifiées à partir du départ du transport. Tout ajout est journalisé et même dans ce cas, les données sont gelées conjointement avec la signature de celui qui a effectué la modification/l'ajout.

Le journal de toutes les modifications, telles que date, source, modification/ajout, afférent à un formulaire est mis à la disposition des services d'inspection conjointement avec les données du formulaire ou la visualisation du formulaire à partir du moment du contrôle et tant que les fonctionnaires surveillants et autres services d'inspection compétents en ont besoin.

Art. 6.1.5.6. Le registre visé à l'article 6.1.5.3, 8°, contient au moins le numéro d'entreprise des utilisateurs et est mis à la disposition de l'OVAM et de l'autorité de tutelle sur simple demande. Les conventions d'adhésion au système sont également accessibles aux autorités concernées.

Art. 6.1.5.7. Si l'OVAM homologue plusieurs systèmes de délivrance de formulaires d'identification numériques, l'interopérabilité entre les différents systèmes doit être assurée. Le gestionnaire du système en est responsable.

Art. 6.1.5.8. Le ministre peut préciser les spécifications techniques pour les formulaires d'identification numériques et leur contenu et les systèmes de délivrance de formulaires d'identification numériques et leur interopérabilité. ».

Art. 72. Dans l'intitulé du chapitre 9 du même arrêté, le membre de phrase « , rétributions » est inséré entre les mots « Redevances environnementales » et le mot « et ».

Art. 73. Au chapitre 9 du même arrêté, il est ajouté une section 9.2, comprenant les articles 9.2.1 à 9.2.4, libellée comme suit :

« Section 9.2. Rétributions

Art. 9.2.1. § 1er. Le ministre détermine le montant de la rétribution pour la délivrance d'un certificat d'inventaire d'amiante nouveau ou actualisé.

§ 2. Le montant de la rétribution est adapté tous les deux ans sur la base de l'évolution de l'indice santé comme suit : le montant de la rétribution est multiplié par un facteur dont le numérateur est l'indice santé qui était applicable au 1er novembre de l'année qui précède celle au cours de laquelle le montant est modifié, et le dénominateur est l'indice santé qui était applicable au 1er novembre de l'année qui précède la constatation du montant en vigueur. Le nombre ainsi obtenu est arrondi à l'entier.

Le ministre fixe le montant adapté de la rétribution au plus tard le 1er janvier.

§ 3. La rétribution pour la délivrance d'un certificat d'inventaire d'amiante est réclamée chaque mois à charge de l'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus visé à l'article 5.4.12 ou de l'employeur enregistré du conseiller en prévention interne ou du coordinateur environnemental interne visé à l'article 5.4.11, alinéa 1er, 3°.

La rétribution due est versée sur le numéro de compte de l'OVAM en mentionnant le nom de

l'expert en inventaire d'amiante certifié pour le processus visé à l'article 5.4.12 ou de l'employeur enregistré du conseiller en prévention interne ou du coordinateur environnemental interne visé à l'article 5.4.11, alinéa 1er, 3°.

Art. 9.2.2. § 1er. Le ministre détermine le montant de la rétribution pour le traitement d'un dossier de demande d'agrément en qualité d'organisme de certification amiante.

§ 2. Le montant de la rétribution est adapté tous les deux ans sur la base de l'évolution de l'indice santé comme suit : le montant de la rétribution est multiplié par un facteur dont le numérateur est l'indice santé qui était applicable au 1er novembre de l'année qui précède celle au cours de laquelle le montant est modifié, et le dénominateur est l'indice santé qui était applicable au 1er novembre de l'année qui précède la constatation du montant en vigueur. Le nombre ainsi obtenu est arrondi à l'entier.

Le ministre fixe le montant adapté de la rétribution au plus tard le 1er janvier.

§ 3. La rétribution pour le traitement d'un dossier de demande d'agrément en qualité d'organisme de certification amiante est réclamée une seule fois à charge du candidat organisme de certification amiante.

La rétribution due est versée sur le numéro de compte de l'OVAM en mentionnant le nom du candidat organisme de certification amiante.

Art. 9.2.3. § 1er. Le ministre détermine le montant de la rétribution et les modalités pour la consultation de la base de données des inventaires d'amiante.

§ 2. Le montant de la rétribution est adapté tous les deux ans sur la base de l'évolution de l'indice santé comme suit : le montant de la rétribution est multiplié par un facteur dont le numérateur est l'indice santé qui était applicable au 1er novembre de l'année qui précède celle au cours de laquelle le montant est modifié, et le dénominateur est l'indice santé qui était applicable au 1er novembre de l'année qui précède la constatation du montant en vigueur. Le nombre ainsi obtenu est arrondi à l'entier.

Le ministre fixe le montant adapté de la rétribution au plus tard le 1er janvier.

§ 3. La rétribution pour la consultation de la base de données des inventaires d'amiante est réclamée à charge du demandeur.

La rétribution due est versée sur le numéro de compte de l'OVAM en mentionnant le nom du demandeur.

Art. 9.2.4. Les fonctionnaires et membres du personnel de l'OVAM désignés par le fonctionnaire dirigeant de l'OVAM sont chargés, pour le compte de la Région flamande, du recouvrement et du contrôle des rétributions. ».

Art. 74. À l'annexe 2.2 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 21 septembre 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° le membre de phrase « article 2.3.1.1 » est chaque fois remplacé par le membre de phrase « article 2.3.3.1 » ;

2° le membre de phrase « article 2.3.1.2 » est chaque fois remplacé par le membre de phrase « article 2.3.3.2 » ;

3° le membre de phrase « article 2.3.1.3 » est chaque fois remplacé par le membre de phrase « article 2.3.3.3 » ;

4° dans le tableau, la ligne

«

Sable tamisé d'asphalte ne contenant pas de HAP et granulats d'asphalte ne contenant pas de HAP	provenant d'un établissement de récupération autorisé des déchets de construction et de démolition	article 2.3.2.1 et article 2.3.2.2 matériau, soumis au règlement unitaire relatif aux granulats recyclés
---	--	--

»,

est remplacée par la ligne :

“

sable tamisé d'asphalte et granulats d'asphalte	provenant d'un établissement autorisé de récupération des déchets de construction et de démolition	article 2.3.2.1 et article 2.3.2.2 matériau, soumis au règlement unique sur les granulats recyclés
---	--	--

» ;

5° dans le tableau, la ligne

«

Sable tamisé d'asphalte contenant des HAP et granulats d'asphalte contenant des HAP	provenant d'un établissement de récupération autorisé des déchets de construction et de démolition	article 2.3.2.1, certificat d'utilité obligatoire ; interdiction d'utilisation après le 1 mai 2019
---	--	--

», est abrogée.

Art. 75. L'annexe 5.2.10.A au même arrêté, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 septembre 2016, est remplacée par l'annexe 3 jointe au présent arrêté.

Art. 76. L'annexe 5.2.10.B au même arrêté, modifiée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 novembre 2012, est remplacée par l'annexe 4 jointe au présent arrêté.

Art. 77. Au même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 22 mars 2019, il est joint une annexe 5.2.10.C et une annexe 5.2.10.D, qui sont jointes en annexes 5 et 6 au présent arrêté.

Art. 78. Les systèmes qui ont été homologués par l'OVAM conformément à l'article 6.1.1.2, § 1er, alinéa 4, sont considérés comme homologués conformément à l'article 71 du présent arrêté.

Art. 79. En ce qui concerne les contrats qui ont été conclus conformément à l'article 6.1.1.4, 1er/1, la disposition modificative, figurant à l'article 5.5.2.1 du présent arrêté, de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets ne s'applique pas pendant la durée de ces contrats. Ces contrats demeurent valables pour leur durée.

Art. 80. L'article 15 entre en vigueur le 1er janvier 2022.

Art. 81. L'article 47 et l'article 48, 1°, entrent en vigueur le 31 décembre 2023.

Art. 82. Les articles 49 et 51 entrent en vigueur à une date à fixer par le ministre et au plus tard le 1er juillet 2022 pour toutes les nouvelles demandes de permis d'environnement. En ce qui concerne les permis d'environnement déjà demandés et délivrés, les dispositions modificatives ne s'appliquent pas pendant la durée du permis d'environnement demandé et délivré.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'article 49, 3°, en tant qu'il ajoute un alinéa 4, 1°, à l'article 4.3.3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, entre en vigueur 7 mois après la publication tant de l'arrêté ministériel portant le règlement de certification amiante, du protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante que de l'arrêté ministériel fixant les rétributions relatives à l'inventaire d'amiante et au plus tôt le 1er mars 2022 pour tous les actes ou conventions sous seing privé de cession d'une construction accessible d'une année à risque conclus à partir de cette date.

Art. 83. L'article 58 entre en vigueur le 1er janvier 2022.

Art. 84. L'article 63 entre en vigueur à une date à fixer par le ministre et au plus tard le 1er juillet 2022 en tant qu'il ajoute les articles 5.4.3 à 5.4.12 et l'article 5.4.15 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets.

Art. 85. Les articles 18 à 23, 25, 26 et 27 du décret du 29 mars 2019 modifiant diverses dispositions du titre X du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets entrent en vigueur le jour de la publication du présent arrêté au *Moniteur belge*.

Art. 86. L'article 24 du décret du 29 mars 2019 modifiant diverses dispositions du titre X du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets entre en vigueur 7 mois après la publication tant de l'arrêté ministériel portant le règlement de certification amiante, du protocole d'inspection relatif à l'inventaire d'amiante que de l'arrêté ministériel fixant les rétributions relatives à l'inventaire d'amiante et au plus tôt le 1er mars 2022 pour tous les actes ou conventions sous seing privé de cession d'une construction accessible d'une année à risque conclus à partir de cette date.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'article 24 du décret du 29 mars 2019 modifiant diverses dispositions du titre X du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et le décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets entre en vigueur le 1er mai 2025 pour les parties communes de constructions accessibles d'une année à risque qui relèvent du régime de copropriété forcée.

Art. 87. L'article 64, en tant qu'il ajoute des articles 5.5.3.4, 5.5.3.5, 5.5.3.7, 5.5.3.8, 5.5.3.9, 5.5.4.2, 5.5.4.3, 5.5.4.5 et 5.5.4.6 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, entre en vigueur le 1er septembre 2021.

Art. 88. Le ministre flamand qui a l'Environnement et la Nature dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 2 juillet 2021.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

J. JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien,
de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,
Z. DEMIR

Annexe 1re à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe VIII à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Annexe VIII. Liste des infractions environnementales en exécution de l'article 16.1.2, 1°, f), et de l'article 16.4.27, alinéa 3, du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Article unique. Le non-respect des obligations légales ci-dessous, visées dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets, ou le défaut d'y donner suite est considéré comme une infraction environnementale :

Article	Obligation légale
3.2.1.1, § 6	La partie du coût d'un produit qui est répercutée pour couvrir les frais liés à l'exécution de l'obligation d'acceptation doit être visiblement mentionnée sur la facture, sauf stipulation contraire dans le présent arrêté, dans la convention d'obligation d'acceptation ou le plan individuel d'obligation d'acceptation.
3.2.1.1, § 7	Le vendeur final de produits soumis à l'obligation d'acceptation doit apposer dans chacun de ses points de vente, à un endroit clairement visible, un avis indiquant de quelle manière il satisfait aux dispositions du présent arrêté et de quelle manière l'acheteur peut faire réparer le produit ou se débarrasser de son produit mis au rebut. En cas de vente en dehors d'un espace de vente, le consommateur doit également en être informé.
3.2.1.2, § 1er	Les modalités selon lesquelles il est satisfait à l'obligation d'acceptation sont arrêtées dans l'un des documents suivants : 1 ^o un plan individuel d'obligation d'acceptation tel que visé au paragraphe 2 et à la sous-section 3.2.3 ; 2 ^o une convention d'obligation d'acceptation telle que visée au paragraphe 2 et à l'article 3.2.2.1/1.
3.2.1.2, § 1er/1	Le producteur soumis à l'obligation d'acceptation peut satisfaire à l'obligation d'acceptation en : 1 ^o disposant d'un plan individuel d'obligation d'acceptation approuvé par l'OVAM ; 2 ^o étant affilié directement ou indirectement par le biais de son organisation, par une convention d'adhésion, à un organisme de gestion tel que visé à l'article 3.2.2.1, à condition que l'organisme de gestion remplisse les obligations qui lui sont imposées dans la présente section et dans la convention d'obligation d'acceptation
3.2.1.2, § 2, alinéa 3	En ce qui concerne les ordures ménagères, la convention d'obligation d'acceptation ou le plan individuel d'obligation d'acceptation contient en outre une sûreté financière correspondant au coût estimé pour la reprise par la Région flamande de l'obligation d'acceptation pendant six mois. D'autres sécurités peuvent être convenues dans une convention d'obligation d'acceptation afin de garantir la poursuite des engagements issus de la convention.

3.2.1.3, § 1er	<p>Le producteur soumis à l'obligation d'acceptation doit rendre compte chaque année à l'OVAM de la façon dont il s'acquitte de l'obligation d'acceptation. Le producteur peut désigner une organisation pour établir les rapports.</p> <p>L'établissement de rapports est soumis aux règles suivantes :</p> <p>1° les données chiffrées fournies à l'OVAM dans le cadre de l'obligation d'acceptation sont validées par un organisme de contrôle indépendant ;</p> <p>2° les données chiffrées de collecteurs, négociants ou courtiers en déchets, centres de réemploi et transformateurs fournies à l'organisme de gestion ou au producteur dans le cadre de l'obligation d'acceptation sont validées par un organisme de contrôle indépendant ;</p> <p>3° les données chiffrées fournies par les producteurs à l'organisme de gestion dans le cadre de l'obligation d'acceptation sont validées par un organisme de contrôle indépendant. L'organisme de gestion ou un tiers désigné par cet organisme peut reprendre cette tâche à condition que tous les membres soient contrôlés au moins une fois tous les trois ans et que l'organisme de gestion rende compte annuellement de cette action et des résultats à l'OVAM ;</p> <p>4° il peut être dérogé aux obligations visées aux points 1°, 2° et 3° dans une convention d'obligation d'acceptation ou dans un plan individuel d'obligation d'acceptation si la qualité des données chiffrées peut être garantie d'une autre façon.</p>
3.2.2.1, § 1er	<p>Une convention d'obligation d'acceptation peut être conclue à condition que les organisations d'entreprises représentant les producteurs soumis à l'obligation d'acceptation désignent un ou plusieurs organismes de gestion qui assument l'obligation d'acceptation des producteurs soumis à l'obligation d'acceptation qui leur sont affiliés.</p>
3.2.2.1, § 2	<p>Un organisme de gestion remplit toutes les conditions suivantes :</p> <p>1° l'organisme de gestion a été créé conformément à la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations ;</p> <p>2° l'organisme de gestion a pour objet statutaire de prendre en charge l'obligation d'acceptation pour le compte des producteurs affiliés ;</p> <p>3° les gestionnaires ou les personnes habilitées à engager l'association jouissent de leurs droits civils et politiques ;</p> <p>4° les gestionnaires ou les personnes habilitées à engager l'association n'ont pas été condamnés, au cours des cinq dernières années, pour une infraction à la législation en matière d'environnement des Régions ou d'un État membre de l'Union européenne ;</p> <p>5° l'organisme de gestion dispose des moyens financiers, humains et techniques nécessaires pour remplir l'obligation d'acceptation ;</p> <p>6° l'organisme de gestion dessert de manière homogène l'ensemble du territoire sur lequel les producteurs mettent leurs produits sur le marché de façon à garantir la collecte, le recyclage et la valorisation des déchets en vue de remplir l'obligation d'acceptation.</p>
3.2.2.1, § 3	<p>Au plus tard six mois après la signature de la convention d'obligation d'acceptation, l'organisme de gestion soumet à l'approbation de l'OVAM un plan de gestion pour la durée de la convention d'obligation d'acceptation dans lequel il indique comment il entend exécuter les dispositions de la convention d'obligation d'acceptation.</p>

	<p>Le plan de gestion comprend, au minimum, les conditions de mise en œuvre des dispositions reprises dans la convention d'obligation d'acceptation conformément à l'article 3.2.1.2, § 2.</p> <p>L'organisme de gestion soumet chaque année, avant le 15 novembre, une actualisation du plan de gestion pour l'année civile suivante à l'approbation de l'OVAM.</p>
3.2.2.1, § 4	<p>Au plus tard six mois après la signature de la convention d'obligation d'acceptation, l'organisme de gestion soumet à l'avis de l'OVAM un plan financier pour la durée de la convention d'obligation d'acceptation.</p> <p>Le plan financier comprend :</p> <p>1° le budget ;</p> <p>2° le calcul de contributions éventuelles, en tendant à une différenciation conformément à l'article 21/1, § 2, 2°, du décret sur les Matériaux ;</p> <p>3° la politique en matière de provisions et de réserves ;</p> <p>4° le mode de financement de pertes éventuelles ;</p> <p>5° le mode de financement de produits en fin de vie dont le producteur n'est plus actif ou ne peut plus être identifié. La responsabilité de l'organisme de gestion est, en l'occurrence, limitée aux produits qui ont été déclarés à l'organisme de gestion lors de leur mise sur le marché. S'il n'est plus possible de le vérifier, l'organisme de gestion assume une responsabilité correspondant à sa part du marché ;</p> <p>6° la politique de placement.</p> <p>Le budget visé à l'alinéa 2, 1°, mentionne distinctement les moyens que l'organisme de gestion prévoit pour la prévention et pour le bouclage qualitatif du cycle, en sus des objectifs de collecte et de traitement fixés. La convention d'obligation d'acceptation stipule la part du budget mise à disposition à cette effet.</p> <p>L'organisme de gestion soumet chaque année, avant le 15 novembre, une actualisation du plan financier pour l'année civile suivante à l'avis de l'OVAM.</p>
3.2.2.1, § 5	<p>Si l'organisme de gestion organise la collecte et le traitement dans le cadre d'un système collectif, l'adjudication se déroule sur la base d'un cahier des charges faisant soumis à une enquête publique et la décision d'attribution est fondée sur les critères établis dans le cahier des charges. Les cahiers des charges doivent être soumis à l'OVAM pour approbation. Toute modification des cahiers des charges doit être approuvée au préalable. La convention d'obligation d'acceptation peut prévoir une dérogation à l'obligation d'organiser l'adjudication sur la base d'un cahier des charges. L'organisme de gestion fournit des informations disponibles publiquement sur les critères de sélection, les critères d'attribution et leur pondération des différentes offres reçues. Ces informations sont mentionnées dans un rapport complet adressé à l'OVAM et à tous les candidats qui ont déposé une offre correcte. Ce rapport contient non seulement une description des critères, mais aussi une motivation étayée, pour chacune des offres, des points attribués pour chaque critère.</p> <p>La disposition de l'alinéa 1er ne s'applique pas en cas de collecte et/ou de traitement commandés par des producteurs individuels ou d'autres acteurs sur une base contractuelle</p>
3.2.2.1, § 6	<p>L'OVAM remplira le rôle d'observateur au conseil d'administration et à l'assemblée générale de l'organisme de gestion au nom de la région. L'OVAM reçoit les invitations à cet effet et les rapports y afférents à temps.</p>

3.2.2.1, § 7	L'organisme de gestion ne peut refuser l'adhésion d'aucune entreprise à laquelle pourrait s'appliquer l'obligation d'acceptation. L'organisme de gestion peut déroger à cette obligation pour des raisons graves et après approbation de l'OVAM.
3.2.2.1, § 8	À la demande de l'OVAM, l'organisme de gestion organise au moins une fois par an une concertation avec les organisations représentatives de tous les acteurs associés à la mise en œuvre de l'obligation d'acceptation. Un rapport de synthèse de la réunion est rédigé.
3.2.2.1, § 9	L'organisme de gestion fournit des informations disponibles publiquement sur : 1° les membres et participants de l'organisme de gestion ; 2° les contributions financières des produits mis sur le marché par leurs membres par produit vendu ou par tonne ; 3° la procédure de sélection des opérateurs de gestion des déchets.
3.2.2.1/1, § 1er, alinéa 2	Les organisations d'entreprises visées à l'alinéa 1er doivent avoir la personnalité juridique et avoir été mandatées par leurs membres ou un groupe de ceux-ci pour conclure une convention d'obligation d'acceptation et engager ainsi les membres concernés.
3.2.2.1/1, § 3	Une convention d'obligation d'acceptation engage les parties. En fonction des dispositions de la convention d'obligation d'acceptation, elle engage également tous les membres des organisations d'entreprises qui ont donné un mandat conformément au paragraphe 1er, alinéa 2, à moins qu'un producteur ne remplisse son obligation d'acceptation via un plan individuel d'obligation d'acceptation ou une autre convention d'obligation d'acceptation.
3.2.2.2, § 1er, alinéa 1er	Tous les documents qui doivent être rédigés dans le cadre de la mise en œuvre d'une convention d'obligation d'acceptation et qui revêtent une importance stratégique sont soumis à l'approbation de l'OVAM. Sont au moins visés le plan de gestion, les cahiers des charges et le plan de communication.
3.2.2.2, § 2, alinéa 1er	Par dérogation au paragraphe 1er, le plan financier et la convention d'adhésion sont soumis pour avis.
3.2.3.4	Le titulaire de l'approbation visé à l'article 3.2.3.2, 3°, est tenu de communiquer à l'OVAM, immédiatement et par envoi sécurisé, toute modification des éléments suivants de son dossier : 1° le nom, la forme juridique, le siège et le numéro du registre du commerce ou un numéro d'enregistrement et d'entreprise correspondant ; 2° son domicile, son adresse ou son numéro de fax et de téléphone et, le cas échéant, l'adresse, le numéro de fax et de téléphone des sièges sociaux, des sièges administratifs et des sièges d'exploitation ou de la résidence administrative en Région flamande ; 3° l'objet du plan individuel d'obligation d'acceptation approuvé ; 4° les engagements dans le plan individuel d'obligation d'acceptation approuvé.
3.3.1, alinéa 1er, deuxième phrase	Tout producteur individuel concerné par cette responsabilité élargie des producteurs doit adhérer à un plan collectif.
3.3.2, première et deuxième phrases	En exécution du plan collectif, les producteurs établissent un plan d'action annuel. Le plan d'action est introduit chaque année avant le 1er octobre de l'année précédant celle à laquelle il se rapporte.
3.3.3, alinéa 1er	Le plan collectif et le plan d'action annuel doivent être soumis à l'approbation de l'OVAM.
3.3.5	Avant le 1er avril de chaque année, il est fait rapport sur la mise en œuvre du plan collectif au cours de l'année civile précédente.
3.4.1.2, alinéa 1er	Le secteur des éditeurs de la presse régionale gratuite :

	<p>1° met gratuitement des autocollants à la disposition des personnes qui le désirent en vue de limiter la diffusion d'imprimés publicitaires et de presse régionale gratuite non souhaités ;</p> <p>2° rend compte à l'OVAM du nombre d'autocollants distribués, de la quantité (en tonnes) de papier utilisée pour des imprimés non adressés distribués et de l'utilisation des autocollants</p>
3.4.2.5, alinéa 1er	Dans les six mois suivant la mise sur le marché d'un nouveau type de véhicule, les producteurs de véhicules fournissent aux centres agréés pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut toutes les informations relatives au démontage. Ces informations indiquent les différentes pièces et les différents matériaux utilisés dans le véhicule et l'emplacement de toutes les substances dangereuses dans les véhicules.
3.4.2.5, alinéa 2	Les producteurs de pièces de véhicules fournissent également à la demande des centres agréés pour la dépollution, le démantèlement et la destruction de véhicules mis au rebut des informations sur le démontage, sur le stockage et sur les tests de pièces qui peuvent à nouveau être utilisées tout en tenant compte de la confidentialité des données commerciales et industrielles.
3.4.3.4, alinéa 1er	Le vendeur final de pneus ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmet à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale de pneus usagés, exprimée en kilogrammes et en types, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation.
3.4.3.4, alinéa 2	L'intermédiaire en pneus ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmet à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale de pneus usagés, y compris ceux qui peuvent être réutilisés, exprimée en kilogrammes et en types, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation.
3.4.3.4, alinéa 3	Le producteur de pneus ou l'organisation qui a été désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente : 1° la quantité totale de pneus, exprimée en kilogrammes, types et nombres, qui a été mise en circulation en Région flamande ; 2° la quantité totale de pneus usagés, y compris ceux qui peuvent être réutilisés, exprimée en kilogrammes et en types, qui a été réceptionnée dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation ; 3° les établissements où et la façon dont les pneus usagés collectés ont été traités ; 4° la quantité totale de pneus usagés, exprimée en kilogrammes, qui : a) a été triée en vue du réemploi ; b) a été rechapée ; c) a été recyclée ; d) a été valorisée ; 5° les quantités totales de caoutchouc, d'acier et de textile provenant du recyclage de pneus usagés qui ont été utilisées, ventilées par application.
3.4.4.7, alinéa 3	Les objectifs visés aux alinéas 1er et 2 s'appliquent à chacune des catégories visées à l'article 3.4.4.2 et sont rapportés annuellement à l'OVAM, avant le 1er juillet, conformément aux articles 3.4.4.12 et 5.2.5.4.

3.4.4.9	<p>Les producteurs d'EEE veillent, notamment par des campagnes d'information, à ce que les utilisateurs finals soient parfaitement informés :</p> <p>1° de l'obligation de présenter les EEE de manière sélective ;</p> <p>2° des systèmes de collecte et de recyclage mis à leur disposition ;</p> <p>3° du rôle qu'ils ont à jouer dans la promotion du réemploi, du recyclage et de toute autre valorisation des DEEE ;</p> <p>4° des effets potentiels sur l'environnement et la santé publique de la présence de composants dangereux dans les EEE ;</p> <p>5° de la signification du symbole de la poubelle à roulettes barrée d'une croix.</p>
3.4.4.10	<p>Les producteurs d'EEE ou l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet s'enregistrent. À cet effet, ils mettent les informations suivantes à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet :</p> <p>1° le nom du producteur ou du mandataire, le code postal et la localité, la rue et le numéro, le pays, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse de courrier électronique et les nom et prénom d'une personne de contact. Dans le cas d'un mandataire tel que visé à l'article 3.4.4.15, également les coordonnées du producteur qu'il représente ;</p> <p>2° le numéro d'entreprise du producteur d'EEE ;</p> <p>3° la catégorie dont relève l'EEE, visée à l'article 3.4.4.2 ;</p> <p>4° le type d'EEE, équipements ménagers ou professionnels ;</p> <p>5° la dénomination commerciale de l'EEE ;</p> <p>6° les informations relatives à la manière dont le producteur assume ses responsabilités, dans le cadre d'un système individuel ou collectif, y compris des informations sur la sûreté financière ;</p> <p>7° la méthode de vente utilisée, par exemple, vente à distance ;</p> <p>8° la déclaration certifiant que les informations fournies sont conformes à la réalité.</p>
3.4.4.12, § 1er, alinéa 1er	<p>Le distributeur d'EEE ou l'organisation qui a été désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qui a été désignée à cet effet, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° le nom du distributeur d'EEE, le numéro d'entreprise, le code postal et la localité, la rue et le numéro, le pays, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse de courrier électronique et les nom et prénom d'une personne de contact ;</p> <p>2° la période couverte par le rapport ;</p> <p>3° la quantité de DEEE, exprimée en kilogrammes et en nombres d'EEE (équipements ménagers ou professionnels) et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui a été transférée sur le territoire ou à l'intérieur ou hors de l'Union et qui :</p> <p>a) a été collectée dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation ;</p> <p>b) a été présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>c) a été présentée à un producteur d'EEE ;</p> <p>d) a été présentée à un centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>e) a été présentée à un transformateur autorisé de DEEE ;</p> <p>4° ...</p>
3.4.4.12, § 1er, alinéa 3	<p>S'il a été fait appel à un tiers pour une ou plusieurs des activités précitées, les coordonnées suivantes de ce tiers sont invariablement mentionnées : la raison sociale, le numéro d'entreprise, l'adresse, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse de courrier électronique et les nom et prénom d'une personne de contact.</p>

3.4.4.12, § 2	<p>Le producteur d'EEE ou l'organisation qui a été désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qui a été désignée à cet effet, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° le numéro d'entreprise du producteur d'EEE ;</p> <p>2° la période couverte par le rapport ;</p> <p>3° la catégorie dont relève l'EEE, visée à l'article 3.4.4.2, en mentionnant séparément les quantités, exprimées en kilogrammes et par pièce, qui ont été mises sur le marché sur le territoire ;</p> <p>4° la quantité de DEEE, exprimée en kilogrammes et en nombres d'EEE (équipements ménagers ou professionnels) et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui a été transférée sur le territoire ou à l'intérieur ou hors de l'Union et qui :</p> <p>a) a été collectée dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation ;</p> <p>b) a été présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>c) a été présentée à un autre producteur d'EEE ;</p> <p>d) a été présentée à un centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>e) a été présentée à un transformateur autorisé de DEEE ;</p> <p>5° les quantités de déchets provenant de la transformation de DEEE, exprimées en kilogrammes et ventilées par matériau tel que visé à l'article 3.4.4.7 et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui :</p> <p>a) ont été préparées en vue du réemploi ;</p> <p>b) ont été recyclées ;</p> <p>c) ont été valorisées autrement ;</p> <p>d) ont été éliminées dans des installations d'incinération des déchets ;</p> <p>e) ont été éliminées par mise en décharge.</p> <p>S'il a été fait appel à un tiers pour une ou plusieurs des activités précitées, les coordonnées suivantes de ce tiers sont invariablement mentionnées : la raison sociale, le numéro d'entreprise, l'adresse, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse de courrier électronique et les nom et prénom d'une personne de contact.</p>
3.4.4.14	<p>Les producteurs d'EEE ou l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet organisent, au moins deux fois par an, une concertation avec les transformateurs et les centres de réemploi en vue du réemploi et d'une meilleure recyclabilité des EEE.</p>
3.4.5.5	<p>Les producteurs de piles et d'accumulateurs veillent, notamment par des campagnes d'information, à ce que les utilisateurs finals soient parfaitement informés :</p> <p>1° des effets potentiels des substances utilisées dans les piles et accumulateurs sur l'environnement et la santé humaine ;</p> <p>2° de l'intérêt de ne pas éliminer les déchets de piles et d'accumulateurs comme des ordures ménagères et déchets analogues non triés et de prendre part à leur collecte séparée afin d'en faciliter le traitement et le recyclage ;</p> <p>3° des systèmes de collecte et de recyclage mis à leur disposition ;</p> <p>4° du rôle qu'ils ont à jouer dans le recyclage de déchets de piles et d'accumulateurs ;</p> <p>5° de la signification du symbole de la poubelle à roulettes barrée d'une croix et des symboles chimiques Hg, Cd et Pb.</p>
3.4.5.5/1, alinéa 1er	<p>Les producteurs de piles et d'accumulateurs sont enregistrés une seule fois et reçoivent un numéro d'enregistrement lors de l'enregistrement. Aux fins de l'enregistrement, les producteurs mettent les données suivantes à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet :</p>

	<p>1° le nom du producteur et, le cas échéant, les dénominations commerciales sous lesquelles il exerce ses activités ;</p> <p>2° l'adresse (les adresses) du producteur : code postal et localité, rue et numéro, pays, URL et numéro de téléphone ainsi que, le cas échéant, la personne de contact, le numéro de télécopieur et l'adresse de courrier électronique du producteur ;</p> <p>3° la mention du type de piles et d'accumulateurs mis sur le marché par le producteur : piles et accumulateurs portables, piles et accumulateurs industriels ou piles et accumulateurs automobiles ;</p> <p>4° les informations relatives à la manière dont le producteur assume ses responsabilités, dans le cadre d'un système individuel ou collectif ;</p> <p>5° la date de la demande d'enregistrement ;</p> <p>6° le code d'identification national du producteur, y compris le numéro d'identification fiscale européen ou national du producteur (facultatif) ;</p> <p>7° la déclaration certifiant que les informations fournies sont conformes à la réalité.</p>
3.4.5.5/1, alinéa 2	<p>En cas de modification des données enregistrées, les producteurs de piles et d'accumulateurs doivent en informer l'OVAM ou l'organisation qui a été désignée pour l'exécution de l'enregistrement au plus tard un mois après la modification. Lorsque les producteurs ne sont plus actifs, ils doivent se désinscrire du registre par une notification à l'OVAM ou à l'organisation qui a été désignée pour l'exécution de l'enregistrement.</p>
3.4.5.6	<p>Les producteurs de piles et d'accumulateurs ou l'organisation qu'ils ont désignée à cet effet mettent à la disposition de l'OVAM, avant le 1er avril de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° la quantité totale de piles et d'accumulateurs, exprimée en kilogrammes, mise sur le marché en Région flamande, ventilée selon les catégories piles et accumulateurs portables, industriels et automobiles et les types suivants :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) piles et accumulateurs au zinc-bioxyde de manganèse ; b) piles et accumulateurs alcalins au manganèse ; c) piles et accumulateurs à l'oxyde d'argent ; d) piles et accumulateurs zinc-air ; e) piles et accumulateurs au lithium primaires ; f) piles et accumulateurs nickel-cadmium ; g) piles et accumulateurs au plomb ; h) piles et accumulateurs nickel-hydrure métallique ; i) piles et accumulateurs au lithium rechargeables ; j) autres piles et accumulateurs ; <p>2° la quantité totale de déchets de piles et d'accumulateurs, exprimée en kilogrammes, qui a été collectée dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation, ventilée selon les types suivants :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) déchets de piles bouton ; b) déchets de piles et accumulateurs alcalins au manganèse et au zinc-bioxyde de manganèse et autres déchets de piles et d'accumulateurs analogues ; c) déchets de piles et accumulateurs au lithium primaires ; d) déchets de piles et accumulateurs nickel-cadmium ; e) déchets de piles et accumulateurs au plomb ; f) déchets de piles et accumulateurs nickel-hydrure métallique ; g) déchets de piles et accumulateurs au lithium rechargeables ; h) autres déchets de piles et d'accumulateurs ;

	<p>i) le pourcentage de collecte de batteries et d'accumulateurs portables, en mentionnant le mode de calcul et la manière dont les données nécessaires au calcul du pourcentage de collecte ont été obtenues ;</p> <p>3° les établissements où et la façon dont les piles et accumulateurs collectés ont été traités ou préparés au réemploi ou ont été réutilisés comme pile ou comme accumulateur pour la même application ou une application différente ainsi que la quantité de piles et d'accumulateurs collectés auxquels le traitement précité a été appliqué ;</p> <p>4° le niveau de recyclage atteint pour des piles et accumulateurs au plomb-acide, des piles et accumulateurs nickel-cadmium et d'autres déchets de piles et d'accumulateurs ainsi que la quantité de piles et d'accumulateurs collectés auxquels le traitement précité a été appliqué ;</p> <p>5° le pourcentage de recyclage pour des piles et accumulateurs au plomb-acide, des piles et accumulateurs nickel-cadmium et d'autres déchets de piles et d'accumulateurs, calculé conformément au règlement (CE) 493/2012 du 11 juin 2012 établissant, conformément à la directive 2006/66/CE du Parlement européen et du Conseil, les modalités de calcul des rendements de recyclage des processus de recyclage des déchets de piles et d'accumulateurs ;</p> <p>6° un inventaire des actions préventives et des actions destinées à remettre des piles usagées sur le marché pour la même application ou une application différente.</p>
3.4.6.4, alinéa 1er	Le vendeur final d'huiles et l'intermédiaire en huiles ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmettent à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale d'huiles usagées, exprimée en litres, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation.
3.4.6.4, alinéa 2	<p>Le producteur d'huiles ou l'organisation qu'il a désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° la quantité totale d'huiles, exprimée en kilogrammes, qui a été mise sur le marché en Région flamande ;</p> <p>2° la quantité totale d'huiles usagées, exprimée en kilogrammes, qui a été collectée dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation. Il indique à cet égard, de manière motivée, quelles sont les pertes engendrées par la consommation ;</p> <p>3° les établissements où et la façon dont les huiles usagées collectées ont été traitées ;</p> <p>4° les quantités totales d'huiles usagées, exprimées en kilogrammes, qui ont été évacuées vers la régénération, d'autres opérations de recyclage et d'autres formes de valorisation ;</p> <p>5° la quantité totale d'huiles biodégradables, exprimée en kilogrammes, qui a été mise sur le marché en Région flamande ;</p> <p>6° les quantités totales, exprimées en kilogrammes, d'huiles de base et d'autres composants utiles provenant du traitement d'huiles usagées et leurs applications respectives ;</p> <p>7° la quantité totale de déchets, exprimée en kilogrammes, provenant du traitement d'huiles usagées, qui a été éliminée.</p>
3.4.7.3	Les acteurs visés à l'article 3.4.7.1 fournissent les efforts de sensibilisation nécessaires à la réussite de la collecte sélective. Les projets des actions de sensibilisation sont soumis à l'approbation de l'OVAM au moins un mois avant le début de l'action.
3.4.7.4, première phrase	Les acteurs, visés à l'article 3.4.7.1 créent une commission d'accompagnement.

3.4.7.4, quatrième phrase	L'OVAM est invitée aux réunions de la commission d'accompagnement.
3.4.7.5	La commission d'accompagnement rend compte chaque année, avant le 1er avril, à l'OVAM : 1° des modalités de collecte, de ramassage et de traitement des vieux médicaments et des médicaments périmés ; 2° de la quantité de vieux médicaments et de médicaments périmés collectés et du mode de traitement ; 3° des actions et initiatives prises pour stimuler la collecte sélective auprès des pharmaciens.
3.4.8.3	Le vendeur final de matelas et l'intermédiaire en matelas ou l'organisation qui a été désignée à cet effet transmettent à l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, un relevé de la quantité totale de matelas, exprimée en nombre et en kilogrammes, qui a été réceptionnée durant l'année civile précédente dans le cadre de l'obligation d'acceptation. Le producteur de matelas ou l'organisation qu'il a désignée à cet effet met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente : 1° la quantité totale de matelas, exprimée en nombre et en kilogrammes, qui a été mise sur le marché en Région flamande ; 2° la quantité totale de matelas en fin de vie, exprimée en nombre et en kilogrammes, qui a été collectée en Région flamande dans le cadre de l'obligation d'acceptation ; 3° les établissements où et la façon dont les matelas en fin de vie collectés et les matériaux provenant du traitement des matelas en fin de vie ont été traités ; 4° la quantité totale des matériaux provenant du traitement des matelas en fin de vie, exprimée en kilogrammes, qui : b) ont été recyclés ; c) ont été valorisés ; d) ont été éliminés. 5° la quantité totale de matelas en fin de vie, exprimée en kilogrammes, qui : a) a été triée en vue du réemploi ; b) a été recyclée ; c) a été valorisée.
4.1.4, § 2, alinéa 4	Toute modification des données administratives du détenteur du déchet est communiquée à l'OVAM.
5.1.7, alinéa 1er	La commune encourage le réemploi en concluant au moins une convention avec un centre de récupération agréé par l'OVAM. Cette convention comprend au moins des dispositions relatives à la sensibilisation, au renvoi mutuel, aux modes de collecte, aux déchets résiduels et à l'indemnité pour les biens réutilisables.
5.2.4.3, § 6	Le centre agréé pour la dépollution, le démantèlement et la démolition de véhicules hors d'usage communique, sur une base trimestrielle au moins, toutes les informations qui doivent être conservées ou fournies dans le cadre de l'obligation d'acceptation visée dans la sous-section 3.4.2 aux producteurs de véhicules ou à leurs préposés. Si les vendeurs finaux, les intermédiaires ou les producteurs de véhicules font appel à un organisme de gestion pour l'exécution de leur obligation d'acceptation visée dans la sous-section 3.4.2, les données seront mises à la disposition d'un système uniformisé et informatisé de communication de données avec la base de données centrale de l'organisme de gestion, selon une procédure et une périodicité à déterminer par cet organisme. Le numéro de châssis d'un véhicule hors d'usage qui quitte le centre agréé pour la

5.2.5.4, § 2, alinéa 1er	<p>dépollution, le démantèlement et la démolition de véhicules hors d'usage est préalablement communiqué à l'organisme de gestion.</p> <p>Le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets, le transformateur, le centre de réemploi, le notifiant ou la personne qui organise le transfert visés dans le règlement (CE) n° 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets, qui collecte, stocke ou traite des DEEE ou les propose à un tiers en vue de traitement, ou l'organisation qui a été désignée à cet effet, met à la disposition de l'OVAM ou de l'organisation qui a été désignée à cet effet, avant le 1er juillet de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° le nom du collecteur, du négociant ou courtier en déchets, du transformateur, du centre de réemploi, du notifiant ou de la personne qui organise le transfert visés dans le règlement (CE) n° 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets, qui collecte, stocke ou traite des DEEE ou les propose à un tiers en vue de traitement, le numéro d'entreprise, le code postal et la localité, la rue et le numéro, le pays, les numéros de téléphone et de télécopieur, l'adresse de courrier électronique et les nom et prénom d'une personne de contact ;</p> <p>2° ...</p> <p>3° la période couverte par le rapport</p> <p>4° la quantité de DEEE, exprimée en kilogrammes et en nombre (équipements ménagers ou professionnels) et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui a été transférée sur le territoire ou à l'intérieur ou hors de l'Union européenne et qui :</p> <p>a) a été collectée dans le cadre de l'acquittement de l'obligation d'acceptation pour le compte d'un producteur d'EEE ou d'un tiers agissant au nom du producteur d'EEE, et la part qui en a été :</p> <p>1) présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>2) présentée à centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>3) présentée à un transformateur autorisé ;</p> <p>b) collectée en dehors de l'obligation d'acceptation, et la part qui en a été :</p> <p>1) présentée à un collecteur, négociant ou courtier en déchets ;</p> <p>2) présentée à centre de réemploi d'EEE en vue de la préparation au réemploi ;</p> <p>3) présentée à un transformateur autorisé ;</p> <p>5° les quantités de déchets provenant de la transformation de DEEE, exprimées en kilogrammes et ventilées par matériau tel que visé à l'article 3.4.4.7 et par catégorie telle que visée à l'article 3.4.4.2, qui :</p> <p>a) dans le cas du centre de réemploi: ont été préparées en vue du réemploi ;</p> <p>b) dans le cas du transformateur et du notifiant ou de la personne qui organise le transfert visés dans le règlement (CE) n° 1013/2006 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2006 concernant les transferts de déchets :</p> <p>1) ont été préparées en vue du réemploi ;</p> <p>2) ont été recyclées ;</p> <p>3) ont été valorisées autrement ;</p> <p>4) ont été éliminées dans des installations d'incinération des déchets ;</p> <p>5) ont été éliminées par mise en décharge.</p>
5.2.8.3.	<p>Les entreprises qui traitent des PCB communiquent à l'OVAM la quantité, l'origine et la nature des PCB qui leur ont été fournis. Elles</p>

	tiennent ces données également à la disposition des autorités locales et de la population.
5.2.8.4, § 1er, 1 ^o à 3 ^o	<p>Le détenteur d'appareils contenant des PCB doit :</p> <p>1° si cela n'a pas encore été fait en application de l'arrêté royal du 9 juillet 1986 réglementant les substances et préparations contenant des polychlorobiphényles et polychloroterphényles ou de l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 mars 2000 fixant le plan d'élimination pour les appareils contenant des PCB et pour les PCB y contenus, transmettre dans les meilleurs délais au minimum les données suivantes à l'OVAM :</p> <p>a) ses nom et adresse ;</p> <p>b) l'emplacement et la description des appareils qui contiennent des PCB et qui sont en sa possession ainsi que les quantités de PCB contenues dans ces appareils ;</p> <p>c) les quantités de PCB qui sont en sa possession ;</p> <p>c) les quantités de PCB usagés qui sont en sa possession ;</p> <p>e) la date et le type de traitement ou de substitution effectué ou envisagé.</p> <p>Si cette notification a été faite précédemment en application de l'arrêté du 9 juillet 1986 ou du 17 mars 2000, les modifications éventuelles par rapport à la notification antérieure sont mentionnées ;</p> <p>2° informer l'OVAM de toute modification de la situation visée en 1° ;</p> <p>3° veiller à ce que chaque appareil contenant plus de 1 litre de PCB soit muni d'une étiquette. Une étiquette similaire doit également être apposée sur les portes des locaux dans lesquels se trouve cet appareil. Dans le cas des condensateurs électriques, le seuil de 1 litre englobe la somme des différents éléments d'une unité complète. Les appareils pour lesquels il est raisonnable de supposer que les liquides contiennent entre 0,05 % et 0,005 % de PCB en poids peuvent porter en étiquetage la mention « Contamination par PCB <0,05 % »</p>
5.2.8.4. § 2	Toute modification des informations fournies conformément au paragraphe 1er, 1 ^o et 2 ^o , doit être communiquée à l'OVAM par écrit dans les trois mois.
5.2.10.3, § 1er, première phrase	Le gestionnaire d'un port établit un plan approprié de réception et de traitement des déchets des navires.
5.2.10.3, § 2	Le plan est élaboré et mis en œuvre à l'issue des consultations menées auprès des parties concernées, en particulier, les utilisateurs des ports ou leurs représentants et, le cas échéant, les autorités locales compétentes, les exploitants de l'installation de réception portuaire, des organisations mettant en œuvre les obligations découlant de la responsabilité élargie du producteur et des représentants de la société civile. Ces consultations devraient être organisées à la fois au cours de la phase initiale d'élaboration du plan de réception et de traitement des déchets et après son adoption, en particulier lorsque des changements importants ont eu lieu concernant les exigences prévues aux articles 5.2.10.2, 5.2.10.6 et 5.2.10.7.
5.2.10.4, § 3, alinéa 1er, première phrase	Dans l'éventualité où des modifications significatives interviendraient dans l'exploitation du port, le gestionnaire du port en avisera l'OVAM immédiatement.
5.2.10.5, alinéa 1er	<p>Le gestionnaire du port veille à ce que les informations suivantes, tirées du plan de réception et de traitement des déchets, soient communiquées à chaque utilisateur du port :</p> <p>1° l'emplacement des installations de réception portuaires correspondant à chaque poste de mouillage et, le cas échéant, leurs heures d'ouverture ;</p> <p>2° la liste des déchets des navires habituellement gérés par le port ;</p>

	<p>3° la liste des points de contact, des exploitants de l'installation de réception portuaire et des services proposés ;</p> <p>4° la description des procédures de dépôt ;</p> <p>5° la description du système de recouvrement des coûts, y compris les systèmes et fonds de gestion des déchets, le cas échéant.</p>
5.2.10.8, § 1er, première phrase	Les coûts d'exploitation des installations portuaires pour la réception et le traitement des déchets des navires autres que les résidus de cargaison sont couverts par une redevance perçue sur les navires.
5.2.11.4, § 1er, première phrase	Les gestionnaires des ports qui reçoivent des bateaux de navigation intérieure et les gestionnaires de voies navigables établissent un plan approprié de réception et de traitement des déchets des navires, de restes de cargaison, de résidus de manutention, de résidus de cargaisons et d'eaux de lavage.
5.2.11.4, § 2	Le plan est élaboré en concertation avec les parties concernées, en particulier, les utilisateurs des ports ou leurs représentants.
5.2.11.5, alinéa 3, première phrase	En cas de modifications significatives dans le fonctionnement du réseau d'installations de réception, les gestionnaires des ports qui reçoivent des bateaux de navigation intérieure et les gestionnaires de voies navigables doivent en informer l'OVAM immédiatement par envoi sécurisé.
5.2.11.6.	<p>Les gestionnaires des ports qui reçoivent des bateaux de navigation intérieure et les gestionnaires de voies navigables veillent à ce que les informations suivantes soient disponibles pour les bateaux de navigation intérieure :</p> <p>1° une brève référence à l'importance fondamentale que revêt le dépôt adéquat des déchets d'exploitation des navires ;</p> <p>2° l'emplacement des installations de réception fixes, avec diagramme ou carte ;</p> <p>3° la liste des flux de déchets acceptés ;</p> <p>4° la liste des points de contact, des opérateurs et des services proposés ;</p> <p>5° la description des procédures de dépôt et du système de tarification ;</p> <p>6° la description des procédures à suivre pour signaler les insuffisances constatées dans les installations de réception portuaires.</p>
5.2.12.3, § 1er, alinéa 1er	<p>La personne physique ou morale visée à l'article 5.2.12.1 met à la disposition de l'OVAM, avant le 1er avril de chaque année, les données suivantes relatives à l'année civile précédente :</p> <p>1° la quantité de graisses et d'huiles animales et végétales usagées d'origine ménagère collectées ;</p> <p>2° les établissements où et la façon dont les graisses et huiles animales et végétales usagées d'origine ménagère collectées ont été traitées.</p>
5.3.4.4, alinéa 1er, deuxième, troisième et quatrième phrases	<p>Les données concernant la provenance, y compris les résultats d'analyse, la quantité estimée et la destination des boues de dragage ou de curage sont transmises, au plus tard 30 jours calendrier avant le début des travaux de dragage ou de curage, à l'administration communale sur le territoire de laquelle les boues de dragage ou de curage seront épandues et sont ouvertes à la consultation du public, conjointement avec le code de bonne pratique visé à l'article 5.3.4.3. La date de début prévue est expressément indiquée. Une copie de ces données est remise sur simple demande à toute personne intéressée.</p>
5.3.4.4, alinéa 2	Au plus tard 30 jours calendrier avant le début des travaux de curage et jusqu'à leur achèvement, les travaux de dragage et de curage prévus et l'ouverture des données à la consultation visée à l'alinéa 1er ainsi que le dispositif mis en œuvre à cet effet sont publiés par voie d'affichage. L'affichage a lieu à la maison communale de la commune

	sur le territoire de laquelle les boues seront épandues. L'affiche est apposée de façon à attirer l'attention et est imprimée en caractères clairement lisibles sur fond jaune. Le détenteur des matériaux est responsable de la réalisation des affiches et de leur remise aux administrations communales en question.
5.3.8.2, alinéa 3, première phrase	Le gestionnaire de câbles et de canalisations informe le gestionnaire du domaine public des initiatives et mesures qui sont prises conformément à l'alinéa 1er et du délai dans lequel elles seront mises en œuvre.
5.4.2, première phrase	Le propriétaire d'une construction accessible d'une année à risque ne doit pas disposer d'un certificat d'inventaire d'amiante valide si la surface au sol de cette construction est inférieure à 20 m ² .
5.4.15, alinéa 2, deuxième phrase	En cas de modification de l'état, le propriétaire demande un nouveau certificat d'inventaire d'amiante dans le délai d'un an suivant la constatation de la modification.
6.1.2.4, alinéa 1er, première phrase	Toute modification des données enregistrées est communiquée à l'OVAM par voie électronique.
6.1.3.4, alinéa 1er, première phrase	Toute modification des données enregistrées est communiquée à l'OVAM par voie électronique.
6.2.3	Le notifiant peut transmettre les notifications concernant l'exportation de déchets à l'OVAM selon les modalités suivantes : 1° le notifiant peut envoyer l'original de la notification, avec au moins une copie, à l'OVAM par la poste. S'il y a des pays de transit, un exemplaire est ajouté pour chaque pays de transit. L'échange d'informations entre le notifiant et l'OVAM dans le cadre du traitement de la notification s'effectue alors par la poste ou par courrier électronique ; 2° s'il consent à la transmission numérique des annexes au dossier de notification et au traitement numérique de sa notification, le notifiant peut soumettre les annexes par le guichet web que l'OVAM met à disposition sur son site web. Dans ce cas, il n'envoie à l'OVAM que l'original du formulaire de notification, l'original du document de transport et l'original du certificat de la garantie bancaire, de la caution ou de l'assurance équivalente par la poste et télécharge les autres annexes au formulaire de notification sur le guichet web. Le notifiant n'ajoute alors pas de copie ni d'exemplaire supplémentaire par pays de transit. Tout échange d'informations entre le notifiant et l'OVAM dans le cadre du traitement de la notification s'effectue alors par le guichet web ; 3° s'il consent à la transmission et au traitement numériques de son dossier, le notifiant peut utiliser le guichet web que l'OVAM met à disposition sur son site web. Le document de notification, le document de transport, une garantie bancaire, caution ou assurance équivalente signée numériquement par l'établissement financier et les annexes nécessaires peuvent alors être transmis à l'OVAM par le guichet web. Tout échange d'informations entre le notifiant et l'OVAM dans le cadre du traitement de la notification s'effectue alors par le guichet web.
7.1.3, alinéa 1er	Sauf stipulation contraire dans le présent chapitre, les acteurs suivants sont tenus de fournir, sur simple demande de l'OVAM, des données sur les déchets et les matériaux : 1° le collecteur, le négociant ou le courtier en déchets ; 2° les établissements de traitement des déchets ; 3° les producteurs de déchets industriels ; 4° les communes et les associations de communes, chargées de la gestion des déchets ; 5° le producteur de matières premières ; 6° l'utilisateur de matières premières.

7.3.1.2, § 1er	Les producteurs de déchets et producteurs de matières premières repris dans la sélection visée à l'article 7.3.1.1, alinéa 1er, ainsi que les producteurs de déchets industriels mentionnés avec la lettre R dans la septième colonne de la liste de classification reprise à l'annexe 1re à l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement font rapport sur les déchets et matières premières produits au cours de l'année civile précédente.
7.3.1.2, § 2	Le rapport porte sur tous les déchets industriels, à l'exception des déchets industriels similaires aux ordures ménagères qui ont été collectés ou ramassés par ou pour le compte de la commune. Le rapport contient les totaux annuels du registre des déchets produits visé à l'article 7.2.1.1. En ce qui concerne les déchets industriels dont la nature, la composition, le mode de traitement, le collecteur, le négociant, le courtier ou le transformateur diffèrent, il convient de compléter des totaux séparément par siège d'exploitation.
7.3.1.2, § 3	Le rapport porte sur toutes les matières premières produites. Le rapport contient les totaux annuels du registre des matériaux sortants visé à l'article 7.2.2.2. En ce qui concerne les matériaux qui diffèrent par leur nature, leur composition, leur mode d'application ou leur destination, il convient de compléter des totaux séparément.
7.3.1.3	Le rapport relatif à la production de déchets industriels s'effectue conformément aux articles 2 et 3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré avant la date y fixée et par le biais du formulaire partiel « Données d'identification » et du formulaire partiel « Déclaration de déchets pour producteurs » du rapport environnemental annuel intégré dont le modèle est joint en annexe Ire à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré.
7.3.2.1, alinéa 1er	Les autorités communales transmettent chaque année, avant le 1er avril, à l'OVAM un rapport annuel relatif aux déchets collectés par elles ou pour leur compte au cours de l'année civile précédente et relatif à la collecte de déchets ménagers résiduels par des collecteurs de droit privé sur le territoire de la commune.
7.3.2.2, alinéa 1er	Le rapport annuel visé à l'article 7.3.2.1 est transmis par écrit ou par voie électronique et contient les totaux annuels du registre des déchets collectés par la commune ou pour son compte visés à l'article 7.2.1.3, et les totaux annuels des déchets ménagers résiduels collectés par des collecteurs de droit privé sur le territoire de la commune.
7.4.2, § 1er	Les transformateurs de déchets et les utilisateurs de matières premières repris dans la sélection visée à l'article 7.4.1, alinéa 1er, font rapport respectivement sur les déchets traités et les matières premières utilisées au cours de l'année civile précédente.
7.4.2, § 2	Le rapport porte sur tous les déchets traités repris dans la sélection visée à l'article 7.4.1, alinéa 1er. Le rapport contient les totaux annuels du registre des déchets traités visé à l'article 7.2.1.1. En ce qui concerne les déchets qui diffèrent par leur nature, leur composition, leur mode de traitement ou leur lieu de provenance (en Belgique, la région ; en dehors de la Belgique, le pays), il convient de compléter des totaux séparément par siège d'exploitation.
7.4.2, § 3	Le rapport porte sur toutes les matières premières utilisées reprises dans la sélection visée à l'article 7.4.1, alinéa 1er. Le rapport contient les totaux annuels du registre des matériaux entrants visé à l'article 7.2.2.3. En ce qui concerne les matières premières qui

	diffèrent par leur nature, leur composition, leur mode d'application ou leur lieu de provenance (en Belgique, la région ; en dehors de la Belgique, le pays), il convient de compléter des totaux séparément.
7.4.3	Le transformateur de déchets repris dans la sélection visée à l'article 7.4.1, alinéa 1er, fait rapport sur les déchets qu'il a traités au cours de l'année civile précédente et pour lesquels un rapport est demandé. Dans la mesure où il s'agit de déchets importés en Flandre, le rapport s'effectue conformément aux articles 2 et 3 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré avant la date y fixée et par le biais du formulaire partiel « Déchets importés par des transformateurs » du rapport environnemental annuel intégré dont le modèle est joint en annexe Ire à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 avril 2004 instaurant le rapport environnemental annuel intégré.

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Bruxelles, le 2 juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

Annexe 2 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe XXXVI à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Annexe XXXVI. Liste des infractions environnementales en exécution de l'article 16.1.2, 1°, f), et de l'article 16.4.27, alinéa 3, du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Article unique. Le non-respect des obligations légales énumérées ci-après, telles que visées à l'Annexe 2 à la Convention de Strasbourg du 9 septembre 1996 relative à la collecte, au dépôt et à la réception des déchets survenant en navigation rhénane et intérieure et ce, à la lumière des compétences flamandes en matière de protection de l'environnement telles que définies à l'article 6, § 1er, II, alinéa 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, est considéré comme une infraction environnementale :

Article	Obligation légale
7.09	L'affréteur mentionne dans le contrat de transport et dans les documents de transport le nom et le numéro à quatre chiffres selon l'appendice III de chaque catégorie de matières qu'il a remise au transport.

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Bruxelles, le 2 juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhai DEMIR

Annexe 3 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.A à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.A – Renseignements à notifier avant d'entrer dans le port de ... (Port de destination, tel que visé à l'article 5.2.10.6 du présent arrêté)

Ce formulaire doit être conservé à bord du navire en même temps que le registre des hydrocarbures, le registre de la cargaison, le registre des ordures ou le plan de gestion des ordures, comme l'exige la convention MARPOL.

1. RENSEIGNEMENTS CONCERNANT LE NAVIRE

- 1.1. Nom du navire :
 1.2. Numéro OMI :
 1.3. Tonnage brut :
 1.4. Type de navire :
 Pétrolier
 Navire-citerne pour produits chimiques
 Vraquier
 Porte-conteneurs
 Autre type de navire de charge
 Navire à passagers
 Navire roulier
 Autre (veuillez préciser)
 1.5. Propriétaire ou exploitant :
 1.6. Numéro ou lettres distinctifs :
 Numéro MMSI (Maritime Mobile Service Identity) :
 1.7. État du pavillon :

2. RENSEIGNEMENTS CONCERNANT LE PORT ET LE VOYAGE

2.1. Position géographique/nom du terminal :	2.6. Dernier port où des déchets ont été déposés :
2.2. Date et heure d'arrivée :	2.7. Date du dernier dépôt :
2.3. Date et heure de départ :	2.8. Port de dépôt suivant :
2.4. Dernier port et pays :	2.9. Personne soumettant le présent formulaire (si autre que le capitaine) :
2.5. Port suivant et pays (s'il est connu) :	

3. TYPE ET VOLUME DE DÉCHETS ET CAPACITÉ DE STOCKAGE

Type	Quantités à déposer (m ³)	Capacité de stockage dédiée maximale (m ³)	Quantité de déchets restant à bord (m ³)	Port dans lequel les déchets restants seront déposés	Estimation de la quantité de déchets qui sera produite entre la notification et l'entrée dans le port d'escale suivant (m ³)	
Annexe I de MARPOL – Hydrocarbures						
Eaux de cale polluées par les hydrocarbures						
Résidus d'hydrocarbures (boues)						
Eaux de lavage des citernes d'hydrocarbures						
Eaux de ballast sales						
Tartre et boues provenant du nettoyage des citernes						
Autres (veuillez préciser)						
Annexe II de MARPOL – Substances liquides nocives (SLN) ⁽¹⁾						
Substance de catégorie X						
Substance de catégorie Y						
Substance de catégorie Z						
AS - Autres substances						
Annexe IV de MARPOL – Eaux usées						
Annexe V de MARPOL – Ordures						
A. Matières plastiques						

¹ Indiquer la désignation officielle de transport des SLN concernées

B. Déchets alimentaires						
C. Déchets domestiques (papier, chiffons, verre, métaux, bouteilles, vaisselle, etc.)						
D. Huiles de cuisson						
E. Cendres d'incinération						
F. Déchets d'exploitation						
G. Carcasse(s) d'animaux						
H. Engins de pêche						
I. Déchets électroniques						
J. Résidus de cargaison ⁽²⁾ (nocifs pour le milieu marin - HME)						
K. Résidus de cargaison ⁽³⁾ (non HME)						
Annexe VI de MARPOL – Pollution de l'atmosphère						
Substances appauvrissant la couche d'ozone et équipements contenant de telles substances ⁽⁴⁾						
Résidus d'épuration des gaz d'échappement						

Autres déchets, non couverts par MARPOL						
Déchets pêchés passivement						

Remarques

² Il peut s'agir d'estimations ; indiquer la désignation officielle de transport des marchandises solides

³ Il peut s'agir d'estimations ; indiquer la désignation officielle de transport des marchandises solides

⁴ Substances produites au cours des activités d'entretien normales à bord

1. Ces renseignements sont utilisés à des fins de contrôle par l'État du port ainsi qu'à d'autres fins d'inspection.
2. Le présent formulaire doit être rempli, sauf si le navire fait l'objet d'une exemption conformément à l'article 5.2.10.9 du présent arrêté.

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Bruxelles, le 2 juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

Annexe 4 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.B à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

ANNEXE 5.2.10.B – Modèle normalisé de reçu de dépôt des déchets

Le représentant désigné du fournisseur de l'installation de réception portuaire remet le formulaire suivant au capitaine d'un navire qui a déposé des déchets conformément à l'article 5.2.10.7 du présent arrêté.

Ce formulaire doit être conservé à bord du navire en même temps que le registre des hydrocarbures, le registre de la cargaison, le registre des ordures ou le plan de gestion des ordures, comme l'exige la convention MARPOL.

1. RENSEIGNEMENTS CONCERNANT L'INSTALLATION DE RÉCEPTION PORTUAIRE ET LE PORT

1.1 Position géographique/nom du terminal :
1.2. Fournisseur(s) de l'installation de réception portuaire :
1.3. Fournisseur(s) de l'installation de traitement — si autre que la personne susmentionnée :
1.4. Date et heure de dépôt des déchets à partir du : à :

2. RENSEIGNEMENTS CONCERNANT LE NAVIRE

2.1. Nom du navire :	2.5. Propriétaire ou exploitant :
2.2. Numéro OMI :	2.6. Numéro ou lettres distinctifs : Numéro MMSI (Maritime Mobile Service Identity) :
2.3. Tonnage brut :	2.7. État du pavillon :
2.4. Type de navire : ☐ Pétrolier ☐ Navire-citerne pour produits chimiques ☐ Vraquier ☐ Porte-conteneurs ☐ Autre type de navire de charge ☐ Navire à passagers ☐ Navire roulier ☐ Autre (veuillez préciser)	

3. TYPE ET VOLUME DE DÉCHETS REÇUS

Annexe I de MARPOL – Hydrocarbures	Quantité (m ³)	Annexe V de MARPOL – Ordures	Quantité (m ³)
Eaux de cale polluées par les hydrocarbures		A. Matières plastiques	

Résidus d'hydrocarbures (boues)		B. Déchets alimentaires	
Eaux de lavage des citernes d'hydrocarbures		C. Déchets domestiques (papier, chiffons, verre, métaux, bouteilles, vaisselle, etc.)	
Eaux de ballast sales		D. Huiles de cuisson	
Tartre et boues provenant du nettoyage des citernes		E. Cendres d'incinération	
Autres (veuillez préciser)		F. Déchets d'exploitation	
		G. Carcasse(s) d'animaux	
Annexe II de MARPOL – Substances liquides nocives (SLN)	Quantité (m ³)	H. Engins de pêche	
Substance de catégorie X		I. Déchets électroniques	
Substance de catégorie Y		J. Résidus de cargaison ⁽¹⁾ (s(nocifs pour le milieu marin)	
Substance de catégorie Z		K. Résidus de cargaison ⁽¹⁾ (non nocifs pour le milieu marin)	
Autres substances			
		Annexe VI de MARPOL – Pollution de l'atmosphère	Quantité (m ³)
Annexe IV de MARPOL – Eaux usées	Quantité (m ³)	Substances appauvrissant la couche d'ozone et équipements contenant de telles substances	
		Résidus d'épuration des gaz d'échappement	
Autres déchets, non couverts par MARPOL	Quantité (m ³)		
Déchets pêchés passivement			

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Bruxelles, le 2 juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

¹ Indiquer la désignation officielle de transport des SLN concernées

Annexe 5 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.C à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.C Catégories de coûts et de recettes nettes liés à l'exploitation et la gestion des installations de réception portuaires

Coûts directs Coûts d'exploitation directs découlant du dépôt effectif de déchets des navires, y compris les éléments de coût énumérés ci-dessous.	Coûts indirects Coûts administratifs indirects découlant de la gestion du système dans le port, y compris les éléments de coût énumérés ci-dessous.	Recettes nettes Produits nets provenant des systèmes de gestion de déchets et du financement national/régional disponible, y compris les éléments de recettes énumérés ci-dessous.
<ul style="list-style-type: none"> - Fourniture d'infrastructures des installations de réception portuaires, y compris les conteneurs, citernes, outils de traitement, barges, camions, installations de réception des déchets, installations de traitement ; - Concessions de location du site, le cas échéant, ou de location des équipements nécessaires pour l'exploitation des installations de réception portuaires ; - Exploitation proprement dite des installations de réception portuaires : collecte des déchets des navires, transport des déchets depuis les installations de réception portuaires pour le traitement final, entretien et nettoyage des installations de réception portuaires, coûts de personnel, y compris les heures supplémentaires, approvisionnement en 	<ul style="list-style-type: none"> - Élaboration et approbation du plan de réception et de traitement des déchets, y compris les éventuels audits de ce plan et de sa mise en œuvre ; - Mise à jour du plan de réception et de traitement des déchets, y compris les coûts de main-d'œuvre et les coûts de services de conseil, le cas échéant ; - Organisation des procédures de consultation pour l'évaluation (ou réévaluation) du plan de réception et de traitement des déchets ; - Gestion des systèmes de notification et de recouvrement des coûts, y compris la demande de réduction des redevances pour les « navires verts », la fourniture de systèmes informatiques au niveau des ports, l'analyse statistique et les coûts 	<ul style="list-style-type: none"> - Bénéfices financiers nets provenant des régimes de responsabilité élargie des producteurs ; - Autres recettes nettes provenant de la gestion de déchets, notamment des systèmes de recyclage ; - Financement au titre du Fonds européen pour les affaires maritimes et la pêche (FEAMP) ; - Autres financements ou subventions à la disposition des ports en matière de gestion de déchets et de pêche.

<p>électricité, analyse des déchets et assurance ;</p> <ul style="list-style-type: none">- Préparation au réemploi, au recyclage ou à l'élimination des déchets des navires, y compris la collecte sélective des déchets ;- Administration : facturation, délivrance des reçus de dépôt des déchets aux navires, déclarations.	<p>de main-d'œuvre connexes ;</p> <ul style="list-style-type: none">- Organisation de procédures de passation de marchés publics pour la fourniture d'installations de réception portuaires, et délivrance des autorisations nécessaires pour la fourniture d'installations de réception portuaires dans les ports ;- Communication d'informations aux utilisateurs du port en distribuant des brochures, en plaçant une signalisation et des affiches dans le port ou en publiant les informations sur le site internet du port, et communication électronique des informations requises à l'article 52.10.5 ;- Gestion des systèmes de gestion de déchets : régimes de responsabilité élargie des producteurs, recyclage, demande d'utilisation et mise en œuvre de fonds nationaux/régionaux ;- Autres coûts administratifs : coûts de suivi et de communication électronique des exemptions requises à l'article 5.2.10.9.	
---	---	--

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Bruxelles, le 2 juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR

Annexe 6 à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.D à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Annexe 5.2.10.D Certificat d'exemption en vertu de l'article 5.2.10.9 en ce qui concerne les exigences de l'article 5.2.10.6, de l'article 5.2.10.7, § 1er, et de l'article 5.2.10.8 dans le[s] port[s] de [insérer le nom du/des ports] en Belgique

Nom du navire	Numéro ou lettres distinctifs	État du pavillon
[insérer le nom du navire]	[insérer le numéro OMI]	[insérer le nom de l'État du pavillon]

effectue des services réguliers qui comportent des escales portuaires fréquentes et régulières dans le(s) port(s) suivant(s) situé(s) [en][au][aux] [insérer le nom de l'État membre] conformément à un horaire ou un itinéraire prédéterminé :

[]

et fait escale dans ces ports au moins une fois par quinzaine :

[]

et est donc exempté, conformément à l'article 5.2.10.9 du règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets (VLAREMA) des exigences relatives :

- au dépôt obligatoire des déchets des navires,
- à la notification préalable des déchets, et
- au paiement de la redevance obligatoire, au(x) port(s) suivant(s):

[nom du port]

Le présent certificat est valable jusqu'au [insérer la date], sauf modification avant cette date des motifs de délivrance du certificat.

Lieu et date

.....

Nom
Titre

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 juillet 2021 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets

Bruxelles, le 2 juillet 2021

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Jan JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,

Zuhal DEMIR